

Universitätsbibliothek Wuppertal

Ērodotu Alikarnassēos Historiōn Logoi 9, epigraphomenoi Musai

Herodotus

Genevae, 1618

Liber secundus: Euterpe

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1452)

56 ΗΡΟΔΟΤΟΥ
ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ,
ἑπιγραφὴ

ΕΥΤΕΡΠΗ.

HERODOTI
HALICARNASSEI
HISTORIARVM LIBER
secundus, qui inscribitur

EUTERPE.

ΠΕΛΕΥΘΗΣΑΝΤΟΣ δὲ Κύρου, ὡς ἐλάβε τὴν βασιλίην Καμβύσης, Κύρου ἐὼν παῖς ἔκ Κασσάνδρης τῆς Φαρνάσσεως θυγατρὸς τῆς περὶ ἀποθανούσης, Κίρως αὐτὸς τε πένθος μέγα ἐποίησεν, ἔτσι αἱ ἄλλοισι περὶ πᾶσι τῶν ἦρχε, μέγα πένθος ποιεῖσθαι. ταύτης δὲ τῆς γυναικὸς ἐὼν παῖς καὶ Κύρου Καμβύσης, Ἴωνας μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρῷους ἐόντας ἐμίμνε· ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποίησεν στρατηγεσίην, ἄλλοις τε ὡς ἐλάβε τῶν ἦρχε, καὶ δὴ καὶ Ἑλλήνας, τῶν ἐποικράτεε. Οἱ δὲ Αἴγυπτιοί, πρὶν μὲν ἢ Φαμμήτην σφέων βασιλεύσαι, ἐμίμνον ἐαυτοῖς περὶ τῶν ἡμέρων πατρῶων ἀνδρῶν. Ἐπεὶ δὲ Φαμμήτης βασιλεύσας, ἠέλησε εἰδέναι οἱ τίνες ἡγοίατο περὶ τῶν ἀπὸ τούτου νομίζουσι Φρύγας περὶ τῶν ἡμέρων ἐαυτῶν, τῶν δὲ ἄλλων, ἐαυτοῖς. Φαμμήτης γὰρ ὡς οὐκ ἐδύνατο πωθανόμενος πρὸς τὴν εἰδέναι τούτου ἀνδρῶν οἱ ἡγοίατο περὶ τῶν ἀνδρῶν, ἐπιτεχνάται τοῖονδε· παῖδια δύο νεογνά ἀνδρῶν τῶν ἐπιτεχνῶν διδοὶ ποιμνὶν πρὸς εἰς τὰ ποιμνία ἔσθω ἵνα τοῖσι δὲ ἐντελεθῆναι μὴ δὲνα αἰλίον αὐτῶν μηδεμίαν φωνῶναι, ἐν αἰγῇ δὲ ἐρήμῃ ἐπὶ ἐαυτῶν κέεσθαι αὐτὰ, καὶ τὴν ὄρεον ἐπαρνεῖσιν σφίσι αἴγας. πλῆσθη δὲ τὸ γάλακτος, τὰλλα διαφθάρσασθαι. ταῦτα δὲ ἐποίησεν καὶ ἐνετέλλετο ὁ Φαμμήτης, ἡλῶν ἀκούσαι τῶν παιδίων, ἀπαλλασθέντων τῶν ἀσχημῶν κνησμῶν, ἵνα φωνῶν ῥήξουσι περὶ τῶν. τὰσφ ὧν καὶ ἡμεῖς. ὡς γὰρ διέτης χρόνος ἐγγενεε, ταῦτα τὰ ποιμνία παρῆσαν, ἀνοίξουσι τε τὸ θύριον, ἔτσι οἰοῦν, τὰ παιδία ἀμφοτέρω περὶ πίνοντα, ἢ βέκκος ἐφώνεων, ὁρῶν τὰ τὰς χεῖρας.

28. Ελλήνας

28. περὶ τῶν

28. διδοὶ

28. ἐπαρνεῖσιν

28. πίνοντα

CYRUS vita functo, regnum suscepit CAMBYSES, eius & Cassandæ Pharnaso genitæ filius: quam ante virum defunctam Cyrus ingenti luctu & ipse prosequutus est, & ceteris quibus imperabat, eam ingenti luctu prosequi præcepit. His parentibus ortus Cambyfes, quum Iones & Aoles pro hereditariis suis seruis haberet, aduersus Aegyptios fecit expeditionem, comparato cum ex aliis tū veto è Græcis quibus dominabatur, exercitu. Aegyptii autē, priusquam apud eos regnaret PSAMMETICHVS, omnium hominum se primos extitisse arbitrabantur, verum Psammeticho regnū adeptō, quū incessisset cupido noscendi quinā primi hominū extitissent, ex eo tempore putauerunt Phrygas quā se priores extitisse, se vero quam ceteros. Enimvero Psammetichus, quum sciscitando quinam primi hominum extitissent, nullū exitum inuenire posset, huiusmodi rem machinatur: Pueros duos ex humilibus parentibus recens natos, tradit pastori inter pecora educandos hunc in modum: iubēs videlicet neminē coram eis vocem vllā edere, sed in deserta casa ambos seorsum collocari, eisdemque in tempore capras adduci: vbi autē lacte expleti forent, alia administrari. Hæc ideo faciebat iubebatque Psammetichus, quod quæ vox prima ex his pueris erumperet, vbi inarticulate vagire desissent, audire cuperet: prout & contigit. Nam bimatus exacto tempore, pastori qui hæc administrabat, aperienti ianuam atque intranti, ambo infantes porrectis manibus occurrentes, beccos clamabant.

10

20

30

1 Cambyfes, Iones quidem & Aoles pro paternis seruis habebat, sed aduersus Aegypt. Sonabit autem paternis à patre reli-
 Et. 2 Nullam raticnem inire posset, 3 Eisdemque certis temporibus capr. 4 Vallā ita verterat, iubebatq; Psammet.
 quod cuperet ex pueris, vbi inarticulate vagire desisterent, audire: legens lū nra qvllā pro lū nra qvllā.

Quod pri-

Quod primo audiens pastor obtulit; quum verò crebrius adeunti & obseruanti idem verbum frequentaretur, ita demum re domino indicata, iussus ab eo, pueros attulit exhibuitque. Quos quum & ipse Psammetichus audisset, percontabatur quinam homines beccos quippiam appellarent. Hæc percontans comperit Phrygas sic panem appellare. Tali negotio argumentati, Phrygas se priores extitisse Ægyptii concesserunt. Quod ita actum esse equidem ex sacerdotibus Vulcani, qui sunt Memphi, audiebam. Græci tamen cum alia multa inepta memorant, tum vero Psammetichum pueros educandos curasse apud mulieres quarum linguas præcidisset. Hactenus de puerorum educatione referebatur. Alia quoque apud Memphim audiui ex Vulcani sacerdotibus, cum quibus in colloquium veni. Quinetiam harum ipsarum rerum gratia & Thebas & Heliopolin, id est Solis urbem, me contuli, animo cognoscendi nunquid consentanea dicturi essent iis quæ Memphi dicerentur. Nam Heliopolitani feruntur Ægyptiorum esse solertissimi. Atque ex iis narrationibus, quæ ad rem diuinam pertinentia audiui, ea non libenter enunciauerim, nisi ipsorum tantummodo nomina, existimans omnes homines idem sentire de his, quorum quicquid commemorabo, id oratione coactus commemorabo. **¶** QVÆ autem humanarum rerum sunt, hæc ita referebant inter se constare: Omnium hominum primos Ægyptios annum comperisse, & distinguentes eum in duodecim temporum menses. Et hæc comperisse ex aliis: qui eo prudentius (ut mihi videtur) hoc agunt quam Græci: quod Græci quidem tertio quoque anno intercalare mensem introducunt, temporum gratia: Ægyptii vero numero tricenis dierum, quibus duodecim menses taxant, adiciunt quotannis quinos dies. unde eis ratio circuli temporum constat eodem redeuntis. Ægyptios quoque primos, duodecim deorum cognomina in usu habuisse, & ab illis Græcos fuisse mutuos. Itæ primos diis & aras & simulacra & delubra statuisse: quinetiam animalia in faxis sculpsisse: quarum rerum pleraque ita effecta opere demonstrabant. Præterea primum mortalium regnasse Menem,

Τὰ μὲν δὲ παλαιὰ ἀκούσας, ἠσυχὸς ἦν ὁ ποιμὴν ὡς δὲ πολλάκι φοιτῶντι καὶ ἐπιμελουμένῳ πολλὸν ἠὲ τὸ ἔπος, οὕτω δὲ σημήνας τὰ δεσπότη, ἤγαγε τὰ παῖδια κελύσδους ἐς ὄψιν πύθονος. ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ψαμμήτις, ἐπισημάνει οἷτινες ἀιδεσίων βέκκος ἢ καλέσσι. **¶** Πρωτονόμος δὲ, βύεισκε Φρύγας καλέοντας ἄφρον. οὕτω σιωπεύοντες Αἰγύπτιοι, καὶ τοῦτω καθήμενοι ἀρήματα, τὸν Φρύγας ἀρεσύτερος εἶ) ἐωυτῶν. Ὡς δὲ μὲν ἡμεῖς τῶν ἰρέων τῶν Ἡφαίστου ἐν Μέρφι ἤκουον. Ἐλλίως δὲ λέγουσι ἀλλὰ τε μάταια πολλά, καὶ ὡς ζωαρχὸν τὰς γλώσσας ὁ Ψαμμήτις ἐκταμῶν, πύθονος οὕτως ἐποίησαν τῶν παιδίων τῶν ταύτησι τῆσι ζωαρχί. καὶ μὲν δὲ πύθονος τῶν παιδίων τῶν αὐτῶν ἐλεγον. ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλα ἐν Μέρφι, ἐλθὼν ἐς λόγους τοῖσι ἰρέσι τοῦ Ἡφαίστου καὶ δὲ καὶ ἐς Θήβας τε καὶ ἐς Ἡλιούπολιν αὐτῶν εἶνεκεν ἐτραπομῶν, ἐλέγων εἶδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι λόγοις τοῖσι ἐν Μέρφι. **¶** Ἐπεὶ γὰρ Ἡλιούπολιται λέγουσι Αἰγυπτίων εἶ) λογιζόμενοι. Τὰ μὲν νῦν γὰρ τῶν ἀπηρημάτων οἷα ἤκουον, **¶** οἷα εἶμι περὶ τοῦτον εἰρηγεῖται ἔξω ἢ τὰ οὐνόματα αὐτῶν μουσῶν νομίζων πῶς αἰδεσποῖς ἴσον καὶ αὐτῶν ἐπίσταται. Τὰ δὲ ἀνὲπιμνησθῶν αὐτῶν, ἔπειτα τοῦ λόγου ἀναγκαζόμενος ἐπιμνησθῶμαι. **¶** Οἷα δὲ ἀιδεσπῆτα ἀρήματα, ὧδε ἐλεγον ὁμολογῶντες σφίσι παλαιῶν Αἰγυπτίων ἀιδεσίων ἀπὸ τῶν εἰδόμενων ἐμαυτῶν, δωδέκα μέρη δασυμένους τῶν ὡρέων ἐς αὐτῶν. Ταῦτα δὲ εἰδόμενοι ἐκ τῶν ἀφῶν ἐλεγον. ἀγροῖσι δὲ τῶνδε σοφώτερον Ἑλλήνων (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ὅσα Ἑλλίως μὲν γὰρ πύθονος ἐμβόλιμον ἐπεμβάλλοις, τῶν ὡρέων εἶνεκεν Αἰγύπτιοι δὲ τετρακοντημέρους ἀγροῖς τὸν δωδέκα μῶνας, ἐπάγροισι ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας παρῆξ τῶν ἀφῶν. καὶ σφίσι ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τῶνδε παλαιῶν, ὧδε γίνεται. δωδέκα τε τῶν ἐπανυμίας ἐλεγον παλαιῶν Αἰγυπτίων νομίζον, καὶ Ἑλλίως τῶνδε σφῶν ἀναλαβεῖν. βωμοῖς τε καὶ ἀγάλματα καὶ νομῶν τοῖσι ἀπονεῖμαι σφῶν παλαιῶν, καὶ τὰ ἐν λίθῳ ἐγλύφαι. τοῦτων μὲν νῦν τὰ πλεῖστα ἔργα ἐδήλωον οὕτω ἡρόδοτος. βασιλεύσασιν δὲ παλαιῶν ἀιδεσίων ἐλεγον Μῆνα. **¶** ἐπι

III

IV

1 Ex hac re coniecturam facientes, Phr. Vol, Quum hanc rem examinassent. 2 Verum quæ mihi ad deos pertinentia narrarunt, ea scriptis mandare non libet, præter illorum nomina: quod idem de illis omnes homines scire existimem. Quæ autem præterea de his commemorabo. 3 Quæ autem ad res humanas spectant, hæc ita communi consensu referebant. Omn. 4 Atque illi duodecim tempora distribuisse. Et hæc comp. 5 Annum spatium exigunt ita distinctum. 6 Quæ ita se habuisse re ipsa comprobant magna ex parte. Præter.

ἔπι τούτου, πάλιν τῶν Θεβαϊκῶν νομῶν, πᾶσαν Αἴ-
 γυπτον εἶναι ἕλος· καὶ αὐτῆς εἶναι ἑσθλὴν ὑπερέχον
 τῆν κωῦ ἐνερθε λίμνης τῆς Μυρίος ἐόντων· ἐς τὴν
 ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ ἡμερέων ἑστὶ ἀνά
 ὄψαμον. Καὶ οὖ μοι ἐδόκειον λέγειν περὶ τῆς
 χώρας. δὴλα γὰρ δὴ καὶ μὴ περὶ αὐτοῦ ἔστι, ἰ-
 δόντι δὲ (ὅστις γε σιώσειν ἔχῃ) ὅτι Αἴγυπτος, ἐς
 τὴν Ἑλλῶες ναυῖλλονται, ἐστὶ Αἴγυπτοῖσι ἔπι-
 κτητός τε γῆ, ἔ δὲ ἄρην τῶ ποταμοῦ· ἔ τὰ κατ-
 ὑπερθε ἐπὶ τῆς λίμνης ταύτης, μέχρι τριῶν ἡμε-
 ρέων πλοῦ, τῆς περὶ ἐκείνοι ἑσθλὴν ἐπὶ τριῶνδε
 ἔλεγον. Ἐστὶ δ' ἕτερον τριῶν. Αἴγυπτος γὰρ
 φύσις τῆς χώρας ἑστὶ τοιῆδε. περὶ τὰ μὲν περὶ
 πλέων ἔτι, καὶ ἡμέρας δέμον ἀπέχων ἀπὸ γῆς,
 κατεῖς κατὰ πειρητηρίω, πηλὸν τε ἀνοίσεις, ἔ
 ἐν ἑνδεκά ὀργυῖσι ἔσεται. τῶ μὲν ἔπι τριῶν
 δεκάτῃ περὶ τῆς γῆς ἐοῦσαν. Αὐτῆς δὲ τῆς
 Αἴγυπτος ἔπι μήκος ὁ ποταμὸς θαλάσσης, ἐξήκον-
 τα ὄρησι, κατὰ ἡμέρας δεκάτῃ ἑξήκοντα Αἴγυ-
 πτος ἀπὸ τοῦ Πλινθίνου κόλπου μέχρι Σερ-
 βωνίδος λίμνης. περὶ τὴν δὲ Κάσιον ὄρος τείνει.
 τῶν τῶν δὲ ἐξήκοντα ὄρησι εἶσι· ὅσοι μὲν γὰρ
 γεωπεῖναι εἶσι ἀνδρόπων, ὀργυῖσι μεμετρήκασιν
 τὴν χερσὶν ὅσοι δὲ ἦσαν γεωπεῖναι, σαδίοισι. οἱ
 ὅ πολλὴν ἔχουσι, περὶ τὰ ἄλλα οἱ ὅ ἀφθονοὶ λί-
 μναι, ὄρησι. δυνάται ὅ μὲν περὶ τὰ ἄλλα τρι-
 ἡκοντα ἑξήκοντα ὄρησι. ὅ ὅ ὄρησι ἑκατὸς, μέτρον ἐὼν
 Αἴγυπτιον, ἐξήκοντα ἑξήκοντα. οὕτω ἀν εἶησαν
 Αἴγυπτος ἀπὸ τῆς ἑξακόσιοι ἔ τριῶνδεκά, ὁ ποταμὸς
 θαλάσσης. Ἐνθούτω καὶ μέχρι Ἡλιουπόλι-
 ος ἐς τὴν μεσογάδην, ἐστὶ βύρεα Αἴγυπτος, ἐοῦσα
 πᾶσα ὑπερθε καὶ ἀνδρῶν, καὶ ἰλίου. ἐστὶ δὲ ὁ-
 δὸς ἐς τὴν Ἡλιουπόλιν ἀπὸ θαλάσσης ἀνω ἰόντι,
 περὶ τὴν ἀπὸ τῆς μήκος τῆς δὲ Αἴγυπτος ὁδὸς τῆς
 ἀπὸ τῆς δωδέκα ἑσθλὴν τοῦ βωμοῦ φερόνση ἐς τε
 Πιάσθην καὶ ἐπὶ τῶν τῶν τοῦ Διὸς τῶν Ὀλυμπίου.

ἡ. τὸ διὰ
 φέρει
 ἡ ἰσχυρὸν μὲν
 καὶ ἔστι

ἡ. ἡ. μὲν
 ἑστὶν τε καὶ
 ἔστιν.

σμικρόν τι ἄφθονον βύρεα ἕως ἀν λογιζόμενος
 τῆν οὐδὴν τούτων ὁ μὲν ἰσχυρὸν ἔστι, οὐ πλέον ὡς πε-
 καδέκα σαδίων. ἡ μὲν γὰρ ἐς Πιάσθην δὲ Αἴγυπ-
 τῶν, κατὰ δὲ ὡς περὶ καδέκα σαδίων, ὡς μὲν εἶναι ὡς πε-
 ταχυσίων καὶ χιλίων· ἡ δὲ ἐς Ἡλιουπόλιν ἀπὸ
 θαλάσσης, πηλῶν εἶναι τῶν τριῶνδεκά τοῦτον. Ἀπὸ
 ὅ Ἡλιουπόλιος ἀνω ἰόντι, εἶναι ὅτι Αἴγυπτος. τῆ μὲν
 γὰρ τῆς Αἴγυπτος ὄρος περὶ τὰ τεταταῖα, φέρει ἀπὸ
 ἀρκτοῦ περὶ μεσαμβρίω τε καὶ νότον, ἀπὸ ἀνω
 τείνον ἐς τὴν Ἐρυθρίω καλεομένην θαλάσσαν.

ac sub eo omnem Ægyptum, præter
 Thebaicam prouinciam, palustrem fu-
 isse: ex eaq; nihil eorum quæ nunc sunt
 supra stagnum Myrios, extitisse: in quod
 stagnum à Mari per flumen septem die-
 bus nauigatur. Atq; de regione bene
 mihi dicere videbantur. manifestum e-
 nim est ei qui, si antea non audierit, ta-
 mē inspexerit, (modo sit solertia prædi-
 tus) Ægyptum in quam Græci nauigāt,
 accessionem esse terræ, ac fluminis do-
 num: quinetiam loca quæ supra stagnū
 hoc sunt, ad trium vsque dierum nauig-
 ationem. De qua non iam tale quicquā
 commemorabant. Est autem & aliud
 tale: Ægyptiacæ regionis huiuscemodī
 natura est: iam primum quum Ægyptū
 versus in alto cursum tenens, abes pro-
 cul ab ea adhuc diurnæ navigationis
 spatio, patieris sensum canī, etiam in a-
 qua vndecim alta passus: quæ res decla-
 rat catenus esse humū aggestam. Ipsius
 autem Ægypti longitudo secundum
 mare, sexaginta est Ichcenorum, id est
 funicularum: quemadmodum nos Ægy-
 ptum distinguimus à sinu Plinthine,
 id est lateritio, vsq; ad stagnum Selboni-
 dis: ad quod mons Cassius vsq; pertin-
 git. Itaque ab hac parte sexaginta schæ-
 ni sunt. Etenim qui modicum terræ pos-
 sident, metiuntur illā 3 passibus: qui mi-
 nus inopes terræ sunt, metiuntur stadiis:
 qui multū possident, parasangis: qui plu-
 rimum, schænis. Constat autē parasan-
 ga tricenis, schænus, (qui mensura est
 Ægyptiaca) sexagenis stadiis. Ita erat
 Ægyptus secundū mare stadiorū trium
 millium sexcentorum. Hinc ad Helio-
 polin mediterranea versus Ægyptus
 spatiosa est, supina omnis & aquarum
 inops simul ac limosa. A mari ad Helio-
 polin eūdo per superiora, iter est eiūsdē
 spatii cuius id quod ab Athenis ab ara
 duodecim deorū fert Pisam & ad delu-
 brū Iouis Olympii: quæ itinera si quis cō-
 putet, inueniet parum quiddam differre
 quominus paria sint, ac non amplius
 quindecim stadiis. Nā viæ quæ ex Athe-
 nis Pisam fert, quindecim stadia defunt
 quo minus sit mille & quingentorū sta-
 diorum: at ea quæ à mari ad Heliopolin
 ducit, hunc stadiorū numerum cōplet.
 Ab Heliopoli autē per superiora eundo
 Ægyptus angusta est. nam ab vna parte
 mons Arabiæ exporrigitur, ab aquilone
 ferēs ad meridiē atq; ad austrum, semper
 fursū tendens ad mare q; rubrū vocatur.

1 Demissa bolide, id est nautico perpendicularo, cænum crues, etiam in aq. 2 Vlnas. Gr. orgijas. 3 Vlnis. orgijis. 4 De-
 pressa, i. campestris, non montosa.

Ibi insunt

Ibi insunt
 que sunt a
 hac quiden
 clinat in qu
 te produci
 audiebam
 rora ad
 ad auro
 Atque hic
 autē later
 lius mons
 ramides su
 do quo A
 meridiem
 ra multor
 modò Eg
 ruor dūta
 bet. Inte
 est interca
 stadiorum
 parte arc
 torum, e m
 citur Liby
 laxa est. A
 comparat
 Thebas n
 quatuor n
 xaginta st
 doginta s
 dia collect
 (prout à n
 millia sex
 Thebas m
 sunt enim
 stadia: a T
 ne Elepha
 Huius igit
 est, pleraq;
 & mihi ipsi
 Ægyptiis el
 dios mon
 positos, me
 maris: alia
 quæ sunt cir
 Ephesum &
 parua mag
 eorum flum
 mauerunt,
 ex septem
 Sunt & alii
 dine Nili, q
 quorū nomi
 rūtum vero
 fluens in E
 iam eas me
 tem. Est a
 procul ab A
 ex eo quod
 gus atq; arc
 Reflēt

Ibi insunt & lapidicinæ, ad pyramides quæ sunt apud Memphin, excisæ. Ab hac quidem parte declinens mons, declinat in quæ dictum est. Qua vero parte productior seipso est, duorum ego audiebam mensium itineris esse ab aurora ad hesperum: & eius extrema quæ ad auroram vergunt, feracia thuris esse. Atque hic quidem mons talis est. Quo autem latere Africam Ægyptus spectat, alius mons saxeus extenditur, in quo pyramides sunt, fabulo oblitus, eodẽ modo quo Arabici montis tractus qui ad meridiem fert. Itaq; ab Heliopoli non ita multorum spatiorum est iter quod modo Ægypti sit, sed angusta est, & quatuor duntaxat dierum navigationem habet. Inter eos quos dixi montes quod est intercapedinis, campestris est terra, stadiorum ferme (vt mihi videtur) qua parte arctissima est, non amplius ducuntur, è monte Arabico ad eum qui dicitur Libycus. Illinc rursus Ægyptus laxa est. Atque ita situs regionis natura comparatus est. Ab Heliopoli autem ad Thebas nouem diebus nauigatur, spatio quatuor millium octingentorum & sexaginta stadiorum, hoc est, vnus & octoginta schœnorum: quæ Ægyptia stadia collecta, secundum mare sunt, (prout à me superius indicatum est) tria millia sexcenta: quatum vero à mati ad Thebas mediterraneum sit, indicabo. sunt enim sex millia ac centum viginti stadia: à Thebis autem ad urbem nomine Elephantinam, octingenta viginti. Huius igitur regionis quæ à me dicta est, pleraq; pars (vt & sacerdotes aiebāt, & mihi ipsi esse videbatur) acquisititia Ægyptiis est. Siquidem quod inter prædictos montes, supra Memphin urbem positos, medium est, videtur mihi finis maris aliquando fuisse, quemadmodum ea quæ sunt circa Ilium & Teuthraniam, & Ephesum, & Mæandri planitiem, vt hæc parua magnis cõparentur. quoniã nullum eorum fluminum quæ has regiones oblimauerunt, dignum est comparari vni ex septem ostiis Nili, magnitudine. Sunt & alii fluiui nequaquam magnitudine Nili, qui magna opera ediderunt, quorum nomina possem referre: cū aliorum tum vero Acheloi, qui per Acarnaniam fluens in Echinadum insularum mare, iam eas media ex parte fecit continentem. Est autem Arabicæ regionis, non procúl ab Ægypto, sinus maris, exiens ex eo quod rubrum vocatur, ita longus atq; arctus vt differendo ostendam.

ἐν ταῖς καὶ λιθοτομία ἐνεῖσι, αἱ εἰς τὰς πυραμίδας κατὰ μνηστῆσαι τὰς ἐν Μέμφι. ταῦτη μὲν λήξον, αἰακά μπει εἰς τὰ εἶρηται, ὁ ὄρεσ. τῆ δὲ αὐτὸ ἐαυτῆ ὅστι μακρότερον, ὡς ἐγὼ ἐπιωσανόμην δύο μην-^{μακροῖ} τῶν αὐτῶ ἐῖ) τῆς ὁδοῦ ἀπὸ ἑὸ πρὸς ἐσπίριον. τὰ^{τα τοῦ} δὲ πρὸς τὴν ἑὸ, λιθωνοφόρα αὐτῆ τὰ τέματα τ.^{αὐτῶ} 58 ἐῖ). τὸ πρὸ μὲν τῶν ὄρεσ. τοιοῦτον ὅστι ὁ δὲ πρὸς Λιβύης τῆς Αἰγύπτου ὄρεσ ἄλλο πᾶτερον τείνῃ, ἐν^{αλλοῦ} ταῖς αἰ πυραμίδες ἐνεῖσι, ἡ ἀμμο κατελιημῶνον, 10 τεταμένον, ὅ αὐτὸν ἔσπον καὶ τῆς Αἰραβίου τῶ πρὸς μεθμβελίω φέροντα. ὁ ὦν δὴ ἀπὸ Ἡλίου πόλιος, ὅσκιε πολλὰν χωρίων, ὡς ἐῖ) Αἰγύπτου, ἀλλ ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων αἰαπλοοῦ φεινῆ ὅστι, Αἰγυπτος εὐόσα. τῆν δὲ οὐρέων τῆν εἶρημένων ὁ μεταξῶ, πεδία μὲ γῆ, σάδιοι δὲ μέλισα ἐδδκόν μοι ἐῖ), τῆ φεινότερον ὅστι, διηκοσίων οὐ πλείους, ἐκ τῆ Αἰραβίς οὐρέος ἐς ὁ Λιβυκὸν καλθῶνον. ὁ δὲ ὀνηυτεν αὐτῆς θύρεα Αἰγυπτος ὅστι. Γέφυκε μὲ ὦν ἡ χώρα αὐτῆ οὕτω. ἀπὸ Ἡλίου πόλιος ἐς Θή- 20 βας ἐστὶ ἀνάπλοος ὀνέα ἡμερέων. σάδιοι δὲ τῆς ὁδῆ ἐξήκοντα καὶ ὀκτακόσιοι καὶ τετραχιχίλιοι, ὁρίων ἐνός καὶ ὀγδάκοντα εὐόντων. οὗτοι σιωτεθῆμῶνοι σάδιοι Αἰγύπτου, ὁ μὲ πρὸς θάλασσαν, ἡδη μοι καὶ πρὸτερον δεδήλωται ὅτι ἐξαχασίων τε ὅστι σάδιων καὶ περαχίλιων ὅσον δὲ τῆ ἀπὸ θάλασσης ἡ μέχρη^{κα ἐς μέση} Θηβαίων μεσόγῆα ὅστι σημερέω. σάδιοι γὰρ εἰσι^{θηβαίων} εἶχσοι καὶ ἐκατόν καὶ ἐξαχιχίλιοι. ὁ δὲ ἀπὸ Θηβαίων ἐς Ἐλεφαντίνω καλεομένω πόλιν, σάδιοι εἶχσοι καὶ ὀκτακόσιοι εἰσι. Ταύτης ὦν τῆς χώρας τῆς 30 εἶρημένης ἡ πολλῆ, κατὰ τῶν ὀίρες ἐλεγον, ἐδδκεε ὅ καὶ αὐτῶ μοι ἐῖ) ὅπικη τῆς Αἰγυπτοῖσι. τῆν γὰρ οὐρέων τῆν εἶρημένων τῆν ἑσπὸς Μέμφιν πόλιν καμμένων ὁ μετὰξῶ γ' ἐφάμετό μοι εἶναι κοτε χόλπος θάλασσης, ὡς ἑσπ τὰ τε πρὸς Ἡλιον καὶ Τθυθρανίω, καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαγάνδρου πεδίον ὡς ἐῖ) σμικρὰ^{κα ἐῖ} ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέην. τῆν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία πρὸς ἡσάντων ποταμῶν, ἐνὶ τῆν σωματων τοῦ Νείλου εὐόντος ἐπιασόμου, ὁστέεις αὐτῶ πλήτεος πᾶσαι ἀξίος συμβληθῶναι ὅστι. εἰσι ὅ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ἐ 40 καὶ Νεῖλον εὐόντες μεγάλας, οἱ πινες ἔργα ἀπὸ δεξάμῶνοι μεγάλα εἰσι τῶ ἐγὼ φράσαι ἔχω ὀνόματα καὶ ἀγῶν, καὶ ὅσκι ἡκισα. Ἀχελῶς ὁσρέων δι Ἀχαρνάνης, καὶ ὀξίων ἐς τὴν θάλασσαν, τῆν Ἐχινάδων νῆ-^{κα ἐῖ} σων τὰς ἡμίσεας ἡδη ἡπειρον πεποίηκε. Ἐστὶ δὲ τῆς Αἰραβίης χώρας, Αἰγύπτου δὲ οὐ πρὸς ὡ, χόλπος θάλασσης ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομέ-^{κα ἐῖ} νης, μακρὸς οὕτω δὴ πὶ καὶ φεινός, ὡς ἐργασφ φράσων.

1 Reflectitur versus ea quæ dixi loca

IX

X

XI

μήχρη μί, πλοῦν δὲ ξαμμένα ἐκ μυξὺ δι-
 πλοῦσαι ἐς τὴν θύρην τὰ θαλάσσιον, ἡμέρας αἰμασι-
 μούνται τεσσαράκοντα, εἰρεσίη χρεωμένωι ὄρεος
 δὲ τῆ θύρῃτατος ὅστι ὀκλῆπος, ἡμισυ ἡμέρας πλοῦν.
 ῥηχίη δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἀμπωτὶς ἀπὸ πάντων ἡμέρων
 γίνεται. ἕτερον τοιοῦτον κόλπον καὶ ὅπτι τὴν Αἴγυ-
 πτον δοκέω ἠγέσθαι. 20 21 μί, ἐκ τῆς Βορέης θα-
 λάσσης ἔρχονται ἐπὶ Αἰθιοπίης. 22 δὲ, Ἀραβίον,
23 ἔρχεται λέξων, ἐκ τῆς νοτίης φέρονται ὅπτι Συ-
 εῖης. 24 χεδὸν μί ἀλλήλοισι συμπραίνοντασ ὅτι μν-
 χρεῖς, ὀλίγη δὲ ἐκ θαλάσσης τῆς χώρας. εἰ δὲ
 δὴ ἐτελήσει ἐκ τῆς θαλάσσης ὄρεος, ὄρεος δὲ Νεῖλος ἐς τὸν
25 Ἀραβίον κόλπον, ἡμικαλύει ῥέοντος τοῦτου,
 χωρῶναι ἐπὶ τὸς διομυεῖων ἑτέων; ἐγὼ μί γὰρ
 ἐλπομαι γε μυεῖων ἐπὶ τὸς χωρῶναι αὐτοῦ γε δὴ
 ἐν τῷ περὶ αἰμασιμῶν χερῶν περὶ τῶν ἡμέ-
26 ρῶν, ὅτι αὐτῶν κόλπος, καὶ πολλῶν μέ-
 ζων ἐπὶ τοῦτου, ἕπο ποσούτου τε ποταμοῦ καὶ ἕτως
 ἐργατικῶν; Τὰ περὶ Αἴγυπτον ὦν, καὶ τοῖσι λέ-
 γουσι ἀπὸ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ ἄλλων ἄλλα δοκέω 27
28 εἶ, ἰδὼν τε τὴν Αἴγυπτον περὶ αὐτῶν τῆς ἐξ-
 μένης γῆς, καὶ γὰρ τὰ φαινόμενα ὅπτι τοῖσι ὄρεσι,
 καὶ ἀλλῶν ἐπὶ ῥέοντασ ὡς τε καὶ τὰς πυραμί-
 δας δηλέσθαι καὶ ἰάμμον μοῦνον Αἴγυπτον
 ὄρεος τῶν τοῦτοῦ Μέρφιος ἔχον. περὶ δὲ τῆ
 χώρα, οὔτε τῆ Ἀραβίη περὶ αὐτῶν εὐοση τὴν Αἴ-
 γυπτον περὶ αὐτῶν, οὔτε τῆ Λιβύη, οὔ μί ὅδε
 τῆ Συεῖη, (τῆς γὰρ Ἀραβίης τὰ περὶ αὐτῶν
 Συεῖοι νέμονται) ἀλλὰ μετὰ ῥέον τε καὶ κατῆρηγυ-
29 μένω, ὡς τε εὐοση ἰλιῶ τε καὶ περὶ αὐτῶν Αἰθιο-
 πίας κατῆρηγυμένω ἕπο τὸ ποταμοῦ. τὴν δὲ
 Λιβύην ἰδὼν ἐν ῥέον τῆς γῆς καὶ ἕπο αἰμα-
 μοτέρω. τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συεῖην δὲ γλω-
 δετέρω τε καὶ ἕπο περὶ αὐτῶν εὐοση. Ἐλεγον δὲ
 ὅδε μοι μέγα τεκμήριον περὶ τῆς χώρας ταύτης 30
 ἰδέεσ, ὡς ὅτι Μύριος βασιλῆος, ὅπως ἔλθοι ὁ πο-
 ταμὸς ὅπτι ὀκτὼ πηχῶσ τὸ ἐλάχιστον, δὲ δέεσκε
 Αἴγυπτον τὴν ἐνερθε Μέρφιος. καὶ Μύριος οὐκ
 ἔτετα ὀκτὼ πηχῶσ τε τελευτηκῶσ, ὅτε τῶν ἰρέων τῶν
 τὰ ἐγὼ ἠέκον. καὶ δὲ εἰ μὴ ἐπὶ ἐκαστῶν ἡ ἐνερθε
 δεκα πηχῶσ ἀπὸ τῶν τῶν ἑλάχιστον ὁ ποταμὸς, ὅτι
 ἕπο βασιλῆσ ἐς τὴν χώραν. δοκέωσι δὲ μοι Αἴγυπτιῶν 31
 ἐνερθε τὸ λίμνης τὸ Μύριος, οἰκέοντασ τὰ τε ἄλλα χω-
 ρεῖα καὶ τὸ καλεόμενον Δέλτα, ἕπο ἡ χώρα αὐτῆ
 καὶ ῥέον ὅπτι διδοῖ ἐς ἕπος, καὶ τὸ ὅμοιον δὲ διδοῖ
 ἐς αὐτῶν, μὴ κατὰ κλύον τὸς αὐτῶν τὸ Νεῖλου,

Prolixitas quidem, inchoando naviga-
 tionem ex Inacho in amplum aquor,
 consumit quatuor dies remigationis: la-
 titudo vero, vbi sinus amplissimus est,
 dimidiatum diem navigationis. In quo
 sinu quotidie reciprocatio aquarum &
 vadofum astuarium est. Porro aliū hu-
 iusmodi arbitror sinum exitisse qui in
 Ægyptum ferretur, à mari septentrio-
 nali Æthiopiam versus tendens: sicut
 Arabicus (de quo à me sermo institutus
 est) ab austrino Syriam versus tendit: qui
 prope inter se suos recessus terminat, e-
 xiguo quodam terræ interuallo direm-
 pti. Quod si in hunc Arabicum sinum
 Nilus velit alueum suum conuere, quid
 prohibebit assidue fluentem, quin
 intra viginti millia annorum illum obli-
 met? Ego enim credo, intra decē millia
 annorum qui ante me natū transierunt,
 sicubi siccanca facta sunt, nimirum & si-
 num siccanum fieri posse, etiam multo
 quam hic est maiorem, à tanto flumine
 atq; ita operoso. Itaque quæ de Ægypto XII
 à referentibus audiui, ea & ipse ita ha-
 bere existimo. quippe quum videam &
 Ægyptum esse exporrectā à terra cōti-
 gua, & conchylia existere in mōtibus, ac
 falsuginē exudare, quæ etiā pyramides
 cotrumpat: & solum hunc montem qui
 in Ægypto imminet Memphi, arenas
 habere. Præterea regionē hanc nulli al-
 teri conterminę, aut Arabiæ, aut Libyę,
 aut Syriæ assimilem esse (etenim Arabię
 maritimā oram Syrii incolunt) sed nigrā
 terram & fragilem habere, utpote limo
 ex alluionibus ab Æthiopia flumine
 deuecto. Nā Libyam humū scimus ma-
 gis rubram esse, & magis subarenacę:
 Arabicam vero atq; Syriacam, argillo-
 siorem ac suppetrosam. Quinetiā hoc XIII
 magnū huius regionis documentū ai-
 ebant sacerdotes, sub rege Myri fluium,
 quoties octo cubitis, dum minimū, in-
 fluebat, irrigasse Ægyptum quæ infra
 Memphim est. necdum ab obitu Myris
 non genti erant anni ad tempus quo hæc
 ego à sacerdotibus audiebā. At nūc, nisi
 ad sedecim aut ad quindecim saltē cu-
 bitos ascendat fluuius, in regionem non
 trāscendit. Quæ regio, si proportione in
 altum surgat, & tantundem ad incre-
 mentum tendat, non restagnante eam
 Nilo, videntur mihi Ægyptii utiq; qui
 infra paludem Myridis incolunt cum al-
 lia loca tum vero cū qui vocatur Delta,

1 Ab eius recessu vsque ad latum mare. Legendum est enim ex vet. cod. μυχῶν, non ἰσῶχου, ut legit Vallartec μυχῶν, ut in vulg. edit. habetur. 2 Hic Græca exempl. mendosa esse videntur. 3 In rimas sillam, 4 Subarenacę vocat cui arena subest: suppetrosam (vel potius subpetrosam) cui petra sub sunt. i. lapides. q. d. petricosam. i. lapidosam. Sic exprimere voluit ἰσοφαμοτέρω ἕπο ἰσοπτερον. idem

idem pass
 aiebant
 Nam qui
 terram pl
 ut suam, d
 do magna
 mo ho
 deus plu
 me extime
 que, nisi
 que hæc
 cuntur, re
 dicā quor
 beant. Si,
 Memphi
 augescit)
 tione pre
 gyptios, q
 turos: si n
 neque à fl
 iporum: l
 nibus, atq
 xime illab
 qui nequ
 neque sul
 quam ex
 colendis
 rant: sed p
 peruenier
 quit rurli
 iactō sem
 que subib
 peccat: atq
 ita demun
 si vellem
 qui solū
 specula ap
 mare, ad l
 draginta sc
 mediterrā
 calorū vrbe
 in Pelusiū
 veto Ægypt
 Arabiæ: q
 tes, nullan
 onem. Nā
 hi videntur
 vuper (vt sic
 la cis terra
 tes se primo
 in puertoru
 qui priman
 bebāt. Ego
 i. Nā illa legi
 fuerit, si neque
 omnes alii hom
 tis, neque farric
 colligit. Quod
 delecta. i. i
 tem falli memi

ἄμα δὲ Δέλτα τὰ ἑπτὰ Ἰώνων καλεομένων ἡμέ-
 ραι, αἰεὶ τε εἶ) δὲ δ' αἰ. δευτέρων ἡμέρας ἔχοντες. κα-
 τὰ τὴν τῆς χώρας, πολλοὶ μὲν εἶ) ἀποκαταβαίνοντες.
 εἶ) δὲ ὡν πάλαι αἰθῆσαι Αἴγυπτος ἑκατέρωθεν ἔ-
 σκευετο, γὰρ εἶ) εἰσι εἰκοσι καὶ ἑκατὶ ἑξακισχίλι-
 οί. Εἰ ὡν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτῶν γνώσκοντες, Ἰ-
 ὶ) ὡν εἶ) φρονέει περὶ Αἴγυπτος. εἶ) δὲ ὀρθῶς εἶ) ἔ-
 ἢ Ἰώνων γνώμη, Ἐλλήνας τε καὶ ἄλλοις Ἰώνας ἀπο-
 δεύοντες, οἱ ἑπισημαίνοντες λογίζεσθαι, οἱ φασὶ τεῖα ἰο
 μύρια εἶ) ἢ γινώσκοντες, Εὐρώπῳ τε καὶ Ἀσίῳ καὶ
 Λιβύῃ. τεταρτὸν γὰρ δὴ σφείας προσλογίζεσθαι Αἴ-
 γυπτος, δὲ Δέλτα, εἶ) μή τε γὰρ εἶ) Ἀσίης, μή τε δὲ
 Λιβύης. εἶ) δὲ ὁ Νεῖλος γὰρ εἶ) καὶ τὸν τὸ λόγον, ὁ
 ἢ Ἀσίῳ δέξων τῆ Λιβύῃ. τὸ Δέλτα δὲ τὸ τε καὶ
 εἶ) ὅξυ περὶ ἠῆγιν ὁ Νεῖλος ὡς ἐν ταῖς μεταξὺ Ἀ-
 σίης τε καὶ Λιβύης γίνονται. αἶ). Καὶ πάλιν μὲν Ἰώνων
 γνώμην ἀπείκοντες ἡμεῖς δὲ ὡς εἶ) τῶν λέγει-
 ῶν Αἴγυπτος μὲν πάλαι εἶ) τῶν τῶν Αἴγυ-
 πτιῶν οἰκιστῶν, κατὰ τὸν Κιλικίῳ, τὸ ἑπὶ Κιλι-
 κίῳ, καὶ Ἀσσυρίῳ, τὸ ἑπὶ Ἀσσυρίῳ. ἔπειτα δὲ
 Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἶδα μὲν εἶ) ἔν ὀρθῶ λόγῳ, εἶ) μή
 εἶ) Αἴγυπτιῶν ἔργα. εἶ) τὰ ἑπτὰ Ἰώνων νεο-
 μιστῶν χρησόμεθα, νομίζοντες Αἴγυπτος πάλαι, δε-
 ξαμένῳ ἀπὸ Καταδούπων τε καὶ Ἐλεφαντίνης πό-
 λιος, διὰ δὲ ἰσχυρῶν, εἶ) ἀμφοτέρων τῶν ἐπισημαίνοντων
 ἔχοντες. αἶ) μὲν γὰρ αὐτῆς, εἶ) δὲ Λιβύης τὰ εἶ) Ἀσίης.
 ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος δευτέρου ἀπὸ τὸν Καταδούπων, ῥέ-
 ει, μέσῳ Αἴγυπτος ἔχων, εἶ) δὲ ἰσχυρῶν, μέγιστον
 ἰὼν Κερκασῶν πόλιος ῥέει εἶ) ἔν ὁ Νεῖλος. εἶ) δὲ ἀπὸ
 τῶν τῆς πόλιος, ἔχεται τριφασίας ὁδοῖς, καὶ ἢ μὲν
 πρὸς ἠῆν περὶ πεταί, καλεῖ) Ἰηλῶσιον σῶμα. ἢ ἢ ἑτέ-
 ρη δὲ ὁδὸν πρὸς ἑσπέρῳ ἔχεται. τῆσ δὲ Κανωβίχον σῶ-
 μα κέκληται. ἢ δὲ δὴ ἰσχυρῶν τῶν ὁδῶν ὡς Νεῖλος εἶ) ἢ δὲ
 αὐτῶν φερόμενος, εἶ) δὲ ὅξυ τὸ Δέλτα ἀπικνεύεται.
 εἶ) δὲ ἀπὸ τῶν, ἔχων μέσον δὲ Δέλτα, εἶ) δὲ ἰσχυρῶν
 εἶ) δὲ, ὅτε ἐλαχίστῳ μοίρῳ τῶν ὕδατος παρεχόμενος
 τῶν τῆ, ὅτε ἡκιστα ἔνομασται. εἶ) καλεῖται Σεβεννυ-
 πτικὸν σῶμα. εἶ) δὲ ἢ ἑτέρα διφασία σῶμα τὰ ἀπὸ τῶ
 Σεβεννυτικῶν ἀποχρῶντα, φέροντα εἶ) δὲ ἰσχυρῶν
 τοῖσι ἔνομασται καλεῖται τὰ δὲ τὰ μὲν, Σαίτικόν αὐτῶν,
 τὰ δὲ, Μενδῆσιον. εἶ) δὲ Βολβίτινον σῶμα καὶ εἶ) δὲ
 Βουχολικὸν οἱ ἰσχυρῶν σῶμα τὰ εἶ) δὲ, ἀλλ' ὀρυ-
 κτά. Μαρτυρεῖ δὲ μου τῆ γνώμη ὅτι ποσάτη
 εἶ) Αἴγυπτος, ὅσῳ πᾶν ἐγὼ ἀποδείκνυμι τὰ λό-
 γῳ, καὶ εἶ) Ἀμμωνος χρησόμενον γνώμῳ. εἶ) δὲ
 γὰρ τῆσι ἐμεῶν τῶν γνώμησι ὕστερον περὶ Αἴγυπτος

cum loco quem Delta Iones vocāt, pa-
 riter extitisse, sed semper fuisse ex quo
 genus humanum extitit, progressuque
 terrae multos ex eis reliquos fuisse, mul-
 tos aliunde subingressos. Ideoque o-
 lim Thebae Aegyptus vocabatur, cu-
 ius ambitus est stadiorum sex milliū ac
 centum viginti. Itaque si nos de eis re-
 cte sentimus, Iones nō recte sentiunt de
 Aegypto: sin recte Iones sentiunt, osten-
 do neque Graecos neque Iones scienter
 computare: qui aiunt tria membra to-
 tam esse terram, Europam, Asiam, Afri-
 cam. quartum enim membrum annu-
 merare debent Delta Aegypti, si non sit
 neque Asia, neque Africa. Nam secun-
 dum hanc rationem non est Nilus qui
 Asiam ab Africa determinat: qui quum
 diuortia faciat circa acumen Delta, id
 quod in medio est, Asia & Africa esset.
 Sed nos Ionum sententiam missam fa-
 cientes, ita de his dicimus: Aegyptū qui-
 dem, eam omnem esse quae ab Aegyptiis
 incolitur: quemadmodū Ciliciam, eam
 quae à Cilicibus, & Assyriam, quae ab Af-
 syriis. Sed Asia & Africa scimus recta
 ratione nullum esse terminum, nisi ter-
 minos Aegyptiorū. Si vero quod Graecis
 persuasum est sequemur, sentiemus om-
 nē Aegyptum quae à Catadupis & Ele-
 phantina vrbe incipit, bifariā diuidi, &
 vtrunq; cognomen obtinere. aliā enim
 eius partē, esse Africae, aliam Asiae. Quip-
 pe Nilus à Catadupis incipiens, mediam
 interfluens Aegyptum in mare influit: v-
 no quidem alueo vsque ad Cercasorum
 vrbein, inde autem tripartitō. Et alueus
 quidem ad auroram vergens, Pelusiura
 ostium: alter ad vesperam tendens, Ca-
 nobicum ostium nominatur. Tertius,
 quo recta Nilus meat, talis est: Delatus
 per superiora, ad acumen Deltae peruenit,
 dehinc medium Delta scindens, in ma-
 re exit: non minimam huic alueo por-
 tionem aquae praebens, nec minime ce-
 lebrem, quod Sebennyticum ostiū ap-
 pellatur. A Sebennytico itē duo alia di-
 uiduntur ostia, in mare ferentia, quibus
 haec sunt imposita nomina, vni Saiticū,
 alteri Mendesium. Nam quae Bolbitinū
 & Bucolicū nominantur, non sunt nati-
 ua ostia, sed effossa. Huic mea opinio-
 ni, tantam esse Aegyptum quantam ra-
 tione demonstrari, testimonium etiam
 dat oraculum quod ab Hammone est
 redditum: quod ego posterius quā ita
 in animum induxeram, circa Aegyptum

1 Terraque fluvij decursu accrescente multos ex eis remansisse, multos item in inferiorem regionem descendisse. 2 Plinij scissuram vocat.

audiui.

audiui. N
 Apia, inco
 verius, qu
 viderentur
 remonias,
 heri, mifer
 quequ
 ne. Hab
 lumque
 cū, ac vel
 Hæ eos d
 ens Aegypt
 gressus i
 phantinan
 potat et, co
 oraculo re
 vbi in natu
 vetumctri
 se, aliquo
 verius duo
 plus eo ve
 natura neq
 que ab alio
 promptissi
 illis audier
 labatur, in
 centum vsq
 diebus ret
 ta vt per or
 feueret ad
 nihil omni
 ptis sciscia
 lus haberet
 uis. Hæc
 interrogaba
 mnum null
 qua tamen
 insignes vel
 riam differu
 duas ne mē
 mo, nisi cat
 Earū vna ait
 fa cur Nilus
 effluere in m
 etelæ no
 id agit. Ad
 oporteret al
 que etelæ o
 lus pati: & e
 minores gur
 multa in Syr
 quæ nihil t
 Nilus. Alter
 quidem qu
 tamen adm
 quod ab Oc
 psium vero
 circumflue

(ὡς ἐμὲ κατανόειν) δίνας ἕνας ταύτη ἔστας ἰσχυ-
 ραί, καὶ παλιρροίω. οἷα δ' ἐμβάλοντος μὲν ὕδατος ἴσ-
 σι ἔρει, μὴ δυνάσθαι καλεμένω καταπειρατῆ-
 εἶναι ἐς βυσσὸν ἵεναι. Ἄλλα δ' ὁσθένος ὁσθέν ἐ-
 δυνάμει πύλας. ἀπὸ τῶνδε μὲν ἀπὸ ἑπὶ μα-
 κρότατον ἐπιπέδω, μέγρι μὲν Ἐλεφαντίνης πό-
 λιος ἀπέπλησεν ἑλθὼν, ὃ δὲ ἀπὸ τῶνδε ἀκρῆ ἠδὲ ἰσο-
 ρέων. ἀπὸ Ἐλεφαντίνης πόλιος ἀνω ἰόντι, ἀνάντες
 ὄσι χρεῖον. ταύτη ἂν δὲ ὁ πλοῖον ἀφ' ἡθύναντα
 ἀμφοτέρωθεν, κατὰ τὸ βοῶν, πορβύεσθαι ἢ δ' ἀπὸ
 ῥαγῆ δὲ πλοῖον, ἴξεται φερόμενον ὑπὸ ἰχθῶς ἔροσ.
 ὃ δ' ἡμεῖς τῶτο, ἐστὶ ἑπὶ ἡμέρας τεσσαρας πλοῖος.
 σκαλιός δ' ταύτη, κατὰ τὸ Μαίανδρος, ὄσι ὁ Νεῖ-
 λος. ἄνοι δ' δυνάδεια. εἰσι δ' τοι, ὅτι δ' τῶτο τὰ
 ἔπειτα διεκπλώσασθαι. καὶ ἐπὶ τὰ ἀπίξεσθαι ἐς πεδίον λῆ-
 ον, ἐν τῶ νῆσον ἀπὸ τῶν ὁ Νεῖλος, Ταχομψοῦ ἔνομα
 αὐτῆ ὄσι. οἰκέοισι δ' ἔπειτα ἀπὸ Ἐλεφαντίνης ἀνω Αἰθιο-
 πες ἠδὲ, καὶ τῶ νῆσον δ' ἡμισυ. τῶ δ' ἡμισυ, Αἰγύπτιοι.
 ἔχεται δ' τῶ νῆσον λίμνη μεγάλη, τῶν πέριξ νομάδες
 Αἰθιοπες νέμονται. τὴν διεκπλώσασθαι, ἐς τὸ Νεῖλου δ'
 ῥέε. ἔστι ἡμέρας, τῶν δ' λίμνῶν ταύτων ἐκιδίδι. καὶ ἐ-
 πὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ποταμῶν, ὁδοποιεῖν ποιή-
 63 σαι ἡμερῶν τεσσαράκοντα. σκαπέλοί τε γὰρ ἐν τῶν
 Νεῖλω ὄσι ἀνέχοισι, καὶ χρεῖαδες πολλὰ εἰσι, δι-
 ὶ ὧν ὄσι οἷα τε ὄσι πλέειν. διεξῆλθὼν δ' τῆσι τεσα-
 ῤάκοντα ἡμέρησι τῶτο τῶ χρεῖον, αὐτὸς ἐς ἕτερον
 πλοῖον ἐμβας, δυνάδεια ἡμέρας πλῆσσαι καὶ ἐ-
 πὶ τὰ ἴξεσθαι ἐς πόλιν μεγάλην, τῆν οὐνομα ὄσι Με-
 ῤῆ. λέγεται δ' αὐτῆ ἡ πόλις εἶναι μὴ ἔσπολις τῶν
 ἀπὸ τῶν Αἰθιοπῶν. οἱ δὲ ἐν ταύτη, Δία θεῶν καὶ
 Διόνυσον μωῶσις σέβονται, ταύτοις τε μεγάλως ἡ-
 μῶσι καὶ σφι μαντήιον Διὸς κατέσκηκε. στα-
 τῶνται δ' ἐπὶ τῶν σφῆας ὁ θεὸς ὄσι κελβὴ ἀπὸ
 στατισμάτων καὶ τῆν αὐτῶν κελβὴ, ἐκείσε. ἀπὸ δ'
 ταύτης τῆς πόλιος πλέων ἐν ἰσῶ χρεῖον, ἀπὸ τῶν
 ἐς τῶν Ἀυτομόλοισι, ἐν ὅσῶν δ' Ἐλεφαντίνης ἠλ-
 θεῖς ἐς τῶν μὴ ἔσπολιν τῶν Αἰθιοπῶν. τοῖσι δ' Ἀυ-
 70 τολοῖσι ταύτοις οὐνομα ὄσι Ἄσμάχ. δυνά-
 ται δ' τῶτο τῶ ἔπος, καὶ τῶν Ἐλλίμων γλώσσῃ, ὄσι
 ὄσι δ' ἄριστος χρεῖος παριστάμενοι βασιλεί. ἀπὸ
 40 σῆσαν δ' αὐτὰ τεσσῆρες ὄσι εἶναι μυριάδες Αἰ-
 γυπτιῶν τῶν μαχίμων ἐς τῶν Αἰθιοπῶν ταύτοις,
 δι' αὐτῶν ταύτω δ' ὄσι Ἐλεφαντίνης βασιλέως
 Φυλαχῆ κατέσασθαι ἐν τῶ Ἐλεφαντίνης πόλιν τῶν
 Αἰθιοπῶν, καὶ ἐν Δάφνησι τῆσι Πηλουσίησι

vt ego opinarer vortices quosdam illic
 esse rapidos, ac refluxus, quemadmo-
 dum præcipitantis è montibus aqua,
 vnde nequeat funis ad explorandum
 demissus peruenire in fundum. Aliud
 ab vilo quoquam audire non potui: nisi
 (quò ipse inspicundi gratia ad Elephan-
 tinam vsq; vrbe profectus sum) quiddã
 longissime narrationis, quod ex fama il-
 lic iam inquitendo accipi: cum ab vrbe
 Elephantina ad superiora esse locũ ac-
 cliuem, vbi necesse sit, nauigio vtrin-
 que alligato, tãquam boue, pergere: &
 si funis abrumptur, abire nauigium, ra-
 piente fluminis impetu. Absse autem
 hunc locũ quatuor dierũ nauigatione:
 esseque ibi Nilũ tortuosum veluti Ma-
 andrum, & duodecim schœnorum, per
 quos hunc in modũ nauigare oportet,
 & postea peruenire planum in locum,
 vbi sit insula Nilo circumflua, nomine
 Tachompsø. Ab Elephantina desuper
 iam Æthiopes incolere & dimidium
 insulæ: nam alterum dimidium incole-
 re Ægyptios. 3 Insulam contineri inge-
 ti stagno, accolentibus circum Æthio-
 pibus pastoribus: in quod è Nilo sub-
 uectus, peruenias in alueum qui in sta-
 gnum diffunditur. Deinde egressus, iti-
 nere pedestri quadraginta dierũ pergas
 propter flumẽ. nam in Nilo acutos sco-
 pulos existere & saxa frequentia, per
 quæ nauigare non licet. Peragrato qua-
 draginta diebus eo loco, alterum rursus
 ingressus nauigium, duodecim diebus
 subueheris, dum venias in oppidũ ma-
 gnum nomine Meroen, quæ fertur alia-
 rum vrbiũ esse metropolis. Cuius inco-
 læ solos deorũ colunt Iouem & Libe-
 rum, eosq; magnopere venerantur. Ioui
 etiam constituerũt oraculum, cuius re-
 sponsis, posteaquã iubentur, & quocun-
 que iubentur, eo sumãt expeditionem.
 Ab hac vrbe intra tantundem temporis
 intra quantum ad ipsam ex Elephantina
 peruenitur nauigando, peruenies ad
 Automolos, id est, transfugas, quibus no-
 men est Asmach: quod verbũ Græca in
 lingua idem pollet quod Sinistra regia
 assistentes. Isti quum essent Ægyptij
 bellatores, ducta & octo millia, ad hos
 Æthiopes transiere hac de causa: Sub
 rege Pflammeticho fuerant in præsiidiis
 collocati, alij ad vrbe Elephantinã & ad
 Daphnas Pelusias aduersus Æthiopes,

1 Sed quicquid præterea audiui, vel accopi, (ad Elephantinam quidem vsque urbem spectatum ipsemet profectus: ab eo autem loco, ex auditu habens) id est huiusmodi, penitus indagatum. Ab Elephantina vrbe in superiora tendenti accliuus est locus, a deo vt necesse est. 2 Peruenies. Sic est sequentia per indicatum, non infinitum. 3 Insulæ contiguum est ingens stagnum. Potest etiam palus vel lacus exponi.

alii ad-

alii aduer-
 Maream
 locis, qu
 meticho
 præsidia
 phantina
 cubias
 præsidio
 aliquo di
 ho. a Plam
 transfund
 ta, Plamm
 allequatu
 verabat qu
 resque de
 tur ostent
 id esset, si
 posteaqua
 sunt, sese
 quos ille
 nonnulli
 rum terrar
 lere. Æthi
 locaris, fa
 bus Ægy
 igitur me
 partim ite
 quo fluit p
 les in sum
 qui ex Ele
 pergant.
 casu: dehi
 competo
 feruore ca
 ex quibus
 monis ora
 colloquit
 niorum reg
 uenisse in
 cuius nemo
 que narrati
 venisse Na
 Syttim inco
 gu ad autor
 Eos, quum
 que nunqu
 referrent de
 pud se fuisse
 tum filios p
 lem aratè a
 uacua fuisse
 sese quinqu
 Libye solitu
 nerent quai
 sent. Oram
 loni obnox
 multas gent
 omnem ob
 tum Soloe
 Non

alij aduersus Arabes & Syros, alij ad Maream aduersus Lybiam. (Quibus in locis, quemadmodum sub rege Psammeticho erant, ita mea ætate Persarum præsidia excubabant. nam & apud Elephantinam & apud Daphnas Persæ excubias agunt.) Quū igitur triennium in præsidio fuissent Ægyptij, neq; illinc ab aliquo dimitterentur, cōmuni vñ consilio, a Psammeticho ad Æthiopiam sibi transeundū putauerunt. Quos, re audita, Psammetichus insequutus, vbi est assequutus, multis verbis obsecrabat, vetabatque patrios deos ac liberos vxoresque deferere. Ibi quidam illorum ferunt ostenso veretro dixisse, vbi cunque id esset, sibi vxores & liberos fore. Hi posteaquam in Æthiopiam profecti sunt, sese Æthiopum regi tradiderunt: quos ille ita remuneratus est. Erant ei nonnulli Æthiopum aduersarij, quorum terram eripientes istos iussit incolere. Æthiopes, his colonis inter se collocatis, facti sunt mansuetiores, moribus Ægyptiacis imbuti. Ad quatuor igitur mensium partim navigationem, partim iter, cognoscitur Nilus: præter id quo fluit per Ægyptum. Tot enim menses in summa reperientur impendi ab iis qui ex Elephantina ad hos Automolos pergant. Fluit autem ab hespero & occasu: dehinc quid sit, nemo potest pro comperto narrare. est enim deserta præferuore ea regio. ¶ Accepi tamen hoc ex quibusdam Cyrenæis, qui se ad Ammonis oraculum isse commemorarent, colloquutosq; cum Etearcho Ammoniorum rege, & ex aliis sermonibus deuenisse in confabulationem de Nilo, cuius nemo nosceret fontes: Etearchūque narraffe, aliquando quosdam ad se venisse Nasamonas, quæ gēs sit Lybica, Syrtim incolens, & orā Syrtis quæ vergit ad auroram, nō multū supra Syrtim. Eos, quum venissent, interrogarenturque nunquid amplius haberent quod referrent de Africæ desertis, retulisse, apud se fuisse quosdam virorū prepotentium filios perulantes: eos, quum in virilem ætatē adoleuissent, cum alia superuacua fuisse machinatos, tum vero ex sese quinque sortitos ad inspiciundas Libyæ solitudines, & si quid amplius cernerent quam ij qui longissima inspexissent. Oram enim maritimā Libyæ aquiloni obnoxiam Libyas & Libyum per multas gentes ab Ægypto incipientes omnem obtinere vsque ad promontorium Soloentem, quod Lybiā terminat,

ἄλλη δὲ πρὸς Ἀραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων, καὶ ἐν Μαρέῃ πρὸς Λιβύης ἄλλη. ἐν δὲ ἐπὶ ἐμὲ καὶ Περσέων κατὰ ταῦτα αἰφύλακα ἐξήρυσσι ὡς καὶ ἐπὶ Ψαμμητίου ἦσαν. καὶ γὰρ ἐν Ἐλεφαντίνῃ Πέρσαι Φρουρέοισι, καὶ ἐν Δάφνησι. ὅθεν ὦν οἱ ἡ Αἰγυπτίους τε ἄλλα ἔτερα Φρουρήσασθαι ἀπέλυε ὁδὸς τῆς Φρουρῆς. ¶ δὲ, βυβλίον σαμῶν, καὶ κοινῶ λόγῳ χρῆσάμενοι, πάντες ἀπὸ τῶ Ψαμμητίου ἀποσαντες, ἦσαν ἐς Αἰθιοπίην. Ψαμμητίου δὲ πυλῶντος, ἐδίωκε. ὡς δὲ κατέλαβε, ἐδέετο, πολλὰ λέγων, καὶ σφραγίστους πατρῷους ἀπολιπέῃσιν ὅσα ἔα, καὶ τέκνα, καὶ γυναῖκας. τὸν δὲ ἵνα λέγεται δείξαντα τὸ αἰδοῖον, εἶπεν, ἔνθα αὐτῶ τῶ ἢ, ἔσεσθαι αὐτοῖσι εἰ ταῦτα καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας. οὗτοι ἐπεὶ τὴν εἰς Αἰθιοπίαν ἀπικόντο, διδοῦσι σφραγίστους αὐτοῖς τὰ Αἰθιοπῶν βασιλεί. ὁ δὲ σφραγίστους αὐτῶν ἀνιδωρέεσθαι. ἦσαν ¶ δὲ Φρουρήσασθαι γερνότες τῶ Αἰθιοπῶν τούτοις ἐκέλευε ἔξελόντας, τῶ ἐκείνων γῆν οἰκέειν. τούτων δὲ ἐσοικισθέντων ἐς τὸν Αἰθιοπίας, ἡμερώτεροι γερνάσι Αἰθιοπες, ἢ ἕτα μαζόντες Αἰγύπτιοι. Μέχρι μὲν νῦν τεσσάρων μηνῶν πλοῦ καὶ ὁδοῦ, γινώσκεται ὁ Νεῖλος, παρέξ τῶ ἐν Αἰγύπτῳ ῥόμας. οὗτοι γὰρ συμβαλλομένων μῦθες διείσκονται αἰασιμούμενοι, ὅτι Ἐλεφαντίνης πορθομένων ἐς τοὺς Ἀυτομόλους τούτους. ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέων. τὸ δὲ ἀπὸ τῶδε, ὁδὸς εἶχει σαφέως Φρουρῶν. ἔρημος γὰρ ὅτι ἡ χώρα αὐτῆ ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τὰδε μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηνάων, Φαμῶν ἐλθῆν τε ὅτι τὸ Ἀμμωνος χρησῆριον, καὶ ἀπικέσθαι ἐς λόγους Ἐτεάρχῳ τῶ Ἀμμωνίων βασιλεί καὶ καὶ ἐκ ἐκείνων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην παρὶ τῶ Νεῖλου, ὡς ὁδὸς αὐτῶ οἶδε τὰς πηγὰς. καὶ τὸν Ἐτεάρχῳ φαίει ἐλθῆν κοτὲ παρὸ αὐτῶ Νασαμῶνας ἀνδρας. τὸ δὲ ἔθνος τῶ ἐστὶ μὲν Λιβυκόν, νῦν μεταξὺ τῶ Σύριον τε καὶ τὴν πρὸς ἡῶν χώραν τῆς Σύριος ὅτι πολλόν. ἀπικομένων δὲ τῶ Νασαμῶνας, καὶ εἰρωτεωμένων εἰ ἡ ἐξήρυσσι πλέον λέγειν παρὶ τῶ ἔρημων τῆς Λιβύης, φαίει παρὸ σφίσι ἡμέρας ἀνδρῶν διωατέων παῖδας ὑβείσας τῶ ἄλλα τε μηχανάσθαι ἀνδρῶν ἡνίας παρὶ τῶ, καὶ δὴ καὶ ἀποκληρώσασθαι πάντε ἐαυτῶν, ὅτι οὐ μὲν τὰ ἔρημα τῆς Λιβύης, καὶ εἰ ἡ πλέον ἴδοιεν τῶ μακρότατα ἰδομένων. τῆς γὰρ Λιβύης τὰ μὲν καὶ τὴν βορρην θάλασσαν, ἀπὸ Αἰγύπτου ἀρξάμενοι μέχρι Σολόεντος ἀκρῆς, ἢ τελευτῶν τῶ Λιβύης, παρὸ σφίσι παρὸ πᾶσαν Λιβύης, καὶ Λιβύων ἔθνεα πολλὰ,

XXXI

XXXII

XXXIII

1 Non longe penetrando, vel progrediendo. Eos, q.

πλήν ὅσον Ἕλληνας καὶ Φοίνικας ἔχουσι. τὰ δὲ ἄσπε-
 θαλάσσης τε καὶ τῶν ἐπιθάλασσαν κατοικούντων
 ἀνθρώπων, τὰ κατὰ τὴν θηριώδη ἐστὶ ἢ Λιβύη.
 64 τὰ δὲ κατὰ τὴν τῆς θηριώδους, φάμμος τε ὅστι, καὶ
 ἀνδρῶν δεινῶν, ἔρημος πάντων. ἐπεὶ ὡν τῶν νε-
 νίας ἀποπεμπομένων, ἄσπετον ἢ ἡλικῶν, ὕδατί τε ἐ-
 σιτίοισι βυζήριον μύροις, ἰέναι τὰ πρὸς τὰ μὲν ἄσπε-
 τῆς οἰκομένης. ταῦτα δὲ διεξελθόντας, ἐς τὴν θηρι-
 ώδεα ἀπικέσθαι. ἐν δὲ ταύτης, τὴν ἔρημον διεξί-
 ναί, τὸ ὄδον ποιούμενοι πρὸς ζέφυρον ἀέμον. διεξ- 10
 ελθόντας ὅτε πολλὸν φάμμος ἄσπετον, καὶ ἐν πολλῆ-
 σι ἡμέρησι, ἰδεῖν δὴ καὶ δένδρα ἐν πεδίῳ πεφυκό-
 τῶ καὶ σφέας πρὸς ελθόντας, ἀπικέσθαι τῶν ἐπέων
 ὅτι τῶν δένδρων καρπῶν. ἀπικέσθαι δὲ σφι ἐπι-
 ελθεῖν ἀνδρας μικρῶν, μετῶν ἐλάσσονας ἀνδρῶν
 λαβόντας δὲ ἀγειν σφέας. φωνῆς δὲ ὅτι τῆς ἐκεί-
 νων τῶν Νασαμῶν γινώσκων, οὔτε τῶν ἀγροῦ τῶν
 Νασαμῶν. ἀγειν τε αὐτῶν δι' ἐλέων μεγάλων καὶ
 διεξελθόντας ταῦτα, ἀπικέσθαι ἐς πόλιν, ἐν τῇ τῶν
 τῶν (ἢ) τοῖσι ἄγροισι τὸ μέγα τῶν ἰσοῖς, χρωμα δὲ μέ- 20
 λους. τῶν δὲ τῶν πόλιν ῥέειν ποταμὸν μέγα. ῥέ-
 εῖν δὲ ἀπὸ ἐσπέρας αὐτῶν, πρὸς ἡλίον αἶα τέλλοντα
 φαίεσθαι δὲ ἐν αὐτῶν κροκοδείλοις. Ὁ μὲν δὲ
 τῶν Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος ἐς τὸ μοι δε-
 δηλόσθαι πλὴν ὅτι ἀπονοστήσασιν τε ἔφασκε τῶν
 Νασαμῶν, αἵς (ἢ) Κυρηναῖοι ἐλεγον. ἐς τῶν οὔτε
 ἀπικέσθαι ἀνθρώπων, γῆρας (ἢ) πάντας. Ἐν δὲ δὴ
 ποταμὸν τῶν τῶν παραρρέοντα καὶ Ἐτεάρχου συν-
 εβάλλετο (ἢ) τῶν Νεβλῶν καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος ἔτι αἰρέ-
 εῖ. ῥέει γὰρ ἐκ Λιβύης ὁ Νεβλῶν, καὶ μέσσην τῶν Λι- 30
 βύην. ἐς (ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι, τοῖσι ἐμφακῶσι τὰ μὴ
 γνωσκόμενα τεκμηριώμενος) τῶν Ἰστροῦ ἐκ τῶν ἰστροῦ
 μέσσην ὀρμαίται. Ἰστρος τε γὰρ ποταμὸς ἀρχαῖος
 ἐκ Κελτῶν καὶ Πυρραίων πόλιος, ῥέει μέσσην χάζων τῶν
 Εὐρώπην. οἱ δὲ Κελτοὶ εἰσὶ ἐξ Ἡρακλήων σπηλι-
 ῶν ὀμοῦροισι δὲ Κιωνοῖσι, οἱ ἔχουσι πρὸς δυσ-
 μέσσην οἰκοῦσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικημένων τε-
 λυτά. ὁ Ἰστρος ἐς θάλασσαν ῥέει τὴν τῶν Εὐξεί-
 νου πόντου ἀπὸ πάσης Εὐρώπης, τῇ Ἰστροῖσι Μι-
 λησίων οἰκοῦσι ἀποικιοῖ. Ὁ μὲν δὲ Ἰστρος (ῥέ- 40
 εῖ γὰρ δι' οἰκομένης) πρὸς πολλῶν γινώσκειται.
 πρὸς δὲ τῶν τῶν Νείλου πηγῶν ὁδοῖς ἔχει λέγειν.
 ἀοικητῶν τε γὰρ ὅτι καὶ ἔρημος ἢ Λιβύη, δι' ἧς ῥέει.
 πρὸς δὲ τῶν ῥόμας αὐτῶν, ἐπὶ ὅσον μακρότατον ἰ-
 στροῦ τῶν ἰστροῦ ἀπικέσθαι, εἴρηται ἐκ διδοῖς ἐς Αἴγυ-
 πτον. ἢ δὲ Αἴγυπτος τῆς ὀρφνῆς Κιλικίης μάλιστ' ἐκ
 αὐτῆν κέεται. ἐν τῇ τῶν, ἐς Σινώπην τῶν ἐν τῶν Εὐ-
 ξείνῳ πόντῳ πέντε ἡμερῶν ἰθὺς ὁδοῖς διζώνων ἀνδρῶν. ἢ ὅτι Σινώπη τῶν Ἰστροῦ ἐκ διδοῖς ἐς θάλασσαν

præter id demum quod aut Græci obti-
 neant, aut Phœnices: ac supra maritimā
 oram, & eos qui ad mare incolunt, feris
 vltiora habitati: at quæ vltiora sunt
 partē à feris habitata, arenosa esse, vehe-
 menterq; arida, ac prorsus vasta. Igitur
 eos iuvenes ab æqualib. dimissos, aqua
 atq; cibariis probe instructos, primum
 per regionē hominibus habitatam per-
 rexisse: hanc permentos, in illam à feris
 habitatam peruenisse. Ex ea per solitu-
 dines iter fecisse ad ventum zephyrum:
 peragratoq; multo spatio fabulosi loci
 pluribus sane diebus, aspexisse demum
 arbores in planitie quadam enatas, ad
 easque accessisse, ac fructum qui inerat
 decerpisse. Eisque inter decerpendum
 superuenisse quosdam infra medio-
 citem vitorum staturam pusillos: quo-
 rum linguam Nasamones non intelli-
 gerēt, vt nec ipsi Nasamonum: & ab his
 deprehensos ductosque fuisse per maxi-
 mas paludes: atq; illas transgressos per-
 uenisse in urbem in qua vniuersi fo-
 rent equali statura illis qui adduxissent,
 colore nigro. Eam urbem præterlabi
 grande flumen, ab hespero ad orientem
 solē fluens, in quo conspicerentur cro-
 codili. Hactenus à me sermo Ammo-
 nij Etearchi cōmemoratus sit: nisi quod
 is aiebat Nasamones (vt Cyrenæi refere-
 bant) reuertisse, & eos homines ad quos
 illi peruenissent, omnes esse fallaces.
 Flumen autem quod præterfluebat, &
 Etearchus cōiectabat Nilum esse, & ra-
 tio sic dicit. Ex Libya enim Nilus fluit,
 eamque mediā secat: & (vt ego ex aper-
 tis ignota coniecto) pari tractu atque I-
 ster meat. Ister nanque fluere incipiens
 à Celtis atque vrbe Pyrene (Celtæ au-
 tem sunt extra cippus Herculis, Cyne-
 siis finitimi, omnium in Europa ad oc-
 casum habitantium vltimi) mediam Eu-
 ropam scindit: totāque permentus
 quam Istriani Milesiorum coloni in-
 colunt, mari Euxino finitur. 2 Et Ister
 (fluit enim per terram habitatam) inter
 primos cognoscitur: de Nili verò fonti-
 bus nemo habet quod referat: & meri-
 to, vtpote Libya, per quam fluit, deserta.
 De eius fluxu, quam potuit longissime
 repetendo narrari, dictū est. exit autem
 in Ægyptū. Porro Ægyptus montanæ
 Ciliciæ fere opposita est. Hinc rectā ad
 Sinopem in ponto Euxino sitam, quin-
 que dierum est rectū iterviro expedito.
 Sinope autem Istro mare irrumpenti

1 Impostores, vel prastigiatores. 2 Verum Ister à multis cognoscitur, quippe qui per terram habitatam fluat.

ex ad-

exaduerfo
 means Af
 parandus I
 cum sit.
 XXXV. referenda:
 regio mir
 regione
 ra. Horu
 morabunt
 dum & ex
 sam ab ali
 pli pleraq
 bus diuert
 iura. Apu
 antur cau
 operis vac
 texunt. Al
 tramant,
 pitibus, fe
 mina, sta
 Domi ven
 comedunt
 sunt turpi
 fieri debet
 turpia. M
 la sacerdo
 um & de
 la, nolent
 XXXVI. summa no
 tes albi co
 Apud
 proximi c
 funibus
 scere, barb
 teros mo
 tus est co
 vescuntur
 vilitant:
 ex his fact
 cibus è fatt
 ginem app
 bus lutu m
 tallarelinq
 eos qui ab
 comedunt
 femine su
 & fines ex
 intrinsecus
 calculis col
 manum ter
 nistrū: & h
 trum, Gize
 ris bifariis
 XXXVII. vocant,
 Giza. di
 in morte
 probosum
 quem man

XXXV.

XXXVI

XXXVII

XXXVII

ex aduerso est sita. Ita Nilus totam per-
means Africam, videtur mihi aequi-
parandus Istro. Haecenus de Nilo di-
ctum sit. ¶ VENIO ad plura de Aegypto
referenda: quia plura quam alia omnis
regio mirabilia habet, & praeter omnem
regionem exhibet opera relatu maio-
ra. Horum gratia plura de ea comme-
morabuntur. Aegyptij, quemadmo-
dum & caelo eorum & flumine diuer-
sam ab aliis naturam ostendente, ita ip-
si pleraque omnia à ceteris homini-
bus diuersa constituerunt & instituta &
iura. Apud hos feminae quidem negoci-
antur cauponanturque, & institoriis
operis vacant: viri autem intra domos
texunt. Alij villum subtegminis desuper
tramant, Aegyptij subter. Onera viri ca-
pitibus, feminae humeris baiulant. Fe-
minae, stantes mingunt: viri, sedentes.
Domi ventrem exonerant, foris in viis
comedunt: reddentes rationem, quae
sunt turpia, sed necessaria, ea in occulto
fieri debere: palam vero, quae non sunt
turpia. Mulier neque dei neque deae vi-
la sacerdos est, sed viri deorum omni-
um & dearum. Alendi parentes filiis nul-
la, nolentibus: filiabus, etiam si nolint,
summa necessitas est. Deorum sacerdo-
tes albi comati sunt, in Aegypto derasi.
Apud alios ritus est, statim in funere
proximi capita deglabrari: Aegyptij in
funeribus sinunt capitis crines auge-
scere, barbam tamen tondent. Apud ce-
teros mortales victus à fetarum secre-
tus est consortio: Aegyptij cum feris
vescuntur. Alij frumento atque hordeo
vicitant: Aegyptiis vicitare iis quae
ex his facta sunt, maximo probro est: sed
cibus è farre confectis, quod quidam sili-
ginem appellant. Conspergunt pedibus,
lutum manibus subigunt. Virilia, alii
talia relinquunt qualia natura sunt praeter
eos qui ab istis didicerunt: Aegyptij cir-
cumcidunt. Viri binas vestes habent,
feminae singulas. Alij velorum ansulas
& fustes extrinsecus assuunt, Aegyptij
intrinsecus. Graeci literas scribunt &
calculis computant, à sinistro in dextram
manum ferentes, Aegyptij à dextro in si-
nistrum: & hoc facientes aiunt se in dex-
trum, Graecos facere in sinistrum. Litte-
ris bifariis vtuntur, quarum vnas, sacras
vocat, populares alteras. ¶ In deos

αὐτὴν κέει. ἔγωγε τὸ Νεῖλον δοκέω διὰ πάσης τῆς Λι-
βύης διεξιόντα ἐξισοῦσθαι τὰ Ἴστρον. Νεῖλος μὲν νω-
πεί ποταμὸς εἰρησθεῖς. Ἐργασίη δὲ αἰγυπτίου
μηκυνέων τὸ λόγησθαι, ὅτι πλέω θανάσιμα ἔχει ἢ δὴ
πᾶσα χώρα, (ἔργα λούσ μεζω παρέχει) πρὸς πᾶσιν
χώρην τῶντων εἶνεκα πλέω αἰετῶν εἰρησθεῖς. Αἰγυ-
πτιοὶ ἅμα τὰ ἔργα τὰ κτ' σφέας ἐόντες ἐτεροίω, καὶ
τὰ ποταμῶν φύσιν ἀγνοοῦν παρεργασίω ἢ αἰετῶν πο-
ταμοί, τὰ πολλὰ πάντα ἐμπάλιν τοῖσι ἄλλοισι ἀν-
θρώποισι ἐσησαντο ἢ ἡτέα τε καὶ νόμοις. ἐν τοῖσι αἰμυ-
ρῶν ἀγροῦσι (ἔργα καὶ πηλοῦσι) αἰετῶν ἀνδρες,
κατ' οἴκους ἐόντες, ὑφάμνισι. ὑφάμνισι αἰμυρῶν ἄλλοι,
αἰετῶν κερύων ὄντες, Αἰγυπτίοι δὲ κτ'. τὰ ἀχ-
ρεῖα αἰμυρῶν ἀνδρες ἐπὶ τῷ κεφαλῶν φορέσει αἰετῶν
ναῖκες, ἐπὶ τῷ ὤμῳ. ἔργοισι, αἰμυρῶν γυναικες, ὄρ-
γαι, αἰετῶν ἀνδρες, κατ' ἡδονοί. θυμῶν χρέωνται
ἐν τοῖσι οἴκοις, ἐαδίσι δὲ ἐξω ἐν τῇσι ὁδοῖσι ἐπιλέ-
γοντες ὡς τὰ μὲν ἀσχετὰ, ἀναγκαῖα δὲ, ἐν ἀποκρύφῳ
ἐπὶ ποιέειν χρέωνται. τὰ δὲ μὴ ἀσχετὰ, ἀναφανδὸν ἰσα-
ταγνῆ μὲν ἔδεμῆν ἔτε ἔρσηνος περ, ἔτε θηλέης ἀν-
δρες δὲ, πάντων τε ἐπάσειων, τρέφειν τὰς τοκέας τοῖσι
μὲν παῖσι ἔδεμῆν ἀνάγκη, μὴ βελομοῖσι τῇσι δὲ
θηλατῶσι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βελομοῖσι. Οἱ
ἰρέες τῶν θεῶν, τῇ μὲν δὴ κημέσει, ἐν Αἰγυπτίῳ δὲ ἔρη-
ρῶν. τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κηδεῖ
κεκέρθαι τὰς κεφαλὰς, τὰς μάλιστα ἰκνέει. Αἰγυ-
πτιοὶ δὲ τὸ ἴδεν θανάτῳ ἀιετῶν τείρας αὐξέει,
τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ ὤμῳ, τῶν δὲ ἐρυρήμοι.
τοῖσι μὲν δὴ αἰετῶν ἀνθρώποισι χρεῖς θηλέων διαίτα
ἀποκέρει, Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θηλέοισι ἢ διαίτα ἐστὶ.
ἀπὸ πυρέων καὶ κερύων ἄλλοι ζώσι Αἰγυπτίων δὲ
τὰ ποιβυμῶν ἀπὸ ἴδτων τῶν ζῶν ὄντος μέγιστον ἐστὶ.
δὴ ἀπὸ ὀλυρέων ποιβυμῶν) σιτία, τὰς ζεῶν μετεξέ-
τερεσι καλέσει. φυρῶσι τοῖσι αἰετῶν τοῖσι ποσί, τὸν δὲ
πηλὸν τῇσι χερσὶ καὶ τῷ κόπῳ ἀναίρονται. τὰ αἰ-
δοῖα ἄλλοι μὲν ἔασι ὡς ἐγγύοντο, πλίω ὅσοι ἀπὸ
τῶντων ἔμαθον. Αἰγυπτίοι δὲ αἰετῶν ἀμυρῶν) εἴματα,
τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο· τῶν δὲ γυναικῶν
ἐν ἕκαστῃ. τῶν ἰστῶν τὰς κερύων καὶ τῶν κελῶν αἰ-
μυρῶν ἄλλοι ἐξωθεν πρὸς δέοισι, Αἰγυπτίοι δὲ ἐσωθεν.
γράφματα γράφοισι, καὶ λογίζονται. ἡφοῖσι,
ἑλλῶνες μὲν, ἀπὸ τῶν δεξιερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά φέ-
ροντες τῶν χερῶν, Αἰγυπτίοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν
ἐπὶ τὰ δεξιά. καὶ ποιέωτες αὐτὰ, αὐτοὶ μὲν
φασὶ ἐπὶ δεξιά ποιέειν, ἑλλῶνας δὲ ἐπὶ δεξι-
ερῶν. διαφοῖσι δὲ γράμμασι χρέωνται καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἰσα, τὰ δὲ, δημοτικὰ καλέεται. Θεο-

1 Apud alios homines more receptum est vt in lectu statim capita tondeantur ab iis quos potissimum is attingit: at Aegyptiis in morte suorum, sinunt capitis barbaeque pilos crescere, quum alioqui antea tonsi fuerint. Apud e. 2 Vicitare his, maxime probrosum est. sed ex olyris cibaria conficiunt, quas alij zeas appellant. 3 Farinam aqua maceratam subigunt pedibus, lutum autem manibus. Fortasse autem intelligit lutum ex quo intritum conficitur, quod Gall. mortier. 4 Subigunt, & ipsam stercus accipiunt.

σεβέες ὁ πεισῶντες ἔοντες μάλιθα πάντων ἀνδρώ-
 πων, νόμοισι τοιοῖσδε χρέονται. ἐκ χαλκῶν ποτη-
 ρίων πίνοισι, ἀφασμέωντες ἀπὸ πᾶσαν ἡμέρῳ ἔχ-
 οῦ μὲν, οὐδ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. εἴματα ὅ λινέα φορέ-
 οισι αἰεὶ νεόπλυτα, ὅπιτι δὲ βύοντες τὸ τοῦ μάλιθα.
 τὰ τε αἰδοῖα ἀειτάμνονται, καθαριότητος εἶνεκεν
 ὡς τιμωρῆτες καθαροὶ εἶναι ἢ ὑπερέπεσσεσι. οἱ ὅ ἱρέ-
 ες ξυρδύνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἡμέρης, ἵνα
 μήτε φθῆρ, μήτε τι ἄλλο μυσσῶν μηδὲν ἐβγῆται
 σφι τρεσπύουσι ὅτι θεοῖς. ἐσθῆτα ὅ φορέουσι 10
 ἱρέες λινέην μουώνην, καὶ ὑποδήματα βύβλινα. ἀλ-
 λην δὲ σφι ἐσθῆτα ὅ ἐξέσι λαβῆν, ὅσδε ὑποδή-
 ματα ἄλλα. λουῶνται ὅ δις τῆς ἡμέρης ἐκάστῃς ὑ-
 δαυί ψυχρῶ, καὶ δις ἐκάστῃς νυκτός. ἄλλας τε ἀρη-
 σκείας μυρίας ὅπιτελέουσι, ὡς εἰπεῖν λόγῳ. πάροισι
 ὅ καὶ ἀγαθὰ ὅσῳ ὀλίγα. ἔτελι γὰρ τῆς οἰκῆων τελέου-
 σι, ἔτε δα πάντωνται, ἀπὸ καὶ σιτία σφι ὅσῳ ἱερα-
 σόμῳ. καὶ χυμῶν καὶ βοέων κρεῶν πλήθος ἵνα ἐκάστῳ
 γίνεται πολλὸν ἐκάστῃς ἡμέρης. δίδουσι δὲ σφι καὶ οἶνος
 ἀμπέλινος. ἱχθύων ὅ σφι ἐξέσι πᾶσαδαι. κῶ- 20
 μοις ὅ ἔτε ἵ μάλα σπεύρουσι Αἰγύπτιοι ἐν πῆ χώρῃ,
 τῶσδε ἡμομόροις ἔτε τρώουσι, ἔτε ἐφοντες δατέ-
 ονται. οἱ ὅ δὴ ἱρέες, ὅσδε ὀρέοντες ἀνέχονται, νομίζον-
 τες ὅ καθαροὶ μιν εἶναι ὅσῳ σφιον. ἱερατῶν ὅσῳ εἰς ἐ-
 κάστῳ τῆς θεῶν, ἀλλὰ πολλοὶ, ὅ εἰς ὅσῳ δεχερβύς.
 ἔπειτα δὲ ἵς ἀποθαίη, τῶστου ὅ παῖς ἀνὴκατίσται.
 Τῶσδε βῆς τῶσδε ἔρσειας, ὅ ἔπαφου εἶναι νομίζουσι, καὶ
 τῶσδε εἶνεκα δοκιμάζουσι ἀνέως ὅδε τείχεα ἵω καὶ
 μίνη ἵδονται ὅπιουσαν μέλαμναι, ὅ καθαροὶ εἶναι νο-
 μίζε. δίζετα ὅ τᾶυτᾶ ὅπι τῶστω τεταγμῶρος τῆς ἵς 30
 ἱρέων, καὶ ὀρθῶν ἐσῶτος τῶσ κτύωρος καὶ ὑποτίου, καὶ ὅ
 γλώσσαν ὅσῳ ἀρῶσας, εἰ καθαρῆ τῆς ὡσθεκμῶρων
 σημηῶν τᾶ ἔγῳ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἔρέω. καπορᾶ ὅ καὶ
 τᾶς τείχας τῆς ὄρησ, εἰ καὶ φύσιν ἐχει πεφυκίτας. ἵω
 ὅ τουτέων παῖτων ἵκαταρος, σημάμεται βύβλω
 ὡσῳ τὰ κέρεα ἐλίσων καὶ ἔπειτα γῶσσημῳ τεῖδα
 ὅπιπλάσας, ὅπιβάλλε τὸν δακτύλιον καὶ οὔτω ἀπ-
 ἄρουσι. ἀσήμαντον ὅ ἴσαν ἵ θανάτος ἵ ζημῆ ὅπι-
 κέεται. δοκιμάζετα μῶσ νω τὸ κτήνος ὅσῳ τοῖσ-
 δε. Θουσίη δὲ σφι ἵδε κατέσθε. ἀγαρῶντες τὸ 40
 σεσημασμένον κτήνος πρὸς τὸ βωμὸν ὅκου ἀνὴ ἴσω-
 σι, πυρὴν καίουσι. ἔπειτα ὅ ἔσῳ αὐτῶσ οἶνον καὶ τῶσ ἱρήνιου
 ὅπιπείσαντες, καὶ ὅπικαλέσωντες τῶσ θεῶν, σφάζουσι.
 66 σφάζαντες ὅ, ἀποτάμνουσι τὸ κεφαλῆν. σῶμα μῶ
 δὴ τῶσ κτήνεος δέουσι κεφαλῆν ὅσῳ ἐκείνη πολλὰ
 κατηρασάμενοι, φέρουσι τοῖσι μῶσ ἀνὴ ἵ ἀρῶν, καὶ

κατὰ τὸν νόμον

κατὰ τὸν νόμον

supra modum supraque omnes homines
 religiosi sunt, talibus moribus utentes:
 Atheniensibus in poculis potant, singulis ea
 diebus extergentes, non eorum aliquot,
 etiam aliquot non: sed universi. Linea
 ferunt vestimenta semper recens ablu-
 ta, huic rei praecipue vacantes. Virilia
 circumcidunt munditiae gratia, pluris
 facientes se mundos esse quam decoros.
 Sacerdotes tertio quoque die totum cor-
 pus eradunt, ne quis pediculus deos co-
 lentibus aut alia sordes creetur. Iidem
 vestem tantummodo lineam, calceos papy-
 raceos gestant: nec aliam vestem aut alios
 calceos induere eis fas est. Lauantur
 quotidie frigida, interdum ter, noctu
 bis. Alias praeterea ceremonias prope di-
 xerim infinitas exercent. Qui etiam non
 exiguis afficiuntur commodis. nam ne-
 que in re domestica aliquid conterunt,
 neque impendunt, sed eorum singulis quo-
 tidie cibi sacri cocti praesto sunt, & car-
 nis bubulae & anserinae satis abunde-
 que. Vinum quoque vineale illis datur.
 De piscibus gustare nefas est illis. Fabas
 Aegyptij in sua terra nec admodum fe-
 runt, nec eas quae provenierint, aut cru-
 das aut in aqua coctas, edunt. Sacerdotes
 vero ne aspicere quidem eas sustinent, ar-
 bitrantes haud mundum illud legumem esse.
 Initiantur non sigillatim cuique de-
 orum, sed gregatim: quorum unus est
 pontifex. ubi quis defunctus est, filius e-
 ius subrogatur. Boves mates, Epaphi
 esse censent: eaque de re hunc in mo-
 dum explorant: Si pilum in eo nigrum
 vel unum viderint, nequaquam mundum
 censent. Explorat autem haec sacerdo-
 tum aliquis ad id constitutus, pecude cum
 stante & erecta tum etiam resupinata:
 lingua etiam exerta explorans an pura
 sit iis signis quae ego alio referam in libro.
 Inspicit & caudae pilos, nunquid eos ha-
 beat secundum naturam procreatos.
 Eum, si fuerit his omnibus mundus, notat
 alligato cornibus bybloe: deinde applici-
 ta terra sigillari anulo impressa, abducit-
 ur. Nam immolanti eo sigillo non notata,
 poena morte sancita est. Et hunc quidem
 in modum pecus exploratur. Sacrificandi
 autem is eis est ritus. Pecude quae
 obsignata est, ad aram ubi immolatur ab-
 ducta, pyram incendunt: deinde supra
 pecudem libato contra templum vino, ac
 deo invocato, eam macerant: maceratae ca-
 put asportant in forum, si nundinae sint, &

1 Byblinos 2 Bis. 3 Sunt qui sacrificia exponant, alij panes sacros. 4 Videtur aliud legisse quam habeant vulg. edis. 5 Supra hostiam 6 Macerata caput amputant, & reliquum corpus excoriant. Capiti autem illius multa imprecata, asportant. Asportant, inquam, in forum quidem, illi quibus forum est, &

eis Graeci

eis Græci negotiatores adfuerint: atque illis vendunt: qui si nō adfuerint, in flumen abiiciunt. Execrantur autem capita in hæc verba, vt siquid mali aut ipsis immolantibus aut vniuersæ Ægypto futurum sit, id in caput hoc conuertatur. Eodem porro ritu circa capita pecudum immolandarum, & vini libamina, omnes pa iter Ægyptii in omnibus tēplis vtuntur. Atque ex hoc ritu fit vt nemo Ægyptiorum de capite vllius animantis degustet. Est tamen factorum delectus, & alius apud alia templa adolēdi modus ab eis institutus. Quam igitu deā maximā esse censeant, & cui maximum festum celebrent, iam nunc dicam. Postquam ieiunauerunt pridie festi, atq; obdormierūt, bouem immolant, eumque corio exuunt, & aluo tota vacuant. Intestina intra ventrem adipeque linqunt, crura truncāt, & extremos lumbos armosque, ac ceruicem. His actis, reliquum bouis corpus stipant panibus puris, & melle, & vna passa, & ficis, & thure, & myrrha, atque aliis odoribus. Vbi hæc infarserunt, adolent, multum vini oleique infundentes: ieiuni tamen priusquā sacrificent. Dum sacrificium ardet, omnes verberantur. Posteaquam vapulauerunt, dapes ex sacrificii reliquiis proponuntur. Boves mares eosdemq; mūdōs, ac vitulos vniuersi Ægyptii immolant: at feminas eis immolare non licet, vt pote Isidi consecratas. Nam Isidis simulacrū muliebre est, bubulis præditū cornibus, quemadmodum Io Græci describunt. Bovesque feminas omnes itidem Ægyptij veneratione ex omnibus pecudibus lōge plurimum: eoque nemo Ægyptius Ægyptiave Græci viri aut os suauiatetur, aut cultro, vel veru, vel olla illius vtetur, aut pura bouis carne Græco cultro incisa vsceretur. Boves qui demortui sunt in hunc modum sepeliunt: Feminas quidem in flumen abiiciunt, mares autem in suburbanis singuli defodiunt, vno aut altero cornu extante, signi gratia. Vbi computruerunt, & statum tempus aduenit, præsto est ad singulas vrbes nauis ex insula nomine Protopitide, quæ est in Delta, habetque nouem schœnorum ambitum. In qua cum aliæ sunt frequentes vrbes tum ea vnde proficiscuntur naues ad ossa tollenda, nomine Atarbechis, vbi templum Veneris

Ἕλληνες σφιέωσι ἐπίδημοί ἐμποροί, οἵδε φέροντες ἐς τὸ ἀγροῦν, ἀπὸ ὧν ἐδόντο τοῖσι ἢ ἀνὴρ μὴ παρῶσι Ἕλληνας, οἳ δὲ ἐκβάλλουσιν ἐς τὸν ποταμὸν κατὰ ρεῖον ἢ, τὰ δὲ λέγοντες τῆσι κεφαλῆσι, εἴ μὲν ἄλλοι ἢ σφίσι τοῖσι θυοῖσι, ἢ Αἰγύπτιω τῆ σωμαπάσῃ κακὸν γνέσθαι, ἐς κεφαλῶν ταύτην τραπεζῶν. Ἐξ ἡδὺν νῦν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κτηνῶν, καὶ τῶν ἐπιπείσων ἔοικον, πάντες Αἰγύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέων ὁμοίως ἐς πάντα τὰ ἱερά. καὶ ἀπὸ τούτων ἔνομιον, ὅσδε δὴ ἔσδενός ἐμψύχου κεφαλῆς γέσσει Αἰγυπτίων ἑσθῆεις. Ἡ δὲ δὴ ἑσθῆεις τῶν ἱερῶν, καὶ ἡ καυσις, δὴ ἡ καυσις δὴ ἡ ἑσθῆεις ἱερῶν σφικαίεσσι κετῶν δὲ ὧν μεγίστην τε δαίμονα ἤγηεν ἔει, καὶ μεγίστην οἶον τὸ ἀνάγασσι, (αὐτὴν ἐρρημα ἐρέων ἐπὶ τὸν ἑρρημα σφύσσει τῆ ἱερί, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλῶν), θύσαι τῶν ἑσθῆεις καὶ ἀποδείξαντες, κοιλίην μὲν κείνην πᾶσαν ἐξωείλον, σπλαγχνὰ δὲ αὐτῶν λείπασσι ἐν τῷ σώματι καὶ τῶν πτελέων. σκέλεα δὲ ἀποτάμνσσι, καὶ τῶν ὀσφύων ἀκρην, καὶ τῶν ὠμῶν τε καὶ τῶν τετραχίλων. (αὐτὰ δὲ ποιήσασσι, τὸ δὴ ἡ σῶμα τῶν βοῶν πτελέων ἀρτῶν καθαρῶν, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσφαίδος, καὶ σίκαν, καὶ λιβανῶν, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων. πλήσαντες δὲ τούτων, καταμίξασσι, ἔλαμον ἀφθονον καταχέοντες. ἑρρημα σφύσσει δὲ, θυοῖσι καυομένων ἢ τῶν ἱερῶν, τύπλον) πάντες. ἐπειθὲ δὲ ἀποτύψων, δαῖτα πρεστίθεν, τὰ ἐλίποιν οἱ τῶν. Τὸς μὲν νῦν καθαροὺς ἔρσησσι τῶν βοῶν καὶ τὸς μόσχοι οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θυοῖσι τὰς δὲ θηλέας ἔσφισι ἔσσει θυοῖν, δὴ ἡ ἱερί εἰσι τῶν ἱερίων. τὸ γὰρ τῶν ἱερίων ἀγαλμα ἐὸν γυναικίον, ἐσκέρων ὅστι, κατὰ τὸν Ἕλληνας τῶν ἱερίων γράφασσι, καὶ τὰς ἑσθῆεις τὰς θηλέας Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως ἔσθων) ἑρρημα σφύσσει πάντων μάλιστα μακρῶν. τῶν εἰνεκα ἔσσι αὐτῶν Αἰγύπτιος, ἔσσι γυνὴ αὐτῶν Ἕλληνα φιλήσει ἐν τῷ σώματι. ὅσδε μαχαίρη αὐτῶν Ἕλληνας χηρῆσαι, ἔσσι ὅσδε τοῖσι. ὅσδε λέσσει, ὅσδε κρέως καθαροῦ βοῶν ἀφαιετμημένου Ἕλληνικῆ μαχαίρη γέσσει. τὰ πτελέων δὲ τὸς ἀποθήσκοντας βῆσσι, τῶν ἑρρημα σφύσσει. τὰς μὲν θηλέας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπείσσει. τῶν δὲ ἑρρημα σφύσσει, κατὰ τὸν ἑρρημα σφύσσει ἐν τοῖσι ἑρρημα σφύσσει, τὸ κέρας τὸ ἑρρημα ἢ καὶ ἀμφοτέρω ἑρρημα σφύσσει, σημήσσει εἰνεκα ἐπειθὲ σάπην, καὶ ἑρρημα σφύσσει ὅσδε ἀμείνενος χρόνος, ἀπικνέσει) ἐς ἐκείνην πόλιν βαρῆσσι ἐν τῶν Περωπίτιδος καλεομένης ἡ νήσου. ἢ καὶ ἑρρημα σφύσσει ἐν τῶν Δέλλα, καὶ ἐμείρος δὲ αὐτῶν εἰσι ἑρρημα σφύσσει ἐν τῶν. ἐν ταύτῃ δὴ ἡ ἑρρημα σφύσσει νήσῳ ἐν τῶν ἑρρημα σφύσσει καὶ δὴ ἡ πόλιες συχναί. ἐν τῶν δὲ αὐτῶν ἑρρημα σφύσσει ἑρρημα σφύσσει αὐτῶν ἑρρημα σφύσσει τὰ ὅσδε τῶν βοῶν οὐδὲ τῶν πόλεως Ἀτάρβησσι. ἐν δὲ αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱερί ἄγιον

XL

XLI

— apud quos mercatores Græci diuersantur, ibique illis vendunt: illi vero quibus non adfuerint Græci, in flum.
 1 Et precari sunt κατὰ τὸν ἑρρημα σφύσσει, pro quo aliud legit. 2 Omnes seipfos verberant. Postquam autem m verberare desierunt, dapes
 ἐρρημα σφύσσει. In vulg. edit. huius interpret. Valla, epulauerunt legitur pro vapulauerunt.

nes homines
 bus vtentes
 singulis ca
 am aliquot
 csi. Linea
 ecens ablu
 tes. Virilia
 atia, plus
 a decoro
 e totū con
 e deos co
 lidem
 alceos pa
 vestē aut a
 Lauantur
 ter, noctu
 sprophe di
 etiam nō
 nam ne
 onterunt,
 gulis quo
 nt, & car
 abunde
 illis datur.
 illis. Fabas
 modum se
 aut + cru
 sacerdotēs
 stinent, ar
 egumē ef
 ique de
 vnus est
 , filiuse
 , Epaphi
 nc in mo
 eo nigrum
 om mundū
 c sacerdo
 pecude cū
 elupinata
 an pura
 ā in libro.
 id eos ha
 rocreatos.
 dus, notat
 e applici
 , abduci
 o notatā,
 nc quidē
 Sacrifi. xxii
 cude que
 latur ab
 de supra
 vino, ac
 atæ ca
 x sint, &

Græci

ιδρυται. εκ τούτης τῆς πόλιος πλανέονται πολ-
 λοὶ δῆμοι ἐς δῆλας πόλιας ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὄ-
 ρεα ἀπάγρσι, καὶ θάπτοιαι ἐς ἓνα χῶρον πῶντες.
 καὶ ταῦτα δὲ τοῖσι βοιοῖ καὶ τὰλλα κτῆνη ἀπὸν-
 τα θάπτοιαι ἀποθνήσκοντα. καὶ γὰρ αὖτις ταῦτα ὄ-
 25. ^{Θηβαίω} τω σφιν νομοθέτηται. κτείνουσι γὰρ δὴ ὅδε τῶν-
 τα. Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Ἡερακλέος ἰδρυται ἰ-
 ρὸν, ἢ νομοῦ τῶ Θηβαίου εἰσι, οὗτοι μὲν πῶντες οἶων
 ἀπεχόμενοι, ἀγρσι θύουσι. τοῖσι γὰρ δὴ ὅδε τῶν αὐ-
 τοῖσι ἀπὸντες ὁμοίως Αἰγυπτοῖσι σέβονται, πλὴν ἰ-
 σιός τε, καὶ Ὀσίριος, ὃν δὴ Διόνυσον εἶναι λέγουσι. πύ-
 67 ^{περὶ} τοῖσι δὲ ὁμοίως ἀπὸντες σέβονται. ὅσοι μὲν δὴ τῶ
 Μένδητος ἐκτίωται ἱερὸν, ἢ νομοῦ τῶ Μενδησίου εἰ-
 σὶ, οὗτοι ἰαγρὸν ἀπεχόμενοι, οἷσι θύουσι. Θηβαῖοι
 μὲν νῦν, καὶ ὅσοι θύουσι τῶ οἶων ἀπέχονται, θύουσι
 τῶδε λέγουσι τῶ νόμον τὸνδε σφιν τεθῆναι. Ἡερα-
 κλέα θελήσαι πῶν τῶσι δὲ αὐτῶν. τέλος, ἐπεὶ τε λιπαρέ-
 67 ^{περὶ} ^{δι} τῶ Ἡερακλέα, τῶ Δία μηχανήσαι, κτείνου-
 σιν δὲ ἱερὰ, ἢ περὶ τῶ τεθῆναι κεφάλῳ ἀπο-
 20 ^{περὶ} ^{δι} τῶ κτείνουσι, καὶ ἐκτίωται ὃν νάκος, οὗτω οἱ εἶον ὃν
 ὅτι δὲ ἱερὰ. ἀπὸ τούτου, κτείνουσι τῶ γάλαμα τῶ
 Διὸς ποῖνσι Αἰγυπτοῖσι. ἀπὸ τῶ Αἰγυπτίων, Ἀμ-
 μωνιοῖσι, εἶοντες Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἀποικοῖσι, καὶ
 φωνίω μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες. δοκῆν δὲ εἶ-
 μοῖσι, καὶ τοῦτομα Ἀμμωνιοῖσι ἀπὸ τῶδε σφιν τεθῆναι ἐπι-
 νυμῆν ἐποίησαντο. Ἀμμωνιοῖσι γὰρ Αἰγυπτοῖσι καλέ-
 οῖσι τῶ Δία. τοῖσι ἰαγρὸν ὅδε θύουσι Θηβαῖοι, ἀλλ' εἰ-
 σὶ σφιν ἱερὸν ὅδε τῶ. μὴ ὅδε ἡμέρη τῶ εἶοντες, ἐν ὄρ-
 τῆ τῶ Διὸς, κτείνουσι ἓνα κατακόφαντες, καὶ ἀποδείρ-
 30 ^{περὶ} ^{δι} τῶ τῶ οἶων ἀπὸντες τῶ γάλαμα τῶ Διὸς, καὶ ἐ-
 πείτα δὴ ὁ ἀγαλμα Ἡερακλέος περὶ τῶσι τῶσι
 αὐτῶν. ταῦτα ὅδε ποῖντες, τῶ πῶνται οἱ αὐτῶν ὅδε ἱερὸν
 ἀπὸντες τῶ κτείνουσι, καὶ ἐπείτα ἐν ἱερῶ ἡμερη θάπτοιαι
 αὐτῶν. Ἡερακλέος ὅδε πῶνται τῶν λόγων ἡμερη,
 ὡς εἶναι τῶν δώδεκα θεῶν. τῶ ἑτέρων ὅδε πῶνται Ἡ-
 ερακλέος, τῶν ἑλλίωσι οἶδασι, ὅδε ἡμερη Αἰγυπτίου ἐ-
 δωδάθῳ ἀκοῦσαι, καὶ μὴ ὅδε γὰρ ἐπὶ ἑλλίωσι
 ἑλαβον τῶνομα τῶ Ἡερακλέος Αἰγυπτίοισι, δὴ ἑλλί-
 40 ^{περὶ} ^{δι} ἡμερη μᾶλλον παρ' Αἰγυπτίων, καὶ ἑλλίωσι ὅδε
 οἱ ἡμερη παρ' Ἀμφοτέρων ὅδε οἶδασι Ἡερα-
 κλέα, πολλὰ μοι καὶ δὴ τεκμήρια ὅδε τῶ ὅδε ὅδε
 ἡμερη, ἐν ὅδε καὶ τῶ ὅδε τῶ Ἡερακλέος τῶ τῶ ὅδε
 ὅδε ἀμφοτέρων, ἢ Ἀμφοτέρων, καὶ Ἀλκμήνη, ἑμερη-
 νήτες ὅδε ἀνεκαθεν ἀπ' Αἰγυπτίου, καὶ δὴ Αἰγυπτίοισι
 ὅδε Ποσειδέωνος ὅδε Διοσκύρων τῶ οἶδασι τῶ φασι

extructum est. ex qua vrbe alii permulti
 vagantur in alias vrbes. Vbi autem effo-
 derunt ossa, asportant, eaq; vno in loco
 cuncti sepeliunt. Quem porro in mo-
 dum boues, in eundem defuncta alia
 pecora sepeliunt. ita enim apud eos circa
 hæc legibus comparatum est. nam ne
 hæc quidem interimunt. Ceterum
 qui Iouis Thebani templum incolunt,
 aut Thebanæ provinciæ sunt, ij omnes
 ab ouibus se abstinentes, capras immo-
 lant. Non enim eosdem deos similiter
 colunt vniuersi Ægyptij, præter Isidem
 & Osirin, quem Bacchum esse aiunt. hos
 peræq; vniuersi colunt. Qui vero Men-
 detis templum obtinet, siue Mendesiæ
 provinciæ sunt, hi capris abstinetes, im-
 molant oues. Itaque Thebani, & quicun-
 que propter illos ouibus parcunt, aiunt
 ideo sibi conditam hanc legem, quod
 Iupiter, quum ab Hercule cernere eum
 volente, cerni nollet, tandem exora-
 tus hoc commentus sit, vt amputato a-
 rietis capite, pelleque villosa quam illi
 detraxerat, induta sibi, ita sese Herculi
 ostenderet: & ob id Ægyptios instituis-
 se Iouis simulacrum facere arietina facie:
 & ab Ægyptiis Ammonios accepisse,
 qui sunt Ægyptiorum atque Æthiopum
 coloni, & linguâ inter vtrofque vsur-
 pantes. Qui etiam mihi videntur ideo se
 Ammonios cognominasse quod Ægyptij
 Iouem Ammonem appellant. Ob hanc rem
 arietes non mandantur à Thebanis, sed
 eis sacrosancti sunt. Certo tantum die
 quotannis in festo Iouis, vnum demum
 arietem obruncant, cuius pellem detractam
 hunc in modum Iouis simulacro induunt:
 ad illudque deinde aliud ducunt Herculis
 simulacrum. Hoc acto, cuncti qui circa
 templum sunt, arietem verberant, deinde
 sacra eundem vrna sepeliunt. De
 Hercule autem hunc ego audiui sermo-
 nem, quod sit vnus ex diis duodecim.
 nam de altero Hercule quem Græci no-
 runt, nulla in parte Ægypti quippiam
 potui audire: cuius nomen non Ægyptij à
 Græcis acceperunt, sed Græci potius ab Æ-
 gyptiis, & ij quidem Græci qui hoc nome-
 filio Amphitryonis imposuere. Quod ita
 se habere, cum multa mihi indicia sunt,
 tū vero istud, quod huius Herculis vterque
 parens, Amphitryon & Alcmena, fuerunt
 ab Ægypto oriundi: & quod Ægyptij ne-
 gant se aut Neptuni aut Tyndaridarū

1 Vel, prefectura, est sic statim post. V alla utrobique, ritus, id est, νόμου, non νομῶ. 2 Id est, Lingua utentes qua aliquid cum vtro-
 tumque lingua commune habet. 3 Ammon 4 Dioscurorum.

nomen.

nomen noffi
 ros admiferu
 nis villus a G
 nus, mo vel
 fer habituri
 eerebant,
 erant, v
 foru igicu
 culis nomen
 qui vetustus
 gypcos Her
 cem & septe
 Amasim reg
 odo diis, q
 esse arbitran
 certior fieri
 in Tyrum
 quod ibi tep
 quod & vidi
 aliis multis d
 cippis, alter
 ex lapide su
 dum splende
 que in collo
 percontaba
 ex quo id te
 comperi ne
 Græcis, qu
 dita fuisse
 dum: esse a
 rum duo i
 terea Tyri
 cognomine
 sum profect
 à Phœnicib
 gandam Eu
 condiderun
 tibus prius
 tyonis in G
 commemor
 eulem vetul
 hitectissime
 Herculi tem
 cenluerunt
 cognomine
 teri vero, v
 que multa in
 tur, quorum
 quam de He
 in Ægyptu
 dimittu tanq
 pōpā fuisse e
 tenuisse di
 sibi ad vim
 fe. Quæ qu
 mihi se & n

nomen nosse: neq; hos deos inter ceteros admiserunt. Quod si nomen demonis vllius à Græcis mutuati essent, nō minus, imo vel magis, istorū mētionē fuissent habituri: si etiā tunc nauiculariam exercebant, & vlli Græcorū nauicularij erant, vt credo, & mea fert opinio. Istorū igitur potius deorum quam Herculis nomen Ægyptij percepissent. At qui vetustus quidam deus est apud Ægyptios Hercules, & (vt ipsi aiunt) decem & septem annorum millia sunt ad Amasim regem, ex quo Herculem¹ ex octo diis, qui duodecim erant, vnum esse arbitrantur. Quibus ego de rebus certior fieri² cupiens, à quibus possem, in Tyrum Phœnicia³ urbem nauigauī, quod ibi tēplum Herculis esse audirem: quod & vidi opulenter exornatum cum aliis multis donariis, tum vero duobus cippis, altero ex auro excocto, altero ex lapide smatagdo maiorem in modum splendente per noctem. Veniensque in colloquiū cum dei sacerdotibus, percontabar quantum temporis foret ex quo id templū fuisset extructum: sed comperi ne hos quidem cōgruere cum Græcis, quippe dicentes ab vrbe condita fuisse dei templum pariter extructum: esse autem à Tyro condita annorum duo millia ac trecentos. Vidi præterea Tyri etiā aliud Herculis templū cognomine Thasij. Quinctiam in Thasum profectus sum, vbi inueni templum à Phœnicibus conditum, qui ad inuestigandam Europam nauigantes, Thasum condiderunt: quod quinque viroꝝ etatibus prius fuit quam Hercules Amphitryonis in Græcia existeret. Hæc quæ commemorantur, plane declarant Herculem vetustū deum esse. eoq; videntur hī rectissime facere è Græcis, qui bifaria Herculi templa ædificanda colendaque censuerunt: vni quidem, vt immortalī, cognomine Olympio, immolantes: alteri vero, vt heroi, parētantes. Alia quoque multa inconsiderate Græci loquuntur, quorum & hæc inepta fabula est, quam de Hercule ferunt: Eum, quum in Ægyptū peruenisset, ab Ægyptiis redimitū, tanquam Ioui immolandū, cum rōpa fuisse educū, ac tantisper⁴ quietem tenuisse dū illi ante arā eum stetit: sibi ad vim conuersū, omnes interemisse. Quæ quum dicunt Græci, videntur mihi se & naturæ Ægyptiorū & morum

εἰδέναι, ὅσδε σφι θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι ἀγίοισι θεοῖσι
 ἀποδεδέχασαι. καὶ μὲν εἴ γε παρ' Ἑλλήνων ἐ-
 λαβὸν οὐνόμα τῷ δαίμονος, τούτων ὅσα ἤκιστα
 ἀγὰ μάλιστα ἐκδηλον μνήμην ἔξειν, εἴαθ' καὶ ἴ-
 τε ναυηλίσι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν Ἑλλήνων ἑνὲς
 ναυήλοιο, ὡς ἐλπομῆτε καὶ ἐμνησώμεθα αἰρέει. ὡς-
 τε τούτων ἀνὰ καὶ μάλλον τῷ θεῷ τὰ οὐνόματα
 ἐξεπέτατο Αἰγυπτίοιο ἢ τῷ Ἡρακλέος. ἀγὰ ἡ
 ἀρχαῖος ὅστι θεὸς Αἰγυπτίοιο Ἡρακλέος: ὡς δὲ
 10 ὁ αὐτὸς λέγει, ἔπειτα ὅστι ἐπιακισχάλια καὶ μύρια ἐς
 Ἀμασιν βασιλεύσαντα, ἐπειτε ἐν τῷ ὀκτώθε-
 ῶν 10 δώδεκα θεοὶ ἐχρόντο, τῷ Ἡρακλέα ἕνα
 νομίζουσι. Καὶ θελὼν δὲ τούτων πέρι σαφὲς ἰ-
 εἰδέναι ἔξ ὧν οἶόν τε ἴω, ἐπλώσα καὶ ἐς Τύρον τῆ
 Φοινίκης, πωθανόμενος αὐτόθι εἰς τὸν Ἡρα-
 κλέος ἄγιον καὶ ἴδον πλείσιος κατεσκευασμένον
 ἀλλοιοῖ τε πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῷ ἦ-
 σαν τῆλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέσθου ἡ δὲ
 σμαραγδου λίθου, λάμποντος τὰς νύκτας μέγα-
 20 ρος. ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱεῤῥοῖσι τῷ θεῷ, εἰσθ-
 μῆν ὁ κῆσος χεῖνος εἶπ' ὅς σφι ὁ ἱεῤῥὸν ἰδρυταὶ ὄ-
 ρον δὲ ὅσδε τούτοις τοῖσι Ἑλλήσι συμφερομένοις. ἐ-
 φασαν γὰρ, ἅμα Τύρω οἰκισμένη καὶ ὁ ἱεῤῥὸν τῷ
 θεῷ ἰδρυθῆναι. εἶπ' ὅς ἔπειτα ἀφ' οὗ Τύρον οἰκέου-
 σι, τετηκόσια καὶ διχάλια. εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρω καὶ
 ἄλλο ἱεῤῥὸν Ἡρακλέος, ἐπωνυμίῳ ἔχοντος Θα-
 σίου εἶπ'. ἀπικόμενος δὲ καὶ ἐς Θάσον, ὄρον ἱ-
 εῤῥὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ κατ'
 30 Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλώσαντες, Θάσον ἐκλι-
 σαν. καὶ τὰ ὄσα πέντε ἡμεῖσι ἀνδρῶν παρ' ἑστέρα ὅστι
 ἢ Ἰσχυροῦ Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γε-
 νέσθαι. τὰ μὲν νῦν ἱστορημένα δηλοῖ σαφῶς πα-
 λαῖον θεῷ Ἡρακλέα εἶναι. καὶ δοκέουσι δέ μοι
 οὗτοι ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιεῖν, οἱ διὰ Ἡρα-
 κλεια ἰδρυσάμενοι ἐκτίωται καὶ τὰ μὲν, ὡς ἀ-
 θανάτω, Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπωνυμίῳ, ἦτοιοι τὰ δὲ
 40 ἑτέρω, ὡς ἠρωῖ, ἐναγίζουσι. λέγεισι δὲ πολλὰ καὶ
 ἄλλα ἀνεπισκέπτως Ἑλλήνες. δὴ δὲ ὅς αὐτῶ-
 ν καὶ ὅδε μῦθος ὅστι, τῷ παρ' Ἡρακλέος λέγου-
 σι ὡς αὐτὸν ἀπικόμενον ἐς Αἰγυπτον ἐβάντες οἱ
 Αἰγυπτιοὶ, ὑπὸ πομπῆς δέξοντες ὡς ἦσαντες τὰ
 Διὸς. ὃν δὲ, τέως μὲν ἡσυχίῳ ἔχοντες ἐπει δὲ αὐτῶ
 παρ' ἑστέρας κατὰρχοντο, ἐς ἀγκυρὰν τραπεζόμενον,
 παρ' ἑστέρας σφέας κατὰφονδύσαι. ἐμοὶ μὲν νῦν δοκέουσι ὅτι
 τὰ ὄσα λέγοντες, τῷ Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῷ νόμῳ

XLIV.

XLV.

1 Ex quo è diis octo facti fuerunt duodecim, quorum vnum Herculem censent. 2 Studens pro viribus, Tyr. 3 Se con-
 tinuisse. 4 Tenuisse dum ad aram admoto molam inspergerent. 5 Ibi viribus vti coepisse, omnesque interem. Ad vni-
 bum, ibi ad vires se conuertisse.

πάμπαν ἀπείρωσ ἔχον ὁ Ἑλλήνας. τοῖσι γὰρ
 ὁσδὲ κτῆνεια ὁσπὶ θύειν ἔστι, (χορὸν ἰσάν, καὶ ἔρσειων
 βοῶν, καὶ μύθων, ὅσοι ἀκαθαρὸν ἔωσι, καὶ χυμῶν)
 κῶσ ἀν' οὗτοι ἀνδρῶπις θύειν; ἐπὶ δ' ἕνα ὄντα τὸ Ἡ-
 ρακλέα, καὶ ἐπὶ ἀνδρῶπιον (ὡς δὴ φασί) κῶσ φύ-
 σιν ἔχον πολλὰς μυριάδας φονδύσαι; καὶ πᾶσι μὲν
 τούτων ποσαῦτα ἡμῖν εἰπῶσι, καὶ πᾶσι τῶν θεῶν καὶ
 πᾶσι τῶν ἠρώων θυμένεια εἶη. τὰς δὲ δὴ ἀγ-
 ρας καὶ σὺν τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ θύοισι Αἰγυ-
 πτίων οἱ εἰρημένοι. ὃν Πανα τῶν ὀκτώ θεῶν λογι-
 ζονται εἶ) οἱ Μενδηῖοι. σὺν δ' ὀκτώ θεοῖς τούτοις,
 πορτέρους τῶν δωδέκα θεῶν φασὶ θύεσθαι. γρά-
 φοισι δὲ δὴ καὶ γλύφοισι οἱ ζωγράφοι καὶ ἀγαλ-
 ματοποιοὶ, τὸ Πανός, κατὰ τὸ Ἑλλήνας, τὸ γαλμα,
 ἀγροφόσων καὶ τραγοκελέα· οὐπὶ τοιοῦτον νο-
 μίζοντες εἶναι μιν, ἀλλ' ὁμοιον τοῖσι ἀγροῖσι θεοῖσι. ὁ-
 τῶν δ' εἵνεκα τοιοῦτον γράφοισι ἄδον, ὅ μοι ἠδὴ ὄν
 ἔστι λέγειν. σέβονται δὲ πάντας σὺν ἀγρῶσι οἱ Μεν-
 δηῖοι, καὶ μάλλον σὺν ἔρσειας τῶν θηλειῶν καὶ τού-
 των οἱ αἰ πόλοι τιμᾶς μέζονας ἔχουσι. ἐκ δὲ τούτων
 εἰς μέλισσα, ὅστις ἐπεὶ ἀποθανῆ, πένθος μέγα πᾶσι
 ἢ τὰ Μενδηῖων νομῶν ἴσται. καλέεται δὲ ὁ, τε-
 τράγους καὶ ὁ Παν Αἰγυπτίσι, Μένδης. ἐγγρετο δὲ
 ἐν τῶν νομῶν τούτων ἐπὶ ἐμῶν τούτων τὸ τετραγῶν γυναι-
 κὶ τετραγῶν ἐμίσγητο ἀναφανδόν. τούτῳ ἐς ὅτι δείξειν
 ἀνδρῶπιων ἀπικετό. ὕν δ' Αἰγυπτίοι μιὰρὸν
 ἠγῶνται θηλειῶν εἶ) καὶ τούτῳ μὲν, ὡς τις φανερῶς
 αὐτῶν παριών ὕος, ἀπὸ τοῖσι τοῖσι ἰμαλίοισι ἀπὸν ἔ-
 σαφὲν εἶναι, βαρῶν δὲ ποταμῶν τούτων δ', οἱ σιβά-
 ται, ἐόντες Αἰγυπτίοι ἐγγρέες, ἐς ἰσθμὸν ὁσδὲν τῶν ἐν
 Αἰγυπτίῳ ἐσέρχονται μοῦνοι πάντων. ὁσδὲ σφι
 ἐκδίδουσι θυγατέρας ὁσδὲ εἰς ἔθελαι, οὐδ' ἀγροῦσαι
 δὲ αὐτέων· ἀλλ' ἐκδιδόνται οἱ σιβάται, καὶ ἀγρο-
 ται δὲ ἀλλήλων. τοῖσι μὲν νῦν ἀγροῖσι θεοῖσι θύειν ἐς
 ὁ διαβῆσαι Αἰγυπτίοι σελίω καὶ Διονύσω μένοι-
 σι, ὁ αὐτὸν χρόνον, τῆ αὐτῆ πᾶρσελίω σὺν ἐς θύ-
 σαντες, πατέονται τῶν κρεῶν. διότι δ' σὺν ἐς ἐν μὲν
 τῆσι ἀγροῖσι ὀρτῆσι ἀπεφυγῆσαι, ἐν δ' αὐτῆ θύ-
 σι, ἐστὶ μὲν λόγος πᾶσι αὐτῶν τῶν Αἰγυπτίων λεγέ-
 μενος ἐμοὶ μέντοι ὅτι καμῶν ὁσδὲ διαφεπέρεθός
 ἔστι λέγειν. θεοῖσι δ' ἠδὲ τῶν ἰσθμῶν τῆ σελίω ποιεέ-
 ται ἐπεὶ αὐτῶν τῶν ἰσθμῶν ἀκρίων, καὶ ὁσδὲ σπλίω καὶ τῶν
 ὁσδὲ πλοῶν σιναίσι ὁμοῦ, κατ' ὡν ἐκάλυψε πᾶση
 τῶν κτῆνείων τῆ πικελῆ τῆ πᾶσι πῶν νηδῶν γνομέ-
 νῆ καὶ ἐπέτα κατὰ γίσει πῶσι. τὰ δ' ἀγροῦ κρεῶν
 οἰτέονται ἐν τῆ πᾶρσελίω, ἐν τῆ ἀν' αἰσῶν θύ-
 ωσι· ἐν δὲ τῆ δὲ ἡμέρῃ ὁσδὲ αἰετὶ γλῶσσατο.

ignaros profus ostendere. Quibus e-
 nim nullam pecudem fas est immolare,
 præter sues, præterque boues mares, &
 vitulos (dummodo mundos) & anse-
 res: ij qua ratione immolarēt homines?
 Aut quomodo Hercules, quum vnus
 esset, & adhuc (vt aiūt) homo, tot millia
 virorū interemisset: Hæc tamē tot quæ
 de his rebus diximus, sint & à diis &
 ab heroibus in bonam partem accepta.
 ¶ Porro capras & hircos ea de caussa ij
 quos diximus Ægyptiorū non macāt,
 quod Pana inter octo deos Mēdesij nu-
 merant, quos octo aiunt priores duode-
 cim diis exitisse. Panos autem simula-
 crū & pictores pingunt & statuarij scal-
 punt, quemadmodū Græci, caprina fa-
 cie, hircinisque cruribus: haudquaquā
 existimantes eum esse talē, sed similem
 ceteris diis. Qua ramen eū caussa ralem
 pingant, non est mihi relatu iucundum.
 Verum hi omnes cum capras, tum ve-
 ro maxime capros venerantur. Et inter
 Mendesios captarij præcipuo honore
 afficiuntur, & ex his vnus maxime: qui
 quum decessit, ingens toti Mendesiæ
 prouinciæ luctus proponitur. Voca-
 tur autem & hircus & Pan, Ægyptia-
 cè, Mendes. In hac regione contigit
 hoc mea memoria prodigium: Hircus
 cum muliere coit propalam, quod in
 ostentationem hominum peruenit.
 Suem autem Ægyptij spurcam beluam
 arbitrantur: quam si quis vel transeundo
 contigerit, abit lotum sese cum ipsis
 vestimentis ad flumen. Eoque soli om-
 nium subulci, Ægyptij indigenæ,
 nullum ingrediuntur in templum: ne-
 moque aut filiam cuiquam eorum nu-
 ptum dare vult, aut cuiuspiam eorum fi-
 liam in matrimonium ducere: sed ipsi
 inter se subulci dant accipiuntque filias.
 Aliis diis immolare sues ius Ægyptiis
 non est, præterquam Lunæ & Libero:
 quibus quū per tempus plenilunij sues
 immolantur, eorum carnē vescuntur.
 Cur autem aliis diebus festis sues ode-
 rint, at in isto macēt, huius rei ab Æ-
 gyptiis ratio redditur: sed quam mihi
 notam magis decorum est non referre.
 Sacrificium autē de suisbus Lunæ hunc
 in modum fit, Immolata sue, extremam
 eius caudam, & lienem, & omentum
 simul componunt, & adipe qui circa
 aluum pecudis existat, ea operiunt, ac
 deinde igni adolent: reliqua carne ple-
 nilunij die vescuntur, quo die sacra fa-
 ciunt: alio die non amplius gustarent.

1 Sunt qui... 2 Immersum se flumini cum ipsis vest,

Qui sunt

Qui sunt ex
 tem facultat
 tem coquun
 quæque in e
 potam pro
 que tubulce
 & alium
 agunt sine
 festo simile
 ficut corim
 nam sunt al
 tales: è ner
 circumferū
 re, quæ pro
 corporis: &
 næ, Bacchu
 autem men
 statua & v
 tet, redditu
 iam Melan
 imperitus
 videatur. S
 Græcis Dio
 Bacchi, non
 phalli + en
 plane ratio
 qui post h
 in maius e
 Dionyso
 autor extir
 ea quæ fa
 virum fuiss
 nemque fil
 cum alia m
 cis enarra
 nyso, tamen
 dixerim qu
 congruere
 consentane
 nuper intro
 Ægyptios
 hoc aut ali
 mihi Melan
 tinent aud
 qui cum
 ram quæ n
 omnia fere
 in Græciam
 ex barbaris
 comperio,
 venisse: "

Qui sunt ex eis inopes, propter tenuitatem facultatum, ¹ assimilatos quosdam sues coquunt, quos immolent. Baccho quoque in eius festo singuli in cenam porcam pro foribus mactant, redduntque subulco qui illam vendiderat. ² Quin & alium diem festum Baccho Ægyptii agunt sine porcis, fere per omnia Græco festo similem. Sed loco phallorū, id est, ficulnearum veretrorum à collo pendentium, sunt ab eis excogitatae statuę cubitales ³ è neruis compactæ, quas feminae circumferunt per pagos, mentula nutante, quæ propemodum instar est reliqui corporis: & tibia præeunte, quam femina, Bacchum canentes, sequuntur. Cur autem mentulam habeat iusto maiore statua & vnum corporis membrum agitet, redditur ab eis ratio sacra. Adeo ut iam Melampus Amytheonis filius non imperitus huius sacri sed peritus fuisse videatur. Siquidem Melampus fuit qui Græcis Dionysi, id est Liberi patris vel Bacchi, nomen & sacrificiū, & pompam phalli ⁴ enarrauit, non tamen omnem plane rationem complexus. Verum ii qui post hunc extiterunt ⁵ sophistæ, rem in maius explicauerunt. ⁶ Itaque phallum Dionysio missum narrandi Melampus autor extitit: à quo edocti Græci faciunt ea quæ faciunt. Equidē Melampodem virum fuisse sapientem aio, ⁷ diuinationemque sibi ipsi comparasse: eundemque cum alia multa ab Ægypto accepta Græcis enarrasse, tum vero nonnulla de Dionysio, tamen commutata. ⁸ Neque enim dixerim quæ in Ægypto fiunt huic deo, congruere cum iis quæ in Græcia. nam consentanea essent Græcis, non autem nuper introducta. Neque tamen dicam Ægyptios à Græcis fuisse mutuatos ⁹ aut hoc aut aliud quippiam. Videtur autem mihi Melampus quæ ad Dionysum pertinent audisse ex Cadmo, aliisque Tyriis qui cum eo è Phœnice venerunt in terram quæ nunc Bœotia appellatur. Ac omnia fere deorum nomina ex Ægypto in Græciam peruenerunt. ¹⁰ Idque ego ex barbaris sciscitatus, ita rem habere comperio, ac reor ex Ægypto præcipue venisse: ¹¹ & idcirco illic non esse viquam

ἢ δὲ ἀνήντες αὐτῶν ἡσά ἀδενείης βίου, φαίνας πλάσσαντες, ἢ ὀπιήσαντες ταύτας, θύουσι. Τῶν δὲ Διονύσου τῆς ὀρτῆς τῆ δαρπίη, χροῖον παρ τῆν θυρέων σφάξας ἐκαστος, διδοὶ ἀποφέρεσθαι (Ἐ) γῆρον ἀπὸ τῶν ἀποδομένω τῶν συμβωτέων. τῶν δὲ ἄλλω ἀνάγεισι ὀρτῶν τῶν Διονύσου (Ἐ) Αἰγύπιοι, πλὴν γῆρων, κατὰ ταυτὰ σχεδὸν πάντα Ἕλλησι. αὐτὶ δὲ φαλλῶν, ἀλλὰ σφι βστὶ ἐξυρημηρία ὅσον τε πηχῆμα ἀγάλματα νδύεσθαι, ἢ παρφορέουσι κατὰ κάμας τὰ γυναικῆς, νδύον δὲ ἀδιδίον, πολλῶν τῶν ἔλασσαν ἐόν τῶν ἄλλου σώματος. παρσηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἐπονται ἀεῖδουσαι (Ἐ) Διόνυσον. δῆρι δὲ μέζον τε ἔχῃ δὲ ἀδιδίον, καὶ κινεῖ μοῦνον τῶν σώματος, ἐστὶ λῶγος παρὶ αὐτῶν ἰερός λεγόμενος. Ἡ δὲ ὦν δδκείει μοι Μελάμποις ὁ Ἀμυθῆωνος τῆς θυσιῆς ταύτης ὅσα ἐστὶ ἀδαῆς, ἀλλ' ἐμπειροῦς. Ἕλλησι γὰρ δὴ Μελάμποις βστὶ ὁ ἐξηγητὴς τῶν Διονύσου τοῦ ὄμα, καὶ τῶν θυσιῶν, καὶ τῶν πομπῶν τῶν φαλλῶν. ἀπρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβῶν (Ἐ) λῶγῶν ἔφηνε. ἀλλ' (Ἐ) ὀπιήσαντες μοῦνον τῶν σώματος μεζόνος ἐξέφηνε. (Ἐ) δὲ ὦν φαλλῶν (Ἐ) τῶν Διονύσου παρφορέουσι Μελάμποις βστὶ ὁ ἀσηγησάμενος καὶ ἀπὸ τούτου μαζόντες ποιδύσι τὰ ποιδύσι Ἕλλητες. ἐγὼ μὲν νῦν φημι Μελάμποδα γυρόμενην ἀνδρα σφόν, μερικῶν τε ἐωῦτα σφῆσαι, βῶ καὶ πυθόμενον ἀπὸ Αἰγύπτου, ἀλλὰ τε πολλὰ ἀπηγήσασθαι Ἕλλησι, καὶ τὰ παρὶ (Ἐ) Διόνυσον, ὀλίγα αὐτῶν ἀπὸ ἀλλὰ ἔδωκα. οὐ γὰρ δὴ συμπέσειν γε φῆσω τὰ τε ἐν Αἰγύπτῳ ποιδύμενα τῶν θεῶν, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἕλλησι. ὁμῶς γὰρ ὦν τοῖσι Ἕλλησι, ἢ οὐ νεωστὶ ἐσηγήμενα. οὐ μὲν γὰρ φῆσω ὅπως Αἰγύπιοι παρὸ Ἕλλητῶν ἔλαβον ἢ τούτω, ἢ ἄλλο κεν ἢ νόμοιο. πωθῆσθαι δὲ μοι δοκεῖ μάλιτα Μελάμποις τὰ παρὶ (Ἐ) Διόνυσον παρὰ Κάδμου τε τοῦ Τυρίου, καὶ τῶν σιῶν ἀπὸ ἐκ Φοινίκης ἀπικημένων ἐς τῶν νῦν Βοιωτῶν καλεομένων χώρων. Σχεδὸν δὲ ἐστὶ πᾶσι τὰ τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐλήλυθε ἐς τῶν Ἑλλάδα. δῆρι μὲν γὰρ ἐκ τῶν βαρβάρων ἦκει, πωθανόμενος οὕτω βύεσκω ἐόν. δοκεῖ δὲ ὦν μάλιτα ἀπὸ Αἰγύπτου ἀπικησθαι. ὁ, πὶ γὰρ δὴ μὴ

XLVIII

XLIX

L

1 Sues farinaceas fingunt, quas coctas immolant. Vi legatur σαπίνας pro πῆνας. 2 Reliquum autem festum Baccho celebrant Ægyptii, exceptis porcis, pariter fere ceteris in rebus ac Græci. 3 Quæ fidiculis tractæ mouentur tanquam viuæ. Suis qui putent esse nostras marionnettes, vel marionnettes. 4 Videtur poiuis significare ὀπιήσαντες, qui autor illis fuit. Vel, Qui introduxit. Alij, Qui inuexit. Sic statim post ὁ ἀπυθόμενος ἢ ἀπυθόμενος. Q. d. Qui illis prauit ἢ viam ostendit. Id est, Qui magister illis fuit. 5 Philosophi, 6 Phallum certe qui Baccho circumfertur, Melampus introduxit: & ab eo edocti Gr. 7 Artemque diuinandi sibi comparasse: & cum alia multa quæ ex Ægyptiis audierat, Græcis introduxisse, tum vero quæ ad Dionysum pertinent, paucis tamen ex illis commutatis. Neque enim. 8 Sunt qui hunc locum ita interpretentur, Neque enim dixerim casu contigisse ut eadem tum in Ægypto tum in Græcia huic deo sacra fierent. Sunt enim vnus modi apud Græcos, neque recens introducta. 9 Aut hunc aut alium ritum. Vid. 10 Nam à barbaris profecta esse audiens, ita r. 11 Nam præterquam

Προσειδέωνος, καὶ Διοσκυρέων (ὡς καὶ περὶ ἄλλοις
μοι ταῦτα εἴρηται) καὶ Ἡρῆς, καὶ Ἰστῆς, καὶ Θέ-
μιος, καὶ Χαρίτων, καὶ Νηρηίδων, καὶ τῶν ἄλ-
λων θεῶν, Αἰγυπίοισι ἀεὶ κέ τε παρ' οὐνόματά ἐστι
ἐν τῇ χώρῃ. λέγω δὴ τὰ λέγεται ἀεὶ Αἰγυπτι-
οῖσι. τῶν δὲ οὐ φασὶ θεῶν γινώσκειν τὰ οὐνόματα.
ἔτι δὲ μοι δοκέοσι ὑπὸ Πελασγῶν ὀνομασθῆναι,
ὡς Πρωσειδέωνος. τὸν δὲ θεὸν ὡς Λίβυ-
ων ἐπύθοντο· οὐδ' αὖ μὴ γὰρ ἀπὸ ἀρχῆς Πρωσειδέ-
ωνος οὐνόμα ἐκτίθηται, εἰ μὴ Λίβυες καὶ τιμῶ-
σι θεὸν τὸν αἰεὶ νομίζουσι ὡς Αἰγυπτιοῖσι
οὐδ' ἤρωσι σθένει. Ταῦτα μὲν νῦν, καὶ ἄλλα
περὶ τούτων, τὰ ἐγὼ φράσω, Ἑλλήνες ἀπὸ Αἰ-
γυπτιῶν νενομήκασιν. τὰ δὲ Ἑρμῆος καὶ ἀγάλματα
ὄρθα ἔχοντα αἰδοῖα ποιηῶντες, οἷον ἀπὸ Αἰγυ-
πτιῶν μεμαθήκασιν, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν, περὶ
τοῦ μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηνῶσι ὡς λα-
βόντες, ὡς δὲ τούτων ὄνομα. Ἀθηνῶσι γὰρ
δὴ τιμῶντα ἐς Ἑλλάδα τελέοισι Πελασγοῖσι
συνώκει ἐγγόντο ἐν τῇ χώρῃ ὅθεν περὶ καὶ Ἑλλη-
νες ἤρξαντο νομασθῆναι. ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄρ-
για μεμύηται, τὰ Σαμοθρηκίως ἐπιτελέοισι λα-
βόντες ὡς Πελασγῶν, ὅσ' ὠνήρ οἶδε τὰ λέ-
γω. τί γὰρ Σαμοθρηκίως οἶκεον περὶ ἄλλοις Πε-
λασγοῖσι, τὸ περὶ Ἀθηνῶσι συνώκει ἐγγόν-
το, καὶ ὡς τούτων Σαμοθρηκίως τὰ ὄνομα ὡς λα-
μβαίνοισι. ὄρθα ὡν ἔχοντα αἰδοῖα παγάλμα-
τα τὰ Ἑρμῆος, Ἀθηνῶσι περὶ Ἑλλήνων πα-
ρὰ Πελασγῶν μαθόντες, ἐποίησαν. Ἐπεὶ δὲ Πε-
λασγοῖσι ἰσθμῶνα λόγον περὶ αὐτῶν ἔλεξαν, τὰ ἐν τῷ
σι ἐν Σαμοθρηκίῃ μυσηίοισι δεδήλωται. Ἐ-
θνον δὲ καὶ πάντα περὶ ἄλλοις Ἐλλήνων θεοῖ-
σι ἐπὶ τῶν μῶν, ὡς ἐγὼ ἐν Δωδώνῃ οἶδα ἀκού-
σας. ἐπανυμῶ δὲ οὐδ' οὐνόμα ἐποιεῖν σθένει
νὶ αὐτέων· οὐ γὰρ ἀκηχέσαίκα. θεοὶ δὲ περὶ
ωνόμασιν σφῆρας ἀπὸ τῶν τούτων, ὅτι κέστω γεν-
τες τὰ πάντα τῶν ἡμετέων καὶ πάσας νομασθῆναι
ἐπεὶ τὰ ἕχοντος πολλοῦ διεληθόντος, ἐπύθοντο, ἐν τῷ
Αἰγυπτιῶν ἀπηγμένα παρ' οὐνόματά τῶν θεῶν τῶν
ἄλλων. Διονύσου δὲ ὕστερον πολλῶν ἐπύθοντο. Ἐ-
μὲν χερόν ἐχρησθεύοντο ἀεὶ τῶν οὐνόματων
ἐν Δωδώνῃ. ὅ γὰρ δὴ μὲν τῶν τούτων νενομίσο ἀρ-
χαιοῦ τῶν ἐν Ἑλλήσιν ἐχρησθεύοντο. καὶ τῶν
θεῶν τούτων μόνον. ἐπεὶ ὡν ἐχρησθεύοντο

ἢ ἀπὸ
τα
ἢ ἀπὸ
κίμων

nomina neq; Neptuni, neque Castoris, quemadmodum à me superius dictum est, neq; Iunonis, neq; Vestæ, neq; Themidis, neque Gratiarum, neque Nereidum, neq; aliorum deorum. Dico autem quæ ipsi dicunt Ægyptii, qui se negant deorum illorum, Neptuni & Dioscurorum, agnoscere nomina. Videntur autem mihi isti à Pelasgis fuisse nominati, præter Neptunum, quem à Libybus audierunt. Nam Neptuni nomen ab initio nulli usurpauerunt, nisi Libyes, qui semper hunc deum in honore habent. Eum Ægyptii igitur putant esse, sed nullo honore prosequuntur. Hos itaq; ritus & alios præterea quos ego referam, Græci sunt ab Ægyptiis mutuati: sed ut Mercurii statuas facerent portæto cum veretro, non ab Ægyptiis, sed à Pelasgis didicerunt, & primi quidem ex omnibus Græcis Athenienses acceperunt, & ab his deinceps alii. Nam præstabant inter Græcos ea tempestate Athenienses, in quorum regione permixti Pelasgi habitant, ex quo cœperunt pro Græcis haberi. Hæc quæ dico, quisquis Cabirorum sacra initiatur, quibus Thracæcæ initiatur, novit à Pelasgis esse sumpta. Nam Samothraciâ quondam incoluerunt hi Pelasgi, qui cum Atheniensibus vna habitauerunt, à quibus orgia Samothracæcæ acceperunt. Itaque primi è Græcis Athenienses à Pelasgis edocti, statuas Mercurii erecta virilia habentes fecerunt. De qua re Pelasgi sacrum quædam sermonem retulerunt, qui in Samothraciæ mysteriis declaratus est. Eisdem antea in deorum inuocatione tum omnia immolabant, (quemadmodum ego apud Dodonam audiendo cognoui) tum nulli deorum aut cognomen aut nomen imponebant, quippe quod nondum audissent. Quos autem cognominauerunt, eos ob id cognominauerunt, quod omnes res atq; omnes regiones illi tenerent redactas in ordinem. Multo deinde progressu temporis, aliorum deorum nomina audierunt ex Ægypto allata: post quos diu nomen Dionysi acceperunt. Itemque aliquanto post de illorum nominibus in Dodona oraculum petierunt. Namq; hoc oraculum omnium quæ apud Græcos sunt oraculorum vetustissimum esse existimatur, atque adeo solum erat ea tempestate. Consulenti bus igitur

— Neptuni & Dioscurorum, (quemad. à me s. dict. est) & Iunonis, & V. & Themidis, & Gratiarum, & Ner. & aliorum deorum nomina Ægyptii semper olim in sua regione habuerunt. Dico autem superius. 1 Quidam sic, Ægyptii vero heroas nullis sacris dignantur. Vel, pro dijs non habent. 2 Atheniensium enim, qui tunc inter Hellenas censebantur, Pelasgi contubernales fuisse in ea regione: vnde etiam corp. pro Gr. haberi. Quisquis autem Cabirorum sacris fuit initiatus (quæ Samothracæcæ peragunt à Pelasgis sumpta) is quæ dico intelligit. Nam Samothr. 3 Eisdem autem eos vocant, id est deos, quod res omnes omnique regiones, vel provincias, dicitur esse dispositas, sive collocatas ordine.

Pelasgis

Pelasgis ap...
na que à b...
oraculum...
Atq; ita ex...
deorum nom...
ceps è Pelas...
de auter...
LIII cuncti se...
hæcenus...
hen, vt sic...
Homerus...
plus anni...
fuerit qui...
xerunt, eis...
res, & diue...
erunt: Q...
extritisse h...
runtur. Et...
facerdotes...
tem ad He...
referâ. At...
de illo quo...
commemo...
Iouis The...
sacerdotes...
abductas...
venundatâ...
atque has...
dictas gen...
contantia...
morarent...
ad hæc re...
dum se in...
ribus, nec...
tuisse: sed...
eis audisse...
dotibus aud...
natorum hæc...
gyptiis colu...
tramq; nigr...
alteram ad...
humana vo...
oraculum co...
taros esse...
esse diuin...
vero quæ ad...
iussisse illis...
rent: quod...
bant Dodon...
ceterorum D...
rum: quarum...
Promeneas...
maz natu...
fert opinio...
duxerunt se...
alteram in

1 Cogn...
vel similia...
res (vt mihi...
ego is sum qu...

Pelafgis apud Dodonā nunquid nomi-
 na quæ à barbaris aduenisēt asciscerēt,
 oraculum redditum est vt illis vterētur.
 Atq; ita ex eo tempore sacrificauerunt,
 deorū nomina nuncupantes, & ea dein-
 cept̄ Pelafgis Græci acceperunt. ¶ Vn-
 de autem singuli deorum extiterint, an
 cuncti semper fuerint, aut qua specie,
 hæctenus ignoratum est, nisi nuper atq;
 heri, vt sic dicam. Nam Hesiodus atque
 Homerus (quos quadringentis non am-
 plius annis ante me opinor extitisse)
 fuere qui Græcis theogoniam introdu-
 xerunt, eisque & cognomina & hono-
 res, & diuersa artificia & figuras attribue-
 runt. Quibus & posteriores videntur
 extitisse hi poetæ, qui fuisse priores fe-
 runtur. Et prima quidem illa Dodonæ
 sacerdotes meminerunt: posteriora au-
 tem ad Hesiodum vsq; & Homerū, ego
 referā. At de oraculis quæ in Græcia, &
 de illo quod in Libya est, talia Ægyptii
 commemorant. Narrabant sacerdotes
 Iouis Thebani duas feminas, quæ essent
 sacerdotes, Thebis à Phœnicibus fuisse
 abductas: & harū vnā in Libya fuisse
 venundatā, se audisse, alterā in Græcia:
 atque has feminas esse quæ primæ apud
 dictas gentes oracula cōstituisent. Per-
 contantiq; mihi vnde id quod comme-
 morarent, adeo compertum haberent,
 ad hæc responderunt, maiorem in mo-
 dum se institisse vestigare de his mulie-
 ribus, nec tamen vnquam inuenire po-
 tuisse: sed postea hæc quæ dicebant de
 eis audisse. Hæc igitur Thebis à sacer-
 dotibus audiui. Antistites autem Dodo-
 næorū hæc aiunt: Geminas Thebis Æ-
 gyptiis columbas nigras aduolauisse, v-
 tramq; nigram, vnā quidem in Libyā,
 alteram ad ipsos: quæ fago infidens,
 humana voce eloquuta sit, eo loci Iouis
 oraculum condi debere: & se interpre-
 tatos esse, quod ipsis annunciaretur id
 esse diuinitus, & ob id se ita fecisse. Eam
 vero quæ ad Libyas abiisset columbam,
 iussisse illis vt Ammonis oraculū conde-
 rent: quod & ipsum Iouis est. Ita refere-
 bant Dodonæorū sacerdotes, cū assensu
 ceterorū Dodonæorū templo vicinorū:
 quarum antiquissima nomen erat
 Promeneæ: proxima, Timatetæ: mini-
 mæ natu, Nicandræ. De quibus ita mea
 fert opinio: Si re vera Phœnices ab-
 duxerunt feminas sacerdotes, & earum
 alteram in Libya, alteram in Græcia

ἐν τῇ Δωδώνῃ ὁ Πελασγὶ εἰ ἀέλωνται τὰ οὐνό-
 ματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἤκιστα, ἀνείλε δ' ἡ μη-
 τήιον χεῖρα. ἀπὸ μὲν δὴ τούτου τὸ χεῖνον ἔχουσιν,
 τοῖσι οὐνόμασι τῶν θεῶν χεῖρα ἰσχυροί. πρῶτα δ' Ἰε-
 λασγῶν Ἕλληνας ἔδειξαν ὕπερον. Ὅθεν δ' ἔχου-
 νερό ἐκαστος τῶν θεῶν, εἴτε ἀεὶ ἦσαν πρῶτες, οἳ οἱ τε
 τινες τὰ εἶδεα, οἳ ἡπίστευον μέγιστα πρῶτον τε καὶ
 ῥηῖς, ὡς εἰπεῖν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὀμηρον ἡλι-
 κίω τετραχρῆστοῖσι ἔπεισι δοκέω μὲν πρεσβυτέρους
 10 ἡμέσασιν, καὶ ὁ πλεῖστοι. εἶσι δὲ εἶσι ὁ ποιήσαντες
 θεογονίῳ Ἕλλησι, ἔτσι τοῖσι τοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόν-
 τες, ἔχμας τε ἔτεχναν διελόντες, καὶ εἶ-
 δεα αὐτῶν σημήναυτες. ὁ δ' ὁ πρῶτον ποιη-
 τὰν λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν ἡμέσασιν, ὕπερον, 70
 ἐμοὶ δοκέειν, ἐχόντο τῶν. καὶ τὰ μὲν πρῶτα αἰδω-
 δανίδες ἱρήϊα λέγουσι τὰ ὕπερον, τὰ ἐς Ἡσίοδον
 τε καὶ Ὀμηρον ἔχοντα, ἐγὼ λέγω. Χρηστικῶν δ'
 πῶσαι τῶν τε ἐν Ἕλλησι καὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ ἔνδε Αἰγύ-
 πτωι λόγον λέγουσι. ἐφασκεν ὁ ἱεὴς τοῦ Θεβαῖος
 20 Διός, δύο γυναῖκας ἱρήϊας ἐκ Θεβαίων ἔξαρχῆ-
 ναυ ὑπὸ Φοινίκων. ἔτι μὲν αὐτῶν πυνθασθαι
 ἐς Λιβύῃν πρηθείαν, πῶ δ' ἐς τὸν Ἕλληνας. τὰ
 τὰς δ' τὰς γυναῖκας εἶ τὰς ἰδρυαμίδας τὰ μινυτή-
 ρια πρῶτα ἐν τοῖσι εἰρημένοισι ἔθεντο. εἰρημένου
 δὲ μὲν ὀκθὸν ἔγω ἀπεκέως ἐπιστάμενοι λέγουσι, ἐ-
 φασκεν πρῶτα τῆτισιν μετὰ μιν ἀπὸ σφῶν
 ἡμέσασιν τῶν γυναῖκων τούτων καὶ αἰδρεῖν μὲν
 σφῶν οὐδὲνα τῶν ἡμέσασιν πυνθασθαι ὕπερον τῶ-
 τα πρῶτα αὐτῶν πᾶσιν δὴ ἔλεγον. Ταῦτα μὲν
 30 νῶν τῶν ἐν Θήβησι ἱεῶν ἔχουσιν. τὰ δ' Δωδωναί-
 ῶν φασὶ ἀπερμαίνεσθαι, δύο πελειάδας μελάνας
 ἐκ Θεβαίων τῶν Αἰγυπτίων ἀναστραμίδας, πῶ μὲν
 αὐτῶν, ἐς Λιβύῃν, πῶ δ' πρῶτα σφῶν ἀπικέσασθαι.
 ἰζομένῳ δὲ μιν ἐπὶ Φηγῶν, αὐδάξασθαι φωνῆ ἀ-
 δεσπότην, ὡς χεῖρα εἶη μητρήιον αὐτοῦ Διός ἡμέ-
 σασιν, καὶ αὐτοῖς ὑπολαβεῖν θεῖον εἶη δ' ἐπαγγελ-
 ῶνον αὐτοῖσι, καὶ σφῶν ἐκ τούτου ποιήσασθαι. πῶ δὲ
 40 ἐς τὸν Λίβυας ἰζομένῳ πελειάδα, λέγουσι Ἀμ-
 μωνος χρηστικῶν κελύσασθαι τὸν Λίβυας ποιῆσθαι ἔστι
 ὁ καὶ τὸ Διός. Δωδωναίων δ' αἰ ἱρήϊα (τῶν τῆ πρε-
 σβυτάτη οὐνόμα ἰζομένῳ, τῆ δ' μετ' αὐτῶν, Τι-
 ματῆτι, τῆ δ' νεωτάτη, Νικηφόρῃ) ἔλεγον ταῦτα.
 συνωμολόγηον δὲ σφῶν καὶ οἳ Δωδωναῖοι ὁ πρῶτος
 ἱεῶν. Ἐγὼ δ' ἔγω πρῶτα αὐτῶν γινώσκω πῶ δὲ. εἶ
 ἀνηθῶς ὁ Φοινίκης ἔξαρχῶν τὰς ἰεῶν γυναῖκας, ἔ-
 πῶ μὲν αὐτῶν, ἐς Λιβύῃν, πῶ δ' ἐς τὴν Ἑλλάδα.

LIII

LIV

LV

LVI

1 Cognomina dederunt, honoresque & artificia distribuerunt, id est, singulis assignarunt, ac eorum figuras etiam effinxerunt, vel simulacris representarunt. Vel simplicius, figuras eorum indicarunt. 2 Qui vero istis priores poetæ fuisse dicuntur, posteriores (vt mihi quidem videtur) fuerunt. Et prima q. illa Dod. sacerdotes dicunt: ea vero quæ ad Hesiodum & Homerum spectant, ego is sum qui dico. At de orac. 3 In factis esse. 4 Qui templi curam gerunt. Vel, quibus templi cura demandata est.

Castoris
 erius dictum
 neq; The-
 que Nerei-
 m. Dico au-
 ti, qui se ne-
 & Di-
 a. Videntur
 fuisse nomi-
 nem à Liby-
 i nomen ab
 i Libyes,
 honore ha-
 putant esse,
 tur. Hos i-
 quos ego te-
 mutuatit-
 erent potte-
 yptiis, sed à
 quidem ex
 es accepe-
 Nam præ-
 pestate A-
 e permixti
 perunt pro
 o, quisquis
 ius Thra-
 esse sum-
 dam inco-
 Atheniensis
 us orgia Sa-
 que primis
 is edocti,
 a habentes
 acrum quæ-
 i in Samo-
 est. lidem
 tum omnia
 u ego apud
 ium nul-
 aut nomen
 nondum au-
 itauerunt.
 quod om-
 i tenerent
 deinde pro-
 u nomina
 post quos
 unt. Item
 n nomi-
 etuerunt.
 quæ apud
 istissimum
 solum erat
 bus igitur

Pelafgis

ἀπέδοντο, δοκέειν μοι ἢ γυνὴ αὐτὴ τῆς νῦν Ἑλλάδος, ἡσπερ ἐστὶν ἡ Πελασγίης καλυμμένης τῆς αὐτῆς ταύτης, κρηθῆναι ἐς Θεσπρωτοῖς. ἐπειτα δουλεύουσα αὐτῇ, ἰδρῦσασθαι ὑπὸ φηγῶ πεφυκίην Διὸς ἱερῶν. ὡσπερ ἰὼ εἶκος, ἀμφιπολῶσαν ἐν Οἰθήσοι ἱερῶν Διὸς, ἐνθα ἀπῖκετο, ἐνθαυτὰ μνήμιον αὐτῆς ἔχον. ἐκ δὲ τούτου, χρησθῆριον κατηγήσατο, ἐπεὶ τε σιωπέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλώσσῃν, φάσαι δὲ ἠδὲ ἀδελφεῖον ἐν Λιβύῃ περὶ τῆς αὐτῆς Φοινίκων ὑπὸ ὧν καὶ αὐτὴ ἐκρήθη. Πελασγίδες δὲ μοι δοκέοσι κρηθῆναι πρὸς Δωδωναίων ἐπι τῆςδε ἀγυαῖας, δὲ βίβαρβαροι ἦσαν ἑδύκεε δέσφι ὁμοίως ὄρνοι φθέρεσθαι. μὲν δὲ χρόνον τὴν πελειάδα ἀθεσπίνην φωνῆ ἀνδάξασθαι λέγουσι, ἐπεὶ τε τὰ σιωπέλασφι πύδα ἠγυῖα ἕως ἰβάρβαροις, ἑδύκεε σφι ὄρνοις ἔσπον φθέρεσθαι. ἐπεὶ τὴν ἔσπον ἀπελειάσφι ἀθεσπίνην φωνῆ φθέρεσθαι, μέλαρ δὲ ἠλέγοντες εἶπεν τὴν πελειάδα, σημεῖνοισι ὅτι Αἰγυπτίη ἠγυῖα ἴω. Ἡ δὲ μαντική ἢ τε ἐν Οἰθήσοι τῆσι Αἰγυπτίησι καὶ ἐν Δωδώνῃ, πρὸς ἀπὸ πλῆθοσι ἀλλήλοισι τυγχάνουσι εὐδοῖα. ἐστὶ δὲ καὶ τῆν ἱερῶν ἢ μαντικῆ ἀπὸ Αἰγύπτου ἀπιγυῖα πρηνείας ἰσάρα καὶ πομπῆς καὶ προσεργαίας πρὸς ἀθεσπίνην Αἰγυπτίησι εἰσὶ ἠδὲ πομπῆς αὐτῶν Ἑλλήνων μεμαθήκασιν. τεκμήριον δὲ μοι τούτου, τὸδε αἰ μὲν γὰρ φάρονται ἐκ πολλοῦ τοῦ χρόνου ποιδύμεναι, αἱ δὲ Ἑλλήνων νεώσι ἐποιήσαν. Πρηνεῖς δὲ Αἰγυπτίησι ἐστὶ ἀπὸ ἀπὸ ἐξ αὐτῶν πρηνείας δὲ συχνὰς μέλισσα μὲν καὶ προσεργαίας ἐς Βούβασιν πόλιν, τῆς Ἀρτέμιδι δότρεις, ἐς Βούσιριν πόλιν τῆ Ἰσίου. (ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῆ πόλει ἐστὶ μέγιστον Ἰσίου ἱερῶν. ἰδρῦται δὲ ἡ πόλις αὐτὴ τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ τῆς Δέλτα. Ἰσίου δὲ ἐστὶ καὶ τὴν Ἑλλήνων γλώσσῃν Δημήτηρ) τελευτῶν, ἐς Σάιν πόλιν τῆ Ἀθηνῶν πρηνεῖς τελευτῶν δὲ, ἐς Ἡλίου πόλιν τῆ ἠλίου. πέμπτη δὲ, ἐς Βουτιῶν πόλιν τῆ Ἀθηναίων ἕκτη δὲ, ἐς Πάπρημιν πόλιν τῆ Ἀρεί. Ἐς μὲν νῦν Βούβασιν ἐπεαὶ κριμίζον, ποιδύσιν τὰδε. πλεονεῖ δὲ τὸ δὴ ἅμα ἀνδρες γυναιξί, ἐκ πολλῶν πωλητῶν ἐκαστέρων ἐκαστῆ βασι. αἱ μὲν πινες τῶν γυναικῶν, κροτάλα ἐκρούσαι, κροτάλιζοσι ἠδὲ αὐλέσαι κατὰ πόρτα ἠδὲ πλόον αἰ ἵλοιπαὶ γυναιξί καὶ ἀνδρες αἰεῖδουσι, καὶ τὰς χεῖρας κροτεύουσι. ἐπεαὶ δὲ πλεονεῖ κατὰ τὴν πόλιν ἀλλῶν γυνόντων, ἐγχεμύφαντες τὴν βάειν τῆ γῆ, ποιδύσιν τὰδε

vendiderunt: hanc, quæ in Græcia illa quæ Pelasgia vocabatur, venit, eam esse quæ apud Thesprotos venit: atq; deinde ancillantem ibidem, condidisse sub fago enata fanum Iouis, quemadmodum mos erat Thebis ministrare in Iouis templo. Hinc processit ut hinc memoria eius haberetur: atq; hinc oraculum institutum. Et posteaquam illa linguam Græcam accepit, dixisse aiunt, sororem suam in Africa ab eisdem Phœnicibus (ut ipsa fuisset) venundatam. Quod autem mulieres à Dodonæis columbæ vocatæ sunt, ob id mihi videtur factum quia barbaræ essent, quod videlicet simile quiddam auibus sonare ipsis viderentur. Interiecto deinde tempore columbâ humana voce loquutam aiunt, postquam quæ ipsi intelligere possent mulier loquuta est, tamdiu volucris modo sonare visa quamdiu barbære loquebatur. nam columba quomodo humanam vocem sonaret: Nigram autem columbam esse dicentes, Ægyptiam feminam significant. Suntque pæne simillima inter se oracula, & illud apud Thebas Ægyptias, & hoc apud Dodonam. estque diuinandi in templis ratio ab Ægypto ascita. Ipsi igitur Ægyptii extiterunt principes conuentus & pompas & conciliabula faciendi, & ab eis Græcis didicerunt. Cuius rei hoc apud me argumentum est, quod illa cõstet priscis temporibus, Græcanica vero recens fuisse instituta. Nec vero semel quotannis conuentum agunt Ægyptii, sed frequenter, cum alibi tum præcipue ac studiosissime in vrbe Bubasti, in honorẽ Dianæ. Secundo loco in vrbe Busiri, in honorem Iſidis. In qua vrbe maximum est templum Iſidis, ipsa in medio Delta Ægypti sita. Est autem Iſis quæ Græca lingua dicitur Δημήτηρ, id est Ceres. Tertio gradu in vrbe Sai, in honorem Mineræ. Quarto, Heliopoli, in honorem Solis. Quinto in vrbe Buti, in honorẽ Latonæ. Sexto in vrbe Papremi, in honorẽ Martis. Ceterum quæ se conferunt in vrbem Bubastin, hæc faciunt: Nauigant viri pariter & mulieres, magna; est in singulis nauibus vtrorumq; multitudo. Inter nauigandû assidue mulieres aliquot, crepitacula tenentes plaudunt, viri tibiis canunt: ceteri ceteraq; modulantur manusq; complodunt. Atq; ut ad quamq; vrbe perueniunt nauigando, talia agunt:

1 Videtur mihi hæc mulier venundata apud Thesprotos in ea regione quæ nunc Hellas est, quæ eadem prius Pelasgia vocabatur: deinde ancillans ibidem, sub fago quæ ibi nata esset constituisse Ioui sacrum, id est, fagum quæ ibi erat, Ioui consecrassse, sicut par erat eam quæ Thebis sacra Iouis obisset, eo loco ad quem peruenerat, monumentum ipsius habere. Atq; hinc orac. 2 Collocutiones cum diis per sequestrem & interpretem.

Appulsa

Appulsa ad re
ca quæ dixi fa
eius vrbis fem
sant, alia fu
Taha in singul
as agunt. Qu
uentu est, d
hostis offere
vinealis absum
tempore. Com
aiunt) virorû a
ros ad septing
dem in ea vrbe
quomodo die
petius à me di
post sacrificiu
sine hominû
tentur, non el
omnibus præc
Ægypti incol
quor; frontes
datur intelligi
gyptios. Vbi
ficatum conue
niueri circum
nas accendit,
nas; cum mul
det nocte. Cu
est, Accensio
uentum quic
jerint, obseru
ipsi vniuersi lu
ira accendunt
do, sed etiam p
Qua vero gra
norem fortita
commemorac
Butin qui veni
contenti sunt.
admodum alib
vinas petaguo
cumfertur, pa
mulacra exere
rum tenentes
foribus tem
mille virorum
singulis sustibu
te consistunt.
gneum ex lign
has sacras xdes
illis qui ministe
trahentibus pl
rum, quo vehi
lacro quod int
beti qui in ved
ta exequuntur.

1 Potentia reu
tem gladiis. 1
bus circa simulacrum
vota exequuntur.

Appulsa ad terram navium, mulierum alia
 ea quae dixi faciunt, aliae compellentes
 eius urbis feminas, ingerunt probra, aliae
 saltant, aliae surgentes retrahunt illas.
 Talia in singulis ciuitatibus ad flumē si-
 tis agunt. Quū ad urbem Bubastin per-
 uentū est, diem festū celebrant magnis
 hostiis offerendis. quo in festo plus vini
 vinealis absumitur quā in reliquo anni
 tempore. Commeant illuc (vt indigenae
 aiunt) viroꝝ ac mulierum, praeter pue-
 ros ad septingenta millia. Atq; haec qui-
 dem in ea vrbe fiunt. At in vrbe Busiri
 quomodo diem festum Isidi agant, su-
 perius a me dictū est. Verberantur enim
 post sacrificium cuncti & cunctae, multa
 sane hominū millia: quo autem verbe-
 rentur, non est mihi fas dicere.¹ Sed ex
 omnibus praecipue hoc faciūt Cates qui
 Aegyptū incolunt: adeo quidē vt gladiis
 quoq; frontes concidant. Ex quo facto
 datur intelligi eos hospites esse, non Aeg-
 yptios. Vbi vero in Sain urbem sacri-
 ficatum conuenerunt, nocto sub dio v-
 niuersi circum domos frequētes lucer-
 nas accendūt, imbutas sale & oleo ple-
 nas² cum multe lychno, quod tota ar-
 det nocte. Cui festo nomen impositum
 est, Accensio lucernarum. Ad hunc cō-
 uentum quicumque Aegyptiorum non
 ierint, obseruantes sacrificii noctem, &
 ipsi vniuersi lucernas accendunt: atque
 ita accenduntur lucernae non in Sai mo-
 do, sed etiam per vniuersam Aegyptum.
 Qua vero gratia nox haec lumen & ho-
 norem sortita sit, facta quaedam ratio
 commemoratur. Ad Heliopolin & ad
 Butin qui veniunt, tantum sacrificasse
 contenti sunt. In Papremi vero, quem-
 admodum alibi, & sacrificia & res di-
 uinas petagunt, ³ sed quoad sol cir-
 cumfertur, pauculi sacerdotes circa si-
 mulacra exercentur: quum plures eō-
 rum tenentes ligneas clauas stant pro
 foribus templi, alii e regione, plus
 mille viroꝝ qui vota exequuntur, cū
 singulis fustibus frequentes alia ex par-
 te consistunt. Porro simulacrum li-
 gneum ex ligneo sacello deaurato in a-
 lias sacras aedes pridie exportant, paucis
 illis qui ministerio simulacri relictū sunt,
 trahentibus plaustrum quatuor rota-
 rum, quo vehitur sacellum cum simu-
 lacro quod intus est. Hos ingredi prohi-
 bēt ii qui in vestibulo stant. At ii qui vo-
 ta exequuntur, opitulantes deo, percu-

αἰμυρῶν πινες τῶν γυναικῶν ποῖβουσι τὰ ὄφ' εἰρηκαῖ αἰ
 δὲ τὰ θάλασσα, βοάσαι τὰς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γυ-
 ναῖκας· αἰ δ' ὀρχέονται, αἰ δ' αἰδούρονται αἰσάμε-
 ναι. ταῦτα πάντα πασῶν πόλιν αἰδούποντα μίλιον
 ποῖβουσι. ἐπεὶ δὲ ἀπικωνται ἐς τὴν Βούβαστιν, ὀρ-
 τάζουσι μεγάλας αἰδούροντες θυσίας. καὶ οἶνος ἀμ-
 πλόγιος αἰσάμενται πλέον ἐν τῇ ὀρτῇ ταύτῃ
 ἢ ἐν τῇ ἀπόρῃ ἐνιαυτῷ τῷ ὀπιθίπῳ. συμ-
 φοιτέουσι δὲ ὁ, πατήρ καὶ γυνή ὄντι, πλείω παρδί-
 10 ων, καὶ ἐς ἐβδόμηκοντα μυριάδας, ὡς ὁ ὀπιθί-
 ειοι λέγουσι. ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ ποιεῖται.
 Ἐν τῇ Βουσίει πόλει ὡς αἰδούρονται τῇ Ἰσί τὴν ὀρτῶν,
 εἰρηκαῖ περὶ τὸν μοι. τὴν ὄντων γὰρ δὴ μὲν τὴν
 θυσίω πόντες καὶ πασαι, μυριάδες καὶ πολλὰ
 αἰδούρονται. τῷ τῷ τὴν ὄντων, οὐ μοι οἰσὶν ὄντι λέ-
 γειν ὅσοι τῇ Κερδάν εἰσι ἐν Αἰγύπτῳ οἰκούντες, οὐ-
 τοῖ τῷ ὄσῳ τῷ ἐπὶ πλείω ποῖβουσι, ταύτων, ὅσῳ ἐ τῷ
 μέτωπα κέπῳνται μαχαίρησι· ἐ τῷ εἰσι δὴ ὄντι
 ὅτι εἰσι εἰσὶν ἐς ὅσον Αἰγύπιοι. Ἐς Σαῖν τῇ πόλιν
 20 ἐπεὶ συλλεθῶσι τῇσι θυσίησι ἐν τῇ νυκτὶ, λύχνα
 καίρουσι πόντες πολλὰ ἑκατάμια περὶ τὰ δάμα-
 τα κέκῳ. τῷ τῷ λύχνα, ἐστὶ ἐμβάφια εὐπλεα ἀ-
 λος ἐλφίου· ὀπιθίπῳ τῷ ἐπεσι αἰδὲ δὲ ἐμύχνη-
 ὄν· καὶ τῷ καίεται πόντων. καὶ τῇ ὀρτῇ οὐσῳμα
 κέεται λυχνοκαίη· οἱ δὲ αἰ μὴ ἔλθῳσι τῷ Αἰγύ-
 πῳ ἐς τῷ πόντων ταύτῃ, φυλάσσοντες τῷ νύ-
 κτα τῇ θυσίας, καίρουσι αἰδὲ πόντες τὰ λύχνα. καὶ
 ἔτω ὅσον ἐν Σαῖ μουίη καίεται, ἀλλὰ ἐ αἰδὲ πασῶν
 Αἰγύπῳ. ὅτῳ τῷ ἐνεκα φάσ' ἐλαχε ἐ πῳ ἢ νύξ
 30 αἰτῇ, ἐστὶ ἰεὺς περὶ αἰδὲ λῶς λεγόμενος. Ἐς τῷ
 Ἡλίου τε πόλιν καὶ Βουσίω θυσίας μουίης ὀπιτε-
 λέουσι φοιτέοντες. ἐν τῷ Πασημί θυσίας μὲν καὶ ἰ-
 ρα, καὶ ἑκατὰ καὶ τῇ ἄλλῃ, ποιεῖουσι. ὅτ' αἰ τῷ γῆν
 κατὰ φερῆς ὁ ἥλιος, ὀλίγοι μὲν πινες τῷ ἰεῶν περὶ
 δὲ ἀγαλμα πεπονέα, ὁ τῷ πολλοὶ αἰτέων, ἐκ ξύ-
 λων κερῳίας ἔχοντες, ἐστῳσι τῷ ἰεῶν ἐν τῇ ἐσῳδῳ.
 ἄλλοι τῷ δὲ χῳλας ὀπιτελέοντες πλῶνες χιλίων
 ἀνδρῶν, ἑκατῳ ἔχοντες ξύλα, καὶ οὐτοῖ ὀπιτῳ ἑτε-
 ρα ἀλέες ἐστῳσι. δὲ τῷ ἀγαλμα ἐὸν ἐν νῳ μικρῳ ξύ-
 40 λίνῳ καὶ ἑκατῳ κερῳίῳ, περὶ κερῳίῳ τῇ περ-
 τεραίῃ ἐς ἄλλο οἰσημα ἰεῶν. ὁ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ
 τῳ ἀγαλμα λελειμμένοι ἔλθουσι τετράκων κλον ἀμα-
 ξῳ, ἀγῳσῳ τῷ νῳν τε καὶ δὲ ἐν τῳ νῳ ἐνεὸν ἀγαλ-
 μα· ὁ τῷ ὅσον ἐστῳσι, ἐν τοῖσι περὶ πῳ λαίροισι ἐστῳτες,
 εἰσῳναί· ὁ τῷ δὲ χῳλισῳ, πῳ ὄντες τῳ ἰεῳ, παί-

LXI

LXII

LXIII

1 Pudenda reuelant. 2 Quotquot autem Cates Aegyptum incolunt, in eo plus etiam faciunt istis, quod & feriant fron-
 tem gladiis. 3 Quibus superstans incumbit ipsum ellychnium, 4 Sole autem iam inclinante, pauci quidam ex sacerdoti-
 bus circa simulacrum occupati sunt, plorimi autem eorum, vel maior autem pars, tenentes lign. cl. si. pro f. templi. Alii vero qui
 vota exequuntur, plures quam mille homines, cum singul.

in Graecia illa
 nit, eam esse
 it: atq; dem-
 didisse sub
 quemadmo-
 rare in Iouis
 hic memoria
 raculum in-
 illa linguam
 ut, sorores
 nicibus (vt
 od autem
 nba vocate
 tu quia bar-
 simile quid-
 erentur. In-
 olumbā hu-
 postquam
 mulier lo-
 modo sona-
 quebatur.
 manam vo-
 columbam
 minam si-
 millima in-
 thebas A-
 am. est que
 b Aegypto
 titerūt prin-
 & concii-
 traxis didi-
 argumen-
 eporibus,
 e instituta
 onuentum
 ter, cū alibi
 me in vrbe
 ecūdo loco
 lidis. In qua
 m Ildis, i-
 lita. Est au-
 citur dicitur
 in vrbe
 Quarto,
 Quinto in
 Sexto in
 tis. Ce-
 urbem Bu-
 vini pari-
 in singulis
 o. Inter na-
 uot, crepi-
 tibus ca-
 antur ma-
 d quamq;
 lia agunt:

Appulsa

siquam quis necauerit, si volens, morte mulctatur: si nolens, plectitur ea multa quam sacerdotes statuerint. Quisquis tamen ibin aut accipitrem necauerit, siue volens, siue nolens, necessario morte afficitur. Quum autem multae sint bestiae quae vna cum hominibus vitant, multo tamen plures essent nisi res haec officeret felibus. Feles postquam sunt enixa, non amplius adeunt masculos: eas isti coeundi gratia indagantes, tamen potiri nequeunt: ergo contra illa talia commiscuntur: Ereptos & subreptos earum fetus occidunt, non tamen occisos edunt. Illae fetibus oratae, cupiditate aliorum (amantissima enim fetuum bestia est) ita demum ad mares se conferunt. Felem incensa strue diuinae res occupat. nam quoties ignem extinguere neglexerunt Aegyptii, custodias felium dispositi agunt. At illae aut intrudendo sese hominibus, aut transfredo in ignem insiliunt. Hoc dum contingit, ingenti luctu afficiuntur Aegyptii. Quibuscumque autem in domibus felis opperit mortem, earum domorum habitatores cuncti sola supercilia eradunt: totum autem corpus & caput, in quorum domibus moritur canis. Efferuntur autem felis mortuae ad sacra tecta, vbi salitae sepeliuntur in vrbe Bubasti. Canes feminas in sua quisque vrbe tumulant, sacrae in loculis. Eodem modo quo canes feminae, & ichneuta sepeliuntur. Nam mygalas, id est mures araneos, & accipitres in vrbe Butum asportant. Vrsos autem, qui facri sunt, & lupos non multo vulpibus grandiores, eo loci sepeliunt vbi iacentes inueniunt. At crocodilo talis inest natura: Quatuor mensibus maxime hybernis nihil omnino edit: & quum sit animal quadrupes, tamen terrestre & aquatile est. Nam oua parit humi, excluditque: & plerumque diei in sicco agit, sed totam noctem in flumine, quippe calidiore aqua quam nocturno sereno & roscido. Ex omnibus quae nouimus animalibus, hoc maximum existit ex minimo. siquidem oua gignit haud multo maiora ansetinis, & proportione oui fetus excluditur: at excrefcens, ad decem & septem & amplius cubitos peruenit. oculos habet suillos: dentes magnos. proportione corporis, & prominentes atque ferratos: cui ex omnibus bestiis soli lingua innata non est. Idem inferiorem

αντις τῶν θηρίων τούτων ἀποκτείνῃ, ἢ μὴ ἐκόν, θάνατος ἢ ζημίη αὐτῷ δὲ ἀέκων, ἀποκτείνῃ ζημίην ἢ ἀντίφροντα τῶν ζώων. ὅς δ' αὐτῶν ἢ ἱρην ἀποκτείνῃ, ἢ τε ἐκόν, ἢ τε ἀέκων, τε θάνατος αἰάγῃ. Πολλὰ δὲ ὄντων ὁμοφύων τοῖσι ἀνθρώποισι θηρίων, πολλὰ αὐτῶν ἐπιπέω ἐγένετο, εἰ μὴ καταλαμβάνει τῶν αἰλουροῦς τοιαῦτα. ἐπειὰ τέκωσι αἱ θήλειαι, σὺν ἐπιφοιτήσοι τῶν ἀνθρώπων. ὅς δ' ἐπιθῆναι μίσγεται αὐτοῖσι, σὺν ἐργασί. πρὸς ὧν ταῦτα σφίγγονται αὐτὰ ἀρπάζοντες ἀπὸ τῶν θηρίων, καὶ ἀειρομένοι τὰ τέκνα, κτείνουσι κτείνουτες μὲντοι, οὐ πατέοντα. αἱ δὲ, περιεσφίγγουσι τὰ τέκνα, ἄλλων δὲ ἐπιθῆναι, οὕτω δὲ ἀπικνεύονται τῶν ἀνθρώπων ἐργασί. φιλότεκνον γὰρ ὁ θηρίον. σφίγγουσι δὲ γυναικῶν, θεία ἰσχυρὰ καταλαμβάνει τῶν αἰλουροῦς. ὅς μὲν γὰρ Αἰγύπτιοι ἀφαιρῶντες φυλακῆς ἐργασί τῶν αἰλουροῦν, ἀμελήσαντες σφίγγουσι τὸν κατόρθον. ὅς αἰλουροῖσι, ἀφαιρῶντες, ἐπιθῆναι σφίγγουσι τῶν ἀνθρώπων, ἐσάλλοντα ἐς τὸ πῦρ. τούτων δὲ γυναικῶν, πένθεα μέλας. τῶν Αἰγυπτίων καταλαμβάνει. ἐν ὅτεσι δ' αὐτοῖσι αἰλουροῦς ἀποθνήσκουσι ἀπὸ τῆς ἀφαιρέσεως, ὅς ἐνοικεόντες πύργους ἐργασί τῶν ἀφαιρῶν μοῦνας. τῶν ὅτεσι δ' αὐτῶν κύνων, τῶν ὅς σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν. ἀπαιρῶνται ὅς αἰλουροῖσι ἀποθνήσκουσι ἐς ἰσχυρὰς, ἐν ταῖς θάπτονται ἀφαιρῶντες ἐν Βουβάστῳ πόλει. τῶν δὲ κύνων ἐν τῇ ἐαυτῶν ἑκάστῳ πόλει θάπτονται ἐν ἱρῆσι θήκησι. ὡς αὐτῶν ὅς τῆσι κύνων ὅς ἰσχυρὰ θάπτονται. τῶν δὲ μυγαλάς καὶ τῶν ἱρην ἀφαιρῶντες ἐς Βουβῶν πόλιν. τῶν ὅς ἀφαιρῶντες ἐκ τῶν ἰσχυρῶν, καὶ τῶν λυκῶν, ὅς πολλὰ τῶν ἐόντων ἀλωπέκων μέλας, αὐτῶν θάπτονται τῇ αὐτῶν ἐν ἰσχυρῶν κείονται. τῶν ὅς κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιαῦτα. τῶν χειμῶν τῶν μῆνας τέσσαρας ἐσάει ἐκ τῶν ὅς τετράπεν, χερσῶν καὶ λιμῶν ὅς. ἕκαστος μὲν γὰρ ὡς ἐν γῆ, καὶ ἐκλέπει καὶ ὅς πολλὸν τῆς ἡμέρας ἀφαιρῶν ἐν τῶν ἱρῶν, τῶν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῶν ἱρῶν. θερμότερον γὰρ δὲ ἐστὶ τῶν ὕδατος τῶν αἰθέρων καὶ τῶν ἰσχυρῶν. τῶν ὅς ἡμεῖς ἰσχυρῶν θηρίων, τῶν ὅς ἐλαχίστου μέλας γίνεται. τῶν δὲ γὰρ ὡς, χιμῶν οὐ πολλὰ μέλας ἔχει καὶ ὅς νεοσσῶν καὶ λῶν τῶν ὡς γίνεται αὐτῶν ἰσχυρῶν ὅς γίνεται καὶ ἐς ἑπτάκατάδεκα πηχῶν, καὶ μέλας ἐπὶ. ἔχει δὲ ὅς ὀφθαλμοῖς μὲν, ὅς ὀδόν τῶν δὲ, μέλας καὶ χιμῶν ὀδόν τῶν, καὶ λῶν τῶν σῶμα τῶν. γλασσῶν δὲ μοῦν θηρίων τῶν ἐφύσει ὅς δὲ τῶν καὶ τῶν

LXVI

XVII

XVII

1 Nisi tale quiddam felibus accideret. 2 Ergo aduersus hoc malum tali vtuntur versutia: 3 Orto autem incendio diuinum quiddam felibus accidit. Aegyptii enim recedentes & ignem extinguere negligentes, felis obseruantes felis autem subeuntes & superfiliens homines, in ignem insiliunt. Vel salientes supra homines. 4 Id est, Canes masculi ferarum indagatores, Galli Chitens de chasso. Limiters. 5 Ad verbum, mortalibus.

antes. Hicve-
pugna mutuo
pe ex vulnere
eunt, nisi A-
negant. A-
uentum hunc
midicolus
cam Mattem
venisse ge-
nem materna
incipio non
ad matrem
a ciuitate ad-
ale mulctasse,
treffum. Et
em esse Mar-
stitutum ne
retur, neve a
adirentur.
nis vacauit
ales, praxet
in templis:
bluti intro-
omnem esse
im videre li-
lucrum gre-
lis atque in
gratum, ne
luras dicunt.
non proban-
in aliis ad-
in his su-
is, quum sit
admodum
o illic sunt,
tur, partim
foeta. Qua
entur, si di-
mea descen-
trare deuit:
id necessi-
i. Confue-
a habet: Eas
curam A-
unt: in quo
His bestiis
vota persol-
uis illa be-
eratis filiorū
a media, aut
ctines vna
em argenti:
traxerit, cā
illa pro hoc
stus escam
ur. Quarū

siquam

κινῆσθαι, ἄλλα καὶ τὸ μούρον ἡμεῶν τὴν αἰῶ
 73 ἡνάθον περιελάττει καὶ τὴν κείτω· ἔχει δὲ ἑὸν οὐχας καρ-
 τερεῖς, ἔδερμα λεπιδωτὸν ἀρρηκτὸν ὅπι τὸ νώτου.
 τυφλὸν δὲ ἐν ὕδασι, ἐν δὲ τῇ ἀφρῆ ὄξυδερχέσαστον.
 αἶτε δὴ ὡν ἐν ὕδασι διατῶν ποιθῶντων, ὅ τῶμα
 ἐνδοθεὶ φορέει πρὸς μετὸν βδελλέων. τὰ μὲν δὴ
 ἄλλα ὄρνεα καὶ ἡμεῖα φύσιν μιν· ὁ δὲ Τροχίλος
 εἰρήνητον ὅ βῆ, αἶτε ὠφελεομένω πρὸς αὐτῶ. ἐπ-
 εαν γὰρ ἐς τὴν γλῶσσαν ἐκ τῶν ἐν ὕδασι ὁ κροκόδει-
 λος, καὶ ἐπιπτα χροῖη, (ἔωτε γὰρ τὸ ὡς ὅτι πρὸς 10
 ποιεῖν πρὸς τὸν ζῆλον) ἐν ταῦτα ὁ Τροχίλος ἐς-
 διώων ἐς τὸ πρὸς αὐτῶ, καταπίνει τὰς βδελλάς· ὁ
 δὲ, ὠφελεοφόρος, ἡδέεται, καὶ ὁδὸν εἰσεται ὁ Τρο-
 χίλος. Τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱερεῖς εἰσι ὁ
 κροκόδειλοι, τοῖσι δὲ οὐ, ἀλλ' αἶτε πολεμίοις πρὸς ἐ-
 ποιῶσι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Θήβας καὶ τὴν Μοίσιος λίμνῃ
 οἰκούντες καὶ κατὰ τὴν ἡλύται ἀδελφῶν εἰσι ἱερεῖς. ἐκ
 πάντων δὲ ἕνα ἐκάστῳ ἐκτρέφουσι κροκόδειλον,
 δεδιδασμένον εἰς χειρῶν ἔργα· ἄρτηματα τε λίθη-
 να χροῖα καὶ χρυσία ἐς τὰ ὡτα ἐσθέντες, καὶ ἀμφι- 20
 δέας πρὸς τὸν ἐμπροσθίον πόδας, καὶ σῖλια ἀπο-
 ταντα δίδόντες, καὶ ἰρήνια, καὶ πρὸς ἐπόντες ὡς καλ-
 λισα ζῶντας· ἀποθανόντας δὲ παρεχούσαντες, τα-
 πῶσαι ἐν ἰρήσι θῆκησι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Ἐλεφαντίνῃ
 πόλιν οἰκούντες, ἔδιδόντες αὐτοῖς, ὅσα ἡγεμόνοι
 ἱερεῖς εἰσι. καλέονται δὲ οὐ κροκόδειλοι, ἀλλὰ χρο-
 φῶ. κροκόδειλοι δὲ Ἴωνες ὠνόμασαν, εἰσάγον-
 τες αὐτῶ τὰ εἶδη τοῖσι πρὸς τὴν σφίσι γνομένοισι
 κροκόδειλοισι τοῖσι ἐν τῇσι ἀμασίησι. Ἀχρῶ
 δὲ σφραῶν πολλὰ κατεστάσι, καὶ πρὸς τῶν. ἢ δὲ ὡν 30
 ἔμοιγε δοκέει ἀξιώτατη ἀπηγήσιος εἰσι, ταῦτα γρῶ-
 φῶ· ἐπὶ αὐτῶν σὺς δὲ ἐλεάση πρὸς ἀγκιστρον, μετ-
 ρεῖ ἐς μέσον ποταμῶν. αὐτῶ δὲ ὅτι τὸ χροῖος τὸ
 πρὸς αὐτῶ ἔχων δελφῶ καὶ ζῶν, ταῦτα τε πρὸς ἐπα-
 κῶσα δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἔεται καὶ τὴν φων-
 ῶν· ἐν ταῦτα δὲ τὸ νώτου, καταπίνει. ὁ δὲ ἔλκρουσι
 8. Ἐμπροσθίον ἐπὶ αὐτῶ ἔξελκνῶ δὲ ἐς γλῶσσαν, πρὸς τὸν ἀπάντων ὁ ἡ-
 ρευστήρ πηλῶ καὶ ὡν ἐπλασε αὐτῶ τὸν ὄφθαλμῶς.
 τὸ ὅτι ποιῶντας, κατὰ τὴν βίπτειας τὰ λοιπὰ χροῖο-
 ται μὴ ποιῶντας δὲ τὸ ὅτι, σὺ πόνω. Οἱ δὲ ἵπποι 40
 ποταμῶν νομῶ μὲν ὁ Παρνημίτη ἱερεῖς εἰσι, τοῖσι δὲ
 ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι ὅσα ἱερεῖς. φύσιν δὲ πρὸς τὸν ἵ-
 δέης τοῖσι δὲ. τετράποδον βῆ, δίχηλον· ὅπλα βοός·
 σιμῶν, λοφίω ἔχων ἵππεδον, γλαυκῶ δὲ φῶν· οὐ-
 ρῶν ἵππεδον, καὶ φωνῶν· μέγιστος, ὅσον τε βῆς ὁ μέγιστος.
 ὁ δὲ ἔδερμα

maxillam solum non mouet, sed superio-
 rem inferiori admouet. Ungues quoq;
 robustos habet, pellemq; squamatā cir-
 ca tergum impenetrabilem. Inter aquas
 cæcus, sub dio perspicacissimus. Itaque
 quod in aqua vitam degat, os fert intror-
 sum hirundinibus refertum. Quumq; cū
 ceteræ volucres ac bestię fugiant, solus
 ipsi trochilus pacatus est, quod videlicet
 ei est utilis. Etenim posteaquam croco-
 dilus ex aqua in terram egressus est, ac
 deinde hiauit (semper enim fere hoc ad
 zephyrum facere solet) tunc in eius os
 trochilus penetrās, deuorat illas sangui-
 fugas. Qua utilitate delectatus crocodi-
 lus, nihil omnino trochilum lædit. Qui-
 busdam Ægyptiorum crocodili sacro-
 sancti sunt: quibusdam non sunt, sed ve-
 lati hostes exagitant. Sacros admodum
 esse eos existimant qui circa Thebas &
 Mærios stagnum incolunt: quorum v-
 triq; vnum ex omnibus crocodilis alunt
 cicurem & edoctum manu tractari, ap-
 pendentem eius auribus vel gemmas, vel
 ex auro fusiles inaures, & primoribus
 pedibus catenam innectentes: cibaria
 quoq; accōmodata ac ac sacra preben-
 tes, confectantur tanquā pulcherrimę
 viuentem. At vbi mortē obiit, sale con-
 ditū sacris in vrbis sepeliunt. At qui cir-
 ca Elephantinā vrbē incolunt, quod sac-
 ros esse nō censeant, etiam comedunt.
 Neq; vero crocodili vocantur, sed chā-
 pῆ: verū Iones appellauere crocodilos,
 illi generi crocodilorum quod apud eos
 in sepibus gignitur, ipsorum formam
 comparantes. Hos capiendi quum sint
 complura & multiplicia genera, vnum
 tantum hoc mihi, quod maxime dignū
 relatu videtur, puto scribendū. Vbi ter-
 gum suillum hamo circumdatum, ad al-
 licieudū crocodilum, pertulit in mediū
 fluminis venator, ipse ad oram fluminis
 porcellum, quem viuū tenet, verberat.
 cuius vocem crocodilus audiens, secun-
 dum illam tendit, nactusq; tergum de-
 uorat. Et posteaquam attractus est, ante
 omnia eius oculos venator cæno op-
 plet. Hoc acto, cetera facile sane obti-
 net, alioqui cum labore adepturus. Quā
 vero fluuiales equi in plaga Papremita-
 na sacri sunt, in cetera Ægypto nō sacri:
 talem speciē naturamq; habentes: Qua-
 drupedes sunt, bifidis pedibus: vngulis
 bouinis, simo naso, equina iuba, emine-
 tib; & cæcellatis dētibus, fulgida cauda,
 equina voce, magnitudinem maximitauri,

LXIX

LXX

LXXI

1 Cum solo trochilo pacem habet, vitote à quo inuetur. Etenim pos. 2 Constituta, vel decreta. 3 Et vinum honestissi-
 me tractantes. 4 Valla interpretatio habet tantum, comparantes. 5 Exertos dentes ostentantes, cauda & voce equina.

ram crasso

ram crasso co
 aqua milia. C
 ta esse arbit
 sacrum esse g
 tur squamato
 Hos pisces ve
 bus vero
 lucris sacra, n
 quidem nun
 etenim petra
 gentesimo qu
 litan) anno
 ter eius deco
 est, talis tantu
 tim aurei par
 te cum habin
 limus aquila
 fit verifimile
 bia proficisc
 flare patrem
 eo templo hu
 primum ex m
 quantum ipse
 do illud expe
 mum ouum
 parentem rel
 exinamuit, p
 tem alia myr
 tundem pond
 fedum sit,
 baulate illud
 Solis. Hæc
 memotant.
 cti serpentes,
 noxii, puillo
 cornibus, e fun
 defunctos in l
 nim deo sacro
 autem Arabia
 fere positus ad
 li, quod audir
 tes. Eo quum p
 spexi, & spinas
 ad enarrand
 magni, & his a
 genti numero.
 spine proiecte
 arctis montibu
 planitiem Æg
 tur ex Arabia
 starim vere in
 is ad ingressum
 ues ibides, non
 terimere: & c
 in honore ab
 aiunt, confite

tum vero illud, adhibendi modulato-
rem, qui & in Phœnice & in Cypro, &
alibi nomen pro differentia gentiū ha-
bet. Idem tamen cōgruit cum eo quem
Græci decantant, appellantes Linum.
vt ego admirer cum alia multa quę sunt
apud Ægyptum, tum vero vnde id no-
men Lini acceperint, quem semper
quodammodo decantare cognoscun-
tur. Vocatur autem Linus Ægyptiace
Maneros: quem Ægyptii tradide-
runt, quum filius vnicus extitisset pri-
mi ipsorum regis, præmaturaque mor-
te decessisset, his lamentis ab Ægyptiis
fuisse decoratum: & cantilenam hanc
eamque solam ipsis institutam. Con-
gruunt præterea in hoc cum solis Græ-
corum Lacedæmonibus Ægyptii, quod
minores maioribus natu obuui cedunt
via, ac deflectunt, aduenientibusque è
sedili assurgunt: quā in re cum nullis
aliis Græcorum conueniunt. Inuicem
compellandi se mutuo in viis adorant,
genu tenus demissa manu. Vestibus
amicuntur lineis, circa crura fimbria-
tis, quas calarifis appellant, super quas
candida ferunt amicula linea superie-
cta. Lanæ tamen vestes neque in ædes
sacras gestantur, neque vna cum cada-
uere sepeliuntur: profanum enim est.
Consentanea vero hæc sunt iis quę Or-
phica & Bacchica appellantur: sunt au-
tem Ægyptia & Pythagorea. Nam his
quoque ceremoniis participant, lanæ
indutum vestibus humari religiosum
est. de quibus sacra redditur ratio. Alia
insuper sunt ab Ægyptiis excogitata,
quis mensis diesve cuius deorum sit, &
quo quis die genitus, qualia fortietur, &
quam mortem obibit, & qualis exister,
Quibus rebus qui in poesi versati sunt,
vsi fuerunt. Plura quinetiā ab eis prodi-
gia cōperta sunt quā à ceteris omnibus
hominibus. nam quū prodigium extitit,
scribunt id, obseruantes quomodo euen-
erit: & si quando postmodū huius simile
extiterit, exēplo prioris putant euentu-
rū. Diuinitas apud eos ita est constitu-
ta vt eius artificium nulli mortaliū ven-
dicetur, sed certis diis. Siquidem Her-
culis illic oraculum est, & Apollinis, &
Minerę, Dianęque ac Martis, & Iouis:
sed quod præcipuo honore colunt ex om-
nibus oraculis, Latonę est, in vrbe Bu-
ti. Verū hæc vaticinia nō eodem modo

καὶ δὴ καὶ αἰσιμα ἐνεστὶ Λίνος, ὡς περ ἐν τῇ Φοινί-
κη αἰοιδίμος ἐστὶ καὶ ἐν Κύπρῳ, ἔν τῃ ἄλλῃ. καὶ τὰ
μῦθοι ἐθνεα οἰώματα ἔχῃ. συμφέρεται δὲ αὐτῷ
εἶναι Ὡ Ὡ Ἑλλήνες Λίνον ὀνομάζοντες, αἰείδουσι
ὥστε πολλὰ μῦθοι ἄλλα ἀποθανόντων μετὰ τῷ πρῶ-
τῳ Αἰγυπτίῳ ἐόντων ἐν τῷ δὴ καὶ Ὡ Λίνον ὀνόμαζον
" ἔλαβε τὸ ὄνομα. φάγονται ὅτι αἰεί χρεὶ τὸν αἰεί-
δοντες ἐστὶ δὲ Αἰγυπτίῳ ὁ Λίνος καλούμενος
" Μανέριος. ἔφασκε δὲ μιν Αἰγυπτίῳ τῷ πρῶ-
του βασιλευσάντος Αἰγυπτίῳ παιδὰ μοιροφρέα
ἠρέσθαι ἀποθανόντα δὲ αὐτὸν αἰώρον, θρήνοισι
τῷ τοιοῦτο ὡ Αἰγυπτίων πημεθίωαι. ἔ αἰοιδίω τε
τῷ τῷ μοιῶν ἐστὶ, καὶ πρῶτον σφίσι ἠρέσθαι.
Συμφέρονται ὅτι καὶ τῷδε ἄλλο Αἰγυπτίῳ Ἑλλή-
νων μοιῶσι Λακεδαιμονίοισι. Ὡ νεώτεροι αὐτέ-
ων τοιοῦτο πρῶτον σφίσι σιωτῶν γὰρ ὄντες, εἰκοσι δὲ
ὄδοι, καὶ ἐκτεροῦνται ἔ ὀπιοῦσι, ἔξ ἑδρης ὡ-
ασιτέαται. τῷδε μῦθοι ἄλλο Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι
συμφέρονται ἀπὸ τῷ πρῶτον ἀλλήλοισι
ἐν τῷ οἰοῦσι, πρῶτον σφίσι, καλῶντες μέγρι τῷ
ζωῶτος τῷ χεῖρα. Ἐν δὲ δὴ καὶ ὅτι κίθνας λι-
νέος, πρῶτον σφίσι ἠρέσθαι, οἷς καλέοισι κα-
λασίαις ὅτι τῷ τοιοῦτο ὅτι εἰρένα εἶματα λυκῆ
ἐπὶ μαρτυρῶν φορέοισι. οὐ μῦθοι ἐστὶ τῷ πρῶτον ἔσφ-
ρεται εἰρένα, ὅτι σφίσι ἠρέσθαι σφίσι. οὐ γὰρ
ὄσιον. ὁμολογοῦσι ὅτι τῷ τοιοῦτο ὀρφικῶσι καλεο-
μῦθοισι καὶ βακχικῶσι, ἐοῦσι ὅτι Αἰγυπτίοισι ἔ Πυ-
θαγορείοισι. ὅτι γὰρ τῷ τοιοῦτο ὀρφίων μετέχον-
τα, ὅσιον ἐστὶ ἐν εἰρένοισι εἶμασι μαρτυρῶν. ἐστὶ
ὅτι πρῶτον αὐτῷ ἠρέσθαι λυκῆς λεγόμενος. Καὶ τῷδε δὴ
λα Αἰγυπτίοισι ὅτι ἔξ ἑδρης μεῖς τε ἔ ἡμέρη
ἐκάστη θεῶν ὅτι ἐστὶ καὶ τῷ ἑκάστος ἡμέρη ἡμέ-
ρη, ὅτι οἷσι ἐγκυρήσει, καὶ ὅπως τελευτήσῃ, καὶ ὅ-
τι οἷσι ἠρέσθαι. καὶ τῷ τοιοῦτο ὅτι Ἑλλήνων ὀ πῶ
ἠρέσθαι ἡμέρη ἐκτεροῦνται. τερατὰ τε πρῶτον σφί-
" ὄρρηται ἡ τοιοῦτο ὄσιον ἀπασιν ἀνθρώποισι. ἡμομένε καὶ αἰοιδίω
γὰρ τερατος, φυλάσσοισι γερφόμενοι τῷ πρῶτον
καὶ αὐτῷ πρῶτον πρῶτον πρῶτον τῷ πρῶτον ἡμέρη,
καὶ τῷ τοιοῦτο νομίζοισι ἀποθήσεσθαι. Μαρυκῆ δὲ
αἰοιδίω ὅτι ἔξ ἑδρης. ἀνθρώπων μὲ ὅτι ἐν πρῶτον
κέεται ἡ τέχνη, ὅτι θεῶν μετέχοντες οἷσι. καὶ γὰρ Ἡρα-
κλέος μαρτυρῶν αἰοιδίω ὅτι, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀθηνῆ-
ης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀρεος, καὶ Διός. καὶ ὅτι μάλιστα
ἐν πῶ ἠρέσθαι πρῶτον τῷ μαρτυρῶν, Ἀπῶσι ἐν
Βητοῖ πόλι ἐστὶ. ὅτι μῦθοι αἰοιδίω μαρτυρῶν σφίσι καὶ τῷ τοιοῦτο

XXX

XXI

XXXII

XXIII

1 Tum vero etiam Linus cantio in Phœnice & Cypro & aliis locis decantata: quæ varium quidem pro singularum gentium differentia nomen habet, sed (vt inter omnes conuenit) eadem illa est quam Græci canunt, & Linum appellant, vt cum alia multa quæ sunt in Ægypto, tum etiam illud admirer, vnde Lini illis quem videntur iam inde ab omni æuo cecinisse, nomen sit exortū. Vocatur porro Linus, etc. 2 In viis pro mutua salutacione, ador. 3 Valla, ferunt amicula tanquam superiecta: omittens etc. id est, lanæ.

sed nutriuntur in stagnis. qui hæc faciunt: Simulac incesit eis libido gignendi, gregatim in mare enatant, ducibus masculis genituram spargentibus, quam feminae cōlectantes, recuruando se ex ea concipiunt. Eadem ubi prægnantes in mari sunt effectæ, remeant omnes rursus ad loca sibi consueta, non amplius eorundem ductu, sed feminarum. Gregatim autem præcuntes, faciunt quemadmodum fecerant mares, oua fundentes instar milii parua, quæ mares venientes detiorant. Sunt autem ea tanquam milii grana, pisces: quum ex illorum granorum reliquiis non deuoratis, sed nutritis, pisces fiant. Ex his piscibus qui capiuntur, dum in mare meant, his detrita dextra: quod ea de causâ patiuntur, quod in mare dum tendunt, à sinistra terram legunt: rursus eadem via reuertentes, incurfant atque offensant contingendo terram plerumque, ne itinere aberrerent propter aquæ decursum. Nilo incipiente augetur, in primis depressa loca terræ & lacunæ fluuio proxima impleri incipiunt. Confestimque redundante à flumine aqua, hæc plena fiunt, & continuo cuncta pisciculis minutis opplentur. Vnde autem verisimile sit eos gigni, hoc mihi videor causæ intelligere, quod superiore anno postquam Nilus abcessit, pisces qui oua in cæno pepererant, vna cum postremis abeunt aquis: circumacto rursus anno, vbi aqua restagnauit, protinus ex his ouis gignuntur pisces. Et ad pisces quidem quod attinet, ita se res habet. Porro Ægyptii qui palustria accolunt, vnguento vtuntur ex fructu syllicypriorum, quod appellat Ægyptii sikiki, hunc in modum conficientes. Sillicyptia hæc, quæ apud Græcos vltro nascuntur, ad oras fluminum stagnorumque serunt, multum quidem fructum ferentia, sed graueolentem. Hunc vbi collegerunt, alii contusum, ad ignem, alii in farragine coquunt, & quod ex eo defluit excipiunt, pingue quiddam, & non minus ad lucernas idoneum quam oleum, sed graueolentiam exhibens. Sunt autem aduersus culices, quorum magna vis est, hæc ab eis excogitata. Illos quidem qui supra paludes incolunt, iuuant turres quas dormituri ascendunt. nam culices ventus prohibet in altum volare.

τρεφόμενοι ὅτι ἐν τῇσι λίμνῃσι, τοιαύτῃ ποιέουσι ἐπιπλοῦσι ἐπὶ τῆσι λίμνῃσι, ἀγέληδόν ἐκπλοῦσι ἐπὶ τῆσι λίμνῃσι ἢ γέονται ὅτι ἔρσηνες, ἀπὸρ ἀμόντες ἔσονται, αἱ δὲ ἐπὶ μύραι ἀνακαίτοισι, καὶ αἱ αὐτὲ κίονται ἐπεὶ δὲ πλήρεις γίνονται ἐν τῇσι λίμνῃσι, ἀναπλοῦσι ὀπίσω ἐς ἠγεα τῶν ἐπιπλοῦσι ἢ γέονται μύραι γε σὺν ἐπὶ αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆσι γηλαδὸν γίνονται ἢ ἡγεμονίῃ. ἢ γὰρ μύραι ὅτι ἀγέληδόν, ποιδῶσι οἷον ἀπὸρ ἐπιπλοῦσι ἢ ἔρσηνες. τῆσι γὰρ ὡς ἀπὸρ ἢ ἀμύραι καὶ ὀλίγους τῆσι κέγχρων ἢ ἔρσηνες καταπίνουσι ἐργόμενοι. εἰσὶ δὲ ἢ κέγχροι ἢ τοῖσι, ἢ ἔρσηνες. ἐν τῇσι τῆσι ἀμύραι μύραι δὲ μὴ καταπίνουσι κέγχρων ἢ τρεφόμενοι, ἢ ἔρσηνες γίνονται οἱ δὲ αἱ αὐτῶν ἀπλοῦσι ἐκπλοῦσι ἐπὶ τῆσι λίμνῃσι, φαίονται τετριμμένοι τῶν ἐπιπλοῦσι τῆσι κεφαλέων οἱ δὲ αἱ ὀπίσω ἀναπλοῦσι, τῶν ἐπιπλοῦσι τετριμμένοι. πάροισι δὲ τῶν ἀμύραι τῶν ἐργόμενοι τῆσι γῆσι, ἐπὶ τῆσι ἀμύραι καταπλοῦσι ἐπὶ τῆσι λίμνῃσι ἢ ἀναπλοῦσι ὀπίσω, τῆσι αὐτῆσι αἰτέρονται ἐργόμενοι, καὶ φαίονται ὡς μάλισσα, ἢ αὐτῆσι μὴ ἀμύραι τῆσι ὁδοῦ ἀμύραι ἢ ῥόον. ἐπεὶ δὲ πληθύνουσι ἀρχεται ὁ Νεῖλος, τῶν τε κίοντα τῆσι γῆσι, τῶν τε λίμνα τῶν ἀμύραι. ἢ ποταμὸν, ὡς ἔσονται ἀρχεται πύμπλαται, διηέοντες τῆσι ὕδατος ἐκ τῶν ποταμῶν. ἢ αὐτῆσι τε πλέα γίνονται τῶν τε, καὶ παραχρημα ἢ ἔρσηνες σμικρὰν πύμπλαται πύμπλαται. καθὼς δὲ εἰσὶ αὐτοῖσι γίνονται, ἐγὼ μοι δοκέω καταμνοεῖν τῶν τῶν ἀμύραι ἐπεὶ ἀπολίπη ὁ Νεῖλος, ἢ ἔρσηνες ἐκ τεκόντες ὡς ἐπὶ τῆσι λίμνῃσι, ἀμα τῶν ἐργόμενοι ὕδατι ἀπαλλάσσονται ἐπεὶ δὲ ἀμύραι τῶν ἀμύραι ὡς τῆσι χροῖσι πάλιν ἐπέλθη ὁ ὕδατος, ἐκ τῆσι ὡς τῶν τῶν ἀμύραι γίνονται ἢ ἔρσηνες ἢ τοῖσι. καὶ αὐτῆσι μύραι τῆσι ἔρσηνες ἔσονται ἔσονται. Αἰλείφασι δὲ χροῖσι Αἰγυπτιῶν ἢ αὐτῆσι ἢ ἔλεα οἰκέοντες, ἀπὸ τῆσι σιλλικυπτιῶν τῶν καρποῦ, ἢ καλεῖται μύραι Αἰγυπτιῶν κίοντα ποιδῶσι ὅτι αὐτῆσι τῶν χείλεα τῆσι τε ποταμῶν καὶ τῆσι λίμνῃσι ἀμύραι τῶν σιλλικυπτιῶν ταῦτα. τῶν γὰρ ἐπὶ Ἕλλησι αὐτῶν ἀμύραι ἀμύραι φέεται, ταῦτα ἐν τῆσι Αἰγυπτιῶν ἀμύραι, καρποῦ φέρει πολλὸν μύραι, δυσώδεα δὲ. τῶν ἐπὶ αὐτῆσι συλλέξονται, ἢ μύραι, κίοντα, ἀπὸ τῶν οἱ δὲ ἐφύξαντες ἀμύραι, καὶ ἢ ἀμύραι ἢ ἀμύραι ἀμύραι συγχροῖται. εἰσὶ δὲ πύμπλαται, καὶ σὺν ἢ ἔλεα οἰκέοντα τῶν λύχνη προσκίοντες. ὁ δὲ μύραι δὲ βαρέαν ὡς ἔσονται. Πρὸς δὲ ἐπὶ κίοντα ἀμύραι ἐόντας τῶν ἀμύραι ὅτι μεμηχρημένα τῶν μύραι τῶν ἀμύραι ἐλέων οἰκέοντας ἢ πύμπλαται ὡς ἔσονται.

XCIV

XCV

1 Conlectantes, absorbent, & ex ea conc. Legendum enim ai ἀνακαίτοισι ex vet. cod. non ἀνακαίτοισι, cum Valla, nec ἀνακαίτοισι, cum vulg. edit. 2 His capita sinistram versus attrita apparent: qui vero capiuntur dum remeant, dextram habent attritam. idque ob eam causam pat. 3 Vulgo ricinus esse existimatur.

ad Anthyllam urbem venies, & ad urbē
 XCVIII quæ vocatur Archandri. Harum urbū
 Anthylla, quæ est insignis, datur pecu-
 liaris in calceamenta vxori semper eius
 qui in Ægypto regnat. quod factum est
 ex quo Ægyptus fuit ditionis Persarum.
 Altera videtur mihi nomē habere
 ab Archandro Danai genero Phthij Achæi filio.
 Archandri enim vrbs nominatur.
 XCIX Quod si alius quisquā Archader
 esset, nequaquā Ægyptiū nomen foret.
 Haftenus quæ vidi, quæ noui, quæ inter-
 rogavi, dicta sunt: hic pergam differere
 de Ægypto quæ audiui, addēs & aliquid
 quod ipse viderim. ¶ M E N E M, qui
 primus apud Ægyptū regnavit, aiebant
 sacerdotes iunxisse pontibus Nilum
 ad Memphin. nam eum, Libyam ver-
 sus totum præterlabi montem Pflammi-
 um: & supra Memphin centum circiter
 stadia meridiem versus aggesta humo
 ad anfractum fluminis arefecisse pristi-
 num alueum. ita flumen facto alueo per
 medium montium fluere. Adeo nunc
 quoque sub Persis iste anfractus Nili
 qui coercitus fuit, magnis præsidis cu-
 stoditur, quotannis obseptus aggeribus.
 Quos si refringens flumen velit ea par-
 te redundare, omnis Memphis adibit
 periculum ne aquis operiatur. Ab hoc
 Mene, qui primus extitit rex, id vnde
 fuit annis effectum terrestre, ibique ab
 eodem urbē hanc conditam quæ nunc
 Memphis appellatur (est enim Mem-
 phis in angustiis Ægypti sita) & exte-
 rius aquilonem versus & vesperū, ex flumine
 effossum esse stagnum, (nam ab aurora
 ipse Nilus coercet) & ab eodem in ea vr-
 be extructum hoc templum Vulcani tū
 magnum tum memoratu dignissimum.
 Post hunc recensebant è libro sacerdo-
 tes nominatim alios trecentos ac trigin-
 ta reges. In quibus tot ataribus homi-
 num, decem & octo fuissent Æthiopes,
 & vna mulier alienigena: ceteri, viri Æ-
 gyptij. Mulieri quæ regnavit, fuit no-
 men idem quod reginæ Babylonicæ,
 NITOCRIS. Quam dicebant vltam
 fuisse fratrem, ab Ægyptiis, apud quos
 regnabat, interemptum: quum eo inter-
 empto, regnum ad hanc detulissent. vlt-
 tam autem fratrem, multis Ægyptiorū
 dolo absumptis. + Nam extitisse eam
 permagnum ædificium subterraneum,
 per causam quidem noui operis, animo
 autem aliud agitantem: & conuocatis

ἤξει κατ' Ἀνθυλλὰν τε πόλιν, καὶ τὴν Ἀρχάνδρου
 καλὸν μὲν. Τουτέων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα, εὐδο-
 σα λογίμη πόλις, ἐς ἑσπέριατα ὄρεα ἄρτος δίδο-
 ται τῷ ἀεὶ βασιλεύοντι Αἰγύπτου τῇ γυναίκι. τῆ-
 πο δὲ ἡ δὲ ὅσου ἑσπέρια ἔστι Αἰγύπτος. ἡ
 δ' ἑτέρα πόλις δοκεῖ μοι ὅτι οὐνομα ἔχειν ἀπὸ τῆς
 Δαναοῦ, γαμβροῦ Ἀρχάνδρου τοῦ Φθίου, τοῦ Ἀ-
 χαιοῦ. καλεῖται γὰρ δὴ Ἀρχάνδρου πόλις. ἔτι
 δ' αὖ καὶ ἄλλος τις Ἀρχάνδρος οὐ μὲντοι γε Αἰ-
 γύπτιον ὁ οὐνομα. Μέγρι μὲν τούτου, ὅτις τε
 ἐμοί, καὶ γνώμη, καὶ ἰσορροπία ταῦτα λέγουσιν ὅτι ὁ
 δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς Αἰγύπτου ἐρχομένη ἕρως ἕρως, καὶ
 ἡκρον. προσέειπεν δὲ τοὶ καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς οὐνο-
 μα. Τὸν Μίωα πρῶτον βασιλεύσαντα Αἰγύ-
 πτου, ὁ ἰρῆες ἔλεγον τῶν μὲν ἀπογεφυράσαι τὴν
 Μέμφιν. ὡ γὰρ ποταμὸν πᾶντα ῥέειν ὡς ὁ
 ὄρεος ὁ Ἰάμμιον πρὸς Λίβυας ὡς ἡ Μίωα ἀνο-
 θεν, ὅσιν τε ἑκατὸν σταδίους ἀπὸ Μέμφιος, ὡς
 μεσαμβείης ἀγκύνα προσχάσαντα, ὁ μὲν ἀρ-
 χαιὸν ῥέει θρον ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ὡς ἡ ποταμὸν ὄχευ-
 σαι, ὁ μέσον τῆς οὐρέων ῥέειν. ἔτι δ' ἡ καὶ ἡ Περ-
 σίων ὁ ἀγκύνα ὅτι τῆς Νείλου ὅς ἀφ' ἡμέρας ῥέει,
 ἐν φυλακῆσι μεγάλας ἔχειται, φερασάντος ἀνα-
 πᾶν ἔπος. ἔτι γὰρ ἐπὶ τῆς ῥήσας ἑσπέρια ὁ πο-
 ταμὸς ταῦτα, κίνδυνος πᾶσι Μέμφι κατὰ κλυ-
 θῆναι ὅτι. ὡς ἡ τῆς Μίωι τῶν τῶν πρῶτον ἡμο-
 κρῶ βασιλεὶ χερσὸν γερνέται ὁ ἀφ' ἡμέρας, τοῦτο
 μὲν, ἐν αὐτῇ πόλιν κίσσαι ταῦτα, ἡ τῆς νῦν Μέμφιος
 καλεῖται. ἔτι γὰρ καὶ ἡ Μέμφιος ἐν ταῖς αἰνῶ τῆς
 Αἰγύπτου ἔξωθεν ἡ αὐτῆς ἀειορῶσα λίμνῃ ἐν
 τῆ ποταμοῦ πρὸς βορέην τε καὶ ἑσπέρην. ὁ γὰρ
 πρὸς τὴν ἡσπέρην ὁ Νείλος ἀφ' ἡμέρας. τῆ ποτῆ, τοῦ
 Ἡφαίστου ὁ ἰσθμὸς ἰδρῦσθαι ἐν αὐτῇ, ἐόν μέγα τε
 καὶ ἀξιαπληγῆσθαι. Μετὰ τῆς τοῦτον, κατέλεγον
 ὁ ἰρῆες ἐκ' βύβλου, ἄλλων βασιλέων τετρακοσίων
 τε καὶ τετρακοντα οὐνομα. ἐν ταῖς αὐτῆσι ἡμεῖς αὖ-
 δεσπῶν, ὅτι ποταμὸν ἰδεῖν μὲν Αἰγύπτιος ἡσπέρην, μίμη δὲ
 γυνὴ ὄπιθεν. ὁ δὲ ἄλλοι, ἄνδρες Αἰγύπτιοι. τῆ
 δὲ γυναίκι οὐνομα ἡ, ἡ τῆς ἐβασίλευσε τῶν τῆ
 Βαβυλωνίῃ, Νιτωκίς. τὴν ἔλεγον τιμωρέουσθαι
 ἀδελφῶν, ὡ Αἰγύπτιοι βασιλεύσαντα σφῶν ἀπέ-
 κτεινῶν. ἀποκτείναντες δὲ, οὕτω ἐκείνη ἀπέδουσα
 τὴν βασιλείαν τούτῳ τιμωρέουσαν, πολλοὺς Αἰ-
 γύπτιων ἀφ' ἡμεῖς δόλω. ποιησάμενοι γὰρ μιν
 οἰκημα ἀειμυκῆς, ἑσπέρια, καί ποιν τῶν ῥήσας,
 ἡ δὲ ἄλλα μὴ γράψαι. καλεῖται δὲ μιν

1 Sed fieri potest ut aliquis Archander fuerit: non tamen Ægyptium est hoc nomen. 2 Aggestisse Memphin. fluvium enim totum præterlabi solitum montem fabulosum Libyam versus: Memnem autem supra stadia circiter centum à Memphi, sinu qui meridiem versus ferebatur obstructo, aref. pr. 3 Quum ea pars à qua fluvium arcuerat, continens facta esset, vel terrestris, ibi ab e. 4 Nam quum domum conderet, specum subterraneum & eum quidem valde longum excavasse, ut ipsa quidem dicebat, mente autem aliud machinatam esse, & conuocatis. ¶ legatur κίνδυνος, ποταμὸν ῥήσας.

Navigia co-
 m. 9 Ca-
 hic quidem
 ad An:

CIV

reliquerit ad eam regionem incolendam, an aliqui militum pertasi peregrinationis, circa fluuium Phasin substiterint. Nā Colchi videntur Ægyptii esse: quod ipse prius notum quam ex aliis auditum refero. Cuius rei quum mihi cupido incessisset vt utrosque percontarer, magis Colchi reminiscebantur Ægyptiorum, quam Ægyptii Colchorum. Dicebant autem Ægyptii se opinari Colchos ē Sesostris esse exercitu. ¹ ipse autem ex hoc coniecturam capiebam, quod atro colore sunt & crispo capillo, (tamen hoc pro nihilo putari posset, quū & alii sint huiuscemodi) ² sed quod isti præcipue. Præterea quod soli omnium hominū Colchi & Ægyptii & Æthiopes ab initio statim pudenda circumcidunt. Nam & Phœnices & Syrii, qui sunt in Palæstina, didicisse id ab Ægyptiis & ipsi confitentur. Syrii vero qui fluuium Thermodontem & Parthenium accolunt, & horum contermini. Macrones, à Colchis se nuper didicisse aiunt. Hi enim ex hominibus soli sunt qui circumciduntur: & in hoc faciendo, agnoscuntur Ægyptii esse. Ægyptii vero atque Æthiopes, non queo dicere vtri ab vtris didicerint. nā videtur esse perantiquū, sed quod ex Ægypto, quum illic commercium haberent, didicerint, magnū mihi fit hoc testimonium: quod hi Phœnices qui cum Græcis commercium habent, non amplius circa virilia imitantur Ægyptios, nec eorum qui nascuntur, virilia circumcidunt. Agedum & aliud de Colchis dicam, in quo sint similes Ægyptiorum. Hi soli atq; Ægyptii linum eadem ratione ⁴ operantur: omnisque vtrorumq; vita pariter & lingua similis est. Linum autem Colchicū à Græcis Sardonium appellatur, quum illud quod ab Ægypto venit, appelleretur Ægyptiacum. Titulorum quos Sesostris rex Ægypti regionatim erexit, plerique iam incolumes non extant. quosdam in Syria Palæstina ipse vidi inscriptos, tum quibus dixi litteris, tum muliebribus genitalibus. Circa Ioniam quoque duæ huius viri figuræ visuntur in petris incisæ: vna quidem quæ ex Epheso in Phocæam itur, altera vero, quæ è Sardibus Smyrnam versus. In quarum vtraque insculptus est vir magnitudine quinūm palmorum, dextra spiculum tenens: sinistra arcus, ceteramque item armaturam & Ægyptiacam

αὐτὸ κατέλιπε τῆς χώρας οἰκλήτορας. εἴτε τῶν πινυνοῦντων ἐν τῇ πλατῆ αὐτῶ ἀφθεαθέντες, αὐτὸ φαῖον ποταμὸν κατέμειναν. φαίνονται μὲν γὰρ ἔόντες ὁ Κόλχοι Αἰγυπτῖοι. νοήσας ὁ πρεσβυτέρων αὐτῶ, ἢ ἀκούσας ἀλλῶν, λέγω. ὡς δὲ μοι ἐν φρονίῳ ἐγγύετο, ἢ ἐσμίην ἀμφοτέρους· καὶ μάλλον ὁ Κόλχοι ἐμεινέατο τῶν Αἰγυπτῖων, ἢ ὁ Αἰγυπτῖοι τῶν Κόλχων. νομίζω δὲ ἔφασαν Αἰγυπτῖοι τῆς Σεσωστρίου στρατῆρος εἶναι τὸν Κόλχους. αὐτῶ δὲ εἶκασα τῆδε, καὶ ὅτι μετὰ γρηγοῦν ἐστὶ καὶ οὐλότερες. καὶ τὸ μὲν ἐς ἑσθὲν ἀνήκει· εἶσι γὰρ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ἀλλὰ τοῖσι δὴ μάλλον, ὅτι μοῦνοι πύργων ἀνδραπόων Κόλχοι, καὶ Αἰγυπτῖοι καὶ Αἰθίοπες ἀεὶ ἀμύμονται ἀπὸ στρατῆρος τὰ ἀγδῖα. Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι ὁ ἐν τῇ Παλαστίνῃ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογέουσι παρ' Αἰγυπτῖων μεμαθηκέναι· Σύριοι δὲ αὐτὸν θερμοφδόντα καὶ Παρθένιον ποταμὸν, καὶ Μάκρωνες ὁ τοῖσι ἀσχηγίπνες ἔόντες, ἀπὸ Κόλχων φασὶ νεωστὶ μεμαθηκέναι· οὗτοι γὰρ εἶσι ὁ ἀεὶ ἀμύμονται ἀνδραπόων μοῦνοι καὶ οὗτοι Αἰγυπτῖοι φαίνονται ποιειώτες καὶ ταῦτα. αὐτῶν δὲ Αἰγυπτῖων καὶ Αἰθίοπων οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὁκότεροι αὐτῶ τῶν ἑτέρων δέματον. στρατῆρον γὰρ δὴ τι φαίνεται εἶναι ὡς δὲ ἔπιμοστῆρον Αἰγυπτῖο δέματον, μέγα μοι καὶ ἔδε μῦθον γὰρ. Φοινίκων ὁκότες τῇ Ἐλ-
³⁰ τῶν Κόλχων, ὡς Αἰγυπτῖοι παρ' σφερέας εἶσι. λίνον μοῦνοι οὗτοι τε καὶ Αἰγυπτῖοι ἐργάζονται κατὰ ταῦτα. καὶ ἡ ζῶν παρὰ καὶ ἡ γλαῦσα ἐμφερῆς ἐστὶ ἀλλήλοισι. λίνον δὲ ὁ μὲν Κόλχικόν, ἀπὸ Ἐλληνῶν Σαρδονικὸν κέκληται· ὁ μὲν τοῦ ἀπὸ Αἰγυπτῖου ἀπικυβήτορον, καλέεται Αἰγυπτῖον. Αἱ δὲ εἶσι-
⁴⁰ ται, τὰς ἴσα καὶ χύσαν ὁ Αἰγυπτῖου βασιλῆος Σέσωστρις, ἀμὲν πλεῖνες οὐκ ἐπι φαίνονται ἀειδοῦσαι· ἐν δὲ τῇ Παλαστίνῃ Συρίῃ αὐτῶ ὄρεον εὐρέας, καὶ τὰ γράμματα τὰ εἰρημῆρα ἐνέοντα, καὶ γυμαχῆς ἀγδῖα. εἶσι δὲ καὶ αὐτὸν Ἰωνίῳ δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγκέχλαμμοῖσι πύργου τῶ ἀνδρῶν, τῇ τε ἐκ τῆς Ἐφείσης ἐς Φώκαιον κατέρχονται, καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς Σμύρνην. ἐκατέρωθεν δὲ ἀνὴρ ἐγγύετος, μέγας πύργου ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς δεξιῆς χειρὸς ἀρχιμῶν, τῇ δὲ ἀριστερῇ ἔξω καὶ πῶ ἀλλῶ σκελίω αὐτῶν. καὶ γὰρ Αἰγυπτῖοι

CV

CVI

¹ Ipse partim ex hoc. ² Sed ex istis magis, quod soli, etc. ³ Et in eo istos Ægyptiorum consuetudinē sequutos con-
 stat. ⁴ Elaborant. Vel, Apparant. Gall. accoufrent. ⁵ Per singulas regiones.

κὶ Αἰθιοπίδα ἐχθ. ἐκ δ' ἴτε ὅμως ἐς ἄτερον ὤμων
 Διὰ τῶν ἡγεῶν γεόμενα ἰσα Αἰγυπία διήκει
 ἐγκεισθαι μέρη, λέγοντα πύδε, ΕΓΩ ΤΗΝΔΕ
 ΤΗΝ ΧΩΡΗΝ ὧμοισι τοῖσι ἑμοῖσι
 ΕΚ ΤΗΣ ΑΜΗΝ. ὅστις δ' ἐχθρὸν ἐστὶ, ἀπὸ τῆς μὲ
 ἕδρα, ἐτέρωθι δ' ἐδήλωκε. τὰ δὲ καὶ μετεξέτεροι
 ἦν ἡεσαμῶν, Μέμνονος εἰκόνα εἰκόλοισι μιν
 εἶδ', πολὺ τ' ἀληθίης ἀπολελθμῶν. Τῶν δὲ ἄλλων
 Αἰγυπίων Σέσωφριν ἀναχωρέοντα, κὶ ἀάροντα πο-
 λέας ἀνδρῶν τῶν ἐδνέων τῶν τῶν χωρῶν κατετρέ-
 φατο, ἐλεγον οἱ ἱερεῖς, ἐπεὶ τε ἐγὼ εἶδον ἀναχωρῶντος
 ἐν Δάφνησι τῆσι Πηλοσίησι, ἄδελφόν αὐτῆς, ὅ-
 σι ἐπέτερε Σέσωφριν τ' Αἰγυπίων, τ' ἄλλων ἐπὶ ξείνια ἀ-
 ἴων καλέσαντα, κὶ πρὸς αὐτῶν παῖδας, ἀεινήσασθαι
 ἐξωθεν τ' οἰκίῳ ὑλῆι ἀεινήσαντα δ', ἰσοφῆσαι.
 τ' ὅ, ὡς ματῆν ἔτε, ἀνδρῶν συμβεβλησῶν τῆ γυναι-
 κί κὶ γὰρ δὴ κὶ τ' γυναικῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν. τ' δὲ ἄ-
 συμβεβλησῶν, τῶν παίδων ἐόντων ἐξ, ἄνδρῶν δὲ οἱ τ' ἄ-
 πυρῶν ἐκτείναντα, γεφυρώσασθαι καὶ ἄλλων, ἀλλοῖς
 δ' ἐφ' ἐκείνων ἐπιβάνοντα ἐκσώσασθαι. τὰ τὰ πο-
 ἴησαι τ' Σέσωφριν κὶ δύο μὲν τ' παίδων κατακλιῶσαι
 ἔσπευτο ἰδεῖν, ὅτι ἄλλοι πρὸς ἀποσπῆσαι ἀμα τῶν
 πατρῶν. Νοστήσας δ' ὁ Σέσωφριν ἐς τ' Αἰγυπίων, κὶ ἄλλων
 μῶν τ' ἀδελφῶν, ὅ μὲν οὐκ ἔπειθον, τ' ἐπὶ τῶν τῶν
 χωρῶν κατετρέφατο, τὰ τὰ μὲν τὰ δὲ ἐχρῆσασθαι. τοῖς
 τε ἄλλοις δὲ ἐπὶ τῶν τῶν βασιλέως, κωμῶν τῶν
 ἐς τ' Ἡφαιστῶν ἔδν, ἐόντα μετὰ τῆ ἀειμήκῆς, ἔτι
 ἦσαν ἄλλων τῶν τῶν διώρυχῶν τῶν νῦν ἐόντων
 ἐν Αἰγυπίῳ, πάσας ἔτι ἀναγκαζόμενοι ὄρουσαν.
 ἐποίουν τε οὐκ ἐχόντες Αἰγυπίων, τῶν ἐδν ἰππα-
 σίμῳ, κὶ ἀμα ἐξομοῦν παῖσαν, ἐνδεῶ τῶν τῶν. ἀπὸ
 γὰρ τῶν τῶν τῶν Αἰγυπίων ἐδσα πᾶσα, ἀν-
 ἱππος κὶ ἀμα ἐξομοῦν γέρονε. ἀπὸ τῶν τῶν ἀν-
 ὄρυχῶν γέρονε, ἐδσα πολλὰ, κὶ πᾶσι τοῖς τῶν τῶν
 ἐχρῶσαι, κατέταμνε δ' ἔδενεκα τ' χωρῶν ὁ βασι-
 λείσ' ὅσοι τ' Αἰγυπίων μὴ ἐπὶ τῶν τῶν ἐκτείνω
 πόλεις, ἀλλ' ἀμα μέσας, ἔτι οὐκ ἔσπευτο ἀπὸ τοῦ τῶν
 ἀπὸ τῶν τῶν ὕδατων, πλατυτέροις ἐχρῶντο τοῖσι
 πόμασι ἐκ φρεάτων γεώμενοι. Τῶν μὲν δὲ εἶ-
 νενεκα κατέταμνε ἢ Αἰγυπίων, κατὰ μῆμα δ' τ' χωρῶν
 Αἰγυπίοισι ἀπασὶ τῶν ἐλεγον τ' βασιλέα, κὶ ἄλλων
 ἔσον ἐκάστω ἰεραίων διδύνα, κὶ ἀπὸ τῶν τῶν τῶν
 ὄδους ποιήσασθαι, ἐπιτάξαντα ἀποφορῆν ἐπιλέειν
 κατ' ἐμαυτῶν. εἰ δὲ πῶς ἔκληρε ὁ ποταμὸς ἐπὶ παρ-
 λοῖο, ἐλθὼν αὐτῶν πρὸς αὐτῶν, ἐσημανε τῶν τῶν ἄλλων ὅτι,

& Ethiopicam gestans: & ex altero ad
 alterum humerum euntes sacrae litterae
 Aegyptiacae sunt insculptae in hac ver-
 ba, HANC EGO REGIONEM MEIS OB-
 TINVI HUMERIS. Quis tamen aut
 cuius fuerit, ab hac parte non indicant,
 sed ab altera. Ea quidam conspicati,
 Memnonis imaginem esse conieciant,
 multum a veritate deficientes. Hunc i-
 gitur Sesostrin Aegyptium sacerdotes
 dicebant, redeuntem, multosq; morta-
 les earum gentium ac regionum quas
 subegerat, reportantem, eundem, post-
 equam ad Daphnas Pelusias se rece-
 perat, fuisse a fratre, quem Aegypto praefecerat, vna cum liberis inuitatum: &
 quum ille domum exterius materia cir-
 cumstipasset, struemque incendisset, re
 hunc intellecta extemplo cum vxore
 deliberasse, (nam & vxorem secum du-
 xerat) & ea fradente vt duos e sex libe-
 ris super ardentem pyram extendens,
 pontem faceret, super quos ipsi trans-
 euntes euaderent, ita fecisse: & duobus
 filiis ita incensis, ceteros vna cum patre
 fuisse seruiatos. Sesostrin in Aegyptum
 reuersum, vltionem de fratre sumpsisse:
 quam vero multitudinem e terris in po-
 testatem redactis abduxerat, ea vsum in
 hac fuisse. Nempe isti fuerunt qui sub
 hoc rege immensa magnitudinis lapides
 in templum Vulcani portatos pertraxe-
 runt, quique ad diuortia aquarum, quae
 nunc in Aegypto sunt, cuncta effodienda
 sunt adacti, quia inuiti faciebant vt Aeg-
 yptum, prius equis & plaustris agendis
 vbique idoneam, redderent non ido-
 neam. Nam ab eo tempore Aegyptus,
 quae omnis plana est, tamen inequitabi-
 lis & plaustris inhabilis exitit, propter
 multiplices fossas & vniuersa loca occu-
 pantes: quas ideo rex fodiendas putauit,
 vt ciuitates quae non accolerent flu-
 men, sed in medio Aegypti essent, refluxu
 flumine non laborarent penuria aque
 ad potandum, sed ea suppeditaretur
 e purcis. Hac de causa Aegyptus in-
 tercisa est, & ab hoc rege, vt dicebant,
 in omnes Aegyptios dispartita, soli qua-
 drati aqua portione viritim per for-
 tem data: atque hinc prouentus institu-
 ti, imposita certa pensione, quam illi
 quotannis soluerent. Quod si cuius
 portionem alluione flumen decurtaf-
 set, is adiens regem, rei quae contigerat
 certiozem faciebat. rexque ad praedium

1 Hic quidem non declaratur, sed alibi declaratum est. 2 Quum in reditu Daphnas Pelusias venisset, 3 Et per impru-
 dentiam fecerunt vt Aegyptus pr. e. & pl. agendis vbique idonea, commoditate ista careret. Nam, etc. 4 Et varias formas, vel
 varia diuerticula habentes. Regionem autem idcirco rex incidit vt ciuitat. Hic pro ἡγεῶν legi τῶν τῶν.

inspici-

inspicendum
 quanto deter
 fiduo pro por
 decetur: arq
 decur in Gr
 polum & gn
 duodecim
 ci didicerun
 imperio poti
 mentum quo
 Vulcani, lap
 tricentum, v
 quatuor aut
 toridem filio
 post tempore
 anteponeret
 canis, negan
 quales gelli
 quippe qui c
 ciores quam
 subegisset: e
 te illius listi
 effect illum f
 sacerdoti ta
 runt. (Defi
 scepsisse Phe
 & hunc null
 sed ei contig
 tur. idque ha
 eo tempore
 vt supra dec
 scenderet, ve
 cieret, serunt
 misisse, quo
 dios fluminis
 timque labor
 misisse, decen
 cimo autem a
 culum aduen
 pus calamita
 si oculos ablu
 suum solius v
 vitorum exper
 vrinam vxori
 amplius ce
 vrinam exper
 que omnes m
 tus (præter ea
 recepisset) v
 ἐρυθρὴ βίβλος
 & eas illic co
 concremasse:
 visum recepil
 ea clade libera
 plis donaria p
 digna, tū ma
 staculo digna
 saxa, quos ob

inspiciendum mittebat qui meirentur quanto deterius factum esset, vt ex residuo pro portione taxatū vectigal penderetur: atque hinc geometria orta videretur in Graciam transcendisse. Nam polum & gnomonem, id est normam, & duodecim diei partes à Babyloniis Greci didicerunt. Solus hic Ægyptius rex imperio potitus est Æthiopiæ: monumentum quoq; sui reliquit ante ædem Vulcani, lapideas statuas, duas quidem tricentū, vnā suam, alteram vxoris: quatuor autem, vicentū cubitorum, totidem filiorum. Huic statuæ longo post tempore quum Darii Persæ statua anteponeretur, nō tulit id sacerdos Vulcani, negans Dariū tales res gessisse quales gessisset Sesostris Ægyptius: quippe qui cum alias nationes non pauciores quam Darius, tum vērō Scythas subegisset: eoq; iniquum esse huius ante illius fisti donaria, qui rebus gestis nō esset illum supergressus. Hæc loquuto sacerdoti tamen ignouisse Dariū ferunt. ¶ Defuncto Sesostris, regnum suscepisse PHERONEM eius filium aiebāt, & hunc nullam sumpsisse expeditionē, sed ei contigisse vt luminibus caperetur, idque hac de causa: Quum flumen eo tempore copiosissimum manaret, ita vt supra decem & octo cubitos rura transcenderet, vento ingruente, qui fluctus ciceret, ferunt hunc regem facinus admisisse, quod sumptum spiculū in medios fluminis vortices contorsit: statimque laborasse ex oculis, ac visum amisisse, decennioq; cæcum fuisse. Vnde decimo autem anno ex vrbe Buti ei oraculum aduenisse, iam exactum esse tempus calamitatis: visumq; ei rediturum, si oculos abluisset lotio mulieris quæ ad suum solius virum accessisset, aliorum virorum expers. Eum ergo ante omnia vrinam vxoris expertum, quum nihil amplius cerneret, ceterarum deinceps vrinam expertum, tādē vidisse. Tumque omnes mulieres quas fuisset expertus (præter eam cuius lotio lotus visum recepisset) vnā in vrbe coegisse, quæ ἐρυθρὴ βώλος, id est, rubra gleba, dicitur, & eas illic coactas cum ipsa vrbe omnes concremasse: & eam cuius lotio lotus visum recepisset, vxorem duxisse. Ergo ea clade liberatus cum alia in aliis templis donaria posuit, omnia memoratu digna, tū maxime memorabilia ac spectaculo digna in templo Solis, gemina faxa, quos obelos vocant, à figura veru,

ἐπεμπε δὲ ὅπως φορμῶν, καὶ ἀγαμέτρησον τὰς ὄσφ' ἐλάσαν ὁ χάρος γέρονε, ὅπως τὸ λοιπὸν καὶ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι. δοκέει δὲ μοι ἐνθεῦτεν γεόμετε ἐν δὴρεθεία, ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ ὄχθαιν. πόλον μὲ γὰρ καὶ γνάμονα, ἐπὶ τὰ δώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρας πρὸς Βαβυλωνίων ἔμαθον Ἕλληνας. Βασιλεύς μὲν δὲ ὄσφ' δὴ μόνος Αἰγύπτου Αἰθιοπίης ἦρξε. μνημόσυνα δ' ἐλίπετο πρὸς τὸν Ἡφαιστῆα, ἀνδριάντας λιθίνας δύο μὲν, τετήκοντα πήχων, ἐαυτὸν τε καὶ τὴν γυναῖκα δὲ τὸν δὲ παῖδας ἐόντας τέσσαρας, εἴκοσι πήχων ἕκαστον. τῶν δὲ ὀφθαλμῶν τῶν Ἡφαιστου χερσὶ μετέπειτα πολλῶν Δαρσείων ὧν Πέρσιω οὐ πείθειδε ἰσάντα ἐμπεσόντων ἀνδριάντα, φασὶ οὐκ ἀποποιήσασθαι ἔργα οἷά τ' Ἐσώσπρι τῶν Αἰγυπτίων. Ἐσώσπρι μὲν γὰρ ἀπὸ τε καὶ ἀπὸ τῶν ἑσώσπρι ἐθνεα ὅσα ἐλάσαν ἐκ εἰνίου, καὶ δὴ καὶ Σκύθας Δαρσείων δ' Ἰδωαδίων Σκύθας ἐλάσαν ἄκων δίκασον εἰς τὰ ναὶ ἐμπεσόντων τῶν ἐκείνου ἀγαθημάτων, μὴ ὅσα ἑσώσπρι ἀλλοτρίων τοῖσι ἐκείνου ἔργισι. Δαρσείων ἰδὼν ἡμῶν λέγει πρὸς ταῦτα συνηνωμένω ποιήσασθαι Ἐσώσπριος δὲ τελευτήσαντος, ἐκδέξασθαι ἔλεγον τὸ βασιλεῖα τὸ παῖδα αὐτῶν Φέρωνα τὸ ἀποδέξασθαι μὲν ὁ δὲ ἐμῶν γρατήριω, σιωπῆσθαι δὲ οἱ τυφλὸν γνέσθαι, δὲ τὸν δὲ ὀφθαλμῶν τῶν ποταμῶν κατελθόντος μέγιστα δὴ ὅτε ἐπὶ ὀκτώκαδεντα πήχων, ὡς ἑσώσπρι ἐβάλε τὰς δὲ ἑσώσπρι, πνύματος ἐμπεσόντος, κυμαίνης ὁ ποταμὸς ἐγένετο. ὧν δὲ βασιλεῖα λέγει τῶν ἀγαθαλίη χρησάμενον, λαβόντα ἀρχιμῶν βαλέων ἐς μέγιστος δίκασον ποταμῶν. μὲν δὲ αὐτὴν καμόντα αὐτὸν δὲ ὀφθαλμῶν, τυφλωθῆναι. δέκα μὲν δὲ ἔπειτα εἶναι μιν τυφλὸν ἐνδεκάτω δὲ ἔπειτα ἀπίκεσθαι οἱ μνηστῆριον ἐκ Βυτῆς πόλιος, ὡς δὲ ἡμῶν τε ὧν ὁ χρόνος τὸ ζηνίης, ἐκ ἀναβλέψαι, γνάμονος ἔργον ἡμῶν δὲ ὀφθαλμῶν, ἡμῶν δὲ ἐαυτῶν ἀνδρα μῆνον πεφάσθαι τῆς δὲ ἡμῶν ἀνδρῶν ἔσθαι ἀπὸ φθῶν, καὶ τὸ πρὸς τὸν ἐαυτῶν γνάμονος πειράσθαι μὲν δὲ ὡς ὅσα ἀνέβλεψαι, ἐπεξῆς πασῶν πειράσθαι ἀναβλέψαντα δὲ σιωπῆσθαι τὰς γυναῖκας τὸ ἐπιρήσθαι, πλὴν ἢ τὸ πρὸς ἡμῶν ἀνέβλεψαι, ἐς μίαν πόλιν, ἢ νῦν καλέσθαι Ἐρυθρὴν βώλος ἐς ταῦτα σιωπῆσθαι, ἡμῶν δὲ ἀποφορῆσαι πᾶσας σιωπῆσθαι τῇ πόλι. τῆς δὲ νηφάμενος ὧν οὐρα ἀνέβλεψαι, ταῦτα δὲ εἶχε αὐτὸς γνάμονος, ἀγαθημάτων δὲ ἀποφυγῶν τῶν πατέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ τε ἀπὸ τῶν πατέρων τῶν λόγια ἀνέθηκε, καὶ τῶν λόγων μάλιστα ἀξίον ἐστὶ ἔχειν, ἐς τὸν ἡλίου ὅ ἱερὸν ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὅβελους δύο λιθίνας δὲ ἐνὸς ἐόντας ἑκάτερον λίθου,

cx

cxI

1 Hæc adde post subegisset, Dariū autem Scythas vincere non potuisse, ideoque in. 2 Proteruitate quadam sump; 3 Poenæ qua mulcæretur;

inspici-

μηκροσ μὲν ἐκείνη ἐστιν, πηχων ἐκατὸν, ὄκτωσ δ', οὐκ ἔτι.
 Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι πῶς βασιληῖον ἔλεγον αἰ-
 δεα Μεμφίτιον. τὰ δὲ πῶς Ἑλλήνων γλώσσῃ
 οὐνομα Πρωτῆα εἶναι τῶν τε μὲν ὅστι ἐν Μέμ-
 φικάρτα καλὸν τε καὶ ὅτι ἐσθιασθῆρον, τὸ Ἡφαι-
 στίης πρὸς νότον ἀνέμον κείθρον. ὡς οἰκίκοιοι δὲ ὁ
 τε μὲν τὸ Φοίνικες Τυριοί. καλέεται δὲ ὁ χῶρος
 ὅστι οὐκ ἄρα, Τυρίων φρακτοδόν. ἐστὶ δὲ ἐν τῷ
 τε μὲν τὸ Πρωτῆος ἱερὸν, ὃ καλέεται ξείνης Ἀφρο-
 δίτης· συμβάλλομαι δὲ τὸ ἱερὸν Ἑλένης δὲ Τυ- 10
 δάρεω καὶ τὸ λόγον ἀκηκῶς, ὡς δὲ αἰτιήθη Ἑλένη πα-
 ρὰ Πρωτῆι. Ἐδὴ καὶ ὅτι ξείνης Ἀφροδίτης ἐπώνυ-
 μόν ὅστι. ὅσα γὰρ δὴ καὶ ξείνης Ἀφροδίτης ἱερὰ ὅστι, "οὐ-
 δαμά ξείνης ὅστι καλέεσθαι". Ἐλεγον δὲ μοι Ἰβηρῆες
 ἱεροδόντι τὰ παρὰ Ἑλένην ἡμέτερον ὅστι Ἀλέξανδρον
 ἀπὸ Σπάρτης ἐκ Σπάρτης, ἀποπλέειν ἐς
 τὸ ἑωυτοῦ καὶ μιν ὡς ἐξήρεον ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ὅστι ἄρα
 ἀνέμοι ἐκβάλλοιοι ἐς τὸ Αἰγυπτιῶν πέλαγος. ἐν-
 θεοὶ δὲ (ὅστι καὶ τὰ πινύματα) ἀπικυρέεται ἐς Αἰ-
 γυπτιον, καὶ Αἰγυπτιῶν ἐς τὸν Κερωβικὸν καλῶμε- 20
 νον τόπον τὸ Νεῖλος, καὶ ἐς Ταριχεῖας ἡμεῖς ὅστι τὸ
 ἡῖονος, ὃ καὶ νῦν ὅστι Ἡερικλέος ἱερὸν. ἐς τὸ ἡμεῖς
 Φυγῶν οἰκίτης ὅστι ἀνδραπόων ὅστι ἀλῆται ἡμέ-
 τας ἱερὰ, ἑωυτοῦ διδοῖς τὰ θεῶν, ὅστι ἐξέει τῶν
 ἀφ᾽ ἡμῶν. ὁ νόμος ὅστι ἀφ᾽ ἡμῶν ἐὼν ὁμοίως μέγισ-
 ἐμὸς τὰ ἀσπαρχῆς. τὸ ὅν δὲ Ἀλέξανδρου ἀπι-
 σίαται θεράποντες, πύθρονιοι (ὅστι) παρὰ τὸ ἱερὸν ἔχον-
 ταν νόμον. ἰκέται δὲ ἔχοντο ὅστι θεοῦ, κατηγρέον δὲ Ἀ-
 λέξανδρου, βουλόμενοι βλάπτειν αὐτὸν· πύθρονιοι γὰρ
 ἔχον ἔχοντο ὡς εἶχε παρὰ τὸν Ἑλένην τε καὶ τὸν 30
 ἐς Μενέλεον ἀδικίαν. κατηγρέον δὲ τὰ τὰ παρὰ τὸν
 ὅστι ἱερὰ καὶ τὸ τὸ σῶμα τῶν φύλακον, τὰ οὐ-
 νομα ἡμεῖς ὅστι. Ἀκούσας δὲ τούτων ὁ ὅστι,
 πέμπει πῶς τὰ χεῖρα ἐς Μέμφιν τὸ Πρωτῆα
 ἀφ᾽ ἡμῶν, λέγουσιν τὰ δὲ, Ἡκεῖ ξείνος, ἡμέτερος
 τὸ δὲ κερῶν, ἔχον δὲ αἰόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐργασμέ-
 νος. ξείνου γὰρ τὸ ἑωυτοῦ ὅστι ἀπατήρας πῶς γινώσκ-
 ομεν, αἰνῶν τε τῶν τῶν ἀγῶν ἡκεῖ, καὶ πολλὰ καρῶν
 χεῖρα τὰ, ὅστι ἀνέμω ἐς γῆν τὸ ὅστι ἀπενεχθεῖς.
 κατῆρα δὲ τὰ τῶν ἐωυτοῦ ἀσινέα ἐκπλέειν, ἢ ἀφε- 40
 λάμεθα τὰ ἔχον ἡκεῖ; αἰνῶν πέμπει πρὸς τὰ ὅστι
 Πρωτῆος λέγουσιν τὰ δὲ, Ἀνδρα τῶν, ὅστι κατῆρα ὅστι
 αἰόσια ὅστι ἐργασθῆρος ξείνον τὸ ἑωυτοῦ, συλλαβόντες,
 ἀπάγετε παρ' ἐμῶν, ἵνα ἰδῶν ἡ κατῆρα λέξει. Ἀκού-
 σας δὲ τῶν ὅστι, συλλαβόντες τὸ Ἀλέξανδρον, ὅστι
 τὰς νέας αὐτῶν καὶ ἡμεῖς δὲ, αὐτὸν τε τῶν αἰνῶν ἐς
 Μέμφιν, καὶ τὸ Ἑλένην τε τὰ χεῖρα τὰ παρὰ τὸν ὅστι

centenūm cubitorum longitudinis, o-
 ctōnum latitudinis. Huic in regno CXII
 successisse aiebant virū Memphiten cui
 nomen esset lingua Græca PROTEVS.
 cuius nunc apud Memphin visitur fa-
 num, decorum sane ac valde adornatū.
 ad australem partē templi Vulcani po-
 situm, circumquaq; Phœnicibus Tyriis
 habitantibus: qui locus omnis castra
 Tyriorum appellatur. In hoc fano Pro-
 tei est ædes quæ vocatur Veneris ho-
 spitæ: quam conicio esse Helenæ Tyn-
 dari filix: tum quia apud Proteum fuisse
 diuersatam audiui, tum etiā quod cog-
 nomine Veneris hospite appellatū est.
 Nam quæcunq; sunt alterius Veneris
 templa, neutiquam hospite appellantur.
 Et sane percontanti mihi sacerdotes de
 Helena, referebant ita rem esse gestam:
 Alexandrum, rapta è Sparta Helena,
 quum renavigaret domum, in mari Æ-
 gæo ventis cursu excussū in Ægyptiacū
 pelagus: atque illinc, non remittentibus
 flatibus appulsum, in Ægyptum, ad osti-
 um Nili quod vocatur Canobicum, atq;
 ad Taricheas. Erat in eo litore, Herculis
 templū, quod nunc quoq; est: ad quod
 si quis cuiuscunq; hominis feruus con-
 fugiens capiat sacras notas, sese deo tra-
 dens, cum nefas est tangere. Quæ san-
 ctio ad meam vsque ætatem profus im-
 mutata perseverauit. Eam templi legem
 mancipia Alexandri quum audissent,
 ab eo profugerunt: assidentesque deo
 supplices, Alexandrum insimulabant,
 eum destructum volentes: remque om-
 nem exponebant vt circa Helenā ge-
 sta erat, & illatam Menelao iniuriam.
 Insimulabant autem de his apud sacer-
 dotes & apud huius ostii Nili præfe-
 ctum, nomine Thonin. His auditis, CXIV
 Thonis quam raptissime Memphin ad
 Proteū mittit hæc nunciatū, his verbis;
 Peregrinus quidam venit genere Teu-
 cer, qui rem nefariam in Græcia perpe-
 trauit: quippe seduxit hospitis vxorem,
 quam secū ducens cum multis admodū
 opibus, in tuam terram ventis appulsum
 est: vtrumne sinemus eum abire impu-
 nem, an ea quæ attulit secum eripiemus?
 Ad hæc remisit Proteus qui diceret,
 Virum istum, vndecunq; is sit qui rem
 nefariam in hospitem suum perpetravit,
 cōprehensum ad me deducite, vt quid-
 nam dicturus sit sciam. Hoc vbi accepit
 Thonis, Alexandrum comprehen-
 dit, nauesque eius distinet: dehinc illum
 Helenamque cum opibus, atque etiam
 1 feruos

26. ἀδύνατος

20

30

40

CXII

CXIII

CXIV

CXV

1 feruos Mem-
 bus repræsent-
 est Alexandru
 cum nauibus
 & genus suum
 triæ nomen, &
 Sed intertro
 accepisset, r
 terguersant
 fuerant suppl
 quæ in seclere
 Tandem Pro
 tentiam tulit,
 interesse arbi
 supplicium c
 meam ventis
 Græco illo d
 hospitum det
 cinus admissi
 pta vxore: +
 ea abisti. Ac n
 compilatâ ho
 quoniam mag
 care hospite
 opes tibi vt a
 go hæc Græc
 ille ipse cōstit
 tandâ. Tibi v
 ribus, vt è me
 freretis præc
 bus perlequ
 Protea aduen
 ferebant. Qua
 Homerus acc
 de decora res
 quendi mode
 lit, declarans
 notum habuit
 eo quod in Ili
 dem etroris A
 bi retractat, A
 Helenam, cum
 tum etiam Sid
 ille. Meminit
 da viuitute D
 quies,
 Piçturata i
 licum
 Sidonidum,
 vrbe
 Sidonia dux
 Quum retul
 libu ort
 Meminit quo
 Hoc habuit
 uenenum
 1 Supplicet
 terrime hospite
 fuit cum illa rem b

Εὐδία, τὰ Ἐπολυδάμνα πόρον Θάνος ὠδύ-
χευς,

Αἴγυπτον τῆσ λείσα φέρει ζείδωρος ἀφ' ἧς
Φάρμακα, πολλὰ μὲν εὐδία μείγνυρα, πολ-
λα δ' ἰλυσά.

καὶ τὰ δὲ ἕτερα σφες Τηλέμαχον Μενέλαος λέγει
Αἴγυπτον μ' ἐπὶ δόρυ θεοῖμα αἶτα νέεσθαι
ἔχον, ἐπεὶ δ' σφιν ἔρεξα τελέσας ἐκατόμβας.

ἐν τούτοις τοῖσι ἔπεισι δηλοῖ ὅτι ἠπίσταρ τὴν ἐς
Αἴγυπτον Ἀλέξανδρου πλάτω, ὁμοῦρεῖ γὰρ ἡ Συ- 10
εῖν Αἴγυπτον. Ὡς Φοίνικες, τῶν ἐστὶ Σιδων, ἐν τῇ
Συεῖν οἰκίους. Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπειτα καὶ ὅδε

ὁ χροῖον οὐκ ἠπίστα, ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ ὅτι οὐ
Ὀμήρου τὰ Κύπρια ἔπειτα ἐστὶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἰνός. ἐν
μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἶρη ὡς τριτάτος Ἀλέξαν-
δρος ἀπίκετο ἐν Σπάρτης ἐς δ' Ἴλιον ἀγων τ' Ἐ-

λέντι, διὰ εἰ τε πινύματι χερσὶ ἀρνός καὶ θαλάσση
λείη ἐν Ἰλιάδι λέγει ὡς ἐπὶ ἄλλοι ἀγων αὐτῶν.
Ὀμπερ μὲν νῦν καὶ τὰ Κύπρια ἔπειτα χαίρετω.

Εἰς ἑρμῆν δὲ μὲν ὁπ' ἱρέας εἰς μεταμον λόγον λέγεισι 20
οἱ Ἑλλῆες τὰ περὶ Ἴλιον ἡμέας, ἢ εἰ φασὶν σφες
ταῦτα, ὅδε ἰσορήσοι φάρμοι εἰδέναι πρὸς αὐτῶν
Μενέλεω, ἔλθῃν μὲν γὰρ τ' Ἐλένης ἀπαγνῶν ἐς
τ' Τροίαν τ' Ἑλλῶν φρασίω πολλῶν βοηθηδ-

σθαι Μενέλεω. ἐκ τῶν δὲ ἐς γλῶσσην καὶ ἰδρυθεῖσθαι τ'
φρασίω, πέμπειν ἐς δ' Ἴλιον ἀγγέλας σὺν δὲ σφιν
ἐνάω καὶ αὐτῶν Μενέλεω, τ' ὅσθ' ἐπεὶ τε ἐσελθῆν ἐς δ'
τειρῶν, ἀπαμτέφν Ἐλένην τε καὶ τὰ χεῖμα τὰ οἴχα-

το κλέφας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας
ἀπτεῖν. ὅσθ' ἡ Τροίης τ' αὐτῶν λόγον λέγειν τότε καὶ 30
84 μετέπειτα, καὶ ὁμνῶντας, καὶ αἰωμοῖ μὲν μὲν ἔχον Ἐ-
λέντι, μηδὲ τὰ ὅπια ἀθύρματα χεῖμα τὰ, ἀλλ' εἰ
αὐτὰ πάντα ἐν Αἴγυπτον. καὶ οὐκ αὐ δίκας αὐτῶν
δίκας ἔσθ' ἔχον, ἀ Γρατεῖς ὁ Αἴγυπτιος βασιλεύς
ἔχῃ. Ὡς Ἑλλῆες κατὰ γελοῖα δοκέοντες ἔσθ'
αὐτῶν, ὅσθ' ἡ πόλιος ἔσθ' ὁ δὲ εἰλον. ἐλοδοσι δὲ τ'
τειρῶν ὡς οὐκ ἐφάνετο ἡ Ἐλένη, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν λό-
γον τῶν πρὸς τῶν ἐπισημάνοντο, ὅσθ' ἡ πρὸς τῶν
πρὸς τῶν λόγων τῶν πρὸς τῶν Ἑλλῆες, αὐτῶν Μενέ-
λεω δ' ἀποσέλλοισι τῶν Πρωτέα. Ἀπικόμε- 40
νος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀνα-
πλώσας ἐς τὴν Μέμφιν, εἰπὼς τὴν ἀληθινήν τὰ
σημμάτων, καὶ ξεινῶν ἰώτισε μετὰ ἄλλων, καὶ
Ἐλέντι ἀπαγνῶν καὶ αὐτῶν ἀπέλαβε σφες, καὶ
τὰ εἰωτῶν χεῖμα τὰ πάντα. τυχῶν μὲν τοῦ
των, ἐγχετο αὐτῶν Μενέλεως ἀδικῶν ἐς Αἴγυπτιος.
ἀποσέλλειν γὰρ ὠρμηδόν αὐτῶν ἔχον ἀπολοισι

οἱ Ἑλλῆες τὰ περὶ Ἴλιον ἡμέας, ἢ εἰ φασὶν σφες
ταῦτα, ὅδε ἰσορήσοι φάρμοι εἰδέναι πρὸς αὐτῶν
Μενέλεω, ἔλθῃν μὲν γὰρ τ' Ἐλένης ἀπαγνῶν ἐς
τ' Τροίαν τ' Ἑλλῶν φρασίω πολλῶν βοηθηδ-

σθαι Μενέλεω. ἐκ τῶν δὲ ἐς γλῶσσην καὶ ἰδρυθεῖσθαι τ'
φρασίω, πέμπειν ἐς δ' Ἴλιον ἀγγέλας σὺν δὲ σφιν
ἐνάω καὶ αὐτῶν Μενέλεω, τ' ὅσθ' ἐπεὶ τε ἐσελθῆν ἐς δ'
τειρῶν, ἀπαμτέφν Ἐλένην τε καὶ τὰ χεῖμα τὰ οἴχα-

το κλέφας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας
ἀπτεῖν. ὅσθ' ἡ Τροίης τ' αὐτῶν λόγον λέγειν τότε καὶ 30
84 μετέπειτα, καὶ ὁμνῶντας, καὶ αἰωμοῖ μὲν μὲν ἔχον Ἐ-
λέντι, μηδὲ τὰ ὅπια ἀθύρματα χεῖμα τὰ, ἀλλ' εἰ
αὐτὰ πάντα ἐν Αἴγυπτον. καὶ οὐκ αὐ δίκας αὐτῶν
δίκας ἔσθ' ἔχον, ἀ Γρατεῖς ὁ Αἴγυπτιος βασιλεύς
ἔχῃ. Ὡς Ἑλλῆες κατὰ γελοῖα δοκέοντες ἔσθ'
αὐτῶν, ὅσθ' ἡ πόλιος ἔσθ' ὁ δὲ εἰλον. ἐλοδοσι δὲ τ'
τειρῶν ὡς οὐκ ἐφάνετο ἡ Ἐλένη, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν λό-
γον τῶν πρὸς τῶν ἐπισημάνοντο, ὅσθ' ἡ πρὸς τῶν
πρὸς τῶν λόγων τῶν πρὸς τῶν Ἑλλῆες, αὐτῶν Μενέ-
λεω δ' ἀποσέλλοισι τῶν Πρωτέα. Ἀπικόμε- 40
νος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀνα-
πλώσας ἐς τὴν Μέμφιν, εἰπὼς τὴν ἀληθινήν τὰ
σημμάτων, καὶ ξεινῶν ἰώτισε μετὰ ἄλλων, καὶ
Ἐλέντι ἀπαγνῶν καὶ αὐτῶν ἀπέλαβε σφες, καὶ
τὰ εἰωτῶν χεῖμα τὰ πάντα. τυχῶν μὲν τοῦ
των, ἐγχετο αὐτῶν Μενέλεως ἀδικῶν ἐς Αἴγυπτιος.
ἀποσέλλειν γὰρ ὠρμηδόν αὐτῶν ἔχον ἀπολοισι

οἱ Ἑλλῆες τὰ περὶ Ἴλιον ἡμέας, ἢ εἰ φασὶν σφες
ταῦτα, ὅδε ἰσορήσοι φάρμοι εἰδέναι πρὸς αὐτῶν
Μενέλεω, ἔλθῃν μὲν γὰρ τ' Ἐλένης ἀπαγνῶν ἐς
τ' Τροίαν τ' Ἑλλῶν φρασίω πολλῶν βοηθηδ-

σθαι Μενέλεω. ἐκ τῶν δὲ ἐς γλῶσσην καὶ ἰδρυθεῖσθαι τ'
φρασίω, πέμπειν ἐς δ' Ἴλιον ἀγγέλας σὺν δὲ σφιν
ἐνάω καὶ αὐτῶν Μενέλεω, τ' ὅσθ' ἐπεὶ τε ἐσελθῆν ἐς δ'
τειρῶν, ἀπαμτέφν Ἐλένην τε καὶ τὰ χεῖμα τὰ οἴχα-

το κλέφας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας
ἀπτεῖν. ὅσθ' ἡ Τροίης τ' αὐτῶν λόγον λέγειν τότε καὶ 30
84 μετέπειτα, καὶ ὁμνῶντας, καὶ αἰωμοῖ μὲν μὲν ἔχον Ἐ-
λέντι, μηδὲ τὰ ὅπια ἀθύρματα χεῖμα τὰ, ἀλλ' εἰ
αὐτὰ πάντα ἐν Αἴγυπτον. καὶ οὐκ αὐ δίκας αὐτῶν
δίκας ἔσθ' ἔχον, ἀ Γρατεῖς ὁ Αἴγυπτιος βασιλεύς
ἔχῃ. Ὡς Ἑλλῆες κατὰ γελοῖα δοκέοντες ἔσθ'
αὐτῶν, ὅσθ' ἡ πόλιος ἔσθ' ὁ δὲ εἰλον. ἐλοδοσι δὲ τ'
τειρῶν ὡς οὐκ ἐφάνετο ἡ Ἐλένη, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν λό-
γον τῶν πρὸς τῶν ἐπισημάνοντο, ὅσθ' ἡ πρὸς τῶν
πρὸς τῶν λόγων τῶν πρὸς τῶν Ἑλλῆες, αὐτῶν Μενέ-
λεω δ' ἀποσέλλοισι τῶν Πρωτέα. Ἀπικόμε- 40
νος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀνα-
πλώσας ἐς τὴν Μέμφιν, εἰπὼς τὴν ἀληθινήν τὰ
σημμάτων, καὶ ξεινῶν ἰώτισε μετὰ ἄλλων, καὶ
Ἐλέντι ἀπαγνῶν καὶ αὐτῶν ἀπέλαβε σφες, καὶ
τὰ εἰωτῶν χεῖμα τὰ πάντα. τυχῶν μὲν τοῦ
των, ἐγχετο αὐτῶν Μενέλεως ἀδικῶν ἐς Αἴγυπτιος.
ἀποσέλλειν γὰρ ὠρμηδόν αὐτῶν ἔχον ἀπολοισι

οἱ Ἑλλῆες τὰ περὶ Ἴλιον ἡμέας, ἢ εἰ φασὶν σφες
ταῦτα, ὅδε ἰσορήσοι φάρμοι εἰδέναι πρὸς αὐτῶν
Μενέλεω, ἔλθῃν μὲν γὰρ τ' Ἐλένης ἀπαγνῶν ἐς
τ' Τροίαν τ' Ἑλλῶν φρασίω πολλῶν βοηθηδ-

σθαι Μενέλεω. ἐκ τῶν δὲ ἐς γλῶσσην καὶ ἰδρυθεῖσθαι τ'
φρασίω, πέμπειν ἐς δ' Ἴλιον ἀγγέλας σὺν δὲ σφιν
ἐνάω καὶ αὐτῶν Μενέλεω, τ' ὅσθ' ἐπεὶ τε ἐσελθῆν ἐς δ'
τειρῶν, ἀπαμτέφν Ἐλένην τε καὶ τὰ χεῖμα τὰ οἴχα-

το κλέφας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας
ἀπτεῖν. ὅσθ' ἡ Τροίης τ' αὐτῶν λόγον λέγειν τότε καὶ 30
84 μετέπειτα, καὶ ὁμνῶντας, καὶ αἰωμοῖ μὲν μὲν ἔχον Ἐ-
λέντι, μηδὲ τὰ ὅπια ἀθύρματα χεῖμα τὰ, ἀλλ' εἰ
αὐτὰ πάντα ἐν Αἴγυπτον. καὶ οὐκ αὐ δίκας αὐτῶν
δίκας ἔσθ' ἔχον, ἀ Γρατεῖς ὁ Αἴγυπτιος βασιλεύς
ἔχῃ. Ὡς Ἑλλῆες κατὰ γελοῖα δοκέοντες ἔσθ'
αὐτῶν, ὅσθ' ἡ πόλιος ἔσθ' ὁ δὲ εἰλον. ἐλοδοσι δὲ τ'
τειρῶν ὡς οὐκ ἐφάνετο ἡ Ἐλένη, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν λό-
γον τῶν πρὸς τῶν ἐπισημάνοντο, ὅσθ' ἡ πρὸς τῶν
πρὸς τῶν λόγων τῶν πρὸς τῶν Ἑλλῆες, αὐτῶν Μενέ-
λεω δ' ἀποσέλλοισι τῶν Πρωτέα. Ἀπικόμε- 40
νος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀνα-
πλώσας ἐς τὴν Μέμφιν, εἰπὼς τὴν ἀληθινήν τὰ
σημμάτων, καὶ ξεινῶν ἰώτισε μετὰ ἄλλων, καὶ
Ἐλέντι ἀπαγνῶν καὶ αὐτῶν ἀπέλαβε σφες, καὶ
τὰ εἰωτῶν χεῖμα τὰ πάντα. τυχῶν μὲν τοῦ
των, ἐγχετο αὐτῶν Μενέλεως ἀδικῶν ἐς Αἴγυπτιος.
ἀποσέλλειν γὰρ ὠρμηδόν αὐτῶν ἔχον ἀπολοισι

1 Vel. Resque, 2 Vel, Res suas.

Quod Polydamna sibi Thonis donaue-
rat uxori:

Ægypti qua terra ferax fert plurima
mixtim,
Multa quidem proba, multa autem da-
mnosa venena.

Hæc quoque alia ad Telemachum Me-
nelaus inquit,
Huc etiam Ægypto dy me tenuere re-
verti

Conantem, quibus haud tuleram solen-
nia sacra.

In his carminibus fatetur Homerus se
nosse errationem Alexandri in Ægy-
ptum. Est enim Syria Ægypto conter-
mina, & Phœnices (quorum Sidon est)

in Syria incolunt. Itaque cum hi ver-
sus, tum vero hic locus, non minimum,
imo maxime probant, Cyprios versus,
non Homeri, sed cuiuspiã alterius esse:

in quibus dicitur Alexander ex Sparta
Helenã ducēs, triduo Ilium p̄ruenisse,
secundo vento vsus ac tranquillo mari:

quum in Iliade dicat illum, quũ Helenã
duceret, errasse. Sed Homerus & Cy-
pria carmina valeant. Ceterum, nũquid

Græci vana quæ circa Iliũ gesta memo-
rarent necne, percõranti mihi, sacerdo-
tes ita respondebant, se cognouisse ex i-
pso Menelao, rapta Helena magnas

Græcorũ copias auxilio venisse Mene-
lao in regionem Teucriam: quæ in terrã
egressã, locoq; communito, miserunt I-
lium legatos, cumq; eis & ipsum Mene-
laum ille. Hos, postquam ingressi sunt

mœnia, tum Helenã, opesq; quas Ale-
xander furto asportasset, reposcisse,
tũ iniuriæ satisfactionem. Teucros autẽ
tunc eadẽ narrasse, deinde & iuratos ne-

gasse habere se Helenã atq; opes de qui-
bus arguerentur, sed ea in Ægypto esse
omnia: neq; se iure reatum sustinere ea-
rum rerum quas Proteus Ægyptius rex

teneret: Græcos, quum se ab illis deri-
deri arbitrarentur, ita obsedisse Ilium,
donec expugnauerunt. Vrbe capta, quũ
Helenã non appareret, & eandem ora-
tionẽ quã prius audirent Græci: ita de-
mũ habita prioribus verbis fide, ipsum

Menelaum ad Proteũ mittunt. Hic vbi
ad Ægyptum p̄ruenit, & Memphin ap-
pulis, exposita rei gesta veritate, hono-
rificẽtissime hospitio exceptus, Helenã
malorum immunem recepit, & insuper

omnes pecunias suas. Et quum hæc af-
sequutus esset Menelaus, tamẽ iniurius
in Ægyptios extitit. nam quum profi-
cisci conaretur, nec per ventos posset,

idque iam di-
uit. Sũpris eni-
dam indigena
ruspicinam se
se relictum esse
ga in insulas
postea quã
quod referret
que horum a
dicebat, alia v
gis habere co
iebant Ægy
vero: ad ea q
rata sunt, & i
Si intra Ilium
fuisse Græci
lexandro suo
despiciebant P
qui, vt suis
atque etiam
quo Alexan
potiretur. Q
sent, tamen
liorum Troi
filiorum duo
cum Græcis
tibus credi v
inquam, om
ctederim
contuberni
chæis reat
præsentia m
regnum ad
turum, vtian
Priamo, qu
virtute præ
esset defun
quem haud
iniuste agen
tim tanta ma
uatim ipsi, t
bus euenire
re Helenã.
Græci fidem
quod sent
ditos euen
bus, Magn
diis esse viti
CXI mihi vident
tem regnũ d
PSNITVM, q
vestibula ab
Vulcani: &
statuit, duo
nũ cubitor
quod aquilon
quod austru

idque iam diu, rem nefariam excogita-
 uit. Sūptis enim duobus pueris quotun-
 dam indigenarum filiis, exectisque, ha-
 ruspicinam fecit. Quod vbi cum fecif-
 se rescitum est, inuisus & exagitatus¹ fu-
 ga in insulas Africæ obiacentes. Eo
 posteaquam se contulit, nihil amplius
 quod referrent Ægyptii habebant. At-
 que hōrum alia sese ex historiis nosse
 dicebāt, alia vt apud ipsos gesta, sese ma-
 gis habere comperta. Et hæc quidem
 aiebant Ægyptiorum sacerdotes. Ego
 vero² ad ea quæ de Helena commemo-
 rata sunt, & ipse adiicio hoc coniecturæ,
 Si intra Ilium fuisset Helena, vtique
 fuisset Græcis tradita, siue volente A-
 lexandro siue inuito. Neque enim ita
 desipiebat Priamus, aut alii eius propin-
 qui, vt suis ac liberorum corporibus,
 atque etiam vrbe periclitari vellent,
 quo Alexander Helenæ contubernio
 potiretur. Quod si inter initia ita sensif-
 sent, tamen, posteaquam cum multi a-
 liorum Troianorum, tum vero Priami
 filiorum duo tresve aut plures perierant
 cum Græcis præliantes, siquid referen-
 tibus credi verisificatoribus debet: hæc,
 inquam, omnia quum contigissent, ego
 crediderim, Priamum, vel si ipse in
 contubernio Helenam habuisset, A-
 chæis redditurum fuisse, cupiditate
 præsentia mala deuitandi. Neque vero
 regnum ad Alexandrum erat peruen-
 turum, vt iam sub eo res essent, seniore
 Priamo, quum Hector & natu maior &
 virtute præstantior quàm ille, regnum
 esset defuncto Priamo suscepturus:
 quem haudquaquam decuisset fratri
 iniuste agenti indulgere, quum præfer-
 tim tanta mala propter eum, tum pri-
 uatim ipsi, tum ceteris Troianis omni-
 bus euenirent. Sed nec poterant redde-
 re Helenam, nec verum dicentibus eis
 Græci fidem habebant, numine (vt
 quod sentio dicam) disponente, vt fun-
 ditus euersū planum facerent homini-
 bus, Magnarum iniuriarum magnas a
 diis esse vltiones. Et hæc quidem, vt
 mihi videntur, dicta sunt. ¶ Protei au-
 tem regnū dicebant suscepisse RHAM-
 PSINITVM, qui⁴ memoriā sui reliquit
 vestibula ab occasu spectantia templum
 Vulcani: & eregione vestibulorum
 statuit, duo simulacra quinūm & vice-
 nūm cubitorum longitudinis: quorum
 quod aquilonem spectat, id Æstatem:
 quod austrum, id Hyemem Ægyptii vo-

ὅτι ἢ τὸ ἐπὶ πολλὸν τοῦτο ἴω, ἐπιτεχνῶται
 πῆγμα οὐκ ὅσον. λαβὼν γὰρ δύο παιδία ἀνδρῶν
 ἐπιχειρῶν, ἐντομά σφρα εἰποίησε. μὲν δὲ, ὡς ἐπαί-
 σος ἐγένετο τῶ ἐργασμῶς, μισθῆς τε ἔδωκε
 μῶς, οἷοντο φθῶν τῆσιν ἰοῖσι ἐπὶ Λιβύης. ὅ ἐν
 δευτέρῳ ἢ οὐκ ἐστὶν ἀπερ, οὐκ ἐπὶ εἶχον εἰπεῖν Αἰγυπτί-
 οἱ. τῶτων ἢ τὰ μὲν ἰστορήσιν ἐφαίνετο ὅτι τὰς, τὰ δὲ
 παρ' ἐωυτοῖσι γινόμενα, ἀπεκείως ὅτις αἰμενοὶ λέγαν.
 Ταῦτα μὲν Αἰγυπτίων οἱ ἰρέες ἔλεγον. ἐγὼ δὲ πρὸ
 λόγῳ τὰς αἰ. Ἐλένης λεγόμενι καὶ αὐτὸς παρ' ἴτε-
 ρου, ἅδε ἐπιλεχόμενος εἰ μὲν Ἐλένη ἐν Ἰλίῳ, ἀπο-
 δοῦναι αὐτῶ τοῖσι Ἕλλησι, ἢ ἢ ἐκόντες γε ἢ ἀκον-
 τος Ἀλέξανδρος. ἢ γὰρ δὴ ἔτω γε φρονοβλαβῆς ἴω ὁ
 Γεῖαμος, ὅδε οἱ δῆλοι παρ' ὀκνηντες αὐτῶ, ὡς τοῖσι
 σφρατέροισι σώμασι ἔ τοῖσι τέκνοισι καὶ τῆ πόλις κιν-
 δυθῶν ἐβέλοντο, ὅκως Ἀλέξανδρος Ἐλένη σιωοι-
 κῆν. εἰ δὲ τοῖς ἐν τοῖσι παρ' ἴτεροισι γινόμενοι ταῦτα ἐ-
 γίνωσκον, ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶ δῆλων Τρώων, ὅκως τε συμ-
 μίσθῃσιν τοῖσι Ἕλλησι, ἀπ᾽ ἄλλω τῶ αὐτῶ ἢ Πριάμῳ
 οὐκ ἐστὶ ὅτε ἢ δύο, ἢ τρεῖς, ἢ καὶ ἐπὶ πλείους τῶν παιδῶν
 μάχης γινόμενης ἀπέθνησκον, εἰ καὶ τοῖσι ἐποποιῶσι
 χρεώμενοι λέγαν τῶτων ἢ τοῖσιν συμβαινόντων, ἐ-
 γὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ ἔ αὐτὸς Πριάμος σιωοίκεε Ἐ-
 λένη, ἀποδοῦναι αὐτῶ τοῖσι Ἀχαιοῖσι, μέλλοντά γε
 δὴ τῶ παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆσεσθαι. ἢ μὲν ὅδε
 ἢ βασιλῆης ἔς Ἀλέξανδρον παρ' ἴτε, ὡς γέροντος
 Πριάμῳ ἔόντος, ἐπὶ οὐκ εἶνω τῶ πῆγμα (αἰ εἰ), δῆλ᾽
 ἔκτωρ, καὶ παρ' ἴτερος, καὶ ἀπὸ ἐκείνης μᾶλλον γέ-
 ὶων, ἐμελλε αὐτῶ Πριάμῳ ἀποθανόντος παρ' ἴτεροισι
 ἢ αὐτῶ τῶν ἀδικούντων τῶ ἀδελφῶν ἐπιτερε-
 πῆν. καὶ ταῦτα, μεγάλων κακῶν δι' αὐτῶ συμβαινόν-
 των, ἰδίη τε αὐτῶ, καὶ τοῖσι δῆλοισι πᾶσι Τρώσι. ἀλλ'
 ἢ γὰρ εἶχον Ἐλένην ἀποδοῦναι, ὅδε λέγουσι αὐτοῖσι
 τῶ ἀληθῆν ὅτις ἔδωκε Ἐμίλιος ὡς μὲν ἐγὼ γῶ-
 μῶν ἀποφάσκει, τῶ δαίμονος παρ' ἴτεροισι βλάπτους,
 ὅκως πᾶρωλε, δῆλον ἀπολέμενοι, καταφανῆς ἔτω τοῖσι
 αὐτῶ τοῖσι ποιήσονται, ὡς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων. καὶ
 ἴων μεγάλα εἰσὶ ἔ αὐτῶν παρ' ἴτεροισι τῶν κακῶν. καὶ ταῦ-
 τα μὲν τῶ ἐμοὶ δοκεῖ εἶρη. Πρωτῶς ἢ οὐκ ἐδέξα-
 ἢ τῶ βασιλῆως Ράμψινοιτον ἔλεγον, ὅς μνημόσῳ α
 ἐλίπετο τὰ παρ' ἴτεροισι τὰ παρ' ἴτεροισι τετραμ-
 μένα τῶ Ἡφαιστῆος ἀλλῶς ἢ τῶν παρ' ἴτεροισι ἐ-
 σῆσε ἀνδρῶν ἄσδῳ, ἔόντας ὁ μέγας πέντε ἔ εἰ-
 χροσι πῆχων τῶ Αἰγυπτίῳ ὅ μὲν παρ' ἴτεροισι βορέω
 ἐφέστα καλέοισι ἢ ἢ τῶν μὲν παρ' ἴτεροισι τε
 καὶ ὁ τοῖσιν ὅ τῶ παρ' ἴτεροισι, χεῖμῶν καλῶν με-
 ἴων

CXX

CXXI

1 Nauibus in Libyam profugit. Inde quonam iter conuerterit, nihil ampl. Hic interpr. pro τῶσι legit ἰστοῖσι. 2 Et ipse al-
 fentior iis quæ de Hel. etc. his adiectis, Si, etc. 3 Ex opinione mea d. 4 Monumenta 5 Id Æstatem vocant, & cum qui-
 dem adorant atque beneficiis prosequuntur: ei autem qui ad notum est, & Hyems vo-

νον, τὰ ἐμπαλιν τούτων ἔρδοισι. πλοῦτον ὃ τὸ τῶ
 πα βασιλείῃ ἡμέσθαι ἄργυρον μέγαν, ὅσπερ ἄλλοι
 ἕτερον ἔπιγραφέντων βασιλέων δυνάσται ἕσπερ
 βαλέας, ἐπὶ ἐγὼ ἐλθεῖν. βαλόμενον ὃ αὐτὸν ἐν ἀ-
 σφαλῆναι τὰ χεῖματα ἡσυχάζειν, οἰκοδομῆσθαι
 οἴκημα λίθινον τὸ τῶν τοίχων ἕνα ἐς τὸ ἔξω μέρος τῆς
 δεξιᾶς οἰκίας ἔχον. τὸ ἔργον ἔργον, ἐπιβουλόνα, ἄλλο
 μηχανάσθαι τὸ λίθων ἰσοσταθιάσθαι ἕνα ἑξάρε-
 πον εἶναι ἐκ τῶν τοίχων ῥηιδίως καὶ ὑπὸ δύο ἀνδράν καὶ
 ὑπὸ ἑνός. ὡς ὃ ἐπετελέσθη τὸ οἴκημα, ὅ μὲν βασι- 10
 λῆα ἡσυχάζειν τὰ χεῖματα ἐν αὐτῷ χρόνῳ ὃ πα-
 ριόντος, τὸ οἰκοδομῶν περὶ τελευτῶν ἔβιστον (αἰα-
 καλέσασθαι τὸν παῖδας (εἶ) ἢ αὐτῶν δύο) τῶ ποιοῖ
 ὃ ἀπηγῆσθαι, ὡς ἐκείνων παρορέων, ὅπως βίον ἀ-
 φθονον ἔχουσι, τεχνάσασθαι οἰκοδομῶν ὅσπερ ἡσυχάζον
 τῶ βασιλῆος. σαφέως δὲ αὐτοῖσι πύργα ἔστησεν ὅ-
 μνον (αἰ) περὶ τῶν ἑξάρεσιν τῶ λίθων, δοῦναι τῶ μέτρα
 αὐτῶν, λέγοντα ὡς αὐτῶν ἀφουλοσόντες, ταμίαι
 τῶ βασιλῆος χεῖματων ἔσον) καὶ ὅ μὲν τελευτῆσαι
 τὸ βίον, τὸν ὃ παῖδας αὐτῶν ὅσπερ ἐς μακρῶν ἔργον ἔ- 20
 χεῖν ἐπελθόντας ὃ ἐπὶ τῶ βασιλῆα νυκτός, καὶ ὅ μὲν
 λίθων ἐπὶ τῶ οἰκοδομῆματι ἀνδρόντας, ῥηιδίως με-
 ταχέεισθαι, καὶ τῶ χεῖματων πολλὰ ἑξενείασθαι.
 ὡς ὃ τυχεῖν τῶ βασιλῆα ἀνοίξαντα τὸ οἴκημα, ἡσ-
 ὑμάσθαι, ἰδόντα τῶ χεῖματων καταδεῖα τὰ ἀγῆνια
 ὅσπερ ἔχον ὃ ὄντινα ἐπαυῖσθαι, τῶ τε σημάτων ἔον-
 των σώων, καὶ τῶ οἴκηματος κατακεκλισμένον. ὡς δὲ
 αὐτῶν καὶ δις καὶ τρίς ἀνοίξαντι, αἰεὶ ἐλάσσει φανεῖσθαι
 τὰ χεῖματα (ὅσπερ ἢ κλέπτης ὅσπερ ἀνιέναι κεραιζόν-
 τας) ποιῆσά μιν (αἰ) δεῖ πάρας παροστάσθαι ἔργα (α- 30
 σθαι, αὐτῶν περὶ τῶ ἀγῆνια ἐν τοῖσι τῶ χεῖματα
 εἰνῶ, ἔσθαι τῶ ὃ φωρῶν ὡς αὐτῶ ἐν τῶ παρῶ
 χεῖνω ἐλθόντων, καὶ εἰδῶν τῶ ἔτερον αὐτῶν, ἐπεὶ
 παρῶ τῶ ἀγῆνος παροσῆλθε, βύχως τῶ πάγη ἐνέχε-
 σθαι. ὡς ὃ γινῶναι αὐτῶ ἐν οἴκῳ κακῶ ὡς, ἔσθαι κα-
 λέειν ὅ μὲν ἀδελφεόν, ἔσθαι δὲ αὐτῶ τῶ παρῶντα.
 καὶ κελύβην τῶ τῶ χεῖνω ἐσθῶντα, ἀποτάμην αὐτῶ τῶ
 κεφαλῶν ὅσπερ μὲν αὐτῶ ὄφθαλμοί, καὶ γινῶνται ὅσπερ
 εἶναι, παρῶ ἀπολέσθαι ἔσθαι ἐκείνων τῶ ὃ δόξα μὲν λέγαν,
 καὶ ποιῆσά μιν περῶντα αὐτῶ. ἔσθαι ἀρμόσθαι τῶν 40
 λίθων, ἀπιέναι ἐπὶ οἴκῳ, ἀπαρῶντα τῶ κεφαλῶν τῶ
 ἀδελφεῶν. ὡς ὃ ἡμέρη ἔσθαι, ἔσθαι τῶ βα-
 σιλῆα ἐς τὸ οἴκημα, ἐκπεπληγῶν, ὄρεοντα τὸ σῶμα
 τῶ φωρῶν ἐν τῶ πάγη αὐτῶ τῶ κεφαλῆς ἔον τὸ ὃ οἴκη-
 μα, ἀσίνες, καὶ ἔσθαι ἔσθαι, ἔσθαι ἐκδυσιν ἔσθαι ἔσθαι.
 ἀπορβύμενον δέ μιν, τὰ δὲ ποιῆσθαι τῶ φωρῶν τῶ νέκω

cant, præpostere facientes. Huic regi
 ingentem etiam pecuniarum vim fuisse,
 quam nemo regum qui deinceps scripti
 sunt, superare potuerit, ac ne proxime
 quidem accedere. Et quum in tuto eam
 pecuniam collocare vellet, ædificium
 extruxisse lapideum, cuius parietum v-
 nus in exteriorem adium partem per-
 tingebat. sed constructorem insidiantē hoc
 fuisse machinatum: Is vnum ἐ lapidibus
 ita struxit ut ἐ pariete facile tolli à duo-
 bus viris atq; adeo ab vno posset. Ædi-
 ficio absoluto, regem in eo pecuniā re-
 posuisse: interiecto tempore, constructorem
 illum, quum esset vita excessurus, voca-
 se ad se filios (nam duos huic fuisse) eis-
 que narrasse, se illis prospicientem, ut af-
 fluenter vitam degerent, astute ædifi-
 casse regis ararium: denique omnia il-
 lis exposuisse plane, mensurasque ad la-
 pidem amouendum docuisse, ac dixisse,
 illos hæc obseruantes, regii ararii qua-
 stores fore. Patre vita functo, haud in
 longum filios rem distulisse. noctu enim
 ad regiam accedentes, lapidem ædificii
 inuentum nullo negotio amouisse,
 multumque pecuniæ expilasse. Quum 2
 autem rex forte fuisset ædificium in-
 gressus, videretque vasa nummorum
 imminuta, obstupuisse: nec habuisse
 quem insimularer, quum & signa salua
 & ædificium obseratum esset. Vbi au-
 tem iterum ac tertio aperienti minor
 assidue pecunia 2 apparebat, hoc fecisse,
 ne fures cum furto abirent: Laqueos
 faciendos curasse, & eos circa vasa in
 quibus pecuniæ inerant collocasse: fures,
 quemadmodum superiori tempore,
 quum venissent, & alter eorum
 penetrans ad vas recta perrexisset,
 cum fuisse laqueo retentum: & vbi
 agnouit quo in malo esset, protinus fra-
 trem vocasse, & præsentis condicionis
 suæ certiore fecisse: iussisseque ut
 quamcelerrime introgressus sibi caput
 abscinderet: ne ipse conspectus agni-
 tusque quis esset, etiam illum vita per-
 deret. Qui quum visus esset probe dice-
 re, fratrem ei obsequentem ita fecisse:
 & adaptato lapide domum abisse, fra-
 tris caput asportantem. Vbi dies illu- 3
 xit, ingressum in ædificium regem ex-
 pauisse, cernentem corpus furis in la-
 queo sine capite, & ædificium incorru-
 ptum, nullumque neque ingressum ne-
 que egressum habens. Ita abisse, atque ita
 faciendum statuisse ut furis cadauer

cator, contraria istis faciunt. 1 Denique quum illis omnia quæ ad lapidem amouendum pertinerent, aperte exposu-
 isset, eius mensuram dedisse, ac fore dixisse ut si hæc obseruarent, regii ar. 2 Apparebat (nam fures non desinebant diripere) i-
 psium hæc fecisse: Laqueos, etc. Vel, (utpote furibus assidue diripiuntibus)

ἐ muro

ἐ muro suspe
 appoisse, i
 aut miseran
 ad se per
 matrem in di
 filium qui
 conque ra
 pus fecit
 si negligere
 turam ad cu
 4 nias regias
 quum filios
 persuaderet
 cipiebat, cu
 tum: Instru
 imposuisse
 iuxta custo
 dauit, reu
 pedes resolu
 fluere videre
 in viam: &
 cientes com
 racundia om
 toque post il
 mitigatum,
 dem seduxi
 xisse: & qu
 rent, & quid
 lacesseret, ut
 vnum ex ut
 discumbent
 hentes h
 cum ad com
 istum obsequ
 inter potan
 donasse in sup
 no ingurgita
 temulentos
 pressos, ibi
 misse. Istum
 corpus fra
 malas dextra
 se, & asinos i
 versus agita
 5 matris. Reg
 furem cadau
 se, & quū vel
 quisnam esse
 cisse, quod a
 suam domi p
 indifferenter
 coirent, adig
 nam in vita
 ac scelestissim

παρὲς τὴν φάρα γερμηιδία, τὸν συλλαμβάνειν,
 καὶ μὴ ἀπέναι ἕξω. ὡς δὲ τὰ παῖδα ποιεῖν τὰ ἐν τῇ
 πατρὶς παροσταχθέντα, ὃν φάρα πυθόμενον τῷ εἰ-
 νεκα ταῦτα ἐπὶ ἠσέλο, βουληθέντα πολυέστη τῆ
 βασιλῆος ἀεθμῆα, ποιεῖν δὲ νεκρῶτος φάρα
 ἀποταμόντα τὴν χεῖρα ἐν τῷ ὠμῷ, ἵεναι αὐτὸν ἐχόντα
 αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἱματίῳ ἐσελθόντα ἵ ἐς τὴν βασιλῆος
 ἡθυστέρα, καὶ εἰρωτάμενον τὰ φάρα καὶ ἄλλοι, ἀπη-
 γήσομαι ὡς αἰοσιώτατον μὲν εἶναι ἐργασμῶτος, ὅτε τῆ
 ἀδελφεῶ ἐν τῷ θησαυρῷ τῆ βασιλῆος ὑπὸ πα-
 γης ἀλόντος ἀποταμοί τὴν κεφαλῆν σφώτατον
 ἵ, ὅτι τῆς φυλάκους καταμέστως, καὶ ἀλύσειε τῆ
 ἀδελφεῶ κρεμάμενον ἵ νέκω. τὴν δὲ, ὡς ἤκουσε, ἀ-
 ποταμοῦ αὐτῆ. ἵ φάρα ἐν τῷ σκοτεινῷ παρῆναι
 αὐτῆ ἵ νεκρῶ τὴν χεῖρα. ἵ δὲ, ὅτι λαβομένη, ἔχην, νο-
 μίζεσθαι αὐτῆ ἐκείνης τῆς χεῖρος ἀντέχεσθαι. ἵ φά-
 ρα παρῆναι αὐτῆ, οἷχεσθαι δὲ ἡθυστέων φθῆσθαι.
 ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἐς τὴν βασιλέα ἀνεείχθη, ἐκπε-
 πλῆχθαι μὲν ὅτι τῆ πολυφροσυνῆ τε καὶ τὸ λμη-
 πῶν θεσπῶ. τέλος δὲ, ἀπέμποινα ἐς πάσας τὰς
 πόλεις, ἐπαγγέλλεσθαι ἀδειαν τε διδόντα, καὶ μετὰ
 ὑποδεκόμενον ἐλθόντα ἐς ὅτι τὴν εὐσῆ. ἵ δὲ
 φάρα, πρὸς βύσαντα, ἐλθῆν παρὲς αὐτὸν. Ράμψι-
 τον δὲ μετὰ τὸν θάνατον, καὶ ἵ τὴν ἡθυστέρα λα-
 τὴν σιωοκίσει, ὡς πλείστα ὅτι τὰ μὲν ἀνθεσπῶν.
 Αἰγυπῶτος μὲν γὰρ τῶν ἄλλων παροκεκρίσθαι, ἐ-
 κείνον δὲ Αἰγυπῶτων. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐλεγε τῆ
 τὸν βασιλῆα ζῶν καταβύσθαι καὶ τὸ ἐς τὸ εἰ Ἑλ-
 λῆος αἰδῆν νομίζουσι εἶ), καὶ κείνη συγκυβόθην τῆ
 Δήμητρι. καὶ τὰ μὲν, νικᾶν αὐτὴν, τὰ δὲ ἐασυῶσαι
 ἵ αὐτῆς. καὶ μὲν πάλιν ἀπικέσθαι δῶρον ἔχοντα
 παρὲς αὐτῆς χεῖρα καὶ τὸν χεῖρον. ἀπὸ δὲ τῆς
 Ράμψιτον καταβάσιος, ὡς πάλιν ἀπικέσθαι, ὅτι τὴν
 δὴ ἀνάγειν Αἰγυπῶτος ἐφαθῆν, τὴν καὶ ἐγὼ οἶδα ἐ-
 ἵ καὶ ἐς ἐμὲ ὅτι τελεῶντας αὐτοῖς. ἵ μὲν οἱ εἶτε δι ἄλ-
 λῶν, εἶτε ἀπὸ τῶν ὀρτάζουσι, ἔχω λέγειν φά-
 ρος δὲ αὐτῆμερὸν δὲ φησαντες ἵ ἱρέες, κατ' ὧν ἐ-
 δησαν ἐνὸς αὐτῶν μίσην τῆς ὀφθαλμοῖς. ἀγρῆ-
 τες δὲ μὲν ἔχοντα τὸ φάρος ἐς ὄδον φέρουσθαι ἐς ἱερὸν
 Δήμητρος, αὐτοῖς ἀπαλλάσθαι ὀπίσω. ἵ δὲ ἱρέα
 τῆ τὸν καταδεδεμένον τῆς ὀφθαλμοῖς, λέγεισι ὑπὸ
 δύο λύκων ἀγέσθαι ἐς τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος, ἀπέ-
 χθαι τῆς πόλεως εἰς τὸν σαδίοις. καὶ αὐτοῖς ὁπίσω ἐκ
 τῶν ἱερῶν ἀπάγειν μὲν τῆς λύκους ἐς τὸν δὲ χεῖρον.
 Τοῖσι μὲν νῦν ὑπὸ Αἰγυπῶτων λεγόμενοι
 χεῖρα ὅτε φάρα πρῶτα πιθανά ὅτι ἐμοὶ δὲ

circa furem acta essent, eum compre-
 henderet, neque exire permetteret. Quum
 itaque filia patris imperia faceret, furem,
 quod audisset quamobrem ista fierent,
 cupientem euadere versutiâ regis, hoc
 egisse: Recentis mortui amputatam ex
 humero manum sub pallio ferentem is-
 se, atque ingressum ad filiam regis, quum
 interrogatus esset eadem quæ ceteri, en-
 narrasse, hoc se scelestissimū perpetras-
 se, quod fratris in arario regis laqueo
 capti caput amputasset: solertissimum
 autem, quod cadaver fratris suspensum
 resoluisse, custodibus prius ebriis factis.
 Illam, quum hæc audisset, manū in hunc
 mortui porrexisset. quam mulier quum
 apprehendisset, manum se huius tenere
 rata, istum per fores se protripuisse, mu-
 liere delusa. Postquam & hæc renun-
 ciata sunt regi, stuporem incussisse tum
 astutiam, tum audaciam hominis. Ad ex-
 tremum, dimissis per omnes vrbes nun-
 ciis, regem edixisse, non modo veniam
 sed etiam magna munera manere fu-
 rem, si in conspectum ipsius veniret: ita
 furem, fide habita, ad eum venisse: eique
 Rhampsinitum, magna viri admiratio-
 ne ductum, filiam suam collocasse, tan-
 quam ex omnibus mortalibus plurima
 scienti. Nam Ægyptios quidem ceteris,
 hunc autē Ægyptiis antecellere. Post
 hæc aiebant regem hunc descendisse vi-
 vum sub terram, eo vbi Græci opinan-
 tur sedes infernas esse, & ibi cum Cere-
 re alea lusisse: & aliquando victorem, a-
 liquando victum fuisse: & rursus ite-
 rum fuisse reuersum, munus ab ea obti-
 nentem mantile aureum. Quod tempus
 à Rhampsiniti descensu ad reditum, di-
 cebant feriatum esse apud Ægyptios.
 Idque ego ad meam memoriam scio
 obseruatum. Verum an ob id sic feriatum
 sint Ægyptii, asserere non possum: sed
 sacerdotes pallium quoddam, quod in-
 tra vnum diem detexuerunt, vni ex suis
 induere, & oculos mitra obducere:
 quem gestantem pallium vbi in viam
 deduxerunt quæ fert ad Cereris tem-
 plum, ipsos redire illo relicto. Hunc au-
 tem sacerdotem oculos velatos haben-
 tem aiunt à geminis lupis agi ad Cereris
 templum, quod ab vrbe viginti stadia
 abest: & rursus à templo in eundem
 locum à lupis reduci. Quæ ab Ægy-
 ptiis referuntur, cuicumque credibili-
 a videntur, is eis vtatur. mihi autem

1 Vel, Qui intelligeret 2 An ob id, an ob aliud quippiam sic ferientur Ægyptii, asserere non possum. Sacerdotes autem
 pallium quoddam eo ipso die contextum vni ex suis induunt, & oculos mitra obducunt: quem gest. pall. vbi in v. dedux. q. f. ad C.
 templum, ipsi redeunt illo relicto. 3 Et hæc quidem tum ab Ægyptiis relata sunt, quæ cuic. cr. vid. is eis vtatur. Mihi autem
 in omni

In omni ser-
 bere quæ a
 principatum
 tum Ægypti
 extiterunt q
 nis esse im
 corpore
 corpus, vt
 graret. Atq
 culisset, ter
 sus in aliquo
 introire. at
 intra annor
 sunt è Græc
 suam ipsoru
 quorum ego
 scribenda.
 regem aieb
 ne ius omni
 regno succe
 flagitium fu
 nanque eum
 mnia Ægypt
 xisse. Deinde
 ribus exerce
 nis Arabici
 illinc ad Nil
 vt transmiss
 & ad mont
 herent. Fa
 decem hor
 millia, tenni
 In ea via p
 atteritur, de
 non multo
 quam pyram
 gitudō est q
 decem passu
 est) octo pass
 malibus infe
 fuisse consum
 dibus in tum
 desstant, qu
 insula, intro
 rum in py
 sumptos: cui
 formæ quad
 gerum pari a
 centissimequ
 nullum est m
 autem extru
 graduum, qu
 arulas vocant
 pio talem fec
 lapides breui
 ctis, ex humo

In omni sermone constitutum est ea scribere quæ auditu cognoui. Inferorum principatum tenere Cererem & Libetum Ægyptii aiunt. Hi denique primi extiterunt qui dicerent animam hominis esse immortalem, quæ de mortuo corpore subinde in aliud atque aliud corpus, ut quodque gigneretur, immigraret. Atque ubi per omnia se circumtulisset, terrestria, marina, volucra, rursus in aliquod hominis corpus genitum introire. atq; hunc ab ea circuitum fieri intra annorum tria millia. Hanc ratione sunt à Græcis qui vsurpauerint tanquam suam ipsorum, alii prius, alii posterius. quorum ego nomina sciens, non duco scribenda. ¶ Ad Rhampsinitum vsque regem aiebant in Ægypto viguisse sane ius omne. Post hunc autem, qui in regno successit CHEREM in omne flagitium fuisse prolapsum. Omnibus nanque eum templis obseratis, ante omnia Ægyptiis ne sacrificarent interdixisse. Deinde iussisse ut in suis ipsius operibus exercerentur: aliis, ut ex lapidicinis Arabici montis saxa exciperent, & illinc ad Nilum vsq; protraherent: aliis, ut transmissis flumine, illa acciperent, & ad montem qui dicitur Libycus traherent. Faciebant autem opus circiter decem hominum myriades, id est, centum millia, ternis semper mensibus singulæ. In ea via populus dum trahendis saxis atteritur, decenne tempus triuit, quod non multo minoris operis mihi videtur quam pyramidem extruxisse. Cujus longitudo est quinque stadiorum, latitudo decem passuum: altitudo (vbi maxima est) octo passuum, lapide polito & animalibus insculpto. In hac decem annos fuisse consumptos, & in subterraneis ædibus in tumulo, supra quem pyramides stant, quas fecit sibi pro sepulcro, in insula, intromisso per fossam Nilo. Verum in pyramide hac annos viginti absumptos: cuius singulæ frontes (nam est formæ quadratæ) sunt octogenum iugerum pari altitudine, saxis dolatis decentissimeque coagmentatis, quorum

πρῶτα πρῶτα ὁ λόγον ὑπέκλειται, ὅτι τὰ λεγόμενα
 ἕκαστων ἀκοῆ γράφω. ὁμοιωμένη δὲ τῷ
 κατὰ Αἰγύπτιοι λέγουσι " Δῆμιτρα καὶ Διόνυσον.
 πρῶτοι δὲ καὶ τὸνδε ὁ λόγον Αἰγύπτιοι εἰσὶ εἰπόν-
 τες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατος ἐστὶ τὸ σῶμα-
 τος δὲ καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐς-
 δύεται ἑπεὶ ὁ αἰεὶ ἐλθὼν πρῶτα τὰ χερσάνα καὶ τὰ
 θαλάσσια καὶ τὰ πτηνὰ, αὐτὸς ἐς ἀνθρώπου σῶμα
 γινόμενον ἐσδύειν. τὴν αἰεὶ ἐλθόντων δὲ αὐτῆ γίνε-
 10 θαι ἐν τετραγώνιοι ἔπει. τὸ τὸν λόγον εἰσὶ οἱ
 Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, ὁ μὲν, πρῶτον, ὁ δὲ, ὑπε-
 ρον, ὡς εἰδὼ ἐωυτῶ ἐόντι τῷ ἐγὼ εἰδὼς τὰ οὐδὲ-
 ματα, οὐ γράφω. Μέγρι μὲν νῦν Ραμψινί-
 του βασιλῆος ἐστὶ ἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν δυναμίαν ἐ-
 λεγόν, καὶ διδιδόμεν Αἰγύπτιον μέγας μὲν ὁ τῶν
 βασιλεύσαντων σφραγῶν Χέοπα, ἐς πᾶσαν κακότητα
 ἐλάσσει. κατακλιθεὶς γὰρ μιν πάντα τὰ ἰερά,
 πρῶτα μὲν σφραγῶν θυσιῶν τουτέων ἀπερῆσαι μὲν ὁ
 ἐργάζεσθαι ἐωυτῶ κελύβην πάντας Αἰγύπτιοις. τοῖσι
 20 μὲν δὲ ἀποδεδέχθαι, ἐκ τῶν λιθορρυμιῶν τῶν ἐν τῷ
 Ἀραβίᾳ ἔρει, ἐκ τουτέων ἔλκεν λίθους μέγρι τὸ
 Νείλου. ἀσφραγῶν τας ὁ ποταμὸν πλοίοισι,
 τὰς λίθους ἐτέροισι ἔταξε ἐκ δέκατος, καὶ πρὸς τὸ Λι-
 βυκὸν καλεόμενον ὄρος, πρὸς τὸ ἔλκεν. ἐργάζοντο
 ὁ καὶ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων αἰεὶ τὴν τεμίλιον
 ἑκάστην. χρόνον ὁ ἐγγυρῆσαι τε βρομῶν τῶν λαῶν, δε-
 κα μὲν ἔπειτα τὸ ὄδον κατ' αὐτὴν εἰληκῆς λίθους, τὸ ἔδ-
 30 μῶν, ἔργον ἐὸν ὁ πολλῶν τῶν ἐλάσσει τὴν πυραμίδος,
 ὡς ἐμοὶ δοκέει. τὸ μὲν γὰρ μήκος ἐστὶ πέντε σταδίων βί-
 ρος ὁ, δέκα ὄργυια ὕψος ὁ, τῆν ὑψηλοτάτη ἐστὶ αὐτῆ
 ἐωυτῶ, ὁκτώ ὄργυια λίθος ἕξ ὁ καὶ ζῶων ἐγγυρῶν
 μῶν. ταύτην ὁ δὲ τὰ δέκα ἔπειτα γυρῆσαι. καὶ τῶν ὅτι
 τὸ λόφος, ἐπὶ ὁ ἑστῶσι αἱ πυραμίδες, τῶν ὑπὸ γλῶ-
 οἰκλήτων, τας ἐποίησε γήρας ἐωυτῶ ἐν νήσῳ, διώ-
 ρυχα τὸ Νείλου ἐσαγαγόν. τῆν ὁ πυραμίδι αὐτῆ
 χρόνον γυρῆσαι εἰκοσι ἔπειτα ποιδυρῆν, τὸ ἐστὶ πρῶτα
 καὶ μέτωπον ἑκάστον ὁκτώ πλέθρα, ἑξ ὁσος τετρα-
 γώνος, καὶ ὕψος ἴσον. λίθος ὁ ἕξ ὁ τε καὶ ἀρμυρῶν
 ταμάλισα ὁσθεὶς τὸ λίθων Γεήκοινα ποδῶν ἐλάσσει.
 40 Ἐποίησεν ὁ ὡδε αὐτῆ τῆν πυραμίδος ἀναβαθμῶν ὅσ-
 πον, τας μετεξέτερον κρῶσας, οἱ ὁ βωμίδας ὀνομα-
 ζῶσι. τοιαύτην τὸ πρῶτον ἐπέτε ἐποίησαν αὐτῶ, ἠέρον
 τὰς ὅτι πλοῖος λίθος μηχανῆσι ξύλων βραχέων κα-
 ποτημῶνσι χαμόθεν μὲν ὅτι τὸν πρῶτον σὺρον τῶν
 ἀναβαθμῶν αἰέροντες ὁκῶς ὁ αἰῶσι ὁ λίθος ἐπὶ αὐτῶν,
 4 Vbi super hunc gradum lapis erat.

CXXIV

CXXV

— toto hoc opere, vel tota hac narratione, constituit. 1 Omnem legum æquitatem etc. 2 Altitudo autem, qua parte est altior seipsa. Sic ad verbum. Intelligit autem fastigium ipsius pyramidis. Gall. La pointe, vel, l'éguille. 3 Octogenam pedum 4 Atque prout in eum lapis attollebatur,

Εἰς ἑτέρω μηχανῶν ἔθετο, ἐστίασαν ὅτι τὸ πρῶ-
 του στήθου ἀπὸ τοῦτου ὅτι δὴ δὴ τερεθὶ εἰλετο
 στήθου, ἐπὶ ἄλλης μηχανῆς. ὅσοι γὰρ δὴ στήθου ἦ-
 σαν ἦν ἀβαθῆς, ἴστανται καὶ αἱ μηχαναὶ ἦσαν.
 εἴτε καὶ πῶς αὐτῶν μηχανῶν ἐοῦσαν μίαν τε καὶ βί-
 βασακτον μετεφόρεον ὅτι στήθου ἐκαστον, ὅπως ὅ-
 λῆθον ἐξέλοιεν. λελέχθη γὰρ ἡμῖν ἐπὶ ἀμφοτέρας,
 καὶ ἄλλοι λέγεται. ἔξεποίηθη δὲ ὧν τὰ ἀνώτατα αὐ-
 τῆς πρῶτης μὲν ὅ, τὰ ἐπὶ ἄνω τούτων ἔξεποίησαν.
 τελευτῶν δὲ, αὐτῆς τὰ ἐπὶ ἄνω καὶ τὰ κατωτάτω 10
 ἔξεποίησαν. σισήμενται ὅτι γὰρ γεγραμμάτων Αἰγυ-
 πτῶν ἐν τῇ πυραμίδι, ὅσα ἐς τε συρματῶν καὶ κρόμ-
 μυα καὶ σκέρδα ἀγαθῶν ἐν τοῖσι ἔργα ζομῶσι. καὶ
 ὡς ἐμὲ δὲ μεμνησθαι τὰ ὀρμυλῶδες μοι, ὅτι λεγέ-
 ρητος τὰ γεγραμματα, ἔφη, ἔξακόσια καὶ χίλια τάλαντα
 ἀργυρίου τετελέσθαι. εἰ δὲ ἐστὶ οὕτως ἐ-
 γρηται ταῦτα, κόσα εἰκὸς ἄλλα δεδαπρησθῆναι ὅτι
 ἐς τε σίδηρον, τὰ ἔργα ζομῶν, καὶ σίλια καὶ ἐσθῆτα τοῖσι
 ἔργα ζομῶσι; ὅσοι τε χροῖον μὲν οἰκοδομεῖν τὰ ἔργα
 εἰρημῶν. ἄλλον δὲ (ὡς ἐγὼ δοκέω) ἐν τῷ τῆς λί- 20
 θου ἐταμνον, ἐπὶ ἄνω καὶ τὸ ἀπὸ γῆν ὄρυγμα ἐργά-
 ζοντο οὐκ ὀλίγον χρόνον. Ἐς τὸ δὲ ἐλθεῖν Χέ-
 οπα κακότητος, ὡς τε πῶς θυγατέρα πῶς ἐαυτῆς,
 χρημάτων δόμῶν, καὶ ἄλλα ἐπὶ οἰκῆματος,
 πρὸς ἄλλοις ἀφῆσθαι δὲ γέροντος ὄνοσον δὴν. οὐ
 γὰρ δὴ τὸ γε ἐλεγον. πῶς δὲ, τὰ τε ἀπὸ τῶ πα-
 τρός ταχθέντα ἀφῆσθαι ἰδίῃ ὅ καὶ αὐτῶν ἄφ-
 νοηθῆναι μνημόσμων καταλιπέσθαι. καὶ τὸ ἐστὶ
 ὄνοσον πρὸς αὐτῶν ἐκαστον δεῖσθαι ὅπως αὐτῆ
 ἕνα λίθον ἐν τοῖσι ἔργοις δωρεῖτο. ἐκ τῶτων δὲ τῶν 30
 λίθων ἔφασαν πῶς πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι, τὴν
 ἐν μέσῳ τῶν τριῶν ἐστηκῆσαν, ἐμπερὸν τῆς με-
 γάλους πυραμίδος. τῆς δὲ κάλων ἐκαστον, ὅλου καὶ
 ἡμιστοσ πλέθρου. Βασιλεύσας δὲ ὅν Χέοπα
 τῶν Αἰγυπτῶν λέγουσι πενήτηντα ἔτη. τελευ-
 τήσαντος ὅτι τῶ, ἐκ δὲ ἔσθαι τὴν βασιλίην ὅν ἀ-
 δελφεὸν αὐτοῦ Χεφρῶνα. καὶ τῶν ὅτι τῶ αὐτῶν ἔσ-
 πω ἄφῆσθαι ὅτι ἑτέρω τὰ τε ἄλλα, καὶ πυρα-
 μίδα ποιῆσαι, ἐς μὲν τὰ ἐκείνῃς μετὰ οὐκ ἀνήκεσθαι.
 ταῦτα γὰρ ὧν ἐπὶ ἡμῶς ἐμετρήσασθαι. ἔτε γὰρ ὕψιστοι-
 κήματα ἀπὸ γῆν, ἔτε ἐκ τῶ Νείλου διώρυξ ἡκει 40
 ἐς αὐτῶ, ὡς ἄφῆσθαι ἑτέρω, ῥέουσα. δῆλοδὲ μνημῶν
 δὲ αὐτῶν ἐσθαι, ἡσθαι πρὸς ἑτέρω, ἐν τῇ αὐτῶν λέγου-
 σι κεῖσθαι Χέοπα. ἀπὸ δὲ ἡμῶς ὅτι πρῶτον δόμον
 λίθου Αἰθιοπικῶν ποικίλου, τεσσαράκοντα πόδας

88
 28. μνημόσμων
 29. ὅτι τῶ

alteri machinæ imponebatur, quæ in i-
 pso primo gradu stabat. Ab hoc deinde
 in alterum ordinem trahebatur, super
 alteram machinam. Nam quot ordi-
 nes graduum, totidem machinæ erant,
 siue eandem machinam, quæ vna & fa-
 cilis ad ferendum esset, transferebant
 ad singulos ordines, quoties saxum a-
 moliebantur. 1 Dictum sit à nobis de v-
 troque, quemadmodum refertur. Effe-
 cta sunt igitur ita prima quæque ex py-
 ramide, quæ erant altissima: deinde gra-
 datim sequentia: nouissime vero quæ so-
 lo sunt iuncta & infima. In ipsa pyra-
 mide litteræ Ægyptiacæ scriptæ, indicant
 quantum sit erogatum in operarios pro
 2 apio, capis, & aliis: quod interpretes ea-
 rum litterarum (vt probe reminiscor)
 aiebat in summa mille & sexcenta talen-
 ta pecuniæ esse. Quod si ita se habet,
 quantum in alia credibile est fuisse con-
 sumptum, vel in ferramenta, vel in ci-
 bos, vel in vestitium operariorum?
 Atque per id quod dixi tempus opera
 extruebant. Alio item tempore (vt ego
 opinor) lapides exciderunt atque portar-
 runt, & alio non exiguo subterraneam
 fossam effecerunt. Propter quod eo fla-
 gitij deuenisse Cheopem, vt pecunia
 defectus, filiam suam in quodam ædifi-
 cio prostiuerit, imperans quantumcun-
 que faceret quæstum. (non enim dice-
 batur quantum) eamque cum patris ius-
 sa fecisse, tum vero priuatim de relin-
 quenda sui memoria cogitasse, itaque
 singulos ad se intrantes orasse vt sibi ad
 opera singulos lapides donarent. Ex his
 lapidibus aiebant extructam fuisse pyra-
 midem quæ stat in medio trium, in con-
 spectu pyramidis magnæ, cuius vnum-
 quodq; latus 4 sesquiugerum est. 3 Quin-
 quaginta annos regnasse hunc Cheo-
 pem Ægyptii dicebant: eoque defuncto
 accepisse regnum fratrem CHEPHRE-
 NEM: & hunc eodem instituto vsum cum
 in aliis tum vero in facienda pyramide,
 non tamen quæ ad magnitudinem fra-
 ternæ accederet. eas nanq; & nos sumus
 dimensi. Nā subterranea non subsunt æ-
 dificia, neque per fossam deriuatus in
 eam Nilus (quemadmodum in alteram)
 insluit, sed extructo aquæ ductu intror-
 sum insulam circumluit, in qua situm
 esse ipsum Cheopem aiunt. 5 Fulsisse
 tum ex Æthiopico lapide versicolore
 primum domum, quadraginta pedibus

CXXVI
 CXXVII
 CXXVIII
 CXXIX

1 Dictum enim sit à nobis quod aiunt in vtramque partem. 2 Raphano, 3 Vestem id est, vestitum, operariorum, dum
 per id quod dixi tempus opera extruerent. 4 Sesquiplethri spatium habet. Ad verbum, Sesquiplethrum est, id est, 150 patet pedes.
 5 Primo autem ædificio ex lapide Æthiopico versicolore ædificato, quadraginta pedibus

depres-

depressiore
 dem. Stant a
 lum ambæ, c
 CXXIX dinis. Porro
 regnasse Che
 rum & sex
 gyptii in o
 nec templa
 occlusa. Hos
 nominare qu
 pyramidas v
 qui ea tempe
 CXXIX ca pascēbat.
 Ægypto di
 Cheopis filii
 sum facta, &
 ad vltimum
 potestatem
 quinetiā sup
 ercuisse. Quo
 bus hunc Æg
 tum ob alia q
 ro quod coqu
 de suo donat
 nis satisfacc
 ciues ita clem
 ta studiosus,
 tigiſſe obitu
 boles erat. C
 doletet, ve
 aliquo gene
 cisse lignea b
 inauralliet, in
 CXX
 ctam. Neq;
 sed ad meam
 patulo: fuit i
 conclau quo
 singulis diebu
 runtur: noct
 censā lucetna
 conclau imag
 Mycetipi, v
 iebant. Stan
 dia simulacr
 fabricati, in
 sint mulietur
 terquam qua
 CXXI
 hac boue &
 certinum amo
 ei intulisse:
 matore se sus
 ue sepelisse: n
 nistrarum qua
 precipuisse: &
 eius mali quo
 (vt ego opino
 ita & de mani

depressiorem altera, sed habentem idem quod grande ædificium magnitudinis. Stant autem super eundem tumulum ambæ, centum fere pedum cellitudinis. Porro quinquaginta sex annos regnasse Chephrenē aiebant. Ita centum & sex anni supputantur quibus Ægyptii in omni calamitate versati sunt, nec templa aperta, sed semper fuerunt occlusa. Hos reges Ægyptii præ odio ne nominare quidem volunt, sed eorum pyramidas vocant pastoris Philitionis, qui ea tempestate pecudes per hæc loca pascebat. ¶ Post hunc regnasse in Ægypto dicebant MYCERINVM Cheopis filium, eumque paterna perosum facta, & templa referasse, & populo ad vltimum calamitatis afflictio fecisse potestatem res agendi & sacrificandi: quinetiã super omnes reges iustitiã exercuisse. Quo nomine ex vniuersis regibus hunc Ægyptii maxime prædicabãt, tum ob alia quæ bene iudicabat, tũ vero quod cõquerenti de ipsius sententia, de suo donabat, vt indignationi hominis satisfaceret. Quum autem esset in ciues ita clemens Mycerinus, atque ita studiosus, principium ei malotũ contigisse obitum filia, quæ domi vnica soboles erat. Qua clade supramodum dũ doleret, vellentque filiam excellentiori aliquo genere sepelire quam ceteri, fecisse lignea bouem cauam, quam quum inaurasset, in ea filiam sepelisse defunctam. Neq; humo bos hæc condita est, sed ad meam vsque memoriam in propatulo 2 fuit in vrbe Sai apud regiam, in conclau quodam exornato posita. Cui singulis diebus omnifarii odores 3 inferuntur: noctibus autem perpetuo incensa lucerna astat. In altero contiguo conclau imagines stant concubinarum Mycerini, vt in vrbe Sai sacerdotes aiebant. Stant enim colossi, id est grandia simulacra, circiter viginti, è ligno fabricati, nudi plerique: qui quarum sint mulierum non possum dicere, præterquam quæ narrantur. Sunt qui de hac boue & colossis hæc referant: Mycerinum amore filia suæ captum, vim ei intulisse: deinde illam quum præ matrore se suspendisset, pattẽ in hac boue sepelisse: matrem autem manus ministrarum quæ filiam patri prodidissent, præcidisse: & nũc earũ hæc esse simulacra eius mali quod viuæ passæ fuissent. Hæc (vt ego opinor) dicunt nugatores, vt alia, ita & de manib' colossorũ: quippe quas

ὑποβάς τῆς ἐτέρης, τῶν τὸ μέγας ἐργῶν τῆς μεγάλης οἰκοδομῆς. ἐστὶ δὲ ἐπιπέδον τὸ αὐτὸ ἀμφότερα, μάλιστ' ἐς ἐκάστων πόδας ὑψηλοῦ. βασιλεύσαντι δὲ ἐλέγην Χεφρῖωνα ἐξ ἑπενήκοντα ἔτη. Ταῦτα ἐξ τε καὶ ἐκάστων λογίζονται ἔτη, ἐν τοῖσι Αἰγυπτίοισι τε πάσῃ ἐπιχειρήσει, ἢ τὰ ἱερὰ χερῶν Ἰσοῦρου κατακλιθεῖν, ὅση ἀνοικθῆναι, τούτους ὑπομίσεις ἢ κάρτα θελοῖσι Αἰγυπιοὶ ὀνομάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰς πυραμίδας καλέοισι ποιητὸς Φιλίτωνος, ὃς τὸν ἑχθρὸν ἐνεμεκτώεα καὶ ταῦτα ἐχώρα. Μετὰ δὲ τὸν βασιλεύσαντι Αἰγυπιοῦ Μυκερῖνον ἐλέγην, Χέοπος παῖδα. ταῦτα μὲν τὸ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν. ἢ δὲ τὰ τε ἱερὰ ἀνοίξαι, ἢ ἢ λαὸν τετραμύριον ἐς τὸ ἔρατον κηρύξαι, ἀνέγειν περὶ ἔργα τε καὶ θυσίας. δίκης δὲ σφι πύτων βασιλέων δικαιοσύνας κενόν. καὶ τὸ μὲν νῦν τὸ ἔργον, ἀπύτων ὅσοι ἦδη βασιλεῖς ἐγγόντο Αἰγυπτίων, ἀνέοισι μάλιστ' ἐπὶ. πᾶτε γὰρ μιν δῆλα κρίνῃν ἔτι, ἢ δὲ καὶ τὰ ἐπιμεμορφῶν ἐκ τῆς δίκης παρ' ἐωυτοῦ διδόντα δῆλα, ἀποπιμπλάει αὐτὸ τὸ θυμὸν. ἐόντι δὲ ἠπίω δὲ Μυκερῖω καὶ τὸν πολήτας, καὶ ταῦτα ἐπιπεπλάσει, παρὰ τὸν κηρὸν ἀρῆσαι τὸ θυγατέρα ἀποθανόντων αὐτῶν, πύτων κενόν ἢ ἐπὶ ἐν τοῖσι οἰκίοισι τέκνον. τὸ δὲ ὑποραλήσειν, ἢ τε τὰ πεπεπλάσει κηρῶν, καὶ βουλόμηνον περὶ ἀπύτων ἢ δῆλων θάλασσαν τὸ θυγατέρας ποιήσας ἑοῦν ἐυλίλιω κρίλιω, ἢ ἐπὶ τὰ καταχρυσώσαντ' αὐτὴν, ἔσω ἐν αὐτῇ θάλασσαν τὸ ἀποθανόντων θυγατέρας. Αὐτῇ ὦν ἠβῆς γῆ ὅση ἐκρύφθης, ἀλλ' ἐπὶ καὶ ἐς ἐμέω φαερῆ ἐν Σαί μὲν πόλει ἐοδῶν, κηρῶν δὲ ἐν τοῖσι βασιλείοισι, ἐν οἰκίω μάλιστ' ἰσημύρα. θυμῆματα δὲ παρ' αὐτῇ πύτων καταγέσσει ἀπὸ πάσῃ ἡμέρῃ. νύκτα δὲ ἐκείτω πύτων λυχνος τὰ δακτύλα. ἀγγρὸν δὲ τὸ βοῦς αὐτῆς ἐν δῆλω οἰκίω μάλιστ' εἰκόνες τὸ πάλλακων τὸ Μυκερῖνος ἐστὶ, ὡς ἐλέγην ἢ ἐν Σαί πόλει ἱέρες. ἐστὶ μὲν γὰρ ἐυλίνοι κηλοασοὶ, ἐστὶ δὲ θρησκῶν ὡς εἰκόνες μάλιστ' ἡ, γυμνασὶ κηρῶν. ἀπύτων μὲν τοῖσι εἰσι, ἢ ἐκ ἐκείτω πύτων, πλὴν ἢ τὰ ληρῶν. Οἱ δὲ τινες λέγουσι περὶ τῆς βοῦς αὐτῆς, καὶ τὸ κηλοασῶν, ἢ ἢ τὸ ἔργον ὡς Μυκερῖνος ἠεράθη τὸ ἐωυτοῦ θυγατέρας, καὶ ἐπὶ τὰ ἐμῆν ἢ ἀεκάσση μὲν δὲ, λέγουσι ὡς ἠπάσ ἀπύτων ὑπο ἀχέος ὃ δὲ μιν ἐθαψῆ ἐν τῇ βοῇ αὐτῇ. ἢ δὲ μήτηρ αὐτῆς τὸ ἀμφιπόλων τὸ παρὰ δασέων τὸ θυγατέρας ἢ πατρὸς ἀπύτων ἢ χερῶν καὶ νῦν τὰς εἰκόνες αὐτῶν ἐπιπεπλάσειν τὰ παρὰ ζωῆ ἐπαθόν. Ταῦτα δὲ λέγουσι φλυπρέοντες, ὡς ἐγὼ δοκέω, πᾶτε δῆλα, καὶ δὲ τὰ περὶ τὰς χερῶν τῶν κηλοασῶν. Ταῦτα γὰρ ὦν καὶ

CXXXIX

CXXXIX

CXXX

CXXXI

— infra, alteram ædificauit eadem magnitudine, magnæ contiguam. vt legatur eiusdem pro oikodome. 1 Ita se gereret. 2 Extabat in vrbe, ἢ c. vel, vifebatur. 3 Adolentur.

consumpra sunt. Ad hæc, non istius sed Amasis regis temporibus Rhodopis floruit. Multis enim post hos reges annis qui istas pyramides reliquerunt, Rhodopis extitit, genere Thracia, ancilla Iadmonis Samii, ex vrbe Vulcani, conserua Æsopi fabularum scriptoris (nam & hic Iadmonis fuit) postquam is huic mulieri non minimum cordi fuit. Siquidem quum sæpenuero Delphi ex oraculo pronunciarent, si quis fumere pœnas vellet² animæ Æsopi, alius nullus extitit qui fumere vellet nisi Iadmonis ex filio nepos, alius Iadmon. ita & cxxxv Æsopus Iadmonis fuit. Rhodopis autem in Ægyptum abiit, à Xantho Samio transportata. Et quum eo ad quaestum faciendum venisset, magna pecunia fuit redempta à Charaxo, viro Mitylenæo, Scamandronymi filio, Sapphus poematum conditticis fratre. Huc in modum Rhodopis libertatem nacta est, & in Ægypto remansit: gratiosaque vehementer effecta ingentes opes³ comparauit, quæ Rhodopin transcenderent, non quæ ad talem pyramidem faciendam ascenderent. Ex quarum opum decima parte cuiunque etiam hoc volenti cognoscere licet, non magnam ab illa pecuniam fuisse repositam. Quum enim optaret memoriam sui in Græcia relinquere, fecit opus quod ab alio excogitatum non est neque donatum, idque donauit in templo Delphico monumentum sui. E decima enim suarum opum tot è ferro verua ad boues torrendos fecit, ad quot facienda sufficeret decima ipsa: quæ Delphos misit: quæ nunc quoque posita sunt eregione templi, post aram quam Chii donauerunt. Gaudent autem quodammodo in Naucrate prostibula fieri gratiosa. nam hæc de qua mentio habetur, adeo nobilitata est fama, vt nemo Græcorum non edidicerit Rhodopis nomen. Alterius quoque quæ posterior fuit nomine Archidice, fama per Græciam celebris extitit, sed minus quam prioris: cuius amore Charaxus infans, Mitylenen rediit, vt meminit Sappho, conuiciis eum infectata. & de Rhodope quidem hæctenus. Post Mycerinum autem Ægypti regem fuisse dicebant sacerdotes ASYCHIN, eumque fecisse Vulcano porticum ad solem orientem, longe pulcherrimam

ἀνασπόμενται. πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἀμασίν βασιλευσάντων ἀκμάζουσα Ῥοδάπις, ἀλλ' οὐ καὶ ἑσθέρην. ἔπειτα γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὑπερὶ τούτων τῆς βασιλείων τῆς τῆς πύραμίδας τούτας λιπόντων, ἡ Ῥοδάπις ἠγρεύθη, ἀπὸ Θρηίκης δούλη ἢ ἡ Ἰάδμωνος τῆς Ἡφαισπολίως, ἀνδρὸς Σαμίου, οὐκ ἄνδρος δὲ Αἰσώπου τῆς Λογροποιοῦ. καὶ γὰρ ἔστ' Ἰάδμωνος ἐγγύς, ὡς διέδεξε τῆδε ὅσα ἦκιστα. ἐπεὶ τε γὰρ πολλὰ κίς κηρυσσόντων Δελφῶν ἐκ θεοπέριπτου, ὅς βούλοισιν ποινῶν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀελέασαι, ἄλλος μὲν ὁσέως ἐφαίη, Ἰάδμωνος ἢ παιδὸς παῖς ἄλλος Ἰάδμων ἀνείλετο, οὕτω καὶ Αἰσώπος Ἰάδμωνος ἐγγύς. Ῥοδάπις δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπέεικεν, Ξανθῶ τῷ Σαμίου κομισθέντες μιν. ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίῳ, ἐλύθη χρημάτων μεγάλων ὑπὸ ἀνδρὸς Μιτυλιώμου Χαραξίου, τῷ Σκαμδρονύμου παιδὸς, ἀδελφεοῦ ἢ Σαπφῶος τῆς μουσοποιοῦ. οὕτω δὲ ἡ Ῥοδάπις ἐλευθερώθη, καὶ κατέμεινε τε ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ κατὰ ἐπαφροδίτου ἠγορεύθη, μέγαλα ἐκτίθητο χρήματα, ὡς ἀνείλετο Ῥοδάπιν, ἀτὰρ οὐκ ἔως ἐς πύραμίδα τῆς αὐτῆς δέξιας. τῆς γὰρ τῶν δεκάτιν τῶν χρημάτων ἰδέασαι ὅτι ἐπὶ καὶ ἐς τὸδε πρῶτον τῶν βουλομένων, ὅσων δὲ μὲν ἀλάτῃ χρημάτων αἰσθητῶν. ἐπεὶ μὲν γὰρ Ῥοδάπις μνηστήριον αὐτῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι καταλίπειν, ποίημα ποιήσασθαι τῆς, ὅ μὴ τυγχάνει δὴ ἡ δὲ ἀρρηθρὸν, καὶ ἀνακείμενον ἐν ἰσορῶν, τῶν ἀναθῆναι ἐς Δελφοὺς μνημόσμων ἐωυτῆς. τῆς ὡν δεκάτις τῶν χρημάτων ποιήσασθαι ὅσων βουλομένων πολλοὺς σιδηροὺς, ὅσων ἐνεχέρεε ἢ δεκάτη, ἀπέπεμπε ἐς Δελφοὺς. οἱ καὶ νῦν ἐπὶ σιωνεῖαται, ὅτι αὐτῶν τῶν βωμοῦ Χίοι ἀνέθεσαν, ἀλλ' οὐ δὲ αὐτῶν τῶν νοῦ. φιλέοισι δὲ καὶ ἐν τῇ Ναυκρατί ἐπαφροδίτου γίνεσθαι αἱ ἐτάρα. τῶν μὲν γὰρ, αὐτῆ, τῆς πρὸς λέγετα ὁ δὲ ὁ λόγος, οὕτω δὲ πικρὴν ἐγγύς, ὡς καὶ πάντες Ἕλληες Ῥοδάπιος τῶν ὀνομαζέμενον τῆς δὲ, ὑπερὶ ταύτης, τῆς ὀνομαζέμενον Ἀρχιδίκη, αἰοίδιμος ἀνὰ τῇ Ἑλλάδι ἐγγύς, ἥσων δὲ τῆς ἐτέρης ἀελεεθῆναι. Χαραξίος δὲ ὡς λυγρὸς Ῥοδάπιν, ἀπενόσησε ἐς Μιτυλίῳ, ἐν μέλει Σαπφῶ πολλὰ κατεκέρτο μνησέ μιν. Ῥοδάπιος μὲν νῦν πρὸς πύραμιν. Μετὰ δὲ Μυκεῖνον ἠγρεύθη Αἰγύπτου βασιλέα, ἐλεγον ἰρῆες ἠγρεύθη Ἀσυχίν, τῶν τῶν πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα ποιῆσαι τῶν Ἡφαιστῶ πρὸς πύραμιν, ἔοντα πολλὰ τε καλῶν

1 Nam & hic Iadmonis fuit, vt hinc maxime ostendit. Siq. 2 Id est vita, vel pro vita. 3 Comparauit, pro Rhodopes quidem condicione, neq; tamen ad potentiam tantam peruenit. Vel, ad tantum regnum. At Valla pro τὸν ἀνείλετο legit πύραμιν. Quæ lectionem sequendo (qua & in aliquot vet. quibusdam cod. habetur) ita verie, Sed non quæ tantæ pyramidis sumptus ferre posses. 4 Nam quum ipsius opum decimam partem quibus etiam nunc cernere possit, non est cur magnas ipsi opes tribuamus. 5 Charaxus autem quum liberata Rhodope Mitylenen redisset, Sappho versibus suis illum est valde infectata.

turnitate de-
e atq; ad
antur. Bos
pus operta est
o ceruicem &
to: cuius in-
s annexus in-
flans est bos,
tuchne quan-
tiffetur autem
ostquam Æ-
quendam,
o mihi no-
m in lucem
am orasie pa-
mcta quon-
r. Huic regi
ecundo loci
ri venisse ora-
annos viue-
Id hunc æge
ad oraculum
as: quod,
qui deorum
rant, homi-
vixissent, i-
vita defun-
cuntur ex o-
ipsum pro-
non id face-
lle enim Æ-
ta anvis af-
fuisse
e quaquam
us, se iam à
ernas fecisse
nolesceret
taret: neque
entem quin
a vagaretur,
ous in rebus
utem idcir-
et oraculum
odecim pro-
tis ex nocti-
quit longe
pedibus ex
rangularis)
iugerū, Æ-
ium vsque.
volunt esse
is, non recte
dem viden-
s de qua lo-
m pyrami-
ct, in qua
cam) millia

cxxxv

cxxxv

confum-

καὶ πολλὰ μέγιστα. ἔχοντες γὰρ καὶ τοὺς πόρτας πορ-
 πύλας τύποις τε θύγων ἡμιμόροις, καὶ ἄλλω ὄ-
 ψιν οἰκοδομημάτων μυρίων, ἐκείνη δὲ καὶ μακρῶ
 μέγιστα. ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος, ἐλέγξον ἀμύξι-
 νος εὐούσης πολλῆς χρημάτων, γράσασθαι νόμον Αἰγυ-
 πῶσι, ἀποδεικνύοντα ἐνέχερον τὸ πατρὸς ἑνὲ
 κω, οὕτω λαμβάνειν τὸ χρέος. πρῶτον δὲ
 ἐπὶ τούτῳ τῷ νόμῳ ἴσθαι, ὅτι δίδοντα τὸ χρέος, καὶ ἀ-
 πώσης κρατεῖν τῆς τῶ λαμβάνοντος ἡλικίας. τὰ δὲ
 ἑσπερίων τῶν δὲ ἐνέχερον πλῆθε ἐπινοῶν ζήμι- 10
 ῶν, καὶ μὴ βουλομένων ἀποδοῦναι τὸ χρέος, μηδὲ
 αὐτῶν ἐκείνων τελευτῆσαντι εἶ ταφῆς κυρήσασθαι μήτ'
 ἐν ἐκείνῳ τῷ πατρὶ ἢ τῷ πατρὶ, μήτ' ἐν ἄλλῳ μηδε-
 νί, μήτ' ἄλλον μηδένα ἑωυτοῦ ἀπογόνου θά-
 ψασθαι. Ἐσπερίων δὲ βουλομένων τῶν βα-
 σιλέων τῶν παλαιῶν ἐωυτοῦ βασιλέων ἡμιμόρους
 Αἰγύπτου, μνημόσυον πυραμίδα λιπέσθαι ἐκ
 πλίνθων ποιήσασθαι ἐν τῇ γαστήρῳ ἐν λίθῳ ἐγ-
 κελευσάμεναι τὰς λέξασθαι ἑστί. ΜΗ ΜΕ ΚΑΤ-
 ΟΝΘΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΛΙΘΙΝΑΣ ΠΥΡΑ- 20
 ΜΙΔΑΣ. ΠΡΟΕΧΩΓΑΡ ΑΥΤΕΩΝ ΤΟΣΟΥ-
 ΤΟΝ, ΟΣΟΝ Ο ΖΕΥΣ ΤΩΝ ἈΛΛΩΝ ΘΕ-
 ΩΝ. ΚΟΝΤΩ ΓΑΡ ΥΠΟΥΠΤΟΝΤΕΣ ΕΣ
 ΛΙΜΝΗΝ, ΟΤΙ ΠΡΟΣΧΟΙΤΟ ΤΟΥ ΠΗΛΟΥ
 ΤΩ ΚΟΝΤΩ, ΤΟΥΤΟ ΣΥΛΛΕΓΟΝΤΕΣ ΠΛΙΝ-
 ΘΟΥΣ ΕΪΡΥΣΑΝ· ΚΑΙ ΜΕ ΤΡΟΠΩ ΤΟΙΟΥ-
 ΤΩ ΕΞΕΠΟΙΗΣΑΝ. Ἦσαν μὲν ἑσπερίων ἀπο-
 δέξασθαι. Μετὰ δὲ Ἦσαν, βασιλεύσαντι αἰόλου
 τυφλῶν δὲ Ἀνυσίου πόλεος, τῶν οὐνομα Ἀνυσίου εἶ-
 ναι· ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος, ἐλάσασθαι ἐς Αἰγυ-
 πῶν χεῖρ πολλῆν Αἰθιοπῶν τε καὶ Σαβακῶν τῶν 30
 Αἰθιοπῶν βασιλέα. Ἦσαν μὲν δὲ τυφλῶν τῶν οἰ-
 χασθαι φθύναι ἐς τὰ ἔλασα· Ἦσαν δὲ Αἰθιοπῶν βα-
 σιλεύσαντι Αἰγύπτου ἐπὶ ἔτα πρῶτον Ἦσαν. ἐν τῷ
 σι Ἦσαν τὰς ἀποδέξασθαι, ὅπως τῶν Ἦσαν Αἰγυ-
 πῶν ἀμύξιν Ἦσαν, κτείνειν μὲν αὐτῶν Ἦσαν ἐλά-
 λειν· Ἦσαν δὲ, καὶ μέγιστος τῶ ἀδικήμαρς ἐκείνων
 δικάζειν, ἐπιτάσσασθαι χῶμαρς Ἦσαν πρὸς τῆν Ἦσαν
 οὐτῶν πόλι, ὅταν ἐκαστος αὐτῶν ἀδικέωντων. καὶ
 οὕτω ἐπὶ αἰ πόλιες ἐγγύον Ἦσαν Ἦσαν. Ἦσαν γὰρ
 πρῶτον, ἐχῶσθαι Ἦσαν τῶν τῶν δῶρον Ἦσαν 40
 Ἦσαν, ἐπὶ Σισύφειος βασιλέος· δῶρον δὲ,
 ἐπὶ τῶν Αἰθιοπῶν Ἦσαν Ἦσαν Ἦσαν. Ἦσαν
 Ἦσαν δὲ καὶ Ἦσαν τῶν Ἦσαν ἐπὶ τῆν Αἰγύπτω
 πολήων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μέγιστος Ἦσαν Βουβάστι πόλις Ἦσαν, ἐν τῇ καί Ἦσαν Ἦσαν Βουβάστιος

longeque maximam. Habere enim v-
 bique cum figuras insculptas, tum aliam
 infinitam ædificiorū speciem. Illud ve-
 ro maximum ab hoc rege fuisse factum,
 ut quum vehementer laboraretur ex e-
 re alieno, legem hanc Ægyptiis pro-
 mulgauerit, ita ut demum quis pecu-
 niam mutuo acciperet, si cadaver patris
 pignori traderet. Hunc autem ad hanc
 legem adiecisse, ut penes creditorem es-
 set potestas omnis sepulcri debitoris,
 utque hæc irrogaretur multa pignus
 deponenti: cui, si dissoluere æs alie-
 num recusaret, fas non esset sepeliri aut
 in paterno aut villo in alio sepulcro: ac
 ne alium quidem ex seipso progenito-
 rum sepultura mandare. Hunc præter-
 ea regem superiores antecellendi cupi-
 dum, reliquisse memoriam sui pyrami-
 dem lateritiam, incisis lapidi litteris in
 hæc verba, NE ME LAPIDEIS PY-
 RAMIDIBVS² COMPARES, QUÆ
 TANTVM ILLIS PRÆCELLO
 QVANTVM IVPITER CETERIS
 DIIS. NAM FVNDVM LACVS CON-
 TO VERBERANTES, QVICQVID
 LVTI CONTO ADHÆRESCEBAT,
 ID COLLIGENTES,³ ME COMPO-
 SVERVNT, ET IN TALEM MEN-
 SVRAM REDEGERVNT. atque id
 demum operis hunc regem edidisse.
 Post hunc regnasse cæcum quendam 40
 ex vrbe Anyssi, nomine ANYSIS: atque
 eo regnante, excurrissæ in Ægyptū ma-
 gna cum manu Æthiopum SABACVM
 regem: & quum cæcus hic fuga se in pa-
 lustria proripuisset, illū regnasse in Æ-
 gypto quinquaginta annos: idque intra
 tempus ista edidisse: Quoties Ægyptio-
 rum quisquā aliquid deliquisset, nemi-
 nem voluisse morte afficere: sed pro sui
 quenque delicti magnitudine, damnare
 ad aggerendā certam mensuram aggerū
 intra urbem vnde quisq;⁴ incolentium
 erat. Atq; ita vrbes sunt etiā sublimiores
 effectæ. nā primū humus aggesta fuerat
 ab iis qui sub rege Sefostre riuos effode-
 rant: iterū sub rege Æthiope valde sunt
 vrbes factæ excelsæ, cū ceteræ que in Æ-
 gypto sunt, tū vero (ut mihi videtur) Bu-
 bastis vrbs, vbi præcipue terra exagge-
 rata. In qua vrbe templum est Bubastis,

1 Habere enim cum alias porticus, figuræque bene sculptas, & alias infinitas ædificiorum species, tum vero ista longe plura. Hoc regnante quum non sine magna difficultate pecunias alii cum aliis communicarent, legem hanc Ægyptiis fuisse dicebant, ut ita demum, &c. Vt distinguatur post μέγιστος, ita tamen ut hæc verba ad sequentia referri possint, &c. Ista quæ sequuntur, quamuis sit ἐκείνη, non τῶν αὐτῶν, αὐτῶν δὲ. 2 Videtur aliud legisse quam καταπέθει. 3 Lateres duxerunt, & me in talem formam redeg. 4 No- centium

quæ nostra
 mium maxi
 lia sunt tum
 fiora, nullum
 Id ita
 cellum insul
 que duo è
 nec conflua
 cerfluentia,
 latitudinis,
 vestibulum d
 figuris senū
 Ietemplum
 que circum
 nam quum
 mis, templ
 cipio condit
 speculo est.
 culpta ambi
 genti proce
 constitarum
 lubro statua
 quoquouerit
 ingressu via
 sus, quæ fert
 circiter stadi
 iugerum lat
 vtrunque ar
 cælum eunt
 in modum
 ita ad extre
 ferebant, qu
 sibi visione,
 est sibi vider
 suaderet ipsi
 gypti sacerdo
 eum visione
 bi deos dem
 vt piaculo in
 dis aut à diis
 ret: se vero
 sed abiturum
 tempus quod
 set, quousque
 rus. Etenim
 oraculis qui
 sponderat d
 quinquagint
 pus quum ex
 perturbatus
 gypto conce
 pto, rursus ca
 sum accepiss
 ginta annos
 atque humo
 que Ægyptio
 se dono etian
 1 Est autem
 tamen est aspectu
 est, 400. pedum.

quæ nostra lingua dicitur Diana, omnium maxime memorabile. Quo et si alia sunt tum grandiora tum sumptuosiora, nullum tamen est aspectu iucundius. Id ita se habet: Cetera præter accessum insula est: cuius ad ingressum usque duo è Nilo fluentia vicina currunt, nec confluunt, hinc atque illinc præterfluentia, centum utrunque pedum latitudinis, arboribus inumbrata. Eius vestibulum decem passibus sublime est figuris senum cubitorum adornatum. Id templum in media vrbe situm, vndique circumeantium oculis subiicitur. nam quum vrbs sit aggestu terræ sublimis, templum quemadmodum à principio conditum, nec loco motum, pro speculo est. illud materia figuris exculpta ambit. Interius delubrum, ingenti procerissimarum arborum manu confitarum luco ambiente, in quo delubro statua est. 3 Longitudo templi quoquoersus vnus est stadii. Ab eius ingressu via per forum orientem versus, quæ fert ad Mercurii templum, tria circiter stadia longitudinis, & 4 quatuor iugerum latitudinis, strata lapide est, utrinque arboribus manu confitis in cælum euntibus. Atque hunc quidem in modum templum habet. Verum se ita ad extremum liberatos Æthiope referebant, quod ille per quietem oblata sibi visione, fugæ se mandauerit. Visus est sibi videre quendam altantem, qui suaderet ipsi vt cõgregatos cunctos Ægypti sacerdotes incideret medios. Hac cum visione conspecta dixisse, videri sibi deos demonstrare hanc occasionem, vt piaculo in sacra cõmisso, aliquid claudis aut à diis aut ab hominibus acciperet: se vero nequaquam ista facturum, sed abiturum: quoniam excessisset iam tempus quod ipsi à diis varicinatum esset, quousque foret in Ægypto regnatorus. Etenim quum in Æthiopia ageret, oraculis quibus vtuntur Æthiopes, responderat deus, fore vt is in Ægypto quinquaginta regnaret annos. Id tempus quum excessisset, & viso insomni perturbatus esset Sabacus, vltro ex Ægypto concessit. Bo profecto ex Ægypto, rursus cæcum è palustribus egressum accepisse imperium: vbi quinquaginta annos habitasse insulam, cinere atque humo aggesta. Nam vt quisque Ægyptiorum iussus illuc ibat portans frumentum, ei mandabat vt clam Æthiope ad se dono etiam cinerem ferret. Hanc insulam nemo ante Amyrtæum inuenire potuit, sed

ἀξιαπηγητότατον μέζω μὲν γὰρ ἔσται, καὶ πολυδα-
 πλώτερά ἐστι ἱερὰ. ἠδὸν ἡ δὲ ἰδέσθαι ὁστέν τῆρου
 μάλλον. ἢ ἡ Βούβαστις, κατ' Ἑλλάδα γλώσσῃ ἐστὶ
 Ἀρτεμις. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτῆς ἠδεῖ ἔχει. πλὴν τῆς
 ἑσόδου, ὃ ἄλλο γῆσός ἐστι. ἔκ γὰρ τῆς Νείλου διώρου-
 χες ἐστέρισι, ὃ συμμίσθουσαι ἀλλήλοισι, ἀλλ' ἀξεί-
 τ' ἑσόδου τῶ ἱεροῦ ἑκατέρη ἐστέχει. ἡ μὲν, τῆ περὶ ῥέε-
 ῖα, ἡ δὲ, τῆ βύρας ἐστὶ ἑκατέρη ἑκατὸν ποδῶν, δέν-
 δρεσι κατὰ σκιος. τὰ δὲ περὶ πύλας, ὕψος μὲν δέκα
 ὀργυμῶν ἐστὶ, τύποισι δὲ ἑξαπηχῆσι ἐσθλαδάται ἀ-
 ξίοισι λόγῳ. ἐὸν δὲ ἐν μέσῃ τῆ πόλι ὃ ἱερόν, κατὰ
 ῥῆτα μὲν ὄθεν περὶ οὐλοῦ. ἀτε γὰρ τῆς πόλεως μὲν
 ἔκκεχωσμένης ὕψος, τῆ δὲ ἱεροῦ οὐ κεκινημένου
 ὡς ἀρχῆθεν ἐποιήθη, ἑσώπρον ἐστὶ, περὶ δὲ δὲ αὐτῆ
 αἵμασι ἐγγεγλυμμένη τύποισι. ἐστὶ δὲ ἑσώπρον ὄστος
 δεινρέων μεγίστων πεφυττομένων περὶ νηὸν μέγαν,
 ἐν τῷ δὲ τῷ γαλαμα ἐνι. βύρας δὲ καὶ μήκρος τῆ ἱεροῦ,
 πύρτη σαδὶς ἐστὶ καὶ μὲν δὴ τῶ ἑσόδου, ἐσώπρον ἐ-
 σὶ ὄδος λίθος ἐπὶ σαδίοις τρεῖς μάλιστα κη, ἀπὸ τῆς
 ἀγρῆς φέρεται ἐς τὸ πῶν βύρας δὲ, ὡς τεσσέ-
 ρων πλέθρων. τῆ δὲ καὶ τῆ ὄδου, δένδρεα ἑσώπρον μή-
 κεα πέφυκε φέρει δὲ ἐς Ἑρμείω ἱερόν. ὃ μὲν δὲ ἱερόν
 τῆ ἑσώπρον. Τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆ Αἰθί-
 οπος ὡδε ἐλεγον ἡμέτεροι. ὅτι ἐν τῷ ὕπνῳ τῶνδε ἰ-
 δόντα αὐτὸν, οἴχεσθαι φέροντα. ἐδόκεε οἱ ἀνδρὰ ἐπι-
 σάντα, συμβεβλητὸν ὄν ἱεράς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συλ-
 λέξαντα πύλας, μέσσοις δὲ ἑσώπρον. ἰδόντα δὲ τὸ ὄν
 ταύτῃ λέγειν αὐτὸν, ὡς περὶ φασὶν ὃ δοκέει ταύτῃ
 τῶν θεῶν περὶ δεικνύωμαι, ἵνα ἀσεβῆταις περὶ τὰ ἱερὰ,
 κακὸν ἂν πῶν θεῶν ἢ πῶν ἀνθρώπων λαβοὶ ἔκ-
 κων ποιήσῃ ταῦτα. ἀλλὰ γὰρ ὃ ἑλενηλυθέναι τὸ
 χερόν, οἴχεσθαι κεχρησθαι ἀφ' ἑσώπρον Αἰγύπτῳ ἔκ-
 χωρέειν ἐν γὰρ τῆ Αἰθιοπία ἐόντι αὐτῷ τὰ μανθία,
 τῶσι χερόνται Αἰθιοπες, ἀνείλε ὡς δέοι αὐτὸν Αἰγύ-
 πτω βασιλεύσασα ἑτέρα ποντήχοντα. ὡς ὦν ὁ χρόνος
 ὅτε ἔξῃε, καὶ αὐτὸν ἡ ὄψις τῆ ἐνυπνία ἐπέσρασε, ἐ-
 κὼν ἀπαλλάσσει ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὁ Σαβακῶς.
 Ὡς δὲ ἀρὰ οἴχεσθαι ὃ Αἰθιοπία ἐκ Αἰγύπτου, αὐτὸς
 τὸ τυφλὸν ἀρχῆν ἐκ τῆ ἐλέων ἀπικόμενον. ἐντα πεν-
 τήχοντα ἑτέρα νῆσον χῶρας ἀποδῶ τε καὶ γῆ, οἴκεε. οἴκως
 γὰρ ὃ φοιτῶν σὶ τὸν ἀγροντας Αἰγυπτίων, ὡς ἐκείσοισι
 περὶ στερῆσαι σιγῆ δὲ Αἰθιοπος ἐς τὸ δωρεῶν κελεύ-
 φη σφέας καὶ ἀποδὸν κερμίζῃν. ταύτῃ τὸ νῆσον ὁστέεις
 περὶ τῶν ἐδωδάθη Ἀμυρταίου δὲ βυρεῖν. ἀλλὰ

CXXXIX

CXXIX

CXL

1 Est autem Bubastis, ea quæ lingua Græca Artemis dicitur. id est, Diana. Sed hæc verba habentur in Cod. Gr. post ista, Nullū tamen est aspectu iucundius. 2 Septem figuris exculptum 3 Latitudo autem & longitudo t. 4 Quatuor plethrorum, id est, 400. pedum.

abere enim v...
 ptas, tum aliam
 cin. Illud ve...
 fuisse factum,
 oraretur ex q...
 Ægyptiis pro...
 quis pecu...
 cadaver patris
 autem ad hæc
 creditorem
 eri debitoris,
 dicit pignus
 luere as alie...
 flet sepeliant
 o sepulcro: ac
 so progenito.
 Hunc præte...
 cellendi cupi...
 m sui pyrami...
 pidi litteris in
 FIDELI...
 RES, QUÆ
 R ACCELLO
 CETERIS
 LACVS CON-
 QVICVID
 RESCEBAT,
 ME COMPO-
 ALEM MEN-
 NT. atque id
 em edidisse.
 quendam
 YSI: atque
 Ægyptū mi-
 SABACVM
 fuga se in pa-
 gnasse in Æ-
 idque intra
 Ægyptio-
 quisset, nem-
 re: sed pro sui
 line, damnare
 futam aggestū
 incolentium
 a sublimiores
 ggesta fuerat
 tuos effode-
 pe valde sunt
 te que in Æ-
 videtur) Bu-
 terra exagge-
 est Bubastis,

ista longe plur.
 fuisse dicunt, vt
 quædam sit
 m relig. 4 No-
 quæ

tudinem fuisse ortum. bis quidem illinc exortum ubi nunc occidit: bis autem unde nunc oritur, illic occidisse: nec tamen sub hac aliquid in Ægypto esse immutatum, nec ea quæ ex terra, nec ea quæ è flumine ipsis proueniunt, nec quæ ad morbos aut quæ ad mortes pertinent. ¹ Atque ante Hecataum sermone scriptorem, apud Thebas originem generis sui recensentem, ac progenitores familiæ suæ repetentem ad sextumdecimum deum, sacerdotes Iouis tale quiddam fecerant: & mihi non recensenti originem familiæ meæ, introducto in quoddam grande cœnaculum, enumerando demonstrabant tot è ligno colossos quot dixi. Ibi namque stabant pontifices sub imagine vitæ quæ quisque vixerat. enumerantes itaque sacerdotes ostendebant mihi vnumquemque eorum esse filium proxime defuncti sacerdotis, imagines eorum singulas gradatim percensendo, donec omnes exposuerant. Atque Hecatao originem suam recensenti, & ad sextumdecimum deum referenti, occurrerant è diverso progeniem recensentes, & in enumeratione non admittentes id quod ab illo diceretur, hominem progenerari è deo. Occurrerant autem in repetenda progenie hunc in modum, quod dicerent vnicuique colossorum fuisse Piromin ex Piromi genitum, donec trecentos quadraginta quinque ² commemorarent: Piromin assidue ex Piromi procreatum, non referentes ad deum illos aut ad heroa. Est autem Piromis Græca lingua expositum καλὸς καὶ ἀγαθός, id est, ³ honestus & bonus. Eos itaque quorū imagines erant, demonstrabant tales omnes extitisse, sed multū à diis distantes. Priores tamen his viris fuisse deos in Ægypto principes, ³ vna cum hominibus habitantes, & eorum semper vnum extitisse dominatorem: & postremum illie regnasse Orum Osiris filium, quem Græci Apollinem nominant. Hunc, postquam extinxit Typhonem, regnasse in Ægypto postremū. Osiris autem Græca lingua est Dionysus, id est, Liber. Atqui apud Græcos nouissimi deorum esse censentur Hercules, Dionysus & Pan: at apud Ægyptios Pan vetustissimus est etiam ex octo diis, qui primi dicuntur: Hercules, ex iis qui secundi;

λιον ἀναπέλαι ἐνθά τε νῦν καὶ ἀδύεται, ἐνθά τε νῦν δις ἐπὶ δρυτέλαι καὶ ἐνθά νῦν ἀπέλλει, ἐνθά τε δις καταβύβαι. καὶ οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἐτερογενῶν εἶναι, οὔτε τὰ ἐκ τῆς γῆς, οὔτε τὰ ἐκ τῆς ποταμοῦ σφίγγονόμοια, οὔτε τὰ ἀμφινοῦσις, οὔτε τὰ κατὰ τοὺς θανάτους. Πρῶτον δ' Ἐκατάω τὰ λογοποιῶ ἐν Θήβαισι ἡμελογοῦσάντων ἐαυτῶν, καὶ αἰαδῆσαν ἡ τετελευτησάντων ἐκκαδέκατον θεῶν, ἐποίησαν Ὁ ἱεῖες τῶ Διός, οἷον ἡ καὶ ἐμοὶ ¹ συνημελογοῦσάντων ἐμαυτῶν. ἐσαγαγόντες ἐς τὸ μέγαρον ἐσώεον μέγα, ὁρῶμενον δεικνύοντες κολοσσὸς ἑξήκοντες ὅσοις ἄν εἶπον. ὁρῶμενος γὰρ ἕκαστος ἀνδρὶ ἰσά ὅπῃ τῆς ἐαυτοῦ ζώνης εἰκόνα ἐαυτοῦ. ὁρῶμενοντες ὡν καὶ δεικνύοντες Ὁ ἱεῖες ἐμοὶ, ἀπεδείκνυσαν παῖδα πατρὸς ἕκαστον ἐαυτῶν ἑόντα, ἐκ τῶ ἀγγεῖα ἀποθανόντος τῆς εἰκόνας, διεξιόντες ἀφ' ἑαυτῶν, ἕως οὗ ἀπέδεξαν ἀπάσας αἰῶνας. Ἐκατάω δὲ ἡμελογοῦσάντων ἐαυτῶν, καὶ αἰαδῆσαν ἡ ἐκκαδέκατον θεῶν, ἀπεμελογοῦσάντων ὅτι τῆ δριμύτητι, οὐδεὶς ἄνθρωπος παρ' αὐτῶν ἀπὸ θεοῦ ἡμεῶν ἀνθρώπων. ἀπεμελογοῦσάντων δὲ ὡδε, φάρμοι ἕκαστον τῶν κολοσσῶν Πιρωμίν ἐκ Πιρωμίου γενέσθαι. ἐσὸ τοῖς πάντεσσι καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίοις ἀπέδεξαν κολοσσῶς, Πιρωμίν ἐπονομαζόμενον καὶ οὔτε ἐς θεῶν, οὔτε ἐς ἠρώα ἀνέδιδαν αὐτοῖς. Πιρωμίν δὲ ὅτι κατ' Ἑλλάδα γλάσταν, καλὸς καὶ ἀγαθός. Ἡδὲ ὡν τῶν αἰετικόνες ἦσαν, τοιοῦτοι ἀπεδείκνυσαν σφεας πάντας ἑόντας, θεῶν δὲ πολλὸν ἀπαλλαγμένοι. Ὁ δὲ πρῶτον τῶν ἀνδρῶν τούτων, θεοῖς εἶ) τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχόντας, οὐκ ἑόντας ἀμα τοῖσι ἀνθρώποισι καὶ τούτων αἰεὶ ἕνα Ὁ κρατερόντα εἶ) ὕστατον δὲ αὐτῆς βασιλεύσασα Ὁρῶν Ὁ ὀσίριος παῖδα, Ὁ Ἀπόλλωνα Ἑλλήων ὀνομαζοῦσι τῶν καταπαύσαντα Τυφῶνα, βασιλεύσασα ὕστατον Αἰγύπτου. Ὁ σφεις δὲ ὅτι Διόνυσος κατ' Ἑλλάδα γλάσταν. Ἐν Ἑλλησι μὲν νῦν νεώτατοι τῶν θεῶν νομίζοντες εἶ) Ἡρακλῆς ἢ ἐ Διόνυσος καὶ Παν. παρ' Αἰγυπτιοῖσι δ' Παν μὲν ἀρχαιότατος, καὶ τὸ ὀκτώτῃ πρώτων λεγόμενων θεῶν εἶ) Ἡρακλῆς δ' ἢ τὸ δέυτερον,

CXLII

CXLIV

CXLV

¹ Iam prius autem Hecatao historiographo apud Thebas originem generis sui recensenti, ac progen. fam. suæ ad sextumdecimum usque deum repetenti, sacerdotes Iouis tale quiddam fec. quod mihi recens. originem fam. meæ. Introducto in q. gr. cœn. en. demonstr. tot è ligno colossos quot dixi. Illic enim singuli pontifices adhuc viui imaginem suam collocant. Enumer. itaque etc. Legitur autem Ὁ ἱεῖες οὗ ἡμελογοῦσάντων, quam lectionem hic sequitur. ² Commemorarent Piromidas cognominatos, neque tamen refert. Legendo πῖρωμις ἐπονομαζομένων. ³ Minime cum hominibus versantes;

τῶν δωδέκα λεγόμενων Διόνυσος δὲ, τῶν τε-
των, οἳ ἐκ τῶν δωδέκα θεῶν ἐγγόνου. Ἡρακλεί-
μυ δὲ δὴ ὅσα αὐτοῖς Αἰγύπτιοι φασὶ εἶναι ἔτεα ἐς Α'-
μασιν βασιλέα, δεδήλωται μοι παρὰ. Πανὶ δὲ
ἐν τούτων πλεονα λέγεται εἶναι, Διονύσου δ' ἐλάχι-
στα τούτων· καὶ τούτω πεντακισχίλια καὶ μυρία
λογίζονται εἶναι ἐς Α'μασιν βασιλέα. καὶ ταῦτα Αἰ-
γύπτιοι ἀπεχεύως φασὶ βπίσασθαι, αἰεὶ τε λογίζο-
μενοι, καὶ αἰεὶ ἀπογραφομένοι ταῦτα. Διονύσου
μὲν νῦν τὰ ἐκ Σεμέλης τῆς Κάδμου λεγόμενα 10
ἡμέαται, καὶ ἑξακίσια ἔτεα καὶ χίλια, μάλι-
στα βεβίησεν. Ἡρακλεί δὲ τὰ Ἀλκμήνης, κατὰ
εἰνακίσια. Πανὶ δὲ τὰ ἐκ Πηνελόπης (ἐκ τῶν
93 τῆς γὰρ καὶ Ἑρμῆος λέγεται ἡμέαται ὑπὸ Ἑλλή-
νων ὁ Πανὴν ἐλάσασθαι ἔτεα βεβίησεν τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἑξ-
κακίσια μάλιστα, ἐς ἐμὲ. Τούτων ὧν ἀμφοτέ-
ρων παρῆσι χρεῖσθαι τοῖσι ὡς πεῖσεται λεγόμενοι-
σι μάλλον ἐμοὶ δὲ ὧν ἢ παρῆσι αὐτῶν γὰρ μὴ ἀπο-
δέδεικται. εἰ μὲν γὰρ φησὶν ἑγγόνου, καὶ κατ-
εγγόνου καὶ οὕτω ἐκ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Ἡρα- 20
κλέης ὁ δὲ Ἀμφιτρυῶνος ἡρόμενος, καὶ δὴ καὶ Δι-
όνυσος ἐκ Σεμέλης, καὶ Πανὸς ἐκ Πηνελόπης γε-
νόμενος, εἴη αὐτῶν καὶ τούτων ἄλλοις ἡρομένοις ἀν-
δρας ἔχοντα ἐκείνων οὐνόματα τῶν παρορηγνό-
των θεῶν. νῦν δὲ Διόνυσόν τε λέγουσι ὅτι Ἑλλήνες
ὡς αὐτῶν ἡρόμενος, ἐς τὴν μητρὸν ἐνεργάσασθαι Ζεὺς,
καὶ ἔπειτα ἐς Νύκταν τὴν ὑπὸ Αἰγύπτου, ἐοῦ-
σαν ἐκ τῆς Αἰθιοπίας. καὶ Πανὸς γε περὶ οὗ ἐχθ-
σοὶ εἰπεῖν οὐκ ἐπὶ ἀπὸ ἡρόμενος. δὴ δὲ μοι ὧν
γίνεσθαι ὡς παρῆσι ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τούτων ταῦτα 30
νόματα ἢ ταῦτα ἄλλων θεῶν. ἀπὸ οὗ δὲ ἐπὶ τῶν
χρόνου, ἀπὸ τούτου ἡμελογοῦσι αὐτῶν τὴν ἡμέ-
σιν. ταῦτα μὲν νῦν αὐτοῖς Αἰγύπτιοι λέγουσι. Ὅ-
σα δὲ οἴτε ἄλλοι ἀνδρες ποιοῦσι, ὅτι Αἰγύπτιοι λέγου-
σι, ὁμολογούντες τοῖσι ἄλλοις καὶ ταῦτα τῶν τῶν
χρόνου ἡμέαται, ταῦτα ἡδη φησὶν παρῆσι
δὲ ἡ αὐτοῖς καὶ τῆς ἐμῆς οἴμης. Ἐλθὼν γὰρ ἴδοντες
Αἰγύπτιοι μετὰ τῶν ἱερέων τῶν Ἡρακλείου βασιλεύ-
σαντων, (ὅσδενα γὰρ χρόνον οἴοι τε ἦσαν ἀνὴρ βα- 40
σιλέας, ἐς δωδέκα μύριας δασάρμοι Αἰγύπτιον πα-
σαν. ἔτι βίτη γὰρ ποιησάμενοι, ἐβασίλευον, νό-
μοισι τοῖσδε χρεώμενοι, μήτε καταρτίειν ἀλλήλους,
μήτε πλεον ἡδίσταται ἔχειν ὅτι ἕτερον τὸ δέτε-
ρον εἶναι τε φίλοις ταμάρισα. τῶν δὲ δὲ εἶνεκα

numero duodecim: Dionysus, ex iis
qui tertii vocantur, ab illis duodecim
procreati. Ab Hercule autem quantum
annorum ad Amasin regem esse ipsi
Ægyptii aiunt, superius à me patefa-
ctum est. A Pane vero plus annorum ef-
fe dicitur: minimum inter hos, à Diony-
so: quanquam ab hoc ad Amasin regem
quindecim millia annorum supputan-
tur. Et hæc Ægyptii pro compertis asse-
uerant, seque scire assidue supputando,
semperque annos describendo. A Dio-
nyso quidem certe, qui ex Semele Ca-
dmi genitus fertur, ad meam ætatem
sunt anni ferme mille sexcenti: ab Her-
cule vero Alcmenæ filio, ferme non-
genti. A Pane autem Penelopes (ex
hac enim & Mercurio Pan genitus di-
citur à Græcis) minus annorum est
quam à bello Troiano, octingenti fere
ad me anni. Vtrum horum probabilius
sibi videtur, eo quisque utatur licet: mi-
hi autem de his recepta opinio proba-
tur. Nam si & isti in Græcia cum cele-
bres fuissent tum tenuissent, quemad-
modum Hercules ex Amphitryone gen-
nitus, Dionysus ex Semele, & Pan ex
Penelope natus, dixisset aliquis & hos
alios habere illorum deorum nomina
qui prius geniti fuerant: nunc Græci a-
iunt Dionysum, statim editum, ab Ioue
infutum in femore, portatumque in Nyf-
sum quæ est supra Ægyptum in Æthio-
pia. De Pane ne habent quidem quod
dicant, vbinam à partu sit educatus. ex
quo fit mihi manifestum, Græcos audi-
uisse posterius horum quam aliorum
deorum nomina: & ex eo tempore illo-
rum progenies recensuisse quo primum
de iis audierant. atque hæc quidem Æ-
gyptii aiunt. Quæ vero ceteri ho- 40
mines cum Ægyptiis consentientes me-
morant in hac regione fuisse gesta, hæc
iam explicabo, & aliquid etiam his quæ
ego vidi conferentibus. Post Vulcani
sacerdotem regem suum Ægyptii liber-
tatem adepti, duodecim sibi reges (nullo
enim temporis momento poterant sine
rege vivere) deligunt, in totidem partes
omni Ægypto distincta. Isti iunctis inter
se affinitatibus regnabant, pactionibus
initis ne mutuo auferre imperiū con-
arentur, neve quis plus alio quippiam
obtinere quæreret, sed ut essent inter
se quam amicissimi. Atque ea de causa

1 A me vero quæ sit de illis sententia commemoratum est. Quod si & isti, videlicet Dionysus & Semele, & Pan ex Penelope genitus, in Græcia celebres fuissent ac consensissent, quemadmodum Hercules ex Amphitryone genitus, dicere etiam posset ali- quis & hos alios &c. 2 Quibus aliquid etiam adijcietur ex iis quæ ipse conspexi. Post Vulc.

has pa-

has pactiones
runt, quod e
tyrannides in
rat, Qui in te
libaltes, eum
turum. Vbi
placitum
commune
placito fecer
pra stagnum
verius quæ di
ego aspexi fa
ex Græcorum
peris speciem
cipiet quam
ius labyrinthi
templum est
Samo, tamen
ne maiores,
magnis operi
sunt. Sed cas
cellit. Etenim
recto operat
cus: sex ad aq
dem ad austru
trinsecus mu
sunt domicili
superiora: ill
ro tria millia
quidem quæ
mus, & quæ
terranea vero
præpositi
pacto illa mor
sepulcra esse
dificandi laby
factorum croc
ribus ædificiis
Superiora ipsi
ribus maiora.
regressus per
me admiration
conclavia tran
cubicula, & c
conclavibus
mnum lacun
tes, lapideum
guris ornatum
parte digesto
ambitu redim
labyrinthus,
ginta passuum
sculpta anima
fit. Et quum ta
stagnum Meer
ædificatus est

1 Nam in
numero una millia
milia 120, per adia

της δ' αειμερον της αειόδου εἰσι σαδραὶ ἐξακόσι-
 οὐ καὶ τρισχίλιοι, ὁρίων ἐξήκοντα ἑόντων, ἴσοι καὶ
 αὐτῆς Αἰγύπτου δ' ἰσάλασαν. κέεται δὲ
 μακρὴ ἡ λίμνη πρὸς βορέην τε καὶ νότον, εὐδοσα βά-
 θυς, τῆ βαθυτάτῃ αὐτῆ εὐτύτῃ, πεντηκοντοργγυρος. ὁ-
 πι δὲ χροποῖν ἔστι καὶ ὄρυκτῆ, αὐτῆ δηλοῖ. ἐν
 γὰρ μέσῃ τῆ λίμνη μάλιστα κη ἑσῶσι δύο πυρα-
 μίδες, τὸ ὕδατος ὑπερέχουσαι πεντήκοντα ὄργυας
 ἑκατέρῃ καὶ ὁ κατ' ὕδατος οἰκοδομηταί ἕτερον ἑ-
 σούρον καὶ ἑὸ ἀμφοτέρῃσι ἔπεισι κολοσὸς λίθη 10
 νος, κατῆμος ἐν θρόνῳ. οὕτω αἰμὴν πυραμίδες
 εἰσι ἑκατὸν ὄργυων, αἱ δ' ἑκατὸν ὄργυαι δίκαιαι εἰσι
 25. ἑκατέρῃ σαδρῶν ἐξάπλεθρον. ἑξάποδου μὲν τῆς ὄργυης
 μετρεομένης καὶ τετραπλήχειος, τῆν ποδῶν μὲν τε-
 τραπαλαίτων ἑόντων, τὸ ἴπλήχειος, ἑξαπαλαίτων.
 ὁ δ' ὕδαρ δ' ἐν τῇ λίμνη, αὐτῆ γινέσθαι μὲν οὐκ ἔστι (ἀν-
 υδρος γὰρ δὴ δεινὸς ἔστι αὐτῆ) ἐκ τῆ Νείλου δ'
 καὶ διώρυχα εἴσπεται. καὶ ἐξ μὲν μίλλας ἑσώρει ἐς
 τὴν λίμνην, ἐξ ἡ μίλλας ἐξω ἐς τὸ Νεῖλον αὐτῆς. καὶ
 ἑπαὶ μὲν ἐκρέθη ἐξω ἠδε, ὅτε τὸ ἐξ μίλλας ἐς τὸ 20
 βασιλῆιον καταβάλλῃ ἑὸ ἡμέριον ἑκάστην ἑάλαν-
 τον δρυμίου ἐκ τῆν ἰχθύων ἑπαὶν ἡ εἴση ὁ ὕδαρ
 ἐς αὐτῆν, εἴκοσι μνέας. Ἐλεγον δ' ὅτι ἐπιχώριοι
 καὶ ὡς ἐς τὴν Σύρτιν τὴν ἐν Λιβύῃ ἐκιδιδὸν ἡ λίμνη
 αὐτῆ. ἑπὶ γὰρ, τετραμυδρῆ δ' πρὸς ἑσπερίων ἐς
 τὴν μεσόγειαν πᾶσα δ' ὄρεσ δ' ὑπερ Μέρφιους.
 ἐπεὶ τε ὁ τῆ ὄρυγματος τῆτου οὐκ ἄρεον ἔχει
 οὐδαμῶδ' ἑόντα, ἑπιμελὲς γὰρ δὴ μοι ἴω, ἡ ἐμὴν
 ἑπὶ ἀγχιεα οἰκέοντας τῆς λίμνης ὄχου εἴη ὁ γρηῖς ὁ
 ἑξορυχτής. ὁ δ' ἑφρασαν μοι ἴνα ἑξεφορήθῃ. καὶ 30
 ἑπιπεύως ἑπίθον ἠδεα γὰρ λόγῳ καὶ ἐν Νίνῳ τῆ
 Ἀσσυρίων πόλι γινόμενον ἑτερον ἡ ἑουδον. ἑα γὰρ
 Σαρδαναπάλου τῆ Νίνου βασιλῆος χεῖματα ἑ-
 ὄντα μεγάλα, καὶ φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι κα-
 ταγχοῖσι, ἑπεινήσαν κλαῖτες ἐκφορήσαι. ἐκ δὴ
 αὐτῆν σφετέρων οἰκῶν δρυμῶν ἑκ κλαῖτες, ἑ-
 πὸ γὰρ σαθμεῶν ἑκ, ἐς ἑα βασιλῆια οἰκία ἑρυσ-
 σον. ἑ δὲ γρηῖ ἑκφορῶν ἐκ τῆ ὄρυγμα-
 τος, ὅπως γρηῖτο νύξ, ἐς τὸ Τίγειν ποταμὸν, πα-
 ραρρέοντα τὴν Νίνον, ἑξεφορεῖν ἐς ὁκατεργά-
 ζαντ' ὁ, ἡ ἑβούλοντο. ἑουδον ἑτερον ἡχουσαι καὶ 40
 ὁ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ λίμνης ὄρυγμα γινέσθαι πλὴν
 οὐ νυκτὸς ἀλλὰ μετ' ἡμέριον παιδόμενον. ὄρυ-
 σοντας γὰρ ἑ γρηῖ τοῖς Αἰγυπτίοις, ἐς τὸ Νε-
 λον φορέειν ὁ δὲ, ἑπολαμβάνων, ἑμελλε δρυμῶν.

Cuius in circuitu mensura trium milliū
 & sexcentorum stadiorum est, schoe-
 norum sexaginta, quanta videlicet ip-
 sius Aegypti ad mare mensura est. Iacet
 autem stagnum longo situ aquilonem
 versus austrumque: altitudine, vbi eius
 profundissimum est, quinquaginta pas-
 sium. Quod autem manu facta sit ac de-
 pressa, indicat, quod in eius ferme me-
 dio stant duæ pyramides, quinquagin-
 ta passus ab aqua extantes, altero tanto
 ædificii aquis recto. Super quarum v-
 traque lapideus est colossus in folio se-
 dens: ita pyramides sunt centum pas-
 sium. Centum autem iusti passus sunt
 stadium vnum sex iugerum. Passus,
 inquam, mensuræ sex pedum, siue qua-
 tuor cubitorum: pedes autem, quatuor
 palmorum: cubiti vero, sex palmorum.
 Aqua stagni natiua non est, utpote so-
 lo illo admodum arido, sed è Nilo deri-
 uata, sex mensibus in stagnum fluens,
 totidem retro in Nilum refluxens. Illi-
 que sex mensibus quibus effluit, augens
 regium fiscum talentis argenti singulis,
 in singulos dies, prouentu piscium,
 quum influit, viginti minis. Hoc sta-
 gnum dicebant etiam indigenæ cua-
 dere in Syrtin Africæ, perforato sub
 terram meatu in mediterranea Hesper-
 riam versus, secundum montem Mem-
 phi imminentem. Verum quum humū
 è lacu egestam nusquam viderem (hoc
 enim mihi indagare curæ erat) percon-
 tabar proximis accolarum vbinam ef-
 fet humus illinc defossa. Illi dicere
 fuisse deportatam, facile id mihi persua-
 dentes: quippe qui simile quiddam fa-
 ctum esse apud Ninum urbem Assyrio-
 rum auditu cognoueram. Siquidem
 fures quidam magnam vim pecuniæ
 Sardanapali, qui Nini rex erat, in the-
 sauris subterraneis abstrusam, compila-
 re quum constituissent, à suis domibus
 fodere exorti sunt, dimensiviam sub ter-
 ra ad regias ædes, eamque humum è cu-
 nicularis effossam, vbi nox aderat, in flu-
 men Tigrim (qui Ninum præterfluit)
 exportabant, donec id quod optabant
 perfecere. Eodem modo audiui in
 Aegypto hanc alteram fuisse factam la-
 cunam, præterquã quod non noctu hæc,
 sed interdium est facta. Aegyptios enim
 humum quam effodiebant, in Nilum
 extulisse, quam ille acceptam dissiparet.

1 Videtur respondere hac Græca phrasis Gallica. 2 Sex plethrorum. Id est, centum pedum. 3 In regium fiscum talenta argenti singula singulis diebus ex prouentu piscium persoluit: quum influit, viginti minas. 4 Occidentem versus 5 At illi quonam esset deportata, mihi exposuerunt.

Et hic

Et hic quide
 pressus.
 quum iuste
 in templo V
 timo die fest
 eis pontifex
 bare conf
 duodecim
 las. Ibi P s a
 mus eorum s
 phalam, de
 tenuit, libau
 cereti omne
 stabant gale
 malo Plamm
 teri tamen
 Plammitich
 moriam red
 redditum,
 eum solum
 centuerunt q
 mitichum m
 rimando co
 fecisse indult
 suæ parte ex
 dum, ne illin
 se immiscere
 quum Saba
 trem eius Ne
 in Syriam
 somnii vis
 gyptii qui i
 de quum re
 regibus, co
 propter illan
 intelligens q
 ab illis esset,
 persequuti e
 tonæ, quod i
 veracissimu
 redditum est
 tionem ei è
 bus. Quod
 credulitatem
 in auxilium
 pore interie
 res prædandi
 fitas compul
 Hi quum in
 ti, Aegyptio
 Plammiticho
 quam viderat
 egresos è ma
 populari. Ill
 se perfectum

150

καὶ Καροὶ ποιεῖται καὶ σφραγίσματα μεγάλα ὑποχινθί-
 μος, πείθει μετ' ἐαυτὸν γινέσθαι. ὡς δ' ἐπίσει, οὐ-
 τὰ ἅμα τοῖσι μετ' ἐαυτὸν βουλομένοισι Αἰγυπτίοι-
 σι, καὶ τοῖσι ἑταίροις, καὶ ταῖς ἐξ ἑαυτῶν βασιλέας.
 Κρατήρας δ' Αἰγυπτίου πάσης ὁ Ψαμμίτιης, ἐ-
 ποιήσε τὰς Ἡφαίστου πρὸς πύλας ἐν Μέρφι, ἅ-
 παρος νότον ἀέμον τετραμύρα· αὐτὴν τε τὰς Ἀ-
 πι, ἐν τῇ τρέφεται ἐπεὶ ἀφαιρῆ ὁ Ἄπις, οἰκοδόμησε,
 ἐνδρῆτιον τῶν πρὸς πύλας, πᾶσαν τε περὶ τὸν ἐ-
 ὄσαν, ἐτύπων πλέων. αὐτὴ δ' ἰόντων, ἕσασσι κο- I O
 λοασοὶ δὲ δέκα πῆγες τῇ αὐτῇ. ὁ δ' Ἄπις κ' ἔτι
 Ἑλλήνων γλώσσαν ἔστι Ἐπάφος. Τοῖσι δὲ Ἰ-
 ωσι καὶ τοῖσι Καροῖσι συγκατεργασάμενοι αὐτῶν,
 ὁ Ψαμμίτιης δίδωσι χώρας ἐνοικῆσαι αὐτοῖς ἀλ-
 λήλων, τὸ Νεῖλος δὲ μέσον ἔχοντες· τοῖσι οὐνόματα
 ἐτέθη Στρατόπεδα. τῶν τε δὲ σφί τῶν χώρας δι-
 δωσι, ἐπὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἀπέδωκε, καὶ δὲ
 παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους, τὴν Ἑλλάδα
 γλώσσαν ἐκιδάσκει. ἀπὸ δ' ἐκ τῶν ἐκμαθῶν
 τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν, οἱ νῦν ἐρμύλλες ἐν Αἰγυπτίῳ 2 O
 γίνονται· οἱ δ' Ἰωνέστε καὶ οἱ Καρες τῶν χώ-
 ρων οἰκῆσαν χερσὶν ὅτι πολλὸν εἶσι δ' οἱ χώροι
 πρὸς ὀλίγον θαλάσσης ἐνέρη Βεβάσιος πόλεος, ἐ-
 πὶ τὰς Πηλοσίῳ καλεομένην ἰσθμῶν τὸ Νεῖλου·
 τῶν τε δὲ χερσὶν ὑπερὶ βασιλέως Ἀμασίου
 Ἐξανασηθῆς, ἐν τῇ δὲ κατὰ ἰσθμῶν ἐς Μέρφι, φυ-
 λακίῳ ἐαυτὸν ποιήμενος πρὸς Αἰγυπτίους. τῶ-
 των δ' οἰκοδέντων ἐν Αἰγυπτίῳ, οἱ Ἑλλήνες ἔτι
 μισογένοι τῶν τοῖσι, ἅ παρ' Αἰγυπτίους γινόμενα, ἀ-
 πὸ Ψαμμίτιης βασιλέως ἀρξάμενοι, πάντα ἐπὶ 3 O
 ὑπερὶ ὅτις ἀμεταῖστέως. πρὸς τὸν γὰρ ἔτι ἐν
 Αἰγυπτίῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικῆσαν. ἔτι ὡν δὲ
 αἰετοῖσαν χώρων, ἐν τῶν τοῖσι δὲ οἱ τε ὄλκοι τῶν νε-
 ῶν καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων δὲ μέγρι ἐμὸν ἦ-
 σαν. Ψαμμίτιης μὲν νῦν ἔτι ἔχει Αἰγυπτίον.
 Τῶν δ' ἄλλων τοῖσι ἐν Αἰγυπτίῳ πολλὰ ἐπιμνήσθη
 ἡδὲ ἐδὲ λόγον περὶ αὐτῶν ὡς ἀξίως ἐόντες ποιήσονται.
 ὁ γὰρ χρησῆσιον τῶν δ' ἐν Αἰγυπτίῳ, ἐστὶ μὲν Ἀπ-
 τῆσιον, ἐν πόλει δὲ μεγάλης ἰδρυμένην, καὶ δὲ Σεβεν-
 νυτικὸν καλεομένην ἰσθμῶν τὸ Νεῖλου, αἰὰ πλεονε-
 ἀπὸ θαλάσσης αἰῶ. οὐνόμα δ' ἐπὶ τῇ πόλει αὐτῇ, ὅκου 4 O
 δὲ χρησῆσιον ἐστὶ, Βουτῶν, ὡς καὶ πρὸς τὸν οὐνόμα-
 σαίμοι. ἰσθμῶν δὲ ἐστὶ ἐν τῇ Βεβασίῳ αὐτῇ Ἀπόλλωνος
 ἐκ Ἀρτέμιδος. καὶ ὅγε νηὸς τῆς Ἀθηναίας, ἐν τῇ δὲ
 χρησῆσιον ἐστὶ, αὐτὸς τε τὸν χαλκὸν ἐὼν μέγας, καὶ τὰ
 πρὸς πύλας ἔχει ἐς ὑψὸς δέκα ὀργυρέων. τὸ δὲ μοι
 τῶν φανεράν ἢ τῶν μὲν μέρων παρεχόμενον,

& Caribus facit: eosque magnis polli-
 citationibus hortatur ad secum manen-
 dum. Vbi persuasit, ita demum vna
 cum iis Ægyptiis qui secum fentiebant,
 cumque auxiliariis, reges sustulit. O- CLIII
 mni potitus Ægypto, fecit in Mem-
 phi tum Vulcano vestibula ad ventum
 austrum vergentia, tum eregionē vesti-
 bulorum aulam Api, (in qua Apis edu-
 catur, quum apparuerit) vndique co-
 lumnis cinctam, ac figuris refertam: in
 qua aula stant loco columnarum colof-
 fi duodenūm cubitorum: Apis autem
 Græca lingua Epaphus est. His Ionibus CLIV
 Caribusque, quibus fuerat vsus adiuto-
 ribus, Psammitichus dedit ad habitan-
 dum posita altrinsecus prædia, Nilo me-
 dio dirempta, quibus nomen imposi-
 tum est Castra. Et cum hæc eis loca de-
 dit, tum vero cetera quæ fuerat pollici-
 tus representavit. Pueros quinetiam
 Ægyptios commisit lingua Græca im-
 buendos, à quibus linguam Græcam e-
 doctis oriundi qui nunc in Ægypto in-
 terpretes sunt. Incoluerunt autem lones
 & Cares diu hæc loca contra mare, a-
 liquantulum supra urbem Bubastin, ad
 ostium Nili quod dicitur Pelusiacum fi-
 ta. Vnde postea Amasis rex Memphin
 eos transtulit, in sui tutelam aduersus
 Ægyptios. Post sedes ab istis in Ægy-
 pto collocatas, Græci cum illis ira com-
 mercium habuerunt, & nos res in Ægy-
 pto gestas, à Psammitichō rege exorti,
 & quæ deinceps extiterunt, omnia sine
 ambiguitate nota habemus. Hi enim
 primi Ægyptum, qui diuersæ linguæ es-
 sent, incoluerunt. Atque vnde demi-
 grarunt illuc, & vestigia naualium,
 & domorum rudera, ad meam vsque æ-
 tatem ostendebantur. Atque hunc qui-
 dem in modum Psammitichus Ægy-
 pto potitus est. ¶ De oraculo autem CLV
 quod est in Ægypto, cum feci multa
 verba, tum faciam, utpote de re memo-
 ratu digna. Est enim oraculum hoc in
 Ægypto, sacrum Latonæ, positum in
 magna vrbe cui nomen est (ut superius
 à me dictum est) Buto, contra ostium
 Nili quod Sebennyticum appellatur,
 à superiori parte maris flumen subeun-
 tibus. In hac vrbe templa sunt Apolli-
 nis Dianæque. Et illud Latonæ in quo
 redduntur oracula, grande est, & por-
 ticum habens decem passibus subli-
 mem. Vbi quid mihi ex iis quæ in a-
 perto erant, maximo miraculo fuerit,

1 Propemodum ad mare, infra urbem Bub. 2 Et canales quibus deducebantur naues,

referam:

referam: E
 lubrum ex v
 rietes equali
 nem quadrag
 lacunari pro
 pis quatuor
 tudinis. I
 plum hoc
 admirabilis
 lubrum. Secu
 tur Chemm
 tiolo sita pro
 est: quæ infu
 re. Ego tan
 vidi, neque f
 admiratus s
 natate posse
 pollinis ma
 extructæ, &
 aliaque par
 riles arbores
 hanc Ægypt
 Latona (qu
 prima extit
 in vrbe Buti
 habitaret, A
 mendatum
 nondum in
 dit: quo te
 dagans ut
 uenisset.
 aiunt Dion
 tonam vero
 raticem. Et
 ce Orus dici
 na vero But
 non aliunde
 filius, rapui
 mnum qui
 Dianam Ce
 lam reddita
 sic aiunt.
 CLVI
 gypto quatu
 uit annos:
 magnam Sy
 gnauit, do
 zotos, quæ
 vrbes (dunt
 CLVII
 nuit obfidio
 qui regnum
 Nec vs, qu
 ferentem pri
 Darius Perse
 longitudinis
 navigationis
 duæ possent
 qua quæ in
 tur, paulo

referam: Est in hoc fano Latonæ, delubrum ex vno factum lapide, cuius parietes æquali celsitudine ad longitudinem quadragenûm cubitorum: cuius lacunati pro tecto impositus est alius lapis quatuor cubitorum per oras crassitudinis. Itaque eorum quæ circa templum hoc sunt in proparulo positorum, admirabilissimum apud me fuit id delubrum. Secundo loco insula quæ vocatur Chemmis, in lacu profundo ac spatiofo sita propter templum quod Buti est: quæ insula ab Ægyptiis fertur innare. Ego tamen eam neque innantem vidi, neque se mouentem: & hoc audire admiratus sum, si verum est insulam natâre posse. In hac igitur templum Apollinis magnum est, & aræ trifarie extructæ, & palmæ frequentes enatæ: aliæque partim fructiferæ: partim steriles arbores. Cur autem ea innatans sit, hanc Ægyptii rationem reddunt: quod Latona (quæ ex octo numinibus quæ prima extiterunt, vnum est) quum in vrbe Buti, vbi hoc eius oraculum est, habitaret, Apollinem ab Iside sibi commendatum, occultauit in hac insula nondum innatante, ac sospitem reddidit: quo tempore Typhon omnia indagans vt Otiris filium inueniret, aduenisset. Nam Apollinem & Dianam aiunt Dionysi & Isidis filios esse: Latonam vero, nutricem horum ac liberatricem. Et Apollo quidem Ægyptiæ Orus dicitur: Ceres autem Isis, Diana vero Bubastis. Atque hinc solum non aliunde Æschylus Euphorionis filius, rapuit quod dicam: vt solus omnium qui poetæ dicuntur, fecerit Dianam Cereris filiam, ideoque insulam redditam esse natantem. Hæc illi sic aiunt. Psammitichus vero in Ægypto quatuor & quinquaginta regnavit annos: per quorum vndetriginta magnam Syriæ urbem obsidens oppugnauit, donec expugnauit. Hæc est Azotos, quæ diutissimam inter omnes vrbes (duntaxat quas nouimus) sustinuit obsidionem. ¶ Psammitichi filius qui regnum Ægypti suscepit, extitit Necvs, qui fossam ad rubrum mare ferentem primus aggressus est, quam Darius Perses secundo loco depressit, longitudinis quidem quatuor dierum navigationis, latitudinis, vt per eam duæ possent simul agi triremes. Aqua quæ in hanc è Nilo deducitur, paulo supra Bubastin urbem,

φράσω. ἐστὶ ἐν τῷ τελευτῶν Λητοῦς νηός, ἡ
 ἐνὸς λίθου πεποιημένος, ἐς τε ὕψος, καὶ ἐς μήκος
 καὶ ὄγκος ἕκαστος τούτοις ἴσος. τεσσαράκοντα πη- 96
 χων τούτων ἕκαστον ἔστι. ὃ δὲ καταστάσασμα τῆς
 ὀροφῆς, δῆλος ἐπιπέτατος λίθος, ἔχων πῦν παρω-
 ροφίδα τετραπηνίω. Οὕτω μὲν νῦν ὁ νηός τῆς
 φανεράν μοι τῆς ἀπὸ τοῦ ὀροφῆς ἔστι θωύμαστέ-
 ρον· τῆς δὲ δούτερον, νῆσος ἡ Χέμμισ καλεομένη,
 ἐστὶ μὲν ἐν λίμνῃ βαθεῖ καὶ πλατῆ, κειμένη ἀπὸ
 10 ὃ ἐν Βουτοῖ ἔστι, λέγεται δὲ ὑπὸ Ἀιγυπτίων αὐ-
 τῆ ἡ νῆσος εἶναι πλωτή. αὐτὴ μὲν ἔγωγε ὅτε πλέ-
 ουσαν, οὐτε κινήσειαν εἶδον. τέθηπα δὲ ἀκούων εἶ-
 νῆσος ἀληθέως ἔστι πλωτή. ἐν δὲ ὧν ταύτῃ νηός
 τε Ἀπόλλωνος μέγας ἐστὶν, καὶ βωμοὶ τετρατάσιοι ἐπι-
 δρύαται. ἐμπέφυκασι δὲ ἐν αὐτῇ φοίνικες συχνοί,
 καὶ δῆλα δένδρεα, καὶ καρποφόρα καὶ ἀφορα πολ-
 λα. λόγον δὲ ποιόνδε ἐπιλέξοντες ὁ Αἰγυπτίος,
 φασὶ εἶναι αὐτῷ πλωτῆ ὡς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ὅσα
 εἶδησθε ἄλλοτερον πλωτῆ, Λητώ, ἔοικε τῆς ὀκτώ-
 20 πῶν τῆς ἀπὸ τῶν ἡρομόρων, οἰκείουσα δὲ ἐν Βου-
 τοῖ πόλιν, ἵνα δὲ ὁ ἄλλος ἡεῖον τῆς ὀκτώ, Ἀπόλλω-
 να ἀπὸ Ἰσίου ἀπὸ καταθήκῃ δεξαμένη, διέσω-
 σε κατακρύψασα ἐν τῇ νῦν πλωτῇ λεγομένη νή-
 σω ὅτε ὁ πῶν διζήμενος ὁ Τυφὼν ἐπέληθε, θέλων
 εἰδῆσαι τῆς ὀκτώ οἰκίδος τῆς παῖδας. Ἀπόλλωνα δὲ,
 καὶ Ἀρτέμιν, Διονύσου καὶ Ἰσίου λέγουσι εἶναι παῖ-
 30 δας. Ἄθησιν δὲ, ἔσθον αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γε-
 νέσασθαι. Αἰγυπτίσι δὲ Ἀπόλλων μὲν, ὄρος Δη-
 μήτηρ δὲ, Ἰσίου. Ἀρτέμις δὲ, Βούβαστις. ἐν τού-
 τῳ δὲ τῷ λόγῳ καὶ ὁ δένος δῆλον, Αἰγυλιός ὁ Εὐ-
 φορέωνος ἦρπασε ὃ ἐγὼ φράσω, μοῦνος δὲ ποιητέ-
 ων τῆς ἀπὸ τῶν ἡρομόρων. ἐποίησε γὰρ Ἀρτέμιν εἶναι
 θυγατέρα Διὸς καὶ ἡνῆσον, ἡ δὲ τῆς ἡμέ-
 ρας πλωτῆ. ταῦτα μὲν οὕτω λέγουσι. Φαμ-
 μιλῆος δὲ ἐβασίλευσε Αἰγυπτίου τεσσαρακαὶ ὀκτώ-
 40 τήκοντα ἔτη. τῆς τὰ ἐνὸς δέοντε τετήκοντα, Ἀζω-
 τον, τῆς Συεῖος μεγάλῃ πόλιν, ἀπὸ καταθήκῃ ἐ-
 πολιορχεε, ἐς ὃ εἰλεῖ αὐτὴ δὲ ἡ Ἀζωτος ἀπαπέ-
 ων πολίων ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορχομένη αὐτέ-
 ρη, τῆς ἡμεῖς εἶδον. Φαμμιλῆος δὲ Νεκῶς
 παῖς ἐγένετο, καὶ ἐβασίλευσε Αἰγυπτίῃ, ὅς τῃ διάρ-
 χῆ πεπεχείρησε ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης
 φερουσί πῶν Δαρείος ὁ Πέρσης δούτερον διάρρηξε
 τῆς μήκος ἔστι πλῆθος ἡμέρας τεσσαρες· ἄλλοι δὲ ὠρύ-
 ρη, ὡστε τετήκοντα δύο πλείον ὁμοῦ ἐλατρωμέ-
 νας. ἡ καὶ δὲ ἀπὸ τοῦ Νείλου ὃ ὕδαρ ἐς αὐτῶν. ἡ-
 καὶ ὃ κατῦπερθε ὀλίγον Βουβάστιος πόλιος

Omniū superioris ætatis poetarum;

magnis polli-
 secum manen-
 ta demum vna
 um scutiebant,
 sustulit. O. C.
 fecit in Mem-
 ula ad ventum
 eregione vesti-
 qua Apis edu-
 vndique co-
 referam: in
 arum colof-
 Apis autem
 His Ionibus
 rat vsus adiuto-
 dit ad habitas-
 radia, Nilo me-
 nomen impo-
 ac eis loca de-
 e fucrat pollic-
 tos quinetiam
 gua Græcæ im-
 am Græcæ me-
 in Ægypto in-
 autem lones
 ontra mare, a-
 Bubastin, ad
 Pelusiacum si-
 rex Memphin
 clam aduersus
 illis in Ægy-
 illis ita com-
 res in Ægy-
 no tege exorli-
 nt, omnia sine
 us. Hi enim
 erfx linguæ ef-
 ue vnde demi-
 gia naualium,
 ncam vsque æ-
 que hunc qui-
 itichus Ægy-
 oraculo autem
 um feci multa
 e de re memo-
 culum hoc in
 (vt superius
 contra ostium
 m appellatur,
 men subeun-
 a sunt Apolli-
 tonæ in quo
 e est, & por-
 allibus publi-
 is quæ in a-
 raculo fuerit,

CLVI

CLVII

CLVIII

referam:

πῶς Πάτυμον πλὴν Ἀραβίῳ πόλιν. ἐσέχθη δὲ
 ἐς τὴν Ἐρυθρῶν θάλασσαν. ἄρκεται δὲ πρὸς τὸν
 μὲν τὸ πεδίου τῆς Αἰγυπτίου πρὸς Ἀραβίῳ ἔ-
 ρητα ἔχεται δὲ κατὰ τὴν τῆς πεδίου τῆς Μέρ-
 φιν τείνον ὄρεος, ἐν τῇ αἰ λητομοίᾳ ἐνεῖσι. τῆς ὡν δὴ
 οὐρεος τούτου πρὸς τὴν ἑσπερίῳ ἤκται ἢ διώρυξ
 ἀπὸ ἐσπερίας μακρὴ πρὸς τὴν ἠῶν, καὶ ἐπειτα τεί-
 νει ἐς Ἀραβίῳ φερύσας ἀπὸ τῆς οὐρεος πρὸς
 μεσαμβείῳ τε ἐνότον ἀνεμον, ἐς τὸν κέλπον τῆς Ἀ-
 ραβίῳ. τῆ δὴ ἐλάχιον ἔστι καὶ σωροφότατον ἐκ
 τῆς Βορρῆης θάλασσης ἑσπερίῳ ἐς τὴν Νοτίῳ
 καὶ Ἐρυθρῶν πλὴν ἀπὸ τῆς τῶν τε καλεομένων, ἀπὸ
 Κασίου οὐρεος τῆς οὐείζοντος Αἰγυπτίου τε καὶ Συεί-
 λω, ἀπὸ τῆς εἰς τὰ δὲ χίλιοι ἐς τὴν Ἀραβίῳ κέλ-
 πον. τῆ δὲ σωροφότατον. ἢ δὲ διώρυξ πολ-
 λῶ μακροτέρη, ὅσα σκολιωτέρη ἔστι. πλὴν ἐπὶ Νε-
 κῶ βασιλῆος ὀρύσσοντος, Αἰγυπτίων ἀπὸ λοντο δυ-
 ὡδεκα μυριάδες. Νεκῶς μὲν νῦν μεταξὺ ὀρύσ-
 σων ἐπαύσατο, μνηστήου ἐμποδίου ἡμομήνου τοῦ-
 δε, τῶν βαρβάρων ἀπὸ πρὸς ἐργάζεσθαι. βαρ-
 βάρους δὲ πύτας Αἰγυπτίῳι καλέοισι ὅδῳ μὴ
 σφι ὁμογλώσσους. Πανθάρμος δὲ τῆς διώρυ-
 γος ὁ Νεκῶς, ἐτρεπτο πρὸς ἐρατήϊας καὶ τει-
 ῆρες αἱ μὲν τῆ Βορρῆθ θάλασση ἐποιήθησαν, αἱ
 δὲ ἐν τῇ Ἀραβίῳ κέλπω, ἐπὶ τῇ Ἐρυθρῇ θάλασ-
 σῃ ὡν ἐπὶ ὁλοκῆ ἐπίδηλοι. καὶ τῶν τε ἐ-
 χεῖτο ἐν τῇ δέοντι καὶ Συείσι περὶ ὁ Νεκῶς
 97 συμβαλὼν ἐν Μαγδόλω ἐίκησε. μετὰ δὲ τῶν
 μέλιω, Κἀδύλιν πόλιν τῆς Συείης ἐοῦσαν μετὰ
 λῶ εἶλε. ἐν τῇ δὲ ἐδῆτι ἐτυχε τῶν τε κατεργα-
 μῆτος, ἀνέθηκε τῶν Ἀπόλλωνι, πέμψας ἐς Βεργ-
 χίδας τὰς Μιλησίων. μὲν δὲ, ἐκκαδέκα ἔτεα τὰ
 πύτα ἀρξας, τελύτα, τῶν παιδὶ Ψάμμι πα-
 ραδίδι πλὴν δὲ χλῶ. Ἐπὶ τῶν δὴ Ψάμ-
 μιν βασιλεύοντα Αἰγυπτίου ἀπὶ κηνο Ἡλείων ἀν-
 δρες ἀγέλοι, ἀνέχοντες δικαίματα καὶ κάλλιπα τι-
 θένα ὅτι ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα πύτων ἀνδρόπων
 καὶ δοκέοντες πρὸς τὰ ταῦτα οὐδὲ ἀπὸ σφωτάρους
 ἀνδρόπων Αἰγυπτίους ὅδῳ ἐπέβουρεῖν. ὡς δὲ
 ἀπὸ κηνο ἐς τὴν Αἰγυπτίον Ἡλείοι ἐλθον τῶν
 40 ἔνεκα ἀπὶ κηνο, ἐν τῶν ὁ βασιλῆος ὅδῳ συγκα-
 λέεται Αἰγυπτίων ὅδῳ λεγομένων ἐπὶ σφωτάρους.
 σφωτάρους δὲ Αἰγυπτίῳι, ἐσφωτάρους τῶν
 Ἡλείων, λεγόντων ἀπὸ τῶν τε κατῆκει σφῆας
 ποιέειν πρὸς τῶν ἀγῶνα. ἀπὸ τῶν ὁδῶν δὲ τὰ
 πύτα, ἐφασκεν ἢ κηνο ὅτι μαθησόμενοι εἶναι ἐργον

iuxta oppidum Arabia Patumon dedu-
 citur, euadens in mare rubrum. Initium
 fodiendi sumptum est à planitie Ægy-
 pti, Arabiam versus. Nam quæ supra
 planitiem sunt continens prope Mem-
 phin occupat mons, in quo lapidicinæ
 sunt. Itaque ad huius montis ima ducta
 est fossa ab occidente orientem versus
 longo tractu: & deinde pertingit dior-
 tio montis tenus (quod diuortium ad
 meridiem & ventum austrum fert) in
 sinum Arabicum. Quâ igitur breuissi-
 mus tractus & maxime compendiarius
 est à mari septentrionali ascensus ad au-
 strale, quod idem rubrum vocatur, à
 monte Casio, qui Ægyptum Syriam-
 que disternat, stadia mille sunt in A-
 rabicum sinum. Et hoc quidem breuif-
 simum est: verum fossa multo longior,
 scilicet quanto est 2 confragosior. In
 qua fodienda sub rege Neco centum
 viginti millia Ægyptiorum perierunt.
 Inque eius medio opere Necus destitit,
 hoc 3 interpellatus oraculo, eum id o-
 pus barbaro premonire. Ægyptii autem
 barbaros omnes vocant qui non ipso-
 rum lingua loquuntur. Super sedens
 itaque à facienda fossa Necus, 4 ad mi-
 litum copias se conuertit, atque ad clas-
 ses quæ partim in mari septentrionali,
 partim in sinu Arabico ad rubrum ma-
 re sunt ædificatæ: quarum adhuc 5 ve-
 stigia naualium ostendunt. Et classibus
 quidem Necus, dum opus fuit, est v-
 sus. Terrestri autem acie congressus
 cum Syris in Magdolo, victoria potitus
 est, & post prælium, Cadyti, magna
 Syria vrbe. 6 In vestitu autem curiosus
 quum fuisset, illum Apollini dicatum
 ad Branchidas Milesiorum misit. Hic
 perfectis decem & septem imperii sui
 annis decessit, tradito imperio Psa-
 mmi filio suo. Eo apud Ægyptum re-
 gnante, nuncii Eleorum aduenerunt,
 iactantes à se in Olympia iustissimum
 7 ac maximum inter mortales propo-
 situm esse certamen, rati ne Ægyptios
 quidem hominum sapientissimos ali-
 quid ultra hæc esse inuenturos. Isti vbi
 in Ægyptum peruenerunt, eaque ex-
 posuerunt quorum gratia venerant,
 rex conuocauit ex Ægyptiis eos qui sa-
 pientissimi haberentur. Qui quum con-
 uenissent, & Eleos audissent omnia cõ-
 memorantes quæ par erat ab eis fieri
 in edendo certamine, & se venisse di-
 centes sciscitatum num quid possent

1 Contiguus. 2 Obliquior. 3 Impeditus. Vel Remocatus. 4 Ad bellicas copias & triremes partim in m. sept. 5 Ca-
 nales quibus deducebantur naues, ut paulo ante. Alij naualia interpret. 6 Eum autem vestitum quo vsus erat quum ista confi-
 cerentur, missum ad Branchidas Milesiorum, Apollini diceauit. Postea vero decem & septem omnino annos quum imperasset, de-
 cessit, trad. 7 Ac optima ratione præter omnes mortales.

Ægyptii repe-
 consilio, inte-
 apud eos cert-
 denti bus, sine
 ceterorum G-
 leni certare f-
 losquum
 omni iure
 do posse fieri
 nes laurent,
 Sed si vellent
 men, & si eu-
 prem, iusseru-
 tamen, nullo
 Hæc Ægypti
 Pfammis
 regnasset, ant
 Æthiopiæ
 functus est.
 filius accepit,
 chum auum
 titit omnium
 quinque & vi-
 Quod intra
 intulit, & cu-
 micauit. Se-
 maneret, con-
 ego pluribus,
 exponam, p-
 tiarum. Quo-
 pries exerci-
 accepisset,
 rebellauerun-
 pertam per-
 his inter neci-
 gyptiis impe-
 quam graui-
 dierunt, tum
 ci, ingenue d-
 Apries, miti-
 masin. Qui
 densque diff-
 quidam Æg-
 galeam circu-
 quit se illam
 que hoc eo-
 dit. nam sim-
 Ægyptiis de-
 rabat tanqua-
 rus. His cogn-
 sin ex iis qui
 statum quend-
 tarbemini, iuss-
 perduceret. H-
 ad se vocat.
 equo ad suos
 stolide iubet

Ægyptii reperire iustius, habito inter se consilio, interrogarunt Eleos nunquid apud eos certarent ciues. Et illis respondentibus, sine discrimine & suorum & ceterorum Græcorum, cuicumque volenti certare fas esse. Atqui, inquit, illos quum tale certamē proponerent, ab omni iure ¹ excedere. Nullo etenim pacto posse fieri quin conciuui pugnantii ciues fauerent, facientes iniuriam hospiti. Sed si vellent iustum proponere certamen, & si eius gratia venissent in Ægyptum, iusserunt hospitibus ponere certamen, nullo Eleorum certare permisso. Hæc Ægyptii Eleis subiecerunt.

¶ Psammis autem, quum sex tantum regnasset annos in Ægypto, facta in Æthiopiā expeditione, mox vita defunctus est. Cuius regnum APRIES filius accepit, qui secundum Psammitichum auum suum, fortunatissimus extitit omnium ad eam ætatem regum, quinque & viginti dominatus annos. Quod intra tempus & bellum Sidoni intulit, & cum Tyro pugna nauali dimicauit. Sed quum calamitas eum maneret, contigit ea occasione quam ego pluribus, dum res Libycas exequar, exponam, paucis contentus impræsentiarum. Quum aduersus Cyrenæos Apries exercitu missō magnam cladem accepisset, id ei imputantes Ægyptii rebellauerunt, opinati se ab illo in apertam perniciem fuisse dimissos: vt his internecione deletis, ipse ceteris Ægyptiis imperitaret securius. Hæc perquam grauiter ferentes tum ii qui redierunt, tum eorum qui interierāt amici, ingenue desciuerunt. Id vbi rescituit Apries, mittit ad eos verbis sedandos Amasin. Qui quum peruenisset, reprehēdensque dissuaderet ne talia facerent, quidam Ægyptiorum ei à tergo stans galeam circumdat: eaque circumdata, inquit se illam ob regnum imposuisse. Neque hoc eo inuito factum fuit, vt ostendit. nam simulatq; ab iis qui desciuerant Ægyptiis declaratus est rex, sese apparabat tanquam aduersus Aprien moturus. His cognitis Apries mittit ad Amasin ex iis qui secum erant Ægyptiis, spectatum quendam hominem nomine Patarbemin, iussum vt ad se viuum Amasin perduceret. Hic vbi peruenit, Amasin ad se vocat. ² Amasis (sedebat autem in equo ad suos cohortandos, insolenter) stolide iubet hūc ad se adducere Aprie,

Αἰγύπτιοι τούτων δικαιότερον ἐπέξουρην. ὁ δὲ βουλομένων, ἐπὶ πρώτων τῶν Ἡλείοις εἶσφι πολίται ἀγανίζονται. ὁ δὲ ἐφασκεν καὶ σφέων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ὁμοίως τὰ βουλομένων ἐξείναι ἀγανίζεσθαι. ὁ δὲ Αἰγύπτιοι ἐφασκεν σφέας ἔπειτα πέντας, πᾶσι τὸ δικαίον ἠμῶν τεκνέαι. ὁ δὲ μὲν γὰρ εἰ μὴ μὴ δύνανται ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἀγανίζεσθαι πρὸς ἑαυτοὺς, ἀδικεόντες ἐξείναι. ἀλλ' εἰ δὴ βύβλονται δικαίως ἡγήσασθαι, καὶ τούτου εἵνεκα ἀπικρία πρὸς Αἰγύπτιον, ἐξείνοισι ἀγανίζεσθαι ἐκέλευον ἀγανίζεσθαι. Ἡλείων δὲ μὴ δυνάμενοι ἐξείναι ἀγανίζεσθαι. ταῦτα μὲν Αἰγύπτιοι Ἡλείοισι ὑπέδηκον. Φάμμιος δὲ ἐξ ἔτεα μοῦνον βασιλεύσας Αἰγύπτου, καὶ στρατοσάρχου ἐς Αἰθιοπίαν, ἔμεταβίηκα τελευτήσας, ἐξεδέξατο τὴν βασιλίαν Ἀπρίας ὁ Φάμμιος. ὁ δὲ μὲν Φαμμίλιον ἐωυτοῦ πρὸς πατέρα ἐγένετο θυγαμμένησας τῆν πρῶτην βασιλίαν, ἐπὶ ἔτεα πέντε καὶ εἴκοσι ἀρξας. ἐν τούτοις ἐπίτε Σιδῶνα στρατὸν ἤλασε, καὶ ἐναυμάχησε τὰ Τυρίων. ἐπὶ δὲ ἐδέετο κακῶς ἡγεσθαι, ἐγένετο ἀπὸ πρὸς φασίας, τὴν ἐγὼ μεζόνως μὲν ἐν τοῖσι Λιβυκῶσι λόγισι ἀπηνήσομαι, μετῴως δὲ ἐν τῶν παρῶν δὲ ἀποπέμψας γὰρ στρατὸν οὐκ Ἀπρίας μέγα ἐπὶ Κυρήναισιν, μεγαλωσὶ πρὸς ἐπισησας. Αἰγύπτιοι δὲ ταῦτα ὀπιμεμφόροντο, ἀπέσπασαν ἀπὸ αὐτῶν, δοκέοντες Ἀπρίων ἐκ πρὸς οἰκίας αὐτῶν ἀποπέμψαι ἐς φανόρον κακόν, ἵνα δὴ σφῶν φθορὴ γήνηται, ἄλλος δὲ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀσφαλέστερον ἀρχῆ. ταῦτα δὲ δὴ ἀποβύβροντο ἔπειτα ὁ ἀπὸνος ἦσαντες, καὶ τῶν ἀπολομένων φίλοι, ἀπέσπασαν ἐκ τῶν ἡγῶν. Πυρόμνος δὲ Ἀπρίας ταῦτα, πέμπει ἐπὶ αὐτοῖς Ἀμασιν καταπαύσοντα λόγοισι. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἀπικρία κατελάμβανε τῶν Αἰγυπτίων, ταῦτα μὴ ποιῆν λέγοντος αὐτῶν, τῶν ἡγῶν Αἰγυπτίων ὅπασε σὰς ἀειέθηκε οἰκονέτω. καὶ ἀειπθῆς, ἐφῆ ἐπὶ βασιλίῃ ἀειπθῆναι, καὶ τὰ ὅπως ἀεικῶσιον ἐγένετο ὁ ποιόμνος, ὡς διεδείκνυε. ἐπεὶ τε γὰρ ἐσπασαν τὴν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ πρῶτες, παρεσκιάζετο ὡς ἐλάν ἐπὶ Ἀπρίων. πυρόμνος δὲ ταῦτα ὁ Ἀπρίας, ἐπέμπε ἐπὶ Ἀμασιν ἀνδρα δόκιμον τῶν ἀει ἐωυτῶν Αἰγυπτίων, τὰ οὐνομα ἰὼ Παταρβημῆς ἐντελεμνος αὐτῶν, ταῦτα Ἀμασιν ἀγαγεῖν πρὸς ἐωυτῶν. ὡς δὲ ἀπικρία ὁ Παταρβημῆς, Ἀμασιν ἐκάλεε ὁ δὲ Ἀμασῆς (ἐτυχε γὰρ ἐπὶ ἵππου κατήμνος) ἐπὸς ἀπειμαπίσει ἔπειτα μὲν ἐκέλευσε Ἀπρίῃ ἀπαγεῖν,

ELXI

LXII

¹ Aberrasse. ² At Amasis (sedebat enim forte in equo) crure sublato pepedit, & illud Apriz afferri iussit. Ita Camerar. Afferitur & tertin interpretatio: sed Camerario assentior.

atimon dedu-
brum. Initium
planitie Ægy-
am quz supra
s prope Mem-
quo lapidicinz
ntis. ma duā
ricentem verus
ertingit duor-
diuortium et
strum fect) n
itur breuissi-
ompendiarius
ascensus ad au-
um vocatur, à
gyptum Syriam
ille sunt in Æ-
quidem breu-
multo longior,
nfragosior. In
Neco centum
rum perierunt.
Necus desitit,
lo, eum id o-
Ægyptii autem
qui non iplo-
Superfediens
ecus, ad mi-
atque ad clas-
septentrionali,
d tubrum ma-
adhuc ve-
Et classibus
is fuit, est v-
ie congressus
istoria potius
adyti, magna
utem curiosus
ollini dicatum
m misit. Hic
m imperii sui
perio PSAM-
Ægyptum te-
aduenent,
ia iustissimum
tales propo-
ne Ægyptios
ntissimos ali-
uros. Isti vbi
t, eaque ex-
ia venerant,
is eos qui fa-
ij quum con-
nt omnia cō-
t ab eis fieri
e venisse di-
quid possent

Ægyptii

λίθους τε άλλους ἐς ἑπισηδύω ὑπερφύεας τὸ μέ-
 γαθος ἐκόμισε. ἠγάγετο ἢ τυτῶν τ' ἔσμεν, ἐκ τῆς
 κ' Μέμφιν ἐσέων λιθοτομίων, τ' ἔς ἢ ὑπερμεγά-
 θεας, ἔξ Ἐλεφαντίνης πόλιος, πλὸν ἐείκοσι ἡμερέ-
 ων ἀπεχόμενος ἀπὸ Σαίος. τὸ ἢ οὐκ ἦκιστα αὐτῶν,
 ἀλλὰ μέγιστα θαυμάζω, ἐστὶ τὸδε οἶκημα μὲνολι-
 θον ἐκόμισε ἔξ Ἐλεφαντίνης πόλιος. τὸ τ' ἔσμεν ἐκό-
 μιζε μὲν ἔτι ἔτα τετα, διχάλιοι δὲ τὸ πρῶτον τετα-
 χατο αἰδρες ἀγωγέες, καὶ ἔστι ἀπὸρτες ἢ κυβερνήτῃ.
 τὸ ἢ γέγνε τῶν τῆς τῶν μῆκος ἐξωτὸν ἐστὶ, εἰς τε καὶ 10
 εἴκοσι πῆχες ὄψεος, τεσσέρες καὶ δεκά ὑψος δὲ, ὁ-
 κτώ. τῶν τῶν μὲν τὰ μέτρα ἐξωτὸν τ' ἔγνε τ' μὲνολίθου
 ἐστὶ. ἀτὰρ ἔσωθεν τὸ μῆκος, οὐκ τὰ καὶ δεκά πῆχων, καὶ
 πυρῆνος τὸ ἢ ὄψεος, δώδεκα πῆχων τὸ ἢ ὑψος, πέν-
 τε πῆχων ἐστὶ. αὐτὴ τ' ἰρὸς κέεται τῶν τ' ἔσωθεν. ἔσω
 γὰρ μὲν ἐς τὸ ἔσμεν φασὶ τ' ἢ εἶνεκα οὐκ ἐσελεύσασθαι
 τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτὸν ἐλκε μὲν τ' ἔγνε, ἀναγε-
 νάξασθαι, οἳ τὰ τῶν ἔσμεν ἐκ γέροντος πολλῶ, καταχρῆ-
 ματον τῶν ἔργων τ' ἢ Ἀμασίν, ἐν θυμῶν ποιησάμε-
 νον, οὐκ ἐὰν ἐν πρῶτον ἐλεύσασθαι. ἠδὲ δὲ ἴνες λέ- 20
 γουσι ὡς ἀνδρῶν διεφθάρη τῶν αὐτῶν τ' ἢ ἴς αὐτῶν
 μοχλοθόντων, ἐκ τῶν τ' οὐκ ἐσελεύσασθαι.
 Ἀνέθηκε ἢ καὶ ἐν τοῖσι δῆμοισι ἱεροῖσι ὁ Ἀμασίν πασι
 τοῖσι ἐλλογίμοισι ἔργα τὸ μέγιστος ἀξιοθέητα. ἐν ἢ ἐ
 ἐν Μέμφι, τὸν ὑπὸν κείματον κελουσόν, τῶν Ἡφα-
 εῖς ἐμπερασε τῶν πόδες πέντε καὶ ἑβδόμηκοντα εἴκοσι
 τὸ μῆκος. ἔπι ἢ τῶν αὐτῶν βάρβαροι ἐσῶσι, τῶν αὐτῶν ἐ-
 ὄντος λίθου, δύο κελουσοῖ, ἐείκοσι ποδῶν τὸ μέγιστος ἐ-
 ὠν ἐκάτερος ὁ μὲν ἐνθεν, ὁ δὲ ἐνθεν τῶν μετὰ τῶν. ἐστὶ ἢ
 λίθινος ἔτερος τῶν ἔσμεν καὶ ἐν Σαί, κείματος καὶ τ' αὐτῶν 30
 ἔσμεν τῶν ἐν Μέμφι. τῆ ἴσι τε τὸ ἐν Μέμφι ἱερὸν
 Ἀμασίν ἐστὶ ὁ ἔσοι κοδομήσας, ἐὸν μέγιστος ἐκ ἀξιοθε-
 ητότατον. Ἐπὶ Ἀμασίνος ἢ βασιλῆος λέγει ἢ Αἴ-
 γυπῶς μέγιστος δὴ τότε βυδαμμονῆσαι, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν
 ποταμῶν τῆς χώρας γινόμενα, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς χώρας τοῖσι
 ἀνδρῶν τοῖσι. ἐκ πόλιος ἐν αὐτῇ γινόμενα τῶν ἀπάσας
 τότε διαμυρίας τῶν οἰκειομένων νόμον τε Αἰγυπῶσι
 τὸνδε Ἀμασίνος ἐστὶ ὁ καταστῆσας ἀπὸ δ' ἐκνούσας ἔτεος
 ἐκάστου τῶν νομαρχῆς πάντα ἵνα Αἰγυπῶσι, ὅθεν
 βίβεται μὲν ποδῶν τῶν τῶν, μὲν δὲ ἀπὸ φάροντα δι- 40
 χάλω ζώων, ἢ ἴνους θανάτω. Σόλων ἢ ὁ Ἀθηναῖος
 λαβὼν ἔξ Αἰγυπῶς τὸν νόμον, Ἀθηναῖοισι ἔθε-
 τῶ. τῶν ἐκείνοι ἐς αἰεὶ χρέωνται, ἐὸν δὲ ἀμφοτέρω νόμῳ.
 101. ab Ægyptiis mutuatus, Atheniensibus tulit, quam illi, quod sit castissima, assidue vsurpant.

Alia quoque saxa prægrandia in appara-
 tum comportavit, ducta partim è lapi-
 dicinis quæ iuxta Memphin sunt, par-
 tim utique quæ maioris molis erant, ex
 vrbe Elephantina, quæ Sai distat viginti
 dierum navigatione. Ad hæc, quod non
 minime sed maxime omnium admiror,
 attulit ædificium ex solido saxo ab vrbe
 Elephantina, in quo afferendo trienniū
 consumpserunt duo millia delectorum
 virorum, qui omnes erant gubernato-
 res. Huius autem domus extrinsecus est
 vnus & viginti cubitorum longitudo:
 quatuordecim, latitudo: octo, sublimi-
 tas. Hæc est dimensio exterior tecti ex
 vno lapide. Introrsum autem duode-
 uiginti & amplius cubitorum est longi-
 tudo: quinque, sublimitas. Domus hæc
 ad ingressum templi collocata est. nam
 ob id aiunt in templum non fuisse per-
 tractam, quod quum suspirasset archite-
 ctus dum illa adueheretur, utpote per-
 tractus diutini temporis operæ, ea de re
 stomachatus Amasis, non permiserit
 hominem ulterius trahere. Nonnulli
 aiunt quendam ex iis qui vectibus lapi-
 dem agebant, ab illo fuisse oppressum, i-
 deoque lapidem non introductum. Do- 10
 nauit præterea operibus ob magnitudi-
 nem spectaculo dignis cum alia templa
 insignia, tum in Memphi templum Vul-
 cani, colosso supino ante illud posito,
 longitudinis quinque & septuaginta
 pedum. Superque idem pavementum
 gemini colossi stant ex Æthiopico la-
 pide, vicienum pedum magnitudinis,
 hinc & hinc magno illi assistentes: cuius
 instar est alter in Sai lapis, eodem habi-
 tu iacens. Illud etiam quod in Memphi
 est templum Isidis ingens & spectatu di-
 gnissimum, Amasis ædificauit. Sub A- 20
 masi rege dicitur Ægyptus fuisse maxi-
 me beata, in iis quæ vel regioni ex flu-
 mine, vel hominibus ex regione proue-
 niunt, & vrbes quæ incolerentur tunc,
 fuisse numero illic mille & viginti. 4
 Amasis quoque extitit qui legem hanc apud
 Ægyptios condidit, vt singulis an-
 nis apud prouinciarum præsides Ægyptii
 omnes demonstrarent vnde viue-
 rent: & qui aut hoc non faceret, aut non
 demonstraret sese legitime viuere, is
 morte afficeretur. Quam legem Solon
 ab Ægyptiis mutuatus, Atheniensibus tulit, quam illi, quod sit castissima, assidue vsurpant.

1 Duodeviginti cubitorum, & digitorum xx est longitudo: latitudo vero, cubitorum duodecim: quinque, subl. 2 Hoc in religionem vertens Amas. 3 Ex eodem lapide, 4 Hic est autem Amasis qui legem hanc tulit, demonstrare vnum quemque apud præsidem cuiusque loci, vnde viuat: quod qui non fecerit, aut demonstrare vitæ suæ rationem iustam non potuerit, hunc morte mulctandum. Solon autem Atheniensis sumptam hanc legem ex Ægypto Atheniensibus promulgauit, qua illi semper vsi sunt, lege sane inculcata. Ita hunc locum vertit Budæus.

Amasis porro studiosus, cui officia contulerent, concederent, in vrbe incolerent illie habitari, fecit & sana extiterunt eorum sanum carum Græcorum muniter illud quidem, Chionem: Dorum Halicarnassum vna Mitylenæ fanum est, præbentur. fortes huius pertinentis tamen ædificata Iouis: Samii ro, Apollinis porum erat in Ægypto aliquid in aliud aliquod, is necessesse inuitum, dem nauis ad si id minus set, onerata agere iustitiam et Nauerati erat. lam templum quod illud prius lo centistalenti Delphi, quod tingebat, circ de tum vero retulerunt. n le talenta alu Ægyptum i donauerunt. que Amasis inuit, ita ret sibi esse Græcæ amor neuolentiam quam duxit Batti, alii Arc suos populare Ladice: cum concumbere aliis mulieribus fieret, ad cam quit, vxor que nullo ma

Amasis porro, quoniam Græcorum erat studiosus, cum alia in quosdam Græcos officia contulit, tum iis qui in Ægyptū concederent, dedit facultatem Naucratin urbē incolendi. Qui vero eorū nolent illic habitare, sed nauigando negociari, fecit potestatem certis in locis aras & fana extruendi. Et maximum quidem eorum fanum atq; ¹ celeberrimum vocatur Græcum: ciuitates autem quæ cōmunitè illud extruxerunt, sunt, Ionum quidem, Chius, Teus, Phocæa, Clazomenæ: Dorum autem, Rhodus, Cnidus, Halicarnassus, Phaselis: Æolum vero, vna Mitylene. Harum ciuitatum hoc fanum est, & ab his præfecti emporii præbentur. Ceteræ ciuitates quæ confortes huius rei sunt, rei ad ipsos minime pertinentis confortes sunt. Separatim tamen ædificauerunt, Æginetæ quidē, Iouis: Samii autem, Iunonis: Milesii vero, Apollinis fanum. Nam vetus emporium erat sola Naucratis: præter hoc in Ægypto aliud nullum. Quod si quis in aliud aliquod Nili ostium applicuisset, is necesse habebat deierare se venisse inuitum, datoque iureiurando eadem naui ad Canobicum nauigare: & si id minus per contrarios ventos posset, onera fluuialibus nauigiis circumagere lustrando Delta, donec perueniret Naucratin. ita Naucratis in honore erat. Iam vero quum Amphictyones templum quod nunc Delphis est, (quia illud prius sua sponte deflagrauerat) trecentis talentis construendum locassent, Delphi, quos quarta pars sumptus contingebat, circa ciuitates vagi, cum aliunde tum vero non minimum ex Ægypto retulerunt. nam Amasis quidem eis mille talenta aluminis, Græci autem qui Ægyptum incolebant, vicenas mnas donauerunt. Cum Cyrenæis quoque Amasis amicitiam societatemque iniit, ita vt illinc vxorem etiam putaret sibi esse ducendam, siue feminæ Græcæ amore captus, siue alias ob beneuolentiam Cyrenæorum. Vxorem quam duxit, alii volunt filiam fuisse Batti, alii Arcesilai, alii Critobuli, inter suos populares viri spectati, nomine Ladicen: cum qua dum in toro cubaret, concumbere non poterat, quum tamen aliis mulieribus vteretur. Id quum diu fieret, ad eam Amasis, Tu vero, inquit, vxor veneficio me læsisti: ideoque nullo machinamēto vales effugere

Φιλέλλειν δὲ ἠρόμενος ὁ Ἄμασις, ἀλλὰ τε εἰς Ἑλλιάων μετεξετέρευε ἀπεδέξατο, καὶ δὴ ἑταῖροι ἀποικιστοῖσι εἰς Αἴγυπτον ἔδωκε Ναυκρατίν πόλιν ἐνοικήσαι. ἑταῖροι δὲ μὴ βουλομένοι αὐτῶν οἰκεῖν, αὐτῶν δὲ ναυπλοομένοι, ἔδωκε χωρὶς ἐνοικεῖν βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι. ὁ μὲν γὰρ μέγιστον αὐτῶν τέμενος, καὶ οὐνομαστότατον ἔον καὶ χρησιμώτατον, καλεῖται δὲ Ἑλλιάων, αἰδὲ πόλις εἰσι αἱ ἰδρυμέναι κοινῇ, Γόνων μὲν, Χίος, καὶ Τέως, καὶ Φώκαια, καὶ Κλαζομενῶν. Δωρείων δὲ, Ρόδος, καὶ Κνίδος, καὶ Ἀλικαρνησός, καὶ Φάσηλος. Αἰολέων δὲ, ἡ Μιτυλιέων μοῦνη. Τούτων μὲν ἔστι ὁ τέμενος τῶν. καὶ πρῶτα τῶν ἐμπορίου αὐτῶν αἱ πόλις εἰσι αἱ παρέχουσαι. ὅσαι δὲ ἄλλαι πόλις μεταποιεῖται, ὅσδεν σφι μετεὸν μεταποιεῖται. χωρὶς δὲ, Αἰγινήται ἕως ἑωυτῶν ἰδρύσαντο τέμενος Διός· καὶ ἄλλο Σάμιοι, Ἡρῆς καὶ Μιλήσιοι, Ἀπόλλωνος. Ἡν δὲ Ἰσθαλαγὸν μοῦνη ἡ Ναυκρατὶς ἐμπορίον, καὶ ἄλλο ὅσδεν Αἰγύπτου. εἰ δὲ ἕως ἑωυτῶν ἄλλο σμῦξ τῶ Νείλου ἀπὸ κρητῶν, καὶ ἕως ἑωυτῶν, μὴ μὲν ἔκοντα ἔλθῃν. ἀπομόσαντα δὲ, τῆν νηὶ αὐτῆν πλέειν εἰς τὸ Καναβικόν. ἢ εἰ μὴ γοῖα τε εἴη πρὸς ἀέροις ἀνέμοις πλέειν, τὰ φορτία ἔδει πειλάγειν ἐν βαρίσι πρὸς τὸ Δέλτα, μετὰ οὐ ἀπὸ κρητῶν εἰς Ναυκρατίν. οὕτω μὲν δὲ Ναυκρατὶς ἐπετίμητο. Ἀμφικτυόνων δὲ μισθωσάντων (α) ἐν Δελφοῖσι νῦν ἔοντα νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἔξεργασσάσαι (ὁ γὰρ πρῶτον ἐὼν ἀσθεὶς, ἀσθενέως κατεκέρθη) τῶν Δελφοῖς δὲ ἐπέβαλε τεταρτημόριον τῶ μισθώματος πρὸς ἀσθεὶν. πλανώμενοι δὲ (β) Δελφοὶ πρὸς τὰς πόλις, ἔδωκίναζον. ποιεῖν τε δὲ τῶν, ὅσκι ἔλθῃσιν εἰς Αἴγυπτον ἡμεῖς αὐτοῖς. Ἄμασις μὲν γὰρ σφι ἔδωκε χίλια σφαιρῆεις τάλαντα. (γ) δὲ ἐν Αἴγυπτι οἰκίοντες Ἑλλῆνες, εἴκοσι μνῆας. Κυρηνάιοι δὲ εἰς ἄλλοις Ἄμασις φιλότιμά τε ἔσυμαχίην σιωεθήκατο. ἐδικάωσε δὲ καὶ γῆμα "αὐτῶν, εἴτ' ἐπαθρημῆσας Ἑλλινίδος γυναικός, εἴ-
 τε καὶ ἄλλως φιλότιμος Κυρηνάων εἴνεκα. γαμέει δ' ὧν, (δ) μὲν λέγεισι Βάπρω, (ε) δὲ Ἀρκεσίλεω θυγατέρα, (σ) δὲ, Κεϊτοβούλου, ἀνδρὸς τῶν ἀσθῶν δοκίμου· τῆν οὐνομα ἡ Λαδίκη. τῆν ἐπί τε συγκλίνοισι Ἄμασις, μισθωσάσαι ὅσκι οἶός τε ἔχῃσιν. τῆσι δὲ ἄλλοσι γυναιξὶ ἔχῃσιν. ἐπί τε δὲ πολλὸν τῶν ἐγένετο, εἴπε δὴ ὁ Ἄμασις πρὸς τῶν Λαδίκην τῶν καλεομένην, Ὡ γυναιξὶ, καὶ τὰ με ἐφαρμάξας, καὶ ἔστι ὁ δὲ μὴ μηχανή.

1 Maxime frequentatum. Vel, Quo maxime vniuersum

Amasis
 Hoc in
 non potuerit, hanc
 qua illi semper vs

μη σὺν ἀπολωλέναι κακίστα γυναικῶν πασέων. ἢ ἢ
 Λαδίκη, ἐπεὶ τὴν ἄδελφον ἐδὲν ἐχόμενον ἄφρονος
 τερος Ἀμασίου, βύχεται ἐν τῷ νότῳ τῆς Ἀφροδίτης,
 αὐτὸ οἰεῖσθαι ἐκείνῳ πλὴν νύκτα μιχθῆναι ὁ Ἀμασις, (τὸ
 γὰρ ἄκακον εἶναι μῆγρος) ἀγαλμα¹ ἀποπέμ-
 ψειν εἰς Κυρηνάων, μὲν ἢ τὸ βύχων αὐτῆς ἀεμίχθη
 ὁ Ἀμασις. καὶ δὲ ἐνθὺς τὴν ἡδονὴν ἐλθοῖ Ἀμασις
 πρὸς αὐτὴν, ἐμίσησεν. Ἐκάρτα μιν ἐστέρησεν τῶν.
 ἢ ἢ Λαδίκη ἀπέδωκε τὸ βύχων τῆς θεῶν. ποιησαμένη
 γὰρ ἀγαλμα, ἀπέπεμψε εἰς Κυρηνάων, ὅ ἐπιχθῆσιν
 ἐμὲ ἰσῶον, ἐξω τετραμύρον τῶν Κυρηνάων ἀγε-
 ος. ταύτην τὴν Λαδίκην, ὡς ἐπεκράτησε Καμβύσης
 Αἰγύπτου, ἔειπεν αὐτὴν ἢ τῆς εἰρήνης, ἀπέπεμψε ἀ-
 νέα εἰς Κυρηνάων. Ἀνέθηκε ἢ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἀ-
 μασις πέμψας εἰς τὴν Ἑλλάδα. τὸ μὲν, εἰς Κυρηνάων
 ἀγαλμα ἑπίχρυσον Ἀθηνάης, ἔειχεν αὐτῆς ἑρα-
 φῆ εἰκασμένην τῶν ἢ, τῆς ἐν Λίνδῳ Ἀθηνάης δύο
 τε ἀγάλματα λίθινα, καὶ ἑώρακτα λίνεον ἀξιοθέτην
 τῶν ἢ εἰς Σάμον τῆς Ἡρῆς, εἰκόντας αὐτῆς διφασίας
 ξυλίνας, αἱ ἐν τῷ νηὶ ταμειγὰν ἰδρῦσθαι ἐπὶ ἔδ²
 μέγεις ἐμὲ, ὅπιασιν τῶν θυρέων. εἰς μὲν ἰσῶον Σάμον
 ἀνέθηκε καὶ ἐξήντιον τῆν αὐτῆς τε καὶ Πολυκράτους
 τῶν Αἰάκους εἰς τὴν Λίνδον, ξεινίης μὲν ἑστεινέ-
 κεν ὅτι δὲ τὸ ἰσῶον τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηνάης λέ-
 γεται τὰς τῶν Δαναῶν θυγατέρας ἰδρῦσθαι παρ-
 ἑρῦσας, ὅτε ἀπέδιδρυσεν τῶν Αἰγύπτου παῖδας.
 ταῦτα μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἀμασις. εἶλε δὲ Κύπρον
 παρῶν ἀνδρῶν, ἔκατερέφατο εἰς φόρον ἀ-
 αγωγῆν.

quominus inter omnes mulieres terer-
 rima pereas morte. Ladice, quum per-
 negando nihilo placatiorem redderet
 Amasin, vouit intra se Veneri, si ea no-
 cte secum coiret Amasis, (hoc enim i-
 psius fuisse machinamentum aduersus
 illud malum) statum Cyrenas se illi
 missuram. Concepto autem voto, coit
 statim cum ea Amasis, ac deinceps quo-
 ties adiret, cum ea coibat: ac postmodū
 eam perquam valde dilexit. Et Ladice
 votum dea persoluit, facta statua Cyre-
 nasque missa, quæ ad meam vsque me-
 moriam incolumis erat, extra urbem
 Cyrenensem posita. Hanc Ladicen Cā-
 byses, posteaquam Ægypto potitus est,
 cognito quænam esset, Cyrenas illæsam
 remisit. Donauit item Amasis dona
 quæ misit in Græciam: Cyrenas quidē,
 statuam Mineruæ inauratam, & sui ima-
 ginem pictura¹ adumbratam: Lindum
 autem, duo lapidea Mineruæ simulacra,
 & thoracem lineum spectaculo dignū:
 Samum vero, Iunoni bifarias sui imagi-
 nes, quæ magno in templo erectæ erant
 post ianuas, ad meam vsque ætatem. Sa-
 mum quidem, propter hospitium quod
 inter ipsum erat & Polycratem Æacis
 filium: Lindum autem, nullius hospiti
 gratia, sed quia templum quod Lindi
 est, Mineruæ feruntur extruxisse Dana
 filia, postquam agnitæ sunt quum filios
 Ægypti fugerent. Hæc quidem donaria
 dedicauit Amasis, primusque mortalium
 Cyprum cepit, tributariamque fecit
 prouinciam.

1 Ad viuum expressam: 2 Ed appulsa quum f.

HERO-

HER
 HALIC
 HISTO
 T
 exercitu, bellu
 Miss in Egi
 petiit ab Ama
 cuiusdam Egi
 fensus quod i
 Ægypti medi
 beris abstraxi
 quo tempore
 petiit ocul
 qui in Egi
 Ob id inten
 stitit suader
 peteret:
 data filia, a
 retur inuisu
 debat, nec
 sem intellig
 vxoris loco
 tentiam gra
 reputans. it
 Apria supe
 tetis, vnica
 speciosa. H
 pariter & a
 Persas dimi
 liquantum
 fet, filiam
 eum, Reu
 si elusus, qu
 misit, trad
 ra sim Apri
 suum cum
 mit. Hic fer
 bysem Cyri
 gnatum ind
 1 Caduca
 exhorreteret,
 4 Hic sermo